TAKOVÍ JSME BYLI

2

(historie oddílu Žlutý kvítek Palkovice)

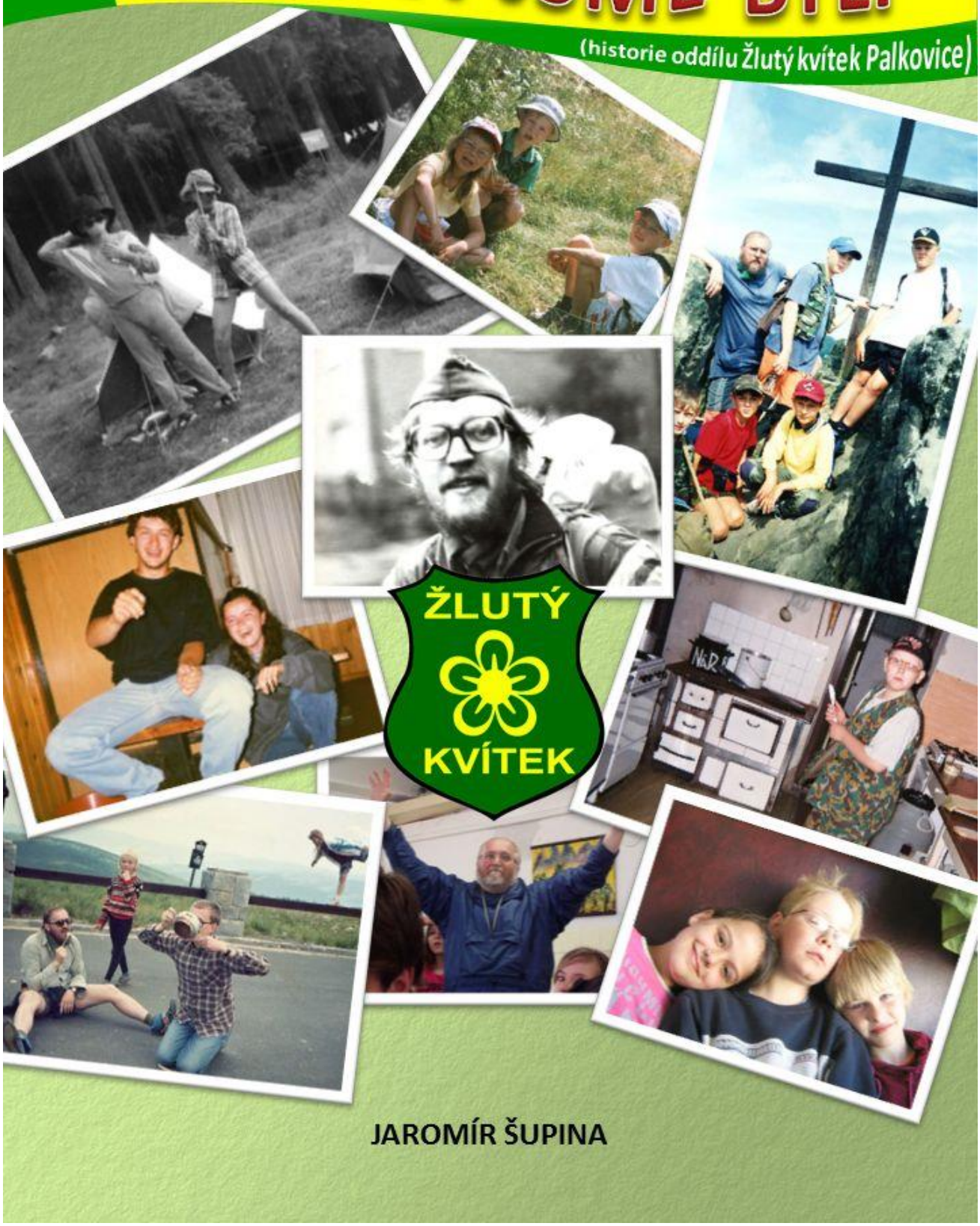

JAROMÍR ŠUPINA

© Jaromír Šupina, leden 2024

Předmluva

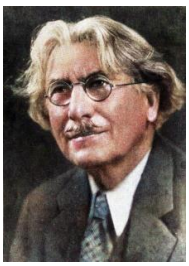

Protože jsem poznal muka žíznivé touhy,
chtěl bych vyhloubit studnu,
z které by i jiní mohli pít.
(*Ernest Thompson Seton*)

Střípky z historie turistického oddílu Žlutý kvítek v Palkovicích se objevily již v publikacích **Palkovická tělovýchova 1912-2012** (*vydáno v roce 2013*) nebo **Pohlednice z Palkovic** (*vydáno v roce 1999*). Avšak tato publikace přináší ucelený pohled na činnost oddílu během **třiceti pěti let** jeho trvání a má za úkol seznámit čtenáře s jednotlivými oddílovými událostmi a se členy, kteří do tohoto spolku byli přihlášeni.

Když jsem se na počátku roku 2017 zeptal současných členů oddílu, co chystají k 30. výročí vzniku, přinesli **„mnoho zajímavých myšlenek“**. Přesněji, vůbec o tom nepřemýšleli. Společně jsme začali přemítat, co bychom mohli udělat, ale kromě výstavky a nějaké prezentace nás nic nového nenapadlo. Až někdo přišel s myšlenkou, že by se oddílové události mohly zaznamenat do samostatné knížky o cca 100-120 stranách. Nápad skvělý, ale kdo to udělá. Pro některé to bylo jednoduché: **„Kdo jiný, než ty! A kdy jindy, než teď!“** Vážně, kdo jiný by to měl udělat než já, který stál u zrodu oddílu a vedl jej až k dnešnímu dni. A kdy jindy, než teď? Je pravdou, že lidská paměť velmi selhává, o čemž jsem se během shánění informací mohl sám několikrát přesvědčit… (*a ne jenom na sobě*). Čím jsme starší, tím si méně pamatujeme… Takže ano, **kdy jindy, než teď!**

Myslel jsem si, že to pro mne nebude tak velký problém, když už několik stránek mám přece hotových, k tomu se přidá pár fotografií a je to…

Ani jsem netušil, jak jsem se mýlil. Pár stránek jsem sice měl, ale ty končily někde v roce 2007, přičemž některé historické události v nich nebyly ani zaznamenány. Dal jsem se tedy do pročítání a především do prolistovávání oddílových kronik. A že jich za těch více než třicet pět let bylo vytvořeno… Celkem jsem jich napočítal **69 ks**. Prvních pět kronik a tři táborové byly psané ručně, teprve přibližně od roku 1996 se jednotlivé události psaly na počítači. Jenže v průběhu let noví členové byli lenivější, s českým jazykem měli potíže a nechtěli žádné zápisy psát. Od roku 2006 jsme se omezili pouze na shromažďování listin a k jednotlivým akcím jsme zhotovili stránku s výběrem fotografií. A od roku 2012 již neděláme ani to, pouze shromažďujeme různé materiály, které na konci roku zkompletujeme jakoby do kroniky a necháme spojit kroužkovou vazbou. A v posledních pěti letech již jen shromažďujeme papíry bez jakéhokoliv pořádku.

Co se týká fotografií z oddílových akcí, tak situace byla ještě horší. Pokud se fotografie vlepovaly do jednotlivých kronik, nechyběly u nich popisky se jmény účastníků akce, ale od roku 2005 jsme začali fotografovat digitálně a jednotlivé fotografie se uložily do archivu, popřípadě se některé vyvěsily na internetovou stránku. Tím, že jsme již za vyvolání fotografií neplatili žádnou další částku, což představovalo snížení oddílových výdajů o cca 1.000-2.000 Kč ročně, jsme však dokázali nashromáždit během 35 let oddílu **několik desítek tisíc fotografií**, které jsem měl prohlédnout. To bylo nemyslitelné. Nakonec shánění prvotních podkladů netrvalo týden, jak jsem původně předpokládal, ale mnohem déle.

Ještě více času zabralo i konečné uspořádání získaných materiálů, kterých bylo opravdu hodně. A jistě by se dalo mnoho věcí ještě doplnit… V **roce 2017** se dostala do oběhu publikace **Takoví jsme byli**. Ta byla nyní postupně, až do současnosti, rozšířena o další stránky a tato rozšířená verze nese označení **2**. Rozhodl jsem se, že na konci každého roku publikaci s označením 2 aktualizuji o nové informace.

Většina fotografií v této publikaci pochází z dílny Jana Šupiny (*Ledňáčka*), v menším množství svá díla přidali Jaromír Šupina (*Pirát*), Lubomír Bužek (*Pavouk*). Václav Kostelecký (*Mýval*), Ondřej Huďa (*Rex*), Tomáš Huďa (*Drop*), Petr Sasín (*Stopař*), Kristýna Sasínová (*Maceška*), Ladislav Merta (*Kámen*), Aleš Bílek (*Hraboš*), Martina Vyvialová (*Alfík*), Jakub Linart (*Datel*), Hana Polášková (*Hafan*), Anna Huďová (*Jahoda*), Zdislava Habrnálová (*Tulipán*), Vladan Sukač (*Pony*), Vítězslav Tkáč (*Upír*), Jiří Bajtek (*Bobr*), Ondřej Šnajder (*Mlok*), Tereza Šupinová (*Hříbeček*), Nela Chýlková (*Kudlanka*), Iveta Bužková (*Babetka*), Eva Kořenská (*Morče*), Kateřina Barešová (*Malina*), Eliška Ručková (*Rejsek*). Štěpán Vysloužil (*Permoník*), Petra Kučová (*Štěně*), Ondřej Šnajder (*Mlok*), Lenka Janečková (*Mravenec*), Václav Kološ (*Kolda*), Ladislav Chýlek (*Robot*), Tomáš Huďa (*Drop*) a další…

Vzhledem k tomu, že publikace je především určena pro bývalé a současné členy oddílu, je v ní velmi omezeně používáno občanských jmen a v mnohých článcích nebo v popisech fotografií se objevují pouze přezdívky jednotlivých členů. Pokud bude čtenář chtít zjistit, jaké občanské jméno má člen s přezdívkou, toto najdete např. v kapitole **„Členové oddílu“**. V příštích měsících létech snad bude mladší generací oddílového vedení kapitola průběžně doplňována o nové členy. Stejně tak snad budou průběžně doplňovány i některé další kapitoly o fotografie z činnosti nebo o nové výsledky oddílových soutěží a závodů.

Co se týká zhotovení publikace v papírové formě, vše je závislé na celkových nákladech a na tom, zda se nám vůbec někdy podaří na vzpomínkovou knihu sehnat dostatečné množství finančních prostředků (*jen pouhý barevný oboustranný tisk vychází na cca 3,5 tisíce korun*). Podotýkám však, že mimořádnou dotaci k výročím oddílu jsme nedostali. Získáváme především finance na běžný provoz, a tak je publikace z důvodu archivace zpracována pouze v elektronické verzi ve formátu **pdf**. Jak jsem již uvedl, k 30. výročí oddílu vyšla první publikace (*v roce 2017*), a tato, **druhá**, je rozšířená o nové informace, vzpomínky z kronik a další fotografie. A navíc kniha v pdf má také své kouzlo, neboť na některé fotografie se čtenář může podívat detailněji při jejich zvětšení. A starší členové, již se slabším zrakem, to velmi uvítají…

autor

Účastníci mistrovství kraje v turistickém závodě v Bílovci. (2016)
Zleva: Pískle, Mat, Irbis, Alfík (*rozhodčí*), Romča (*řidič a zdravotník*), Žluťásek, Hafan, Kulíšek, Tygřice, Duha, Šimpanz, Mlok, Lama, Racek, Kámen, Bobr, Vlnka, Pejsek, Drop (*rozhodčí*), Myška, Pirát (*rozhodčí*).

Takoví jsme byli

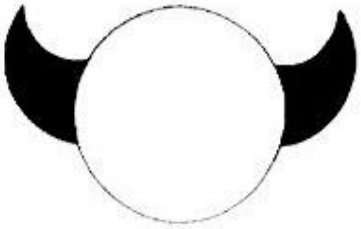

Vstupujeme do dějinných událostí okolo **roku 1968**. Na začátku je nutné si uvědomit, že v té době byla v Československu u moci komunistická strana. Historici o druhé polovině 60. let píšou, že skončila doba útlaku a díky různým mezinárodním i domácím souvislostem toto období proběhlo ve znamení pozvolného uvolnění politického tlaku a lidé se pomalu začali vyjadřovat ke stavu společnosti, ve které žili. Vše vyvrcholilo v **lednu 1968**, kdy byl odvolán tehdejší prezident Antonín Novotný. Tím byl nastartován proces, který vešel do dějin jako tzv. **Pražské jaro** a skončil dlouholetou **srpnovou okupací republiky**. Ještě dnes slyším burácení sovětských tanků, které v ranních hodinách dne **21. 8. 1968** projížděly Palkovicemi. V té době jsem však nedokázal pochopit co se děje.

Vojska internacionální armády na náměstí ve Frýdku-Místku. (1968)
Fotografoval Vilém Vlk.

Pro nás, děti z Ostravska, byla druhá polovina 60. let ve znamení vydávání **Ostravského kulturního zpravodaje**, který každý měsíc od **roku 1966** přinášel kreslené příběhy Rychlých šípů spisovatele Jaroslava Foglara. Jejich zážitky se mnohým líbily a chtěli jsme být součástí takového oddílu. Později byly příběhy Rychlých šípů vydávány v samostatných sešitech.

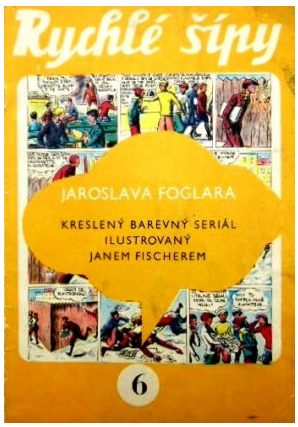

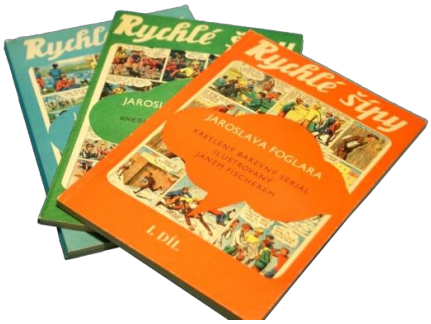

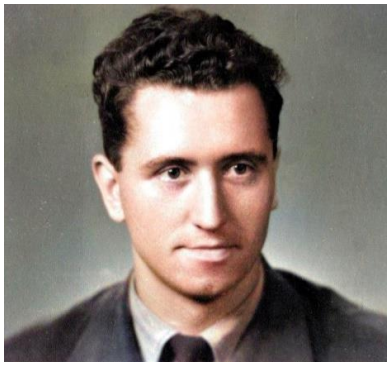

Když mí rodiče souhlasili, abych v **květnu 1970** vstoupil do skautského oddílu **Modré šípy**, nikdo nemohl tušit, o jak důležitý krok v mém životě půjde. Bylo mi tehdy 9 let a společně s dalšími členy oddílu, Karlem Novákem (*Kamzík*), Vlastimilem Kubalou *(† 28. 3. 2017, Rys*), Janem Pokludou (*Stopař*), Ladislavem Mertou (*Sokol*), Petrem Mičulkou (*Jestřáb*), Miroslavem Novákem (*Svišť*), Pavlem Kusým (*Orel*), Pavlem Chýlkem (*Havran*), Břetislavem Tuhovčákem (*Rychlonožka*), Miroslavem Hlaváčem (*Červenáček*), Vladimírem Tománkem (*Grizzly*), Janem Kusým (*Ostříž*), Jaroslavem Kubalou (*Kytičkář*), Ctiradem Vyvialem *(† 26. 8. 2017, Tarzan*), Františkem Muchou (*Veverčák*), Petrem Olkou (*Kormorán*), Vlastimilem Marákem (*Kukadlo*), Jiřím Turalou (*Indián*), Jaromírem Novákem (*Luňák*), Martinem Kulou (*Křemílek*) a dalšími jsme prožívali krásné chvíle v oddíle. Jenže jako kluci jsme našeho vedoucího **Jindřicha Plačka**, bratra **Šípa** (*viz obrázek, * 4. 10. 1933, † 12. 9. 2023*), dokázali i pozlobit. A za kázeňské přestupky následoval trest, ať už formou mínusových bodů, nebo dokonce zákazem účastí na schůzkách. To byl pro nás ten nejvyšší trest. Vzpomínám si, že po jedné schůzce na Psí skále, kdy jsme opravdu moc zlobili a dokonce se i mezi s sebou prali (*s Janem Kusým*), jsem si odnesl trest ve formě zákazu vstupu na tří oddílové schůzky. A každá taková neúčast znamenala nejen ztrátu bodů v hodnocení členů, ale především v hodnocení jednotlivých družin.

Jedni z prvních členů oddílu Modré šípy. (70. léta 20. století)

Zleva: Petr Mičulka (*Jestřáb*), Ladislav Merta (*Sokol*), Jan Pokluda (*Stopař*), Miroslav Novák (*Svišť*), Karel Novák (*Kamzík*), Vladimír Tománek (*Grizzly*), Miroslav Hlaváč (*Červenáček*), František Mucha (*Veverčák*), Pavel Kusý (*Orel*), Vlastimil Kubala (*Rys*).

Významnou událostí **roku 1970** bylo skládání **skautského slibu**, které se konalo **27. 9. 1970** na Habeši, nedaleko nynější sjezdovky, a to za přítomnosti vedoucího okresního skautského střediska **Josefa Šlajera**. Slib skládali starší členové, my mladší jsme byli pouhými účastníky akce a těšili se na den, kdy budeme moci slib skládat i my. To již od **31. srpna 1970** byla činnost Junáka násilně ukončena a skautský slib nás, nováčků, tak v nedohlednu. V té době oddíl Modré šípy musel začít pracovat pod záštitou pionýrské organizace v Palkovicích. Od **roku 1976** již byl na žádost tehdejších činovníků tělovýchovné jednoty (*např. pp. Harabiš, Široký, Krč*) začleněn do Tělovýchovné jednoty Sokol Palkovice a od **roku 1977** byl v Klubu českých turistů také veden jako **turistický oddíl mládeže** s číslem **1312**.

Palkovičtí junáci na Habeši.
(1970)

Zleva: Vladimír Bača, Ivo Damek, Vlastimil Šlajer, Petr Krč, Stanislav Novák, Miroslav Saforek, vedoucí Josef Šlajer. Sedící s bystou A. B. Svojsíka Ladislav Masář.

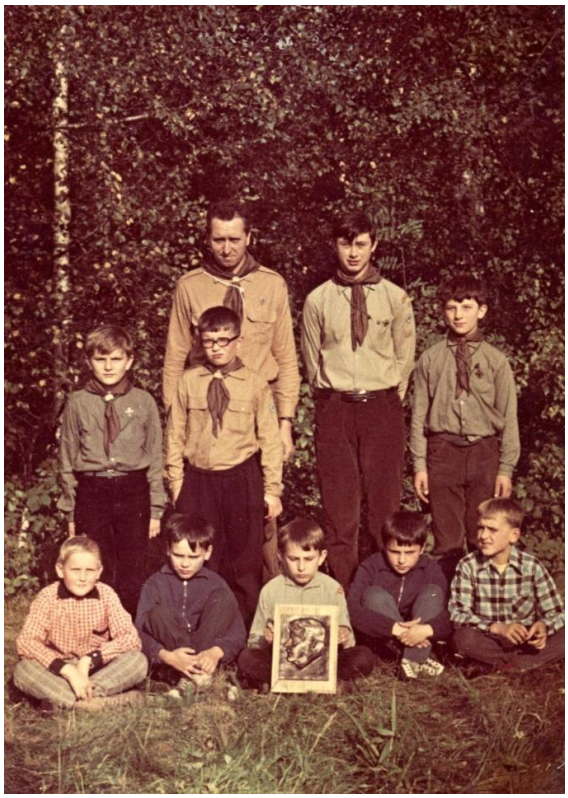

Družina Ostřížů (později Modré šípy) na Habeši.
(1970)

Stojící zleva: Karel Novák, Pavel Kusý, vedoucí Jindřich Plaček, Vlast. Tománek, Vlastimil Kubala.
Sedící zleva: Jaromír Šupina, Jiří Turala, Miroslav Novák, Jan Kusý, Petr Olka.

Palkovičtí skauti na Habeši. (1970)

Čtvrtá řada zleva: J. Seibert, Vladimír Bača, Lad. Masař, Vlastimil Šlajer, Stanislav Novák, Miroslav Saforek, Vladimír Tománek, Petr Krč, Ivo Damek, vedoucí střediska Josef Šlajer.
Třetí řada zleva: Vlastimil Kubala, Pavel Chlebek, Aleš Chlebek, Vlastimil Lepík, Bohuslav Mičaník, Vratislav Obadal, Pavel Kusý, Jiří Moškoř.
Druhá řada zleva: Pavel Chýlek, Jiří Turala, J. Šupina, Jan Kusý, Petr Olka, Pavel Merta, J. Plaček.
První řada zleva: Martin Kula, Petr Smékal, Karel Novák, Miroslav Novák, Jaromír Tkáč, Petr Žvak.

V oddíle Modré šípy jsem jako člen působil **89 měsíců**, což je přibližně 7,5 roků. Ve starším věku, tj. od patnácti let, jsem pomáhal vést družinové schůzky, které v letním období probíhaly na Bařině pod vodárnou. Dokonce jsme si z vyřazené unimo buňky mohli na Bařině udělat **vlastní klubovnu**, v níž jsme strávili schůzky za deštivého počasí. Na její zvelebování jsme s některými členy, např. Miroslavem Kořenským (*Jezevcem*), Petrem Plačkem (*Jelenem*) a Jaromírem Novákem (*Luňákem*) odpracovali nejednu brigádnickou hodinu. V zimních měsících jsme se scházeli v bývalé promítací místnosti v hostinci u Tomisů. Jako vedoucí jsme museli na schůzku chodit dříve. A než přišli mladší členové, museli jsme zatopit ve starých kamnech, abychom v místnosti nezmrzli. Ne vždy se nám však dařilo a občas jsme pro velký kouř schůzku museli předčasně ukončit.

V Radově lomu v Palkovicích. (1971)

Zleva: Jaromír Šupina, Miroslav Novák, Petr Olka, Jindřich Plaček st., Vlastimil Kubala.

Sáňkářské závody. (1976)

Zleva: Bužek, J. Sasýn, M. Mamula, Tomáš Huďa, J. Šupina, V. Kusý, Tomáš Volný, P. Plaček, J. Plaček, Miroslav Kořenský, Petr Mamula, Petr Huďa.

Tábor ve Žlabově. (1978)

Zprava: Jaromír Šupina, Petr Huďa, Petr Plaček, Jaroslav Haleš, Břetislav Králík, Jaromír Novák, Vlastimil Kusý.

Tábor ve Žlabově. (1978)

Účastníci tábora u Žlabova. (1978)

Levá řada shora: Tomáš Volný, Břetislav Králík, Tomáš Huďa, Jaromír Novák.
Druhá řada shora: Petr Huďa, Petr Plaček s kavkou, Petr Zbořil.
Třetí řada shora: Miroslav Volný, Vlastimil Kusý, Jaromír Šupina.
Čtvrtá řada shora: Jaroslav Haleš, Miroslav Kořenský.

U Benova srubu pod Roklí smrti. (3. 2. 1979)

Vzadu zleva: Jaromír Šupina, Jaroslav Haleš, Petr Plaček.
Vepředu zleva: Vlastimil Kusý, Jindřich Plaček, Luděk Haleš.

V hodoňovické pískovně. (3. 2. 1979)

Zleva: Vlastimil Kusý, Jaroslav Haleš, Luděk Haleš, Jaromír Šupina, Petr Plaček, Jindřich Plaček.

Na oddílové výpravě okolo Palkovic. (24. 3. 1979)

Stojící zleva: Petr Huďa (*Lišák*), Luděk Haleš (*Datel*), Jindřich Plaček (*Čáp*), Vlastimil Kusý (*Kondor*), Petr Plaček (*Jelen*), Jaroslav Haleš (*Racek*).
Sedící zleva: Miroslav Kořenský (*Jezevec*), Břetislav Králík (*Daněk*), Aleš Kubala (*Delfín*), Jaromír Šupina (*Pirát*)

Památník Ivančena. (19. 5. 1979)

Zleva: Břetislav Králík (*Daněk*), Jaromír Šupina (*Pirát*), Aleš Kubala (*Delfín*), Petr Plaček (Jelen), Vlastimil Kusý (*Kondor*), Luděk Haleš (*Datel*).

Po násilném zániku skautingu mohla činnost oddílu pokračovat pouze pod hlavičkou pionýrské organizace. Mnozí toto možná odsuzují, protože celostátní organizace Pionýra byla úzce spjata s tehdejší komunistickou stranou, ale na úrovni vesnických organizací to bylo přece trochu jiné. Vždy záleželo na lidech (*vzpomeňme skupinové vedoucí* ***Václavu Kmošťákovou*** *a* ***Elenu Durďákovou***) a na programu, který daný oddíl dělal. My jsme se skautského programu ani v té době nevzdali. Pod palkovickou organizací pracovalo celkem **10 oddílů**, z nichž právě Modré šípy patřily mezi ty nejaktivnější. A při 30. výročí vzniku pionýrské organizace v **dubnu 1979** byli aktivní vedoucí za obětavou práci ocenění.

Jak již bylo uvedeno, od **roku 1977** byla činnost oddílu Modré šípy nejen pod Pionýrem, TJ, ale také pod hlavičkou Klubu českých turistů. Turistika mne začala čím dále více bavit, a tak od Brušperské padesátky v **květnu 1978** jsem se aktivně obdobných pochodů zúčastňoval.

Ve dnech **8. – 9. září 1979** jsem se jako člen **TOM 1310** (*později Divočáci*) zúčastnil **prvního okresního srazu** turistických oddílů mládeže, a to jako **rozhodčí**, **při branném závodě** (*6. ročník memoriálu Oldřicha Šimka*), kde jsem dostal na starosti **uzly**. O několik let později jsem tuto kontrolu měl na starosti i v rámci mnoha turistických závodů. Spolu se mnou se z oddílu akce zúčastnili Lucie Bařinová, Lukáš Bařina, Marie Bařinová a Libuše Uhlářová. Co se týká mého členství ve dvou turistických oddílech, tak toto bylo možné, neboť v rámci TJ Ostroj Frýdlant, jehož součástí byl oddíl TOM 1310, jsem byl hostujícím členem.

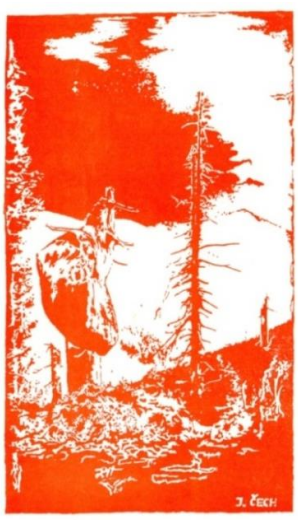

VÝBOR SVAZU TURISTIKY - ÚSEK MLÁDEŽE
OV ČSTV VE FRÝDKU-MÍSTKU

uděluje

PAMĚTNÍ LIST

ZA ÚČAST NA I. OKRESNÍM SRAZU TOM

účastníku: Jaromíru Šupinovi

Svaz turistiky ČSTV
Výbor svazu
OV ČSTV Frýdek-Místek

MALENOVICE 8.—9. září 1979

Na vrcholu Lysé hory. (1981)
Zprava: Jaroslav Haleš (*Racek*), Tomáš Huďa (*Drobeček – Drop*), Jindřich Plaček (*Čáp*), nad ním Miroslav Kořenský (*Jezevec*), Tomáš Vyvial (*Zubr*), Luděk Haleš (*Datel*), Aleš Kubala (*Delfín*).

Tábor u Hranečníku. (1984)
Společný tábor s oddílem z Dubu. Vzadu stojí Jaromír Šupina, před ním sedí Karel Bednář st.

Setkání Modrých šípů. (1988)
První zleva Jaromír Šupina (*Pirát*).

Setkání členů Modrých šípů po 20 letech. (1988)

Stojící zleva: Tomáš Pajůrek (*Grizzly II.*), Vlastimil Kubala (*Rys*), Aleš Kubala (*Delfín*), Karel Novák (*Kamzík*), Jiří Magdoň (*Pazourek*), J. Šupina (*Pirát*), Břetislav Tuhovčák (*Rychlonožka*), Luděk Haleš (*Datel*), Petr Lanča (*Kutil*).
Dolní řada zleva: Richard Menšík (Mýval), Petr Koliba (*Havran II.*), Rostislav Bužek (*Komár*), František Pokluda (*Mustang II.*), Rostislav Krč (*Piki*), Jaroslav Wojnar (*Sokol II.*), Lumír Krč (*Klokan*), Kamil Brudný (*Bobr II.*)

Nástupem na gymnázium ve Frýdlantě nad Ostravicí má činnost v oddíle Modré šípy byla postupně omezována, ale přestože jsem již schůzky pravidelně nevedl, vždy jsem se snažil alespoň na nějaké oddílové akci pomoci nebo se jí zúčastnit (*např. táborové dny, hledání Krvavého šípu atd.*).

Na gymnáziu jsem se stal členem turistického oddílu (*až mnohem později vznikl název* ***Divočáci***), který vedla profesorka **Marie Bařinová** (** 22. 11. 1934 Budišovice u Opavy*), známější pod přezdívkou **Marijánka** (*viz obrázek*). Jádro oddílu tvořili spolužáci a o rok či dva starší kamarádi a kamarádky. Později se přidávali studenti i z mladších ročníků. Společně jsme například připravovali noční výplazy na Lysou horu, pomáhali při zajišťování frýdlantských pochodů, které vznikly již v **roce 1966** na popud Václava Šmíry a Ivo Karase, nebo při zimních výstupech na Ondřejník a novoročních výstupech na Lysou horu, nebo se zúčastňovali turistických zájezdů, které pořádal odbor turistiky Tělovýchovné jednoty Ostroj Frýdlant nad Ostravicí.

Upomínka ze 7. velkého nočního výplazu na Lysou horu. (září 1979)

Každoročně jsme se zúčastňovali **dálkových etapových putování**. Prošli jsme napříč tehdejším krajem Západočeským (*1978, této akce jsem se ještě nezúčastnil*), Jihomoravským (*1979*), Severočeským (*1980, bez prof. Bařinové*), Východočeským (*1981*), Jihočeským (*1982*), Středočeským (*1983*) a Východoslovenským (*1984*). Během desetidenní akce jsme vždy nachodili pěšky v průměru cca **250-300 kilometrů**.

Účastníci putování Jihomoravským krajem. (1979)

Zleva: Blanka Friedrischková, Pavel Uhlář, Jan Argaláš, Svatoslav Hladník, Marie Přečková, Aleš Priechodský, Jaromír Šupina, Petr Kolčárek, Zdeněk Zvaló, Stanislav Přeček.

Společně se spolužákem Pavlem Uhlářem jsem ve dnech **19. – 21. října 1979** absolvoval **školení cvičitelů pěší turistiky III. třídy**. Školení ve frýdlantském hotelu

Panoráma tehdy vedli Ing. Alois Winkler a p. Svačinka. Později jsem se stal i **cvičitelem vysokohorské turistiky**. Z frýdlantských členů vysokohorské turistiky vzpomínám především na **Václava Šmíru**, který krátce působil i jako předseda turistického odboru TJ Ostroj, **Ivo Karase** nebo **Jiřího Tlapáka**, z ostravských členů to byl především **Josef Drozdek** (*1941-2019*), který vedl zájezdy na Kriváň a do Vysokých Tater. Z řad turistů TJ Ostroj patřili mezi aktivní členy například **Eva Trčková**, **Jaroslav Vrla** (*† 3. 3. 2012 ve věku 92 let*), **Ing. Petr Váňa** (* *1941, † červen 2021 ve věku nedožitých 80 let*) nebo **Eduard Boháč** (*† 14. 6. 2013*), s nímž jsem **7. – 9. 10. 1983** vedl zájezd do Slovenského ráje a kde jsem se prvně (*a zřejmě i naposled*) setkal s medvědem se dvěma mladými medvíďaty tváří v tvář. Byl jsem z toho tehdy v takovém šoku, že jsem ani nevěděl, co mám dělat. A tak jsem nedělal nic. Medvědice se významně na mne koukala, ale asi jsem jí nebyl k jídlu dobrý, tak si mne všímat přestala a s mladými odběhla do houští. O chvíli později dorazili i další naši turisté. Ještě dlouho jsme diskutovali, co bychom asi mohli dělat. Eda tehdy řekl: ***„Vylezl bych na strom!“*** a já na to: ***„A nevadí ti, že medvěd umí po stromě též vylézt?“*** Tím naše diskuse na téma medvěd skončila.

Turistika se stávala mým koníčkem a rád jsem se zúčastňoval různých pochodů, při nichž jsem si mohl vyzkoušet své možnosti. Z okolních akcí jsem se zúčastňoval frýdlantských pochodů, Brušperské padesátky (*v roce 1979 jsem ji absolvoval společně s Miroslavem Kořenským*) nebo pochodů v Jeseníkách. Dne **22. 4. 1979** jsem si na Kružberské stěně také vyzkoušel své první **horolezecké pokusy**.

rok 1978 **rok 1979** **rok 1980**

Po ukončení gymnázia v **roce 1980** jsem se o prázdninách společně s Alešem Priechodským, Tomášem Kupčou, Ivo Adamcem a Pavlem Uhlářem zúčastnil dálkového etapového pochodu po Severočeském kraji, při kterém jsme nachodili **273 km** s převýšením **5.140 metrů**.

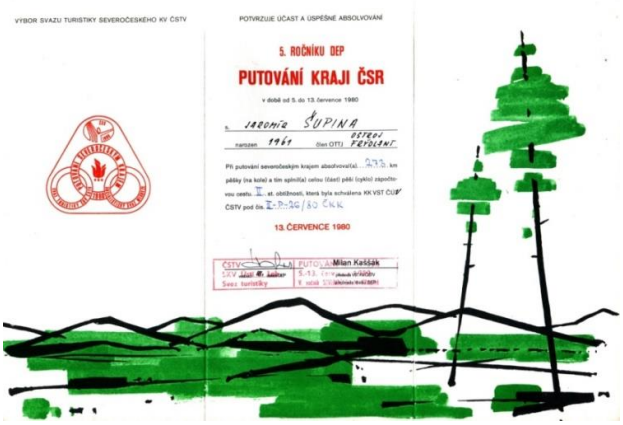

V **říjnu 1980** jsem nastoupil dvouletou **základní vojenskou službu** v Českých Budějovicích. V té době jsem si z cestovních deníků, tzv. **cancáků**, udělal rekapitulaci ušlých kilometrů a dospěl jsem k číslu **524 km**. K tomu je nutno ještě připočíst **210 km** na motorce (*jako tandemista, řidič Tomáš Kupča z Metylovic*) a několik desítek kilometrů na kole.

S Luďkem Mrkvou v Adršpašských skalách. (1981)

Ačkoliv v **roce 1981** jsem byl stále ještě vojínem základní služby, tak mi nic nebránilo, abych se v rámci dovolené aktivně nezúčastnil **putování Východočeským krajem**.

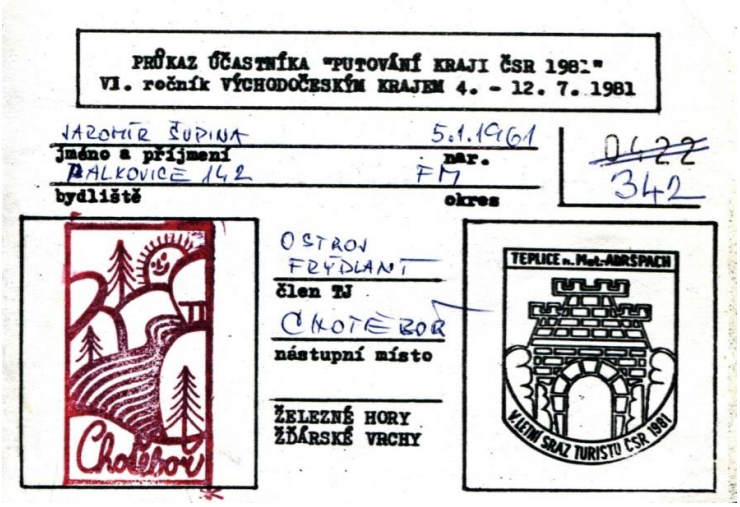

Na akci jsem našlapal **193 kilometrů** s převýšením **2.980 metrů**. Turistické výlety byly zakončeny po šesti dnech v Chrudimi, kde jsme si prohlédli náměstí, na němž se později natáčel seriál **My všichni školou povinní**. Odtud jsme se s **Luďkem Mrkvou** dostávali autostopem do místa pětidenního setkání – Teplic nad Metují. Ostatní členové oddílu přijeli za námi až k večeru. Velmi zajímavá byla prohlídka **Teplicko-Adršpašských skal**, které jsme se zúčastnili několikrát. Přístup do skal jsme v rámci akce měli zdarma, a tak jsme si prohlédli různá zákoutí, jako například zříceninu hradu Střmen a Adršpach. Dokonce jsme navštívili i jezírko, u něhož se natáčela pohádka **Třetí princ**. V té době byl sice k jezírku přístup ještě zakázán, ale my jsme se tiše dostali přes zákaz až k vodě. Dnes je již cesta k jezírku volně přístupná.

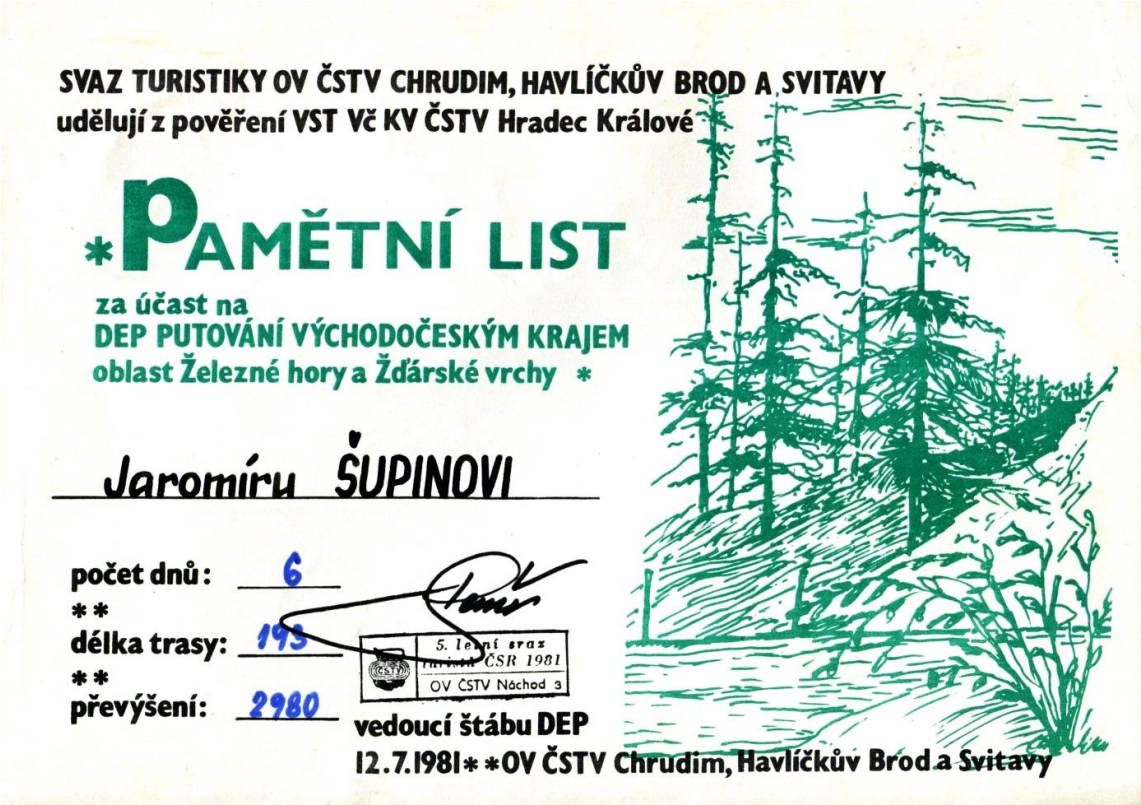

SVAZ TURISTIKY OV ČSTV CHRUDIM, HAVLÍČKŮV BROD A SVITAVY
udělují z pověření VST Vč KV ČSTV Hradec Králové

*PAMĚTNÍ LIST

za účast na
DEP PUTOVÁNÍ VÝCHODOČESKÝM KRAJEM
oblast Železné hory a Žďárské vrchy *

Jaromíru ŠUPINOVI

počet dnů: 6
**
délka trasy: 195
**
převýšení: 2980

5. letní sraz turistů ČSR 1981
OV ČSTV Náchod 3

vedoucí štábu DEP
12.7.1981 * *OV ČSTV Chrudim, Havlíčkův Brod a Svitavy

Účastníci putování Východočeským krajem u památníku Žižkovo Pole. (1981)

Horní řada zleva: Libuše Uhlářová, Karel Koždoň, Marie Šatná, Jaromír Šupina, Šárka Kozlová, Pavel Uhlář, Jarmila Sysalová.
Dolní řada zleva: Jarmila Nejedlíková, Aleš Priechodský, Irena Nováková, prof. Marie Bařinová, Blanka Friedrischková, Kateřina Mičánová, chybí fotograf Ivo Adamec.

K turistickým výletům jsem během vojny využíval i krátkodobé opušťáky. Dne **22. 11. 1981** jsme se spolubojovníky Lubomírem Kováčem ze Spišské Nové Vsi, Petrem Baslem z Plzně, Josefem Kubalákem, Zdeňkem Janečkou z Prahy a Václavem Polaneckým z Loun uspořádali výlet na Dívčí hrad a Kleť, Společně s Petrem Baslem a Václavem Polaneckým jsem se **13. 2. 1982** také zúčastnil dálkového pochodu ve Vodňanech.

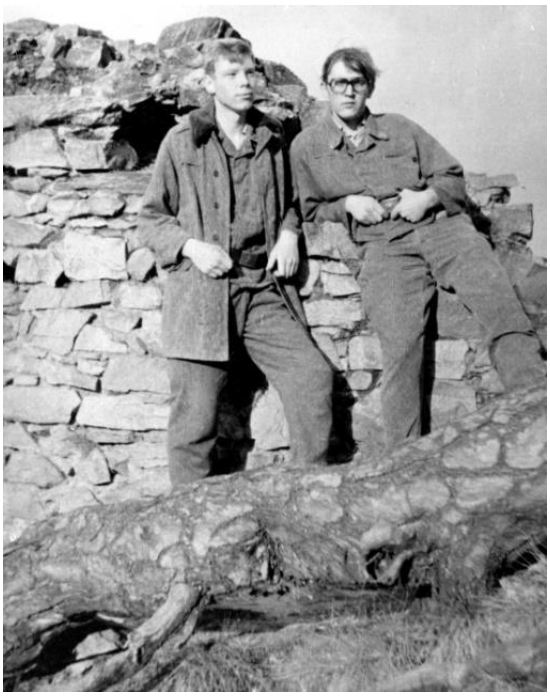

Se Zdeňkem Janečkou na Dívčím hradě. (1981)

Diplom z pochodu okolo Vodňan. (1982)

Když se v **červenci 1982** v Jihočeském kraji konalo putování, tak jsem členům oddílu pomohl připravit zajímavé trasy napříč krajem a dokonce jsem se této akce zúčastnil, přestože jsem byl stále ještě ve vojenské službě. Civilní oblečení pro akci jsem si sehnal od našich nadporučíků a jejich manželek.

Účastníci putování Jihočeským krajem. (1982)

Horní řada zleva: Šárka Šubertová, Kateřina Mičanová, Hana Balentová, Pavla Rosmanitová, Naďa Hanusová, Martin Škapa, Jarmila Nejedlíková.
Dolní řada zleva: Jaromír Šupina, Aleš Priechodský, Iva Liďáková, Marie Bařinová, Karel Koždoň.

PUTOVÁNÍ
JIHOČESKÝM KRAJEM

DIPLOM

Jaromír Šupina

se zúčastnil ve dnech 3. - 11. 7. 1982

PUTOVÁNÍ
JIHOČESKÝM KRAJEM

akce TOM

Dne 11. 7. 1982

V té době jsem také pomáhal oddílu Modré šípy s vydáváním vlastního časopisu **Turista** (*celkem vyšlo 12 čísel*), který byl mnou a bratrem Šípem zpracován, poté jsem nakreslil jednoduché obálky a na vojenské rozmnožovačce cyklostyloval pro každého člena. Zároveň jsem pomáhal s vydáváním časopisu **Táborák** (*celkem vyšlo 9 čísel*), který byl určen pro mladé chlapce a dívky z turistického kroužku v Dubu u Starého Jičína, jež vedl **Karel Bednář** st. Vše bylo následně distribuováno poštou do Palkovic a Dubu.

Po absolvování vojenské služby na **podzim 1982** jsem ještě chvíli pomáhal s vedením Modrých šípů, ale více jsem se již věnoval individuální pěší turistice.

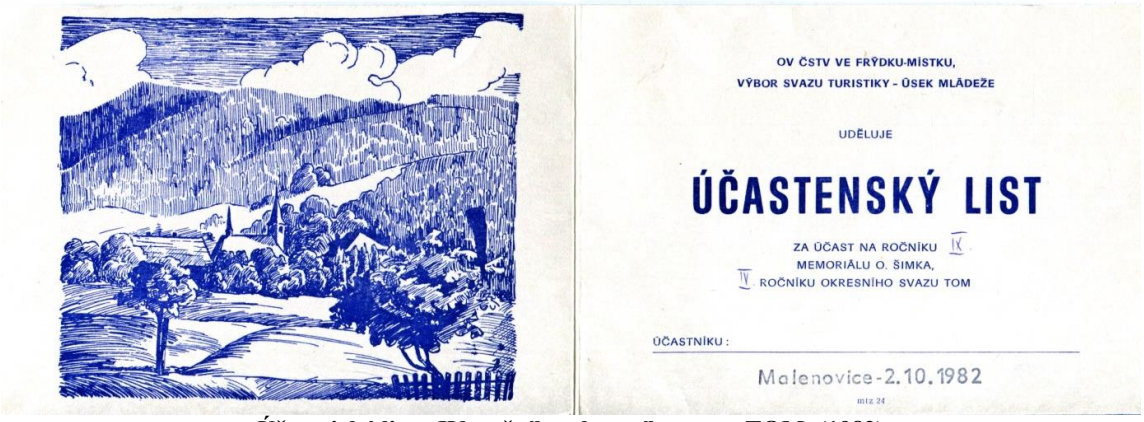

Účastnický list z IV. ročníku okresního srazu TOM. (1982)

Nezúčastňoval jsem se jen akcí v okolí, ale začal jsem se zajímat o akce, které byly zajímavé svou trasou. Dne **26. 3. 1983** jsem se například zúčastnil pochodu Havlíčkův Brod – Lipnice nad Sázavou – Havlíčkův Brod, při němž jsem navštívil památník básníka Jiřího Wolkera a spisovatele Jaroslava Haška.

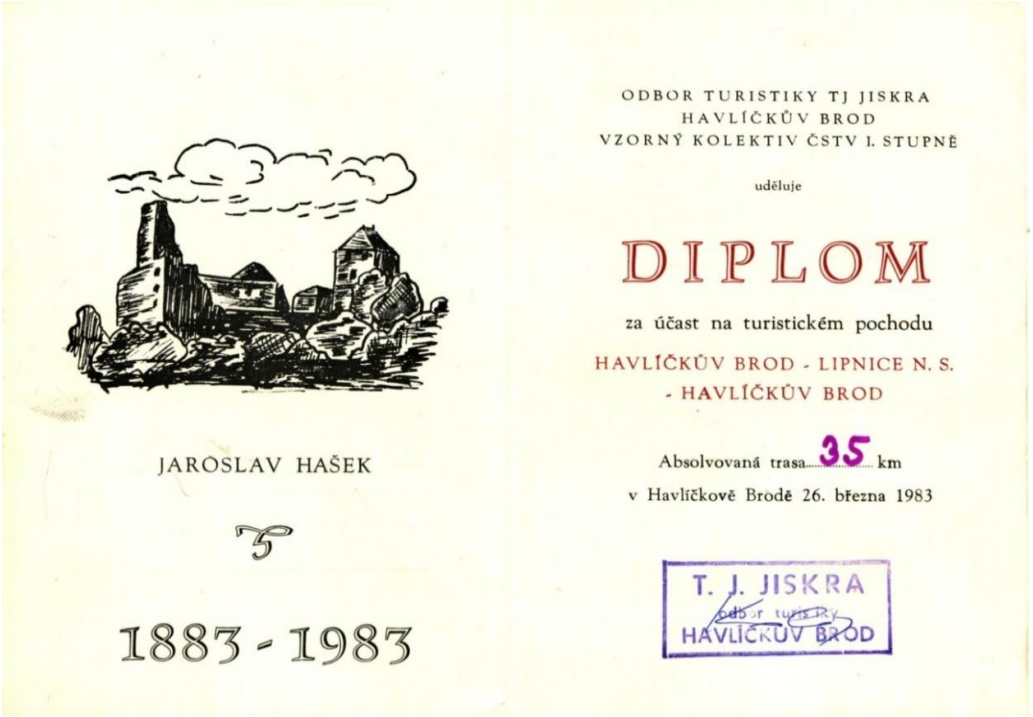

Již od roku 1978 jsem začal plnit podmínky bronzového **odznaku Turista ČSR,** které jsem sice splnil již **20. 8. 1979**, ale o jeho vydání jsem požádal později. Odznak mi byl udělen Okresním výborem ČSTV ve Frýdku-Místku dne **30. 4. 1983**. Podmínky stříbrného odznaku Turista ČR jsem splnil **15. 7. 1986** a odznak mi udělil VST KV ČSTV v Ostravě dne **2. 8. 1986.** Podmínky pro udělení zlatého odznaku jsem již neplnil, protože předpokládaly aktivní projití všech krajů. V **roce 1983** jsem ušel **1.066,5 km** a na kole ujel cca **533 km**. V předcházejícím roce jsem ušel pouhých **369 km** a na kole ujel **103 km**.

Jednou z vrcholných akcí turistiky v roce 1983 byl **XI. krajský sraz turistů** Severomoravského kraje, který proběhl ve dnech **3. – 5. června 1983** v Jeseníku a zúčastnil jsem se ho s Ivou Liďákovou, Babetou Mertovou, Ladislavem Vávrou a Tomášem Kupčou. Zde jsem poprvé zjistil, že existuje country skupina **Holátka** ze Šumperku, jejichž zpěv mne velice zaujal. Kapela vystupovala ve složení **Milan Mudra Kutmann**, Evžen Mikulka, Jiří Chlebníček, Jiří Hrdlička a Slávek Zahradník. Na průkazce poznávám podpis Kutmanna, ostatní už nedokážu identifikovat, protože se podepsali přezdívkou.

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA
RD JESENÍK

Účastenský průkaz

XI. krajského srazu turistů
Severomoravského kraje 1983

JESENÍK 3. 6. – 5. 6. 1983

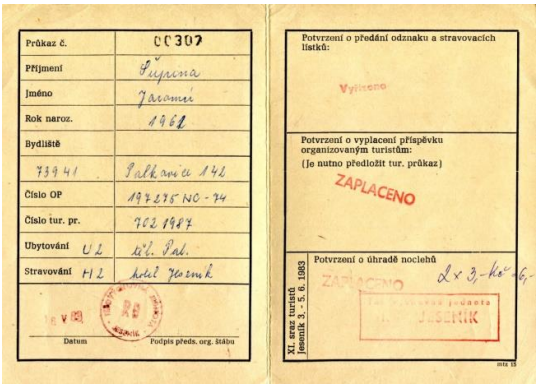
Průkaz č. 00307
Příjmení Šupina
Jméno Jaromír
Rok naroz. 1961
Bydliště
73941 Palkovice 142
Číslo OP 197275 NO-74
Číslo tur. pr. 702 1987
Ubytování U2 těl. Pal.
Stravování H2 hotel Jeseník
Datum
Podpis předs. org. štábu

Potvrzení o předání odznaku a stravovacích lístků:
Vyřízeno

Potvrzení o vyplacení příspěvku organizovaným turistům:
(Je nutno předložit tur. průkaz)
ZAPLACENO

Potvrzení o úhradě noclehů
ZAPLACENO 2 x 3,- Kč = 6,-

XI. sraz turistů
Jeseník 3. - 5. 6. 1983

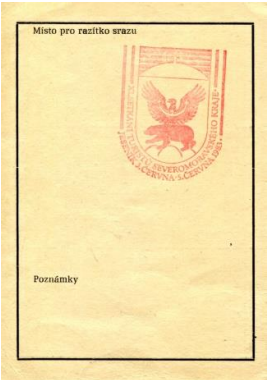
Místo pro razítko srazu

Poznámky

Zajímavou akcí byla **krajské mírové manifestace** na Pustevnách ve dnech **10. – 12. 6. 1983**. Hlavní náplní mělo být setkání mládeže s představiteli politického a veřejného života, páteční zapálení táboráku internacionálního přátelství a sobotní mírový výstup na Pustevny, ale pro trampy a zájemce o hudbu to bylo především setkání se zpěvákem Petrem Rezkem, folkovými zpěváky Wabim Daňkem a Pavlem Dobešem, skupinou Lokálka z Pardubic a šumperskými kapelami Bluegrass Nova a Holátka, která zazpívala nádherným Kutmannovým hlasem píseň **„Paní má se má…“.**

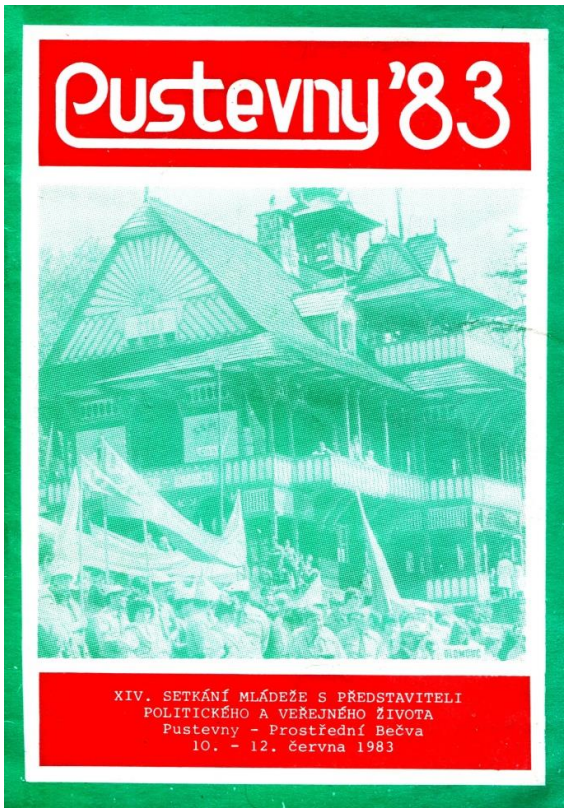

Další zajímavou akcí bylo **putování Středočeským krajem**, během něhož jsem se setkal s nejstarším turistou **Oldou Dobiášem** (*91 let*), ale také návštěva folkového festivalu **Porta** v Plzni, kde jsme se společně se členkou frýdlantského turisťáku, **Evou Káňovou** (*Kaňkou, viz obrázek z Karlštejna*), setkali s folkovými legendami – např. Hop Trop, Roháči, Wabi Ryvola, Wabi Daněk, Č. p. 8, Nerez, Milena Zíchová, Ozvěna Brno, Poutníci Brno. Pro mne byly nejzajímavější osobní setkání s Wabim Ryvolou v zákulisí a Milenou Zíchovou na jedné z lochotínských posezení v parku, kde zpívala.

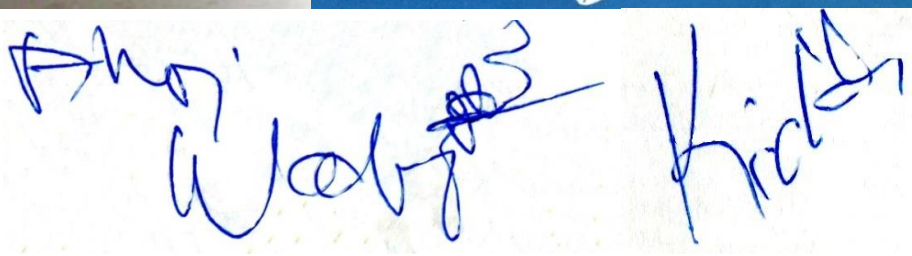

Podpis Wabiho Ryvoly a loketského Roháče Vojty Kiďáka Tomáška.

HUDBA JE LÉK - PORTA JE NEJLEPŠÍ APATYKA

PORTÝR 1

PORTA - XVII. NÁRODNÍ FESTIVAL TRAMPSKÝCH, FOLKOVÝCH A COUNTRY PÍSNIČEK ● 6. - 9. ČERVENCE 1983 ● PLZEŇ

ZPÍVÁME VŠICHNI

VLAJKA

JENDA KORDA

Vše tone v snách
a život kolem zítch
jen dole v tmách
kol ohně slyšet smích
tam srdce všem jen spokojeně zabusí
z písniček známých
vše jistě vytuší

Vlajka vzhůru letí
k radosti svých dětí
hned se z mračky snesbí
vlíž bude zas až mládí čas
opustí nás

Po létech sám
až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam
kde býval kdys tvůj ráj
vzpomeneš chvil těch které mívals tolik rád
tak jako kdysi
ozvěnou slyšíš hrát:

Vlajka vzhůru letí ...

AHOJ!

HUDBA JE LÉK - PORTA JE NEJLEPŠÍ APATYKA

PORTÝR 2

PORTA - XVIII. NÁRODNÍ FESTIVAL TRAMPSKÝCH, FOLKOVÝCH A COUNTRY PÍSNIČEK ● 4. - 7. ČERVENCE 1984 ● PLZEŇ

Portýr z roku 1983. **Portýr z roku 1984.**

Nádherným zážitkem byla i Porta v **roce 1984**, které se tehdy zúčastnilo cca **25.000** návštěvníků. Když **Miroslav Kovařík** (** 15. 8. 1934 Praha, † 4. 3. 2020*) přednášel básně Václava Hraběte, bylo v hledišti takové ticho, že kdyby upadnul špendlík, byl by to pro všechny velký rámus. A když nočním tichem v Lochotínském amfiteátru zazněl Hejkal **Wabiho Daňka**, tak ozvěna slova **„hejkal“** z 25.000 hrdel se nesla Plzní mnoho kilometrů daleko.

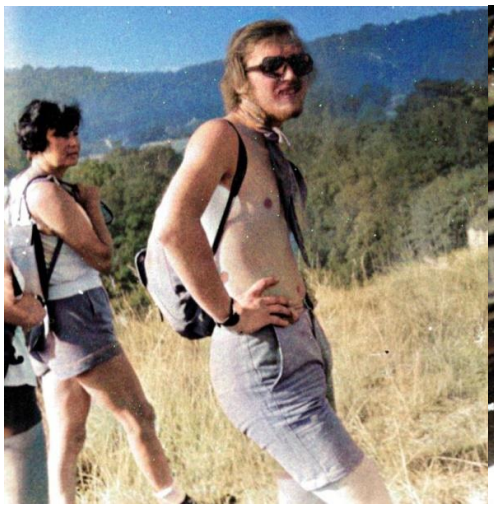

Putování Středočeským krajem. (1983)
Zleva: Marie Bařinová, Jaromír Šupina, Tomáš Kupča.

Jiří Sloupenský na putování Středočeským krajem. (1983)

Účastníci putování Středočeským krajem. (1983)
Zleva: Ivana Pecková, Kateřina Mičanová, Pavla Rosmanitová, Jana Daronová, Iva Liďáková.

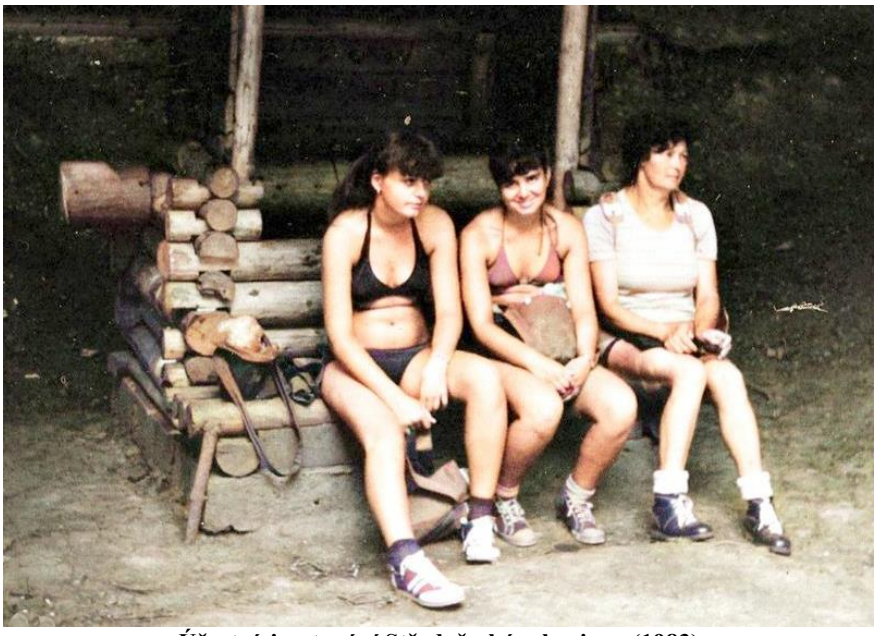

Účastníci putování Středočeským krajem. (1983)
Zleva: Kateřina Mičanová, Iva Liďáková, prof. Marie Bařinová.

Výbor svazu turistiky Středočeského kraje KV ČSTV
z pověření VST ČÚV ČSTV

uděluje

pamětní list

VI. LETNÍHO SRAZU TURISTŮ ČSR

16. ČERVENCE 1983

Jaroslav Tomášek, v. r.
vedoucí štábu srazu

Výbor svazu turistiky Středočeského kraje ČSTV

uděluje

účastenský list

VIII. ROČNÍKU PUTOVÁNÍ KRAJI ČSR DEP
PUTOVÁNÍ STŘEDOČESKÝM KRAJEM 1983

s. Jaromíru ŠUPINOVI

absolvoval(a) 238 km /401,9 km

v době od 9. 7. – 17. 7. 1983

Václav Srb, v. r.
ved. štábu DEP

ved. větve DEP

Následující roky **1984-1986** byly v činnosti mé turistiky zlomovými. Aktivně jsem se zapojil do akce výboru Svazu turistiky Krajského výboru ČSTV v Ostravě, komise vysokohorské turistiky a dalších turistických oddílů, která se jmenovala **Severomoravské vrcholy**. Cílem účastníků bylo navštívit 8 vrcholů v Jeseníkách a 8 v Beskydech. Informace o akci zprostředkovával Josef Drozdek z Horní Lhoty a já jsem byl v letech **1985-1987 garantem vrcholů** Lysá hora a Radhošť. Garant měl za úkol být na vrcholech dříve než účastníci akce, kterým poté dával do záznamníků razítka. Do dalších ročníků jsem se již nezapojil, ale i nadále jsem rád poznával mnohá místa.

Zároveň jsem však tíhnul k poznání **trampingu**. Původně jsem měl představu, že tramping je jiná forma turistiky, ale v tom jsem se velmi mýlil, neboť na trampských akcích jsme vždy jen někam dorazili, na stejném místě se 2-3 dny zdrželi, a zase jsme odkráčeli ke svým domovům. Je však pravdou, že na těchto akcích jsem poznal mnoho zajímavých lidí, kteří zůstávají mými kamarády či kamarádkami dodnes, a rád na ně vzpomínám. Z hlediska turistiky mne však období trampování nenaplňovalo, a proto jsem se i nadále zúčastňoval některých akcí, jako například frýdlantských pochodů, novoročních výstupů a zajímavého překážkového dostihu lidí **„Vavřínová podkova“** na pardubickém závodišti (*24. 3. 1984*). Velkého běhu po celém areálu závodiště se zúčastnil můj spolužák z gymnázia **Aleš Priechodský**. Celou trať jsem také prošel, ale jen jako fotograf.

Taxisův příkop.

Diplom za absolvování závodu příchozích.

Já jsem se na tak dlouhou trať běžecky necítil, a proto jsem se s náhodnou návštěvnici **Ivou Zoubkovou** z Kramol zúčastnil běhu dvojic na 200 metrů. Úkolem bylo, že se daná dvojice po celou dobu běhu musela společně držet za ruce. Kdo se odpojil, byl diskvalifikován.

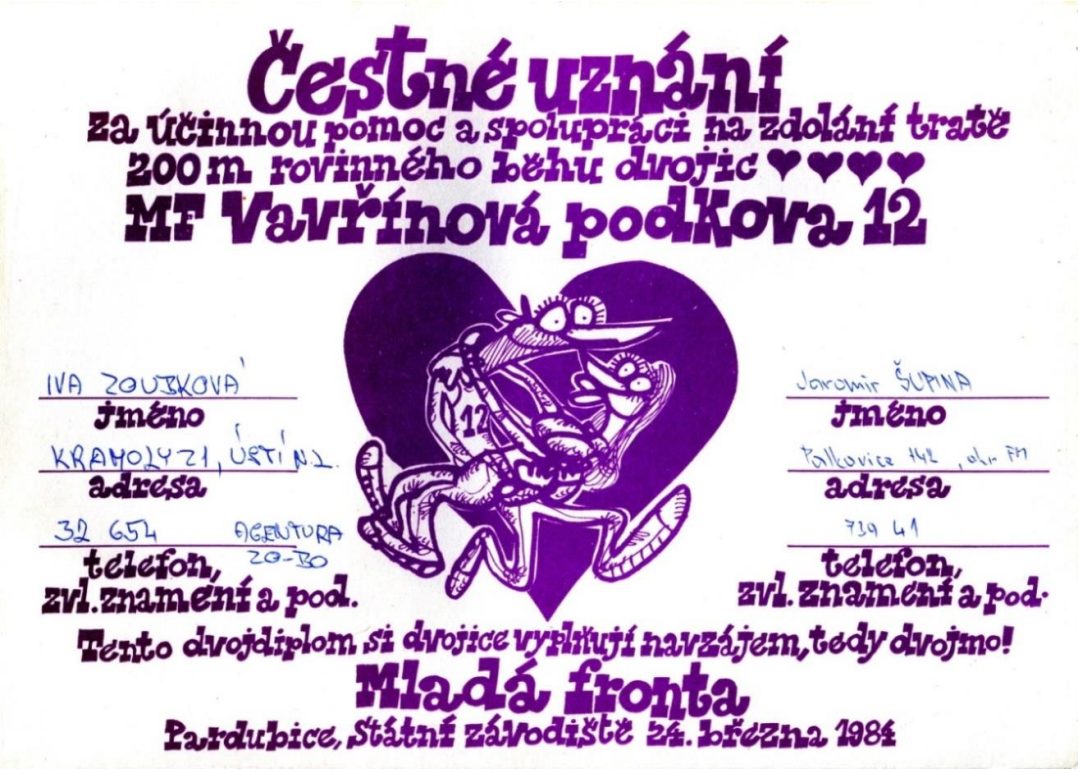

V **červenci 1984** jsem se opět se členy turistického oddílu z Frýdlantu nad Ostravicí zúčastnil dálkového etapového putování, tentokráte po **Východoslovenském kraji**. Během jednotlivých výletů jsem ušel pouhých **171 kilometrů** s převýšením **4.349 metrů**. Z důvodů jiných povinností jsem musel během jednoho dne absolvovat dokonce dva výlety. Autostopem jsem se nejprve dostal do Svidníku, kde jsem si prohlédl památník Dukla, a odtud jsem opět autostopem pokračoval do vsi Ladomirové. Zde jsem se již setkal s našimi členy oddílu, kteří plnili etapu daného dne. Společně jsme tedy pokračovali dále. Abychom si odpočali, část trasy jsme dokonce absolvovali na **žebřiňáku**, který jel zrovna kolem.

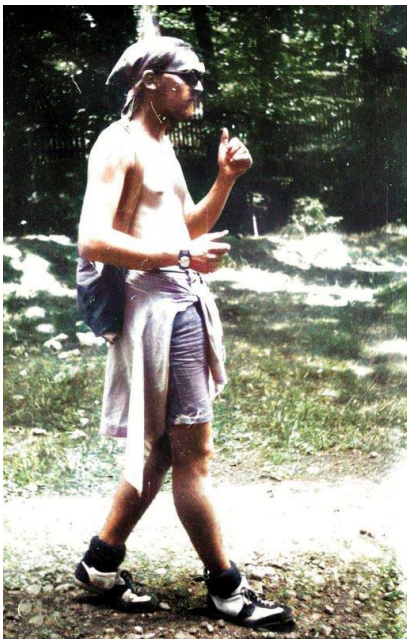

Jaromír Šupina (*Pirát*) při putování Východoslovenským krajem. (1984)

Účastníci putování Východoslovenským krajem. (1984)

Zleva: Jiří Sloupenský, Jaromír Šupina, Kateřina Mičánová, Aleš Priechodský, Iva Liďáková, Jarmila Nejedlíková.

Účastníci putování Východoslovenským krajem. (1984)

Zleva: Pavla Rosmanitová, Jirka Sloupenský, Jaromír Šupina, Aleš Priechodský, Iva Liďáková, Kateřina Mičánová, Tomáš Mrkva, Jarmila Nejedlíková.
Chybí Ivo Adamec, Jiří Fojtášek, Marie Bařinová.

V **červnu 1984** jsem se zúčastnil Svojšického slunovratu, v **červenci** plzeňského koncertu PORTA a v **září** Svojšického letorostu. A pokud se vám snad bude zdát, že někoho na fotografiích poznáváte, tak se určitě nepletete. Ano, jedná se o pozdějšího učitele a ředitele palkovické školy, **Ivo Fišera**, se kterým jsme během let několik trampských akcí navštívili.

Účastníci Svojšického letorostu z Frýdku-Místku a okolí – Buchťa a Ivo Fišer. (1984)

Kráčej dál, táhni ke všem čertům… (1985)

Během roku 1984 jsem také navštívil několik koncertů zpěváků – **Jaromíra Nohavici** ve Frýdku-Místku, **Jaroslava Wykrenta** (* *10. 9. 1943 Přerov, † 12. 3. 2022*) ve Frýdlantě nad Ostravicí, **Wabiho Daňka** (* *30. 1. 1947 Zlín, † 16. 11. 2017 Praha*) ve Valašském Meziříčí a **Karla Plíhala** ve Frýdku-Místku.

Podpisy Jana Nedvěda, Karla Plíhala, Jaromíra Nohavici a Wabiho Daňka. (1984)

Ve dnech **30. 9. – 2. 10. 1984** jsem se společně s Miroslavem Kořenským (*Jezevec*) zúčastnil setkání mladých spisovatelů a básníků s názvem **„Trapsavec“**, které se konalo na území střelnice poblíž **České Skalice**. Poznali jsme zde významné osobnosti této soutěže – Jaroslavu Šálkovou (***Kavče***), Ivu Synákovou (***Tapi***), Jiřinu Třeškovou (***Georgina***) – z porotců dorazila jako jediná, Stanislava Zárybnického (***Houla***) se psem **Máslo** a Milana Plcha (***Belmondo***), ale se svou literární povídkou **Návštěva na boudě** jsem se do finálové šestky nedostal a ani jsem se později nedozvěděl, jak jsem uspěl či neuspěl. Celkový počet příspěvků činil **294 ks** od **131** autorů.

Na setkání se objevilo mnoho výtvarných předmětů, placek, linorytů, vlajek, kreseb, keramických výrobků a vyřezávaných kalumetů. Nejúspěšnějšími psavci se staly **Jana Ondra Ebrová**, **Zdena Adamcová** a **Johanka Benešová**.

Trapsavec 1984.

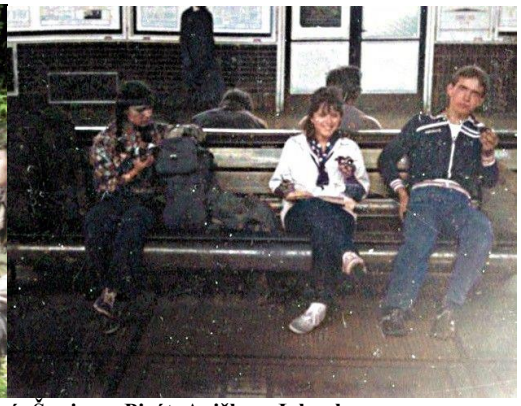

Na prvním snímku zleva Belmondo, Jaromír Šupina – Pirát, Anička a Johanka,
na druhém zleva Všetečka z Prahy, Anna Martinková (*Andy*) ze Zašové a Miroslav Kořenský (*Jezevec*) z Palkovic.

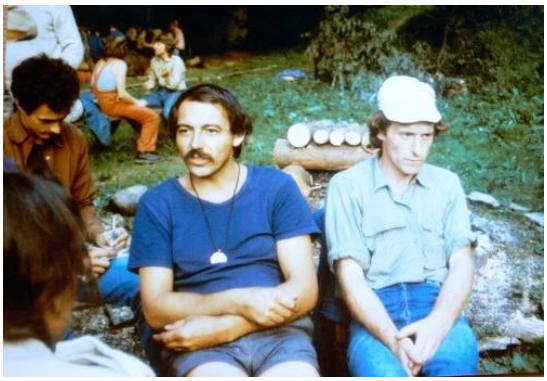

Zleva: Belmondo, Mirek Valina, Houla, Robin.

Zleva: Mirek Valina, Belmondo, Kavče, ???, Robin, Houla, pes Máslo, ??? Tapi, ???.

Záběr ze semináře psavců.
Zcela vlevo Georgina, v modrém tílku Houla, vedle něj Robin, vzadu uprostřed mezi ostatními Pirát (*s brýlemi*). Za Robinem stojí Všetečka.

Tlachoviště trapsaveckého setkání.
V modrých džínách Kavče.

Robinova legrácka u tlachoviště trapsaveckého setkání.

Dalšího setkání Trapsavců nedaleko **Veverské Bitýšky** jsem se zúčastnil ve dnech **13. – 15. 9. 1985**. I tady jsem se setkal se zajímavými osobnostmi – **Jindřichem Filo**, redaktorem novin Mladá fronta, **Janem Dobiášem**, redaktorem časopisu Mladý svět, **Irenou Silence Přibylovou**, redaktorkou novin Brněnská Rovnost, zpěvákem **Vojtou Kiďákem Tomáškem**, zakladatelkou soutěže Trapsavec **Vlastou Štefanovou – Briggi** a s osobnostmi, které jsem znal již z minulého ročníku. Do soutěže **328 autorů** poslalo **746 prací**, z toho bylo 624 básniček a 122 povídek. V tomto ročníku jsem soutěžil s povídkou **Dobývání vrcholu Velkého Javorníka** a se ziskem 10 bodů jsem se mezi povídkami umístil na **20. – 29. místě**. Povídky **Sněžný muž na Moravě** a **Neuvěřitelné dobrodružství na Prašivé** z **roku 1985** jsem již nikde nezasílal.

Jaroslava Šálková (*Kavče*)

Iva Synáková (*Tapi*)

Jiřina Třešková (*Georgina*)

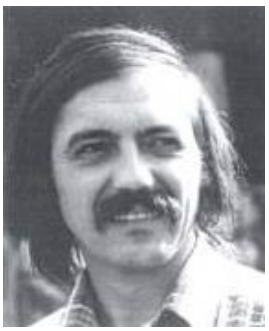
Stanislav Zarybnický (*Houla, † 11. 12. 1989*)

Milan Plch (*Belmondo*)

Miroslav Valina

Jan Dobiáš

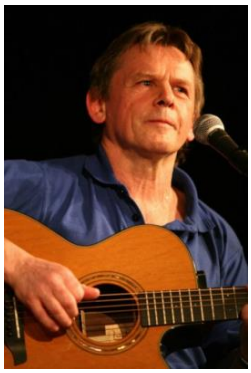
Vojta Kiďák Tomáško

Eva Obůrková (*Šklíba*)

Vlasta Štefanová (*Briggi*)

Vlasta Hlavatá (*Ať'ka*)

Jaromír Hlavatý (*Juan, † 8. 8. 2012*)

Během středoškolského studia jsem zkoušel svou **literární tvorbu**, která však nebyla moc úspěšná. V **roce 1976** jsem napsal, a vlastními kresbami „obohatil“, malou publikaci **Indiáni v historii Severní Ameriky,** v níž jsem vycházel ze znalostí z různých knih

o Indiánech, které v té době byly vydávány. Ale po marném shánění různých dokumentů jsem knihu nedokončil. Dalším mým dílem byla publikace **Historie skautingu**, mapující historii světového i československého skautingu do zákazu v roce 1970, kterou jsem psal v letech **1980-1981**, tedy v době mé vojenské základní služby a přímo v kasárnách. Objevení takové knihy vojenskou kontrarozvědkou by znamenalo mé okamžité zatčení. A když jednoho dne tito obávání vojáci vtrhli do místnosti, kde jsem měl knihu ukrytou, a nikoho do ní již nepustili, měl jsem tehdy opravdu namále. Naštěstí ji neobjevili. Po roce 1989, kdy se otevřely státní hranice na západ, již bylo další doplnění tohoto díla zbytečné.

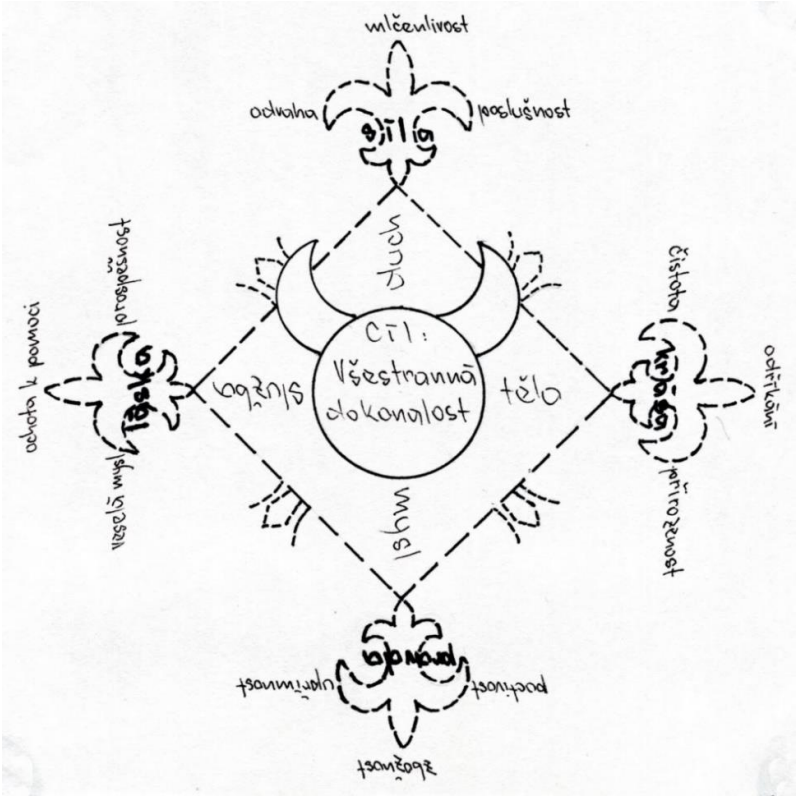

Z publikace Historie skautingu.

V **červnu 1980** jsem se v Jeseníkách setkal s mladičkou básnířkou **Magdou Kašpárkovou** z Rapotína, jejíž básničky mne velice zaujaly. Například na téma dopis napsala:

Přišlo psaní,
čím zavání?
Obálka chrání tajemství své,
potom ještě závoj z očí
Ti nedočkavost odkryje.

A snad právě toto setkání může za to, že v letech **1980-1985** jsem intenzivněji zkoušel skládání básní i já. Své básně jsem uspořádal do několika sbírek, ale vyšly jen v jednom výtisku. Začátkem **roku 1981** vychází sbírka **Zrnko prachu**, v níž se objevily mé první básně z let 1976-1981, a které byly doplněny citáty slavných osobností. Krátce po první básnické sbírce, již v **létě 1981**, vychází další – **Umírající svět**, v **roce 1982** to byla **Pyramida strachu**, na přelomu **roků 1982** a **1983** vzniká sbírka básní a dopisů **Slova a skutky**, v jejímž závěru se objevují i básně Magdy Kašpárkové z Rapotína. Poslední sbírkou básní, kterou jsem sestavil v **roce 1984**, byla **Smrtící pravda**. Osud básnických sbírek byl ukončen stejně jako u výše uvedených publikací.

Pláčeš?
Dnes je již pozdě plakat.
Ten čas už nikdo nevrátí zpět.

Píšeš do svého deníku
již dvaapadesátý den.
Ano, padesátý druhý den bez odpovědi,
bez jediného slova pochopení.

Již nemá cenu plakat,
teď musíš chvíli přemýšlet.
O sobě, o ní a těch chvílích,
které jste spolu prožili.

Až najdeš chybu, napiš jí psaní
a popros o odpuštění,
Však nebude Ti dáno.

Nermuť se a žij,
žij tak, jak se dá a jak chceš.

Je však možné, že tyto mé nesmělé pokusy ovlivnily další můj osud, kdy jsem se začal více zajímat o historii a spolupodílel jsem se na tvorbě několika významnějších publikací.

V **srpnu 1984** jsem společně s Vlastimilem Kubalou (*Rys*), Jaromírem Novákem (*Luňák*) a Alešem Kubalou (*Delfín*) z Modrých šípů vyzkoušel poprvé **maso ze Setonova hrnce**, které bylo po dvou hodinách dokonalé.

Příprava Setonova hrnce. (5. 8. 1984)

Na trampských akcích jsem poznal nejen zajímavé lidi, ale také krásná místa a zažil veselé i smutné události. Jen tak namátkou vzpomínám na gumičkiádu na Pulčíně, rytířský souboj na Starém Jičíně – viz foto (*ještě dnes pod hradem reziví železné štíty našich rytířů*), kdy jsem běhal po hradbách a fotil pěti fotoaparáty (*svým a od kamarádů*), abych zdokumentoval jednotlivé rytířské souboje, nebo se zúčastňoval slavnostních zapálení táboráků. Ani nám nevadil sníh nebo vytrvalý déšť. A to jsme spali pouze ve spacácích na igelitu a kolem nás jen voda a voda… U slavnostního ohniště na Pulčínách bylo vody dokonce až po lýtka, ale co nás těšilo, že byla teplá od doutnajícího ohně… A jak jsme se nasmáli, když Římpo, aby se mohl vlakem dostat zpět do Frýdku-Místku, sušil nad ohněm jedinou svou bankovku. Občas jsme si i z někoho vystřelili kresleným vtipem.

Vladimíra Sedláková (*Myška*) a Jaromír Šupina (*Pirát*) na zakládajícím ohni T. O. Stříbrná hvězda. (27. 10. 1984).

Vandr do údolí Konga c Budišově nad Budišovkou. (3. 11. 1984)
Zleva: Myš, Bimbo, Římpo, Pirát, Sněhurka, stojící Biolit, Beran, Frigo.

Lesní brigáda na Ostravici. (20. – 21. 10. 1984)
Horní řada zleva: Ali, Iki, Píp, Fousek, Rybíz, Hřebík, Prcek, Bjuty, Jana.
Dolní řada zleva: Kiwi, Rusalka, Sam, Pirát, Hladový, Šerpa.

Lesní brigáda na Ostravici. (20. – 21. 10. 1984)
Zleva: Bimbo, Rusalka, Vlčice, pes Shorty, Ferina z T.O. Tma, Pirát, Myška, ???, ???, ???, Jack, ???.

I černobílá fotografie má své kouzlo. (1984)

Velké manévry na Pulčínských skalách. (17. 11. 1984)
Druhá zleva Máma, třetí Pirát.

Na Vosím ranči ve Veřovicích. (29. 12. 1984)
Zleva: Black, Lump, Kolly, Igi, Maik, Pirát, Doutnák, Myš.

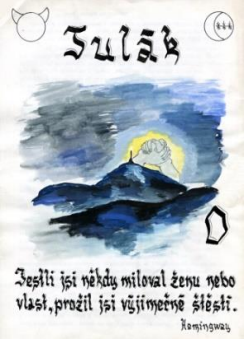

Tramping ani samotná turistika nebylo to, co by mělo být pro mne nějakým přínosem v dalším období, přestože jsem později na trampských akcích poznal osoby, které tvořily zdravé jádro frýdecko-místeckého trampingu (*Bodlák, Pedro – † 11. 4. 1996, Pepina, Kačer, Pedro, Brďa, Myška, Pišta, Pavouk, Black, Máma, Hamoun, Ferina, Vlčice – kreslila 7 obálek časopisu Tulák, Švéd, Micka, Veverka a další*) a také osobu, se kterou žiju společně více než 35 let.

Časopis **Tulák** (*vydáno 13 čísel*) vycházel v **roce 1985** a připravoval jsem ho s Vlčicí pro T. O. Toulavý vítr a další frýdecko-místecké trampy, kteří se v té době scházeli každý čtvrtek v restauraci na TJ Slezan nebo U Arnošta. Osm obálek nakreslila Vlčice, zbývající byly mým dílem.

Postupně jsem však začal uvažovat o vedení party dětí turistického oddílu. Od počátku této myšlenky jsem byl rozhodnut, že chci vést koedukovaný oddíl, tj. oddíl chlapců a dívek, a v té době jsem si myslel, že jsem **„sežral“** všechnu moudrost světa. Samozřejmě, že jsem se mýlil, ale i tak jsem v **září 1985** začal na 9. základní devítileté škole ve Frýdku vést pionýrský oddíl **Delfíni** (*viz samostatná kapitola*).

Biolit a Jack při válení sudů ve sněhu na Pulčínských skalách. (12. 1. 1985)

Trampské narozeniny Feriny a Piráta. (2. 2. 1985)
Zleva: Kej, Bimbo, Ferina, ???, Frenky, Moucha.

Sněžný muž na Prašivé. (16. 2. 1985)
Seshora: Yan, Doutnák, Kačer, Pirát, Myška, Brďa-

Trampské narozeniny Feriny a Piráta. (3. 2. 1985)
Zleva: ???, Harris, Pišta, Moucha, Šmudla.

Trampské narozeniny Feriny a Piráta. (3. 2. 1985)
Stojící zleva: Marty, Doutnák, Sokol, Vlk, Bob, Bimbo, Pepina, Cowboy, Šmudla, Frenky, Vlčice.
Dřepící zleva: Mamka, Fido, Jack, Frenk (*ležící*), Wilky, Rosťa (*ležící*).

Trampské narozeniny Feriny a Piráta. (3. 2. 1985)

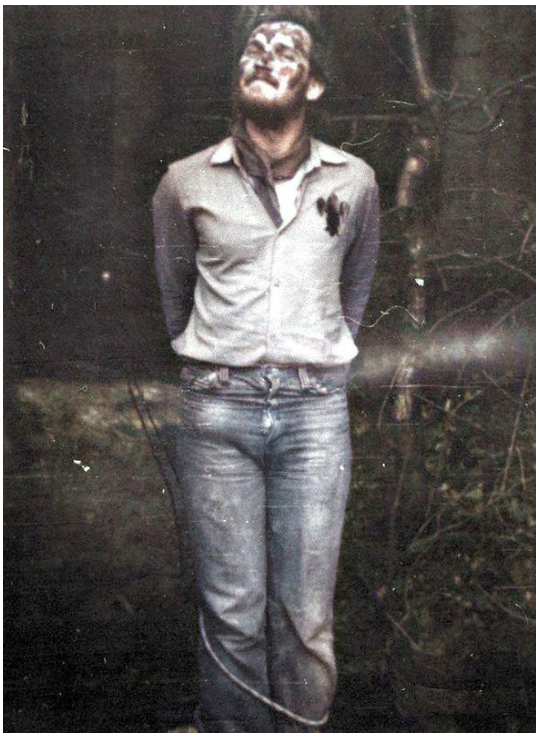

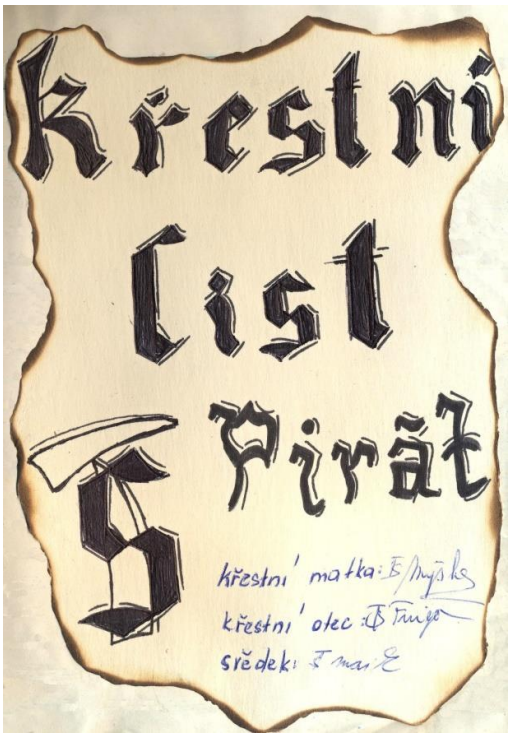

Trampský křest Piráta. (23. 3. 1985)

Čekání na vlak v Úvalně. (8. 4. 1985)

Horní řada zleva: Doutnák, Kej, Maik, Vlčice.
Dolní řada zleva: Frigo, Pepina, Bimbo a Pirát.

Frigovo velikonoční koupání ve Vycpálkově lomě v Jeseníkách. (7. 4. 1985)

Velikonoční odpočinek v lomu. (7. 4. 1985) Zleva: Pepina, Frigo, Doutnák, Maik.

Ve dnech **9. – 12. 7. 1985** jsem měl jet s Ivou Liďákovou a Vlčicí na velký vandr na Malou Fatru. Ale Iva nedorazila, a tak jsme jeli jen dva. Ani nevím, kde se ve mně vzala taková síla, abych dokázal s velkým 20tikilovým batohem (*později často nazýván „miminko“*) ujít 6 kilometrů s převýšením 850 metrů za 75 minut. Naším prvním cílem byla **chata na Martinských holách**. Poté jsme vyrazili na vrchol **Minčol** a zříceninu hradu **Strečno**, pod níž jsme přespali v nedalekém lese. Druhý den ráno jsme se přesunovali vlakem do Šútova, a poté pěšky na Šútovský vodopád, kde jsme našli útočiště v nedaleké trampské chatě. A protože se nám zde velmi líbilo, zrušili jsme plán přechodu Malé Fatry na pobyt v údolí Rio Coloráda.

Chata v údolí Rio Colorádo na Malé Fatře. (1985)

Veškeré věci zůstaly v chatě a po obědě následovala asi čtyřkilometrová túra na Stoh, Medziholie a na Velký Rozsutec.

Cestou jsem se těšil na zápis do **vrcholové knihy**, ale ta tam nakonec nebyla. Nezbývalo, než se obrátit a rychle běžet zpět. V jednom místě, kdy napravo i nalevo byl prudký sraz, jsem uklouzl, ale naštěstí vše vybral a po různých zkratkách se dostal zpět na Rio Colorádo. A večer, kdy už údolím neprocházeli turisté, jsem se mohl pod Šútovským vodopádem vykoupat na Adama. Avšak moje mokré boty vzaly částečně za své, neboť nad hořícím ohněm jsem je trochu uškvařil.

Celkový pohled na Šútovský vodopád. (1985)

„Koupaliště“ pod vodopádem. (1985)

Turistická stezka přes Rio Colorádo. (1985)

Ve slavném filmu o Járu Cimrmanovi byla hláška: *„A ze všeho nejhorší jsou trpaslíci. Ty potvory vám vlezou všude. A strašně rychle se množí.“* Po nocích strávených v trampské chatě mohu dnes říci, že to pravda není. **Nejhorší ze všeho jsou plchové.** Plch velký je hlodavec a dosahuje velikosti veverky. Svým vzezřením však spíše připomíná myš. Měl jsem tu čest se s několika **„roztomilými“** zvířátky seznámit právě v chatě pod Šútovským vodopádem. Šramotily v chatě celou noc a nepomohlo žádné plašení typu **„kšáááá“**, venkovní nástrahy v podobě oplatků apod. A v bezpečí před nimi nebyly ani naše potraviny, které jsme si v sáčku obezřetně zavěsili na provázek. Ráno jsme zjistili, že jim velmi chutnaly… A když jsme zjistili, že si v noci pochutnávali i na našem mýdle, tak to už bylo na nás moc…

Ráno jsme si sbalili veškeré naše věci a odporoučeli se ke svým domovům. A kdyby náhodou někdo přišel s myšlenkou, že zimní desetidenní přechod Malé Fatry je nádherný, tak mu nevěřte a klidně ho nazvěte šílencem. Po letní zkušenosti vím, že je to nereálné a mokré boty určitě v zimě pořádně neusušíte.

Tento popis velkého vandru, ale i jiných vzpomínek, jsem čerpal ze zápisů v **cancácích** (*trampský deník*), kde kromě osobních popisů mám zachycené i vzpomínky kamarádů a kamarádek.

Tím, že jsem se stal vedoucím turistického oddílu Delfíni, tak jsem si vyřešil otázku, zda zůstat u trampingu nebo turistiky. Svůj čas jsem začal více věnovat dětem, a tak s trampy jsem se v letech 1985-1986 zúčastnil jen několika akcí. Jezdil jsem s nimi na brigády na Eldorádo v Karolínce i na nějaké výlety. Mezi zajímavé akce patřil ten na **Čachtický hrad**, kam jsme dorazili **20. 9. 1985** v noci. Jako **„zkušený“** turista jsem ostatní vedl po turistické značce nahoru. Jenže po 500 metrech jsme ji ztratili, a tak se rozhodlo, že půjdeme přímo. Na hrad jsme úspěšně dorazili a pobyli na něm dva dny. Teprve v neděli, když jsme se jinou cestou vraceli na nádraží, jsme zjistili, že naše noční trasa vedla tím nejpříkřejším srazem.

Zajímavá byla i výprava na **Ďumbie**r v **srpnu 1986**, když jsme v přísně střežené chráněné krajinné oblasti dokázali přespat pod širákem bez jakékoliv pokuty.

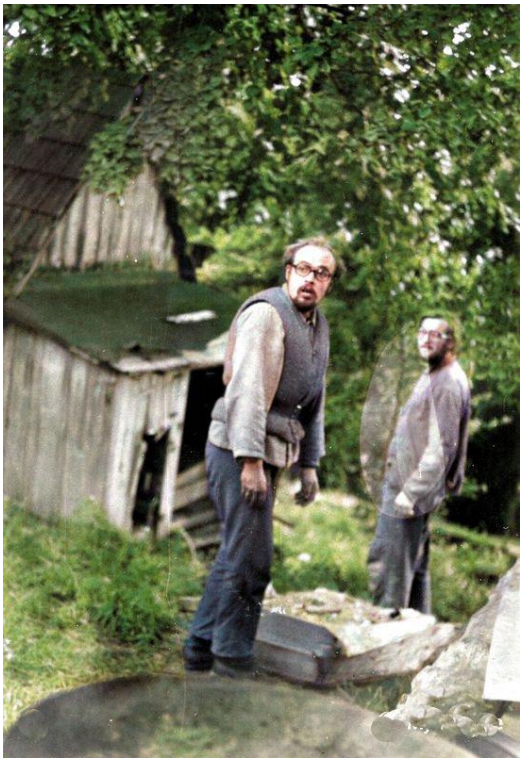

Frigo a Pirát na brigádě u chalupy Eldorado v Karolínce. (7. 9. 1985)

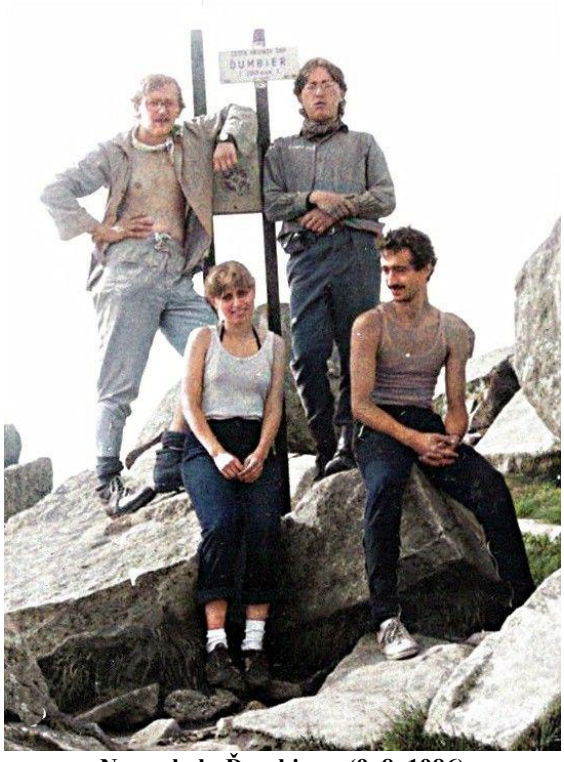

Na vrcholu Ďumbieru. (9. 8. 1986)
Zleva: Jaromír Šupina (*Pirát*), Veronika Chromjáková (*Ája*), Libor Svoják (*Brďa*), Petr Plaček (*Jelen*).

Jaromír Šupina (*Pirát*) opět na vandru. (1985)

Ája na Lysé hoře. (1. 3. 1986)

Pomněnčiny narozeniny v Hrachovci. (11. 10. 1985)

Brďa

Zleva: Brďa, Pomněnka, Švéd.

Pomněnka

Švéd ve spacáku.

Oslava Potápčiných narozenin. (20. 9. 1986)

Zleva: Pavla Grygarová (*Pomněnka*), Hana Kneblová (*Potápka*), Veronika Chromjáková (*Ája*), Renata Brhláčová (*Máma*), Jaromír Šupina (*Pirát*), Ida Žilinská (*Ida*) a sestra od Potápky.

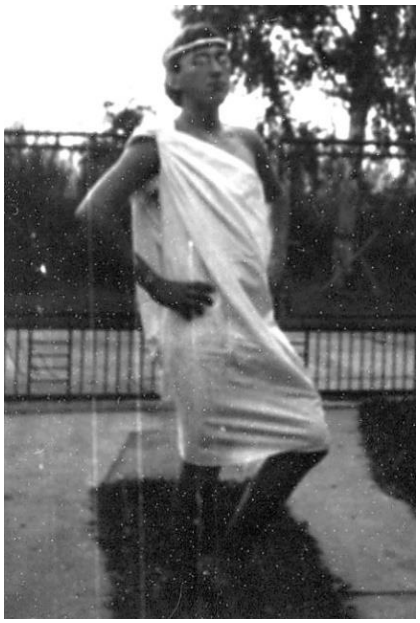

Brďa na oslavě Potápčiných narozenin. (20. 9. 1986)

Ája na oslavě Potápčiných narozenin. (20. 9. 1986)

Oslava Silvestra 1986.

Ida Žilinská a Ondřejník. (31. 12. 1986)

Oslava Silvestra 1986.

Ida a Římpo.

Máma a Pavouk.

Fotografie z různých akcí roku 1986.

Veronika Šupinová (*Ája*)
31. 12. 1986

Jaromír Šupina (*Pirát*)
v Berlíně.

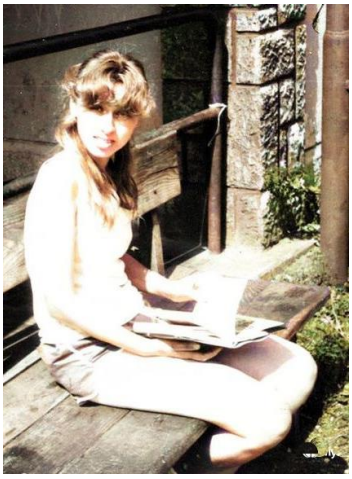

Veronika Šupinová (*Ája*)

Pirátovy kresby v časopise Tulák v roce 1985.

Tramp Rapit jde na vandr se svými kamarády. (1985)

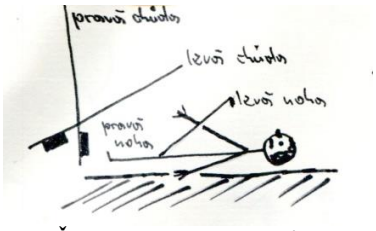

Kamarád Ďábr se učí chodit na chůdách. (1985)

Měj rád přírodu! Příroda bude mít ráda tebe!!!

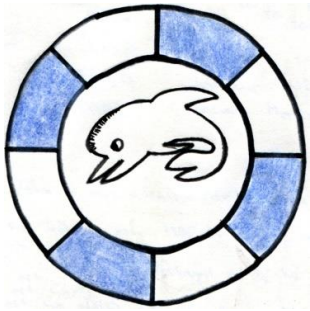

Turistický oddíl Delfíni

V **září 1985** jsem od instruktorky a kamarádky **Evy Žilinské** (*Ouško, provdaná Urbánková*) přebíral pionýrský oddíl na **9. základní devítileté škole ve Frýdku-Místku**.

Eva Žilinská (Ouško)

Ve školním roce **1984-1985** chodilo na schůzky celkem 23 členů, a proto jsem doufal, že to bude tak i nadále. Na první oddílovou schůzku **5. září 1985** však přišlo pouze 5 členů – **Veronika Zindelová** (*Nika, provdaná Posch*), **Denisa Velinská** (*Šmudla*), **Šárka Skotnicová** (*Koki, provdaná Myšinská*), **Martina Marcišinová** (*Miki, provdaná Onderová*) a **Monika Nemethová** (*Banán*). Postupně jsme se však rozrůstali a již v říjnu jsme se konečně k číslu 23 dostali také. Dalšími členy oddílu byli mj. **Monika Lukšíková** (*Baletka – Nuka, provdaná Svobodová*), **Radim Besta** (*Vrabčák*), **Eva Strkáčová** (*Rosnička, provdaná Skokanová*), **Kateřina Palarčíková** (*Číča*), **Miroslav Ryška** (*Tarzan*), **Ivo Šmajstrla** (*Bobeček*), **Tomáš Pospíšil** (*Ferda*), **Šárka Svojáková** (*Šiška*), **Marcela Bardoňová** (*Mandarinka, provdaná Pašková*), **Zdeněk Dvorský** (*Bodlák*), **Martin Sabela** (*Bobr*), **Radim Raška** (*Cipísek*), **Radim Peřina** (*Hurvajs*), **Patrik Krebec** (*Pedro*), **Petr Velinský** (*Lvíče*), **František Vodička** (*Žralok*), **Irena Marková** (*Sýkorka*) a další. Jako druhého vedoucího jsem si vybral **Libora Svojáka** (*Brďu*), který se poprvé objevil na druhé schůzce **11. 9. 1985**.

Brďa

Pirát

Do oddílové rady byla předsedkyní zvolena **Veronika Zindelová**, místopředsedou Radim Besta a po jeho odchodu **1. 12. 1985** do oddílu NoAcO Martina Marcišínová. Kronikáři byli zvoleni Martina Marcišínová a Zdeněk Dvorský, nástěnkáři Marcela Bardoňová a Eva Strkáčová, pokladníkem Šárka Skotnicová, sportovním referentem Martin Sabela a sběrovým referentem Šárka Svojáková.

Šťastná „rodinka“. (1986)
Zleva: pokrevní „bratři“ Kačer, Pirát, Brďa a pokrevní „sestřička“ Ouško.

Na oddílových schůzkách jsme museli plnit především povinnosti vyplývající z pionýrských nařízení, jako např. zhotovení plánu činnosti schůzek, zpracovat socialistický závazek oddílu a provádět jeho měsíční hodnocení. Do našeho závazku jsme zakomponovali **sběr lesních plodů** (*na podzimních schůzkách jsme nasbírali 29,48 kg kaštanů a 8,88 kg žaludů, nejlepšími sběrači byli Šmudla, Miki a Lvíče*), **textilu** (*nasbíráno 18 kg, nejlepší sběrači Bobr a Hurvajs*), **železa** (*nasbíráno 20 kg, nejlepší sběrač Lvíče*), **barevných kovů** (*nasbíráno 24 kg, nejlepší sběrač Bobr*) a **papíru** (*nasbíráno 153 kg, nejlepšími sběrači Bodlák a Bobr*), dále výsadbu 30 ks stromků, odpracování 90 brigádnických hodin, návštěvy filmů a účast na branně turistickém závodě.

Naše schůzky probíhaly nejen ve školní třídě, ale také jsme chodili „za školu“, tedy do přírodního areálu **„Na Zátiší“**. Hrávali jsme různé zajímavé hry a oddílové soutěže, učili se vázat uzly, morseovku nebo jsme poznávali stromy podle listů. Starší členové při té příležitosti dokonce zhotovili vlastní herbář. Nezbytným úkolem všech členů oddílu bylo jejich rozdělení do **3 družin**, pro které museli vymyslet název a pokřiky.

delší pokřik Netopýrů

Netopýři, to jsou chlapi,
všechno chytí, všechno lapí.
Závodů se nebojí,
aspoň body získají.

kratší pokřik Netopýrů

Netopýre, je noc – vstávej,
dobré body sháněj!

pokřik Vlčat

Vlčata vždy chytrá jsou,
každý závod vyhrajou.

pokřik Vrabčáků

Vrabčáci jsou chytří ptáci,
není u nich nouze o legraci!

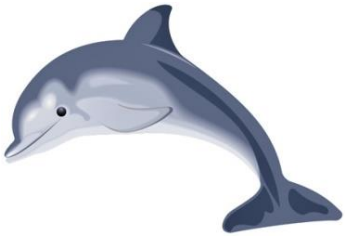

oddílový pokřik Delfínů

Delfíni jsou velmi bystří,
malí, velcí, ale chytří!

První oddílová výprava se uskutečnila **20. 9. 1985** na kopec Štandl a zúčastnilo se jí, kromě vedoucích Brdi a Piráta, dalších 7 členů. Z Bobrova zápisu v oddílové kronice si můžeme přečíst: *„…Po kratším důvěrném pozdravení se soudruhem instruktorem, jenž nám sdělil, že soudruh vedoucí nepřijde, zavyli jsme radostí a s hurónským řevem jsme vykročili do ulic města a celou hodinu, 3 minuty a 2 sekundy jsme šlapali po zaprášeném chodníku. Byli jsme z toho celí zdrcení. Asi 300 metrů před cílem jsme uzřeli Piráta, jak se řítí na kole z kopce. Riskoval kolo i život. Rozdělali jsme oheň bez zápalek, totiž Pirát rozdělal, a na ohni jsme opékali salám, párky, buřty a jiné pochoutky…“*

Ze záznamů v oddílové kronice Delfínů pro rok 1985 se také dozvídáme, že oddíl se zúčastnil Frýdlantských pochodů (*5. 10.*), závodů v plavání (*26. 10.*), uspořádal soutěž v morseovce a členové se povinně museli zúčastnit skupinového pionýrského shromáždění. Dle zápisů byla zajímavá také výprava na Javorníky (*9. 11.*), při níž členové zlikvidovali černou skládku, na Čeladnou (*30. 11.*), při níž si na otevřeném ohništi vařili oběd, na Prašivou (*14. 12.*) a Velký Javorník (*21. 12.*).

Záběry z Frýdlantského pochodu 5. 10. 1985.

Banán a Bobr

Oddíly Delfíni a NoAcO.

Brďa

Rosnička

Mandarinka

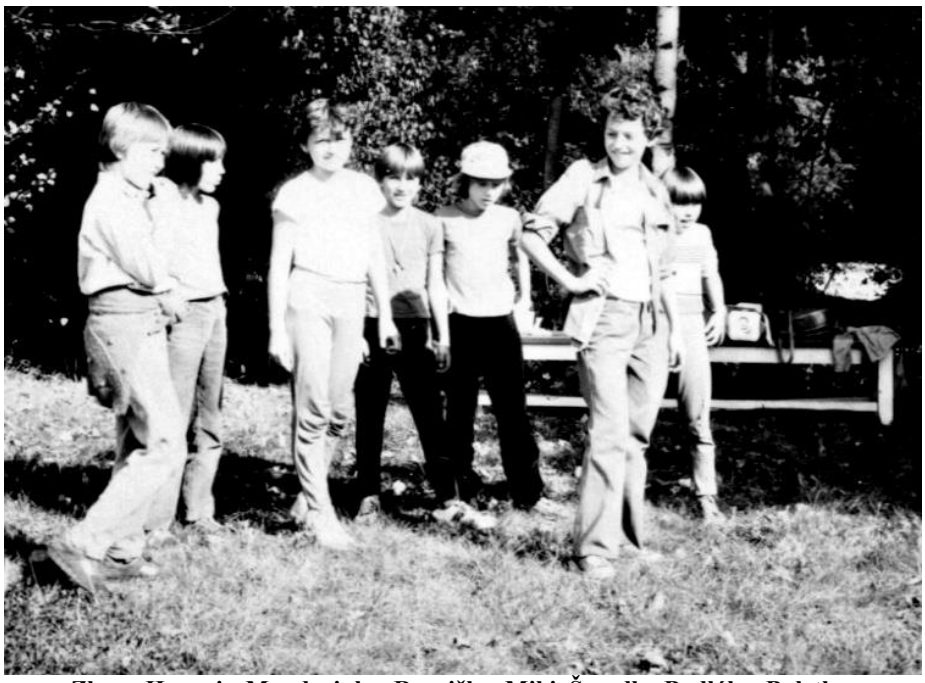

Zleva: Hurvajs, Mandarinka, Rosnička, Miki, Šmudla, Bodlák a Baletka.

Účastníci Frýdlantského pochodu z oddílu Delfíni. (5. 10. 1985)
Zleva: Hurvajs, Mandarinka, Šmudla, Pirát, Miki, Rosnička, Banán, Baletka, Číča.
Ležící zleva: Bobr, Bodlák.

Záběry z výpravy na Javorníky 9. 11. 1985.

„Na Javorníky jsme jeli s turisty z Ostroje Frýdlant nad Ostravicí. Šli jsme trasu dlouhou 15 km a kromě šlapání jsme také čistili les, když jsme objevili černou skládku konzerv. Tu jsme jehličím přikryli tak, že to vypadalo jako ***mraveniště****. Na Portáši jsme se moc nezdrželi, nebylo moc místa. Dospělí se posadili, ale my jsme museli stát. Na náladě nám to moc neubralo, ba naopak. Cestou k autobusu jsme dělali různé blbosti a podle hvízdání jsme se schovávali. A aby nám Brďa neutekl, tak jsme ho neustále nechávali schovávat… Chudák. Domů jsme dojeli v půl šesté večer.“*

Zleva: Hurvajs, vedoucí Brďa, Šmudla, Šiška, Žralok, Miki, Číča, Koki, Rosnička.

Naleziště po návštěvnících Javorníku.

A tak to vypadalo po našem odchodu.

Zleva: Šmudla, Žralok, Šiška, Miki, Koki, Rosnička.

Zleva: Miki, Pirát s Číčou, Šiška, Žralok.

Brďa a Žralok

Brďa a Koki
(*všimněte si, jaké jsme nosili nádoby na pití*)

Záběry z výpravy na Čeladnou 30. 11. 1985.

„…společně jsme se vydováděli na sněhu. Brďa začal připravovat oheň a jídlo, zatímco Pirát hrál s námi různé hry. Oběd, který nám Brďa připravil, nebyl špatný, a ihned jsme mu to dali najevo. Pirát mu to tlumočil těmito slovy: ***'Brďo, ta gulášová polévka není špatná!'*** *Brďa se začal naparovat a chtěl si přidat další lžíci. Avšak my jsme ve chvále polévky ještě pokračovali a Pirát tlumočil:* ***'Jen kdyby ten párek nebyl tak tvrdý!'*** *Brďův výraz obličeje zkameněl a všichni jsme se začali smát…*

Členové Delfínu - Bobr, Miki, Hurvajs.

Miki

Bobr

Zleva: Miki, Hurvajs, Šiška, Bobr, Brďa a Mandarinka.

Pirát

Brďa

Další oddílová výprava se uskutečnila v předvánoční čas, **14. 12. 1985**, a naše neposedné nohy nás zavedly na **Prašivou**. Kromě vedoucích Piráta a Brdi se akce zúčastnili ještě Šiška, Číča a Koki. *„Cestou jsme hráli bobříka mlčení, v němž zvítězila Koki. Na vrcholu jsme si uvařili **puding** a poté si pro rozehřátí zahráli honičku. Poté jsme našim členům „ukradli batohy“ a schovali je. Legrace bylo dost, zvláště, když Brďa hrál po cestě s plechovkou fotbal. Okolo procházející slečny na něho nevěřícně koukaly a Pirát za ním naznačoval, že je nemocen.“*

Jízdenka z Frýdku do Dobratic. (14. 12. 1985)

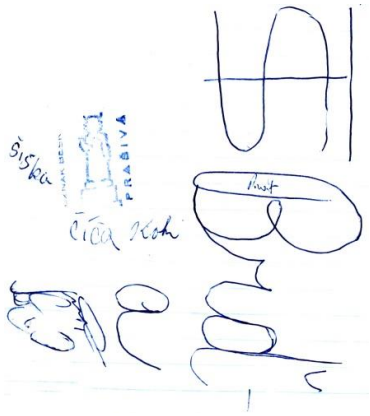

Podpisy účastníků akce. (14. 12. 1985)

Dne **23. 12. 1985** jsme v oddíle uspořádali **vánoční nadílku**, při níž jsme si kromě rozbalování dárků také zazpívali trampské, lidové i vánoční písně. Velkým překvapením pro všechny byl **dopis od Ježíška**, který nám přinesl rozšíření oddílové činnosti o **lov perliček**. K této události je nutné poznamenat, že nadílka se odehrávala v době komunistické normalizace, tedy v době, kdy bylo zakázáno vše, co se týkalo trampingu, skautingu nebo používání námětů a symbolik z knih Jaroslava Foglara. A protože **„Ježíšek“** věděl, že by zcela jistě přes pionýrské vedení neprošli tradiční **bobříci**, proto byly jako náhrada vymyšlené perličky. Za splnění podmínek jednotlivých úkolů, např. perlička uzlů, hladu, mlčení, ohně, samoty atd., dostával každý člen skutečně barevnou perličku, kterou si mohl našít na svou zelenou košili. Celkem těch perliček bylo **12** a podmínky byly stanoveny zvlášť pro mladší a zvlášť pro starší členy.

Počátkem **ledna 1986** jsem byl povolán na vojenské cvičení do Bučovic a veškerou činnost oddílu měl proto na starosti Brďa. V oddílovém bodování za měsíc leden se na prvních třech místech umístili **Bodlák** (*209 bodů*), **Bobr** (*195 bodů*) a **Šmudla** (*185 bodů*), nejúspěšnější družinou byla **Vlčata** (*699 bodů*), za nimi skončili **Netopýři** (*640 bodů*) a **Vrabčáci** (*412 bodů*).

Mezi zajímavé akce roku 1986 patřila výprava na **Solárku** (*22. 2.*), která se uskutečnila v rámci akce **Rudá stužka Února**. I když se jednalo o akci pionýrské organizace a Lidových milicí, není nutné ihned nad akcí ohrnovat nos. Záleželo vždy na tom, jak ji kdo dokázal pojat. Náš oddíl spojil příjemné s užitečným. Abychom splnili hodnocení našeho oddílu v rámci pionýrské organizace, akce jsme se zúčastnili. Prohlédli jsme si zbraně Lidových milicí, splnili povinné úkoly a dorazili na vrchol, kde každý účastník obdržel stužku a pamětní list. A zbytek výpravy byl pouze v naší režii: *„Na vrcholu jsme se i zasmáli. Proč? Pirát utíkal za Pedrem a krásně se natáhnul. To místo jsme nazvali **Pirátova skoba**. No, a pak nás oba vedoucí vedli do míst, kde jsme ještě nikdy nebyli. Cestou jsme se kouleli ze svahu, který jsme nazvali **Brďopády**, jelikož nejkrásnější pády na něm měl Brďa.*

Dorazili jsme k vodopádům. Byly krásné a hned jsme jim dali jméno ***DELFÍNÍ****. Když jsme scházeli z kopce, řekl Pirát, že je jako Vinnetou, pohybuje se tiše, nenápadně a nedělá hluk. Ale sotva to dořekl, uklouznul a spadnul ze stráně do potoka. To místo jsme nazvali* ***Vinnetouova stezka*** *a malý potok* ***Colorado springs****. U potoka bylo místo, kde jsme se konečně dočkali sněhu, který nám Pirát tak dlouho sliboval. Bylo ho zde půl metru. Místo jsme již nemohli pojmenovat, jelikož už své jméno mělo –* ***Mločák****."*

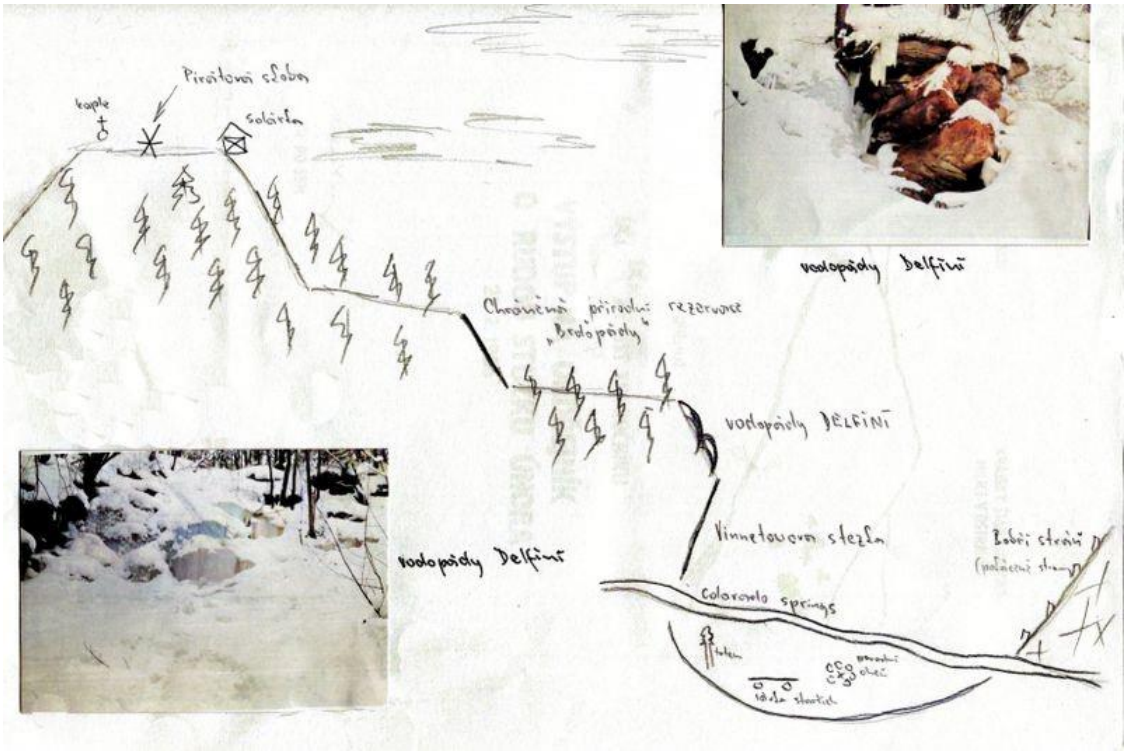

V **březnu 1986** jsme uspořádali oddílovou **kuličkiádu** a v dubnu, v měsíci výročí založení pionýrské organizace, jsme tento svátek pojali netradičně. Šli jsme k **památníku skautů na Ivančeně** (*26. 4.*), u něhož se sešlo téměř 400 lidí. K této akci je nutné opět připomenout, že dostat se k památníku znamenalo dostat se přes tajné policisty v civilu, tzv. státní bezpečnost, na nádraží ve Frýdlantě nad Ostravicí nebo na začátku Malenovic. Tito pánové byli rovněž i na samotném vrcholu, kde kontrolovali, co kdo zde dělá, a pořizovali si vlastní fotodokumentaci. Mnohdy účast na akci znamenala represe proti účastníkům, neboť o jejich účasti byli informováni ředitelé škol i zaměstnavatele.

Ve dvanáct hodin zazněla píseň o mohyle a po ní následovalo slavnostní odhalení pamětní desky k 40. výročí vzniku mohyly. Na závěr akce všichni účastníci zazpívali trampskou hymnu a rozešli se k domovům. Po rozchodu hrála u mohyly nejstarší ostravská trampská skupina – **Albatros**. Ale my museli jít dál. Naším cílem bylo zdolání vrcholu Lysé hory, kde Bobr s Bodlákem vymysleli následující báseň:

Jedl Pirát cukroví,
zkazil si chrup,
měl úsměv medový,
teď mu schází zub.
Budoucnost má nejistou,
nemůže se ženit,
radil se s penzistou,
zda můstek může zdědit.

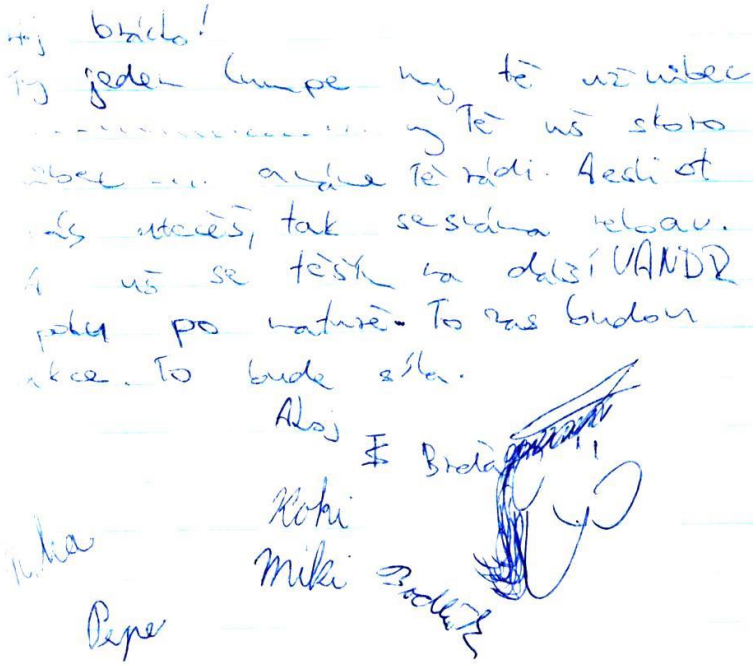

Zápis v cancáku od členů oddílu. (26. 4. 1986)

*„Po odpočinku jsme šli na horký „grog“ do Válcovenské chaty a cestou jsme spatřili **UFO**. Je to neuvěřitelné, ale bylo to tak. Vítr pojednou zvednul igelitovou tašku a ta letěla hodně vysoko. V chatě jsme byli asi hodinu a poté jsme vyráželi na Ostravici. Dole jsme byli za 40 minut.“*

Dne **14. 4. 1986** proběhlo na Bařině v Palkovicích **okrskové kolo** turisticko-branných závodů mezi oddílem Delfíni a turistických oddílem Modré šípy z Palkovic.

Okrskové kolo TBZ mezi Delfíny a Modrými šípy. (14. 4. 1986)
Zleva: Los (*Libor Kubala*), Miki, Rosnička, Pirát, Bodlák, Bobr, Šiška, Piki (*Rostislav Krč*), Jaromír Novák (*Luňák*).

Celkem se do soutěže zapojilo **5 hlídek** Modrých šípů a **dvě hlídky** Delfínů. Za chladného a podmračeného počasí vedla trasa z Bařiny (*stavba stanu, rozhodčí Šíp*) k dubu na rozcestí, kde se prověřovala znalost hradů a krajiny (*rozhodčí Luňák*). Dále vedla cesta nahoru do lesa, kde hlídal topografické značky rozhodčí Tarzan, až k dubu na hřebenovce, u něhož probíhal odhad vzdálenosti. Následně vedla trasa na Baděnovice, kde pod přísným dohledem rozhodčího Piráta jednotliví závodníci vázali přidělené uzly. A odtud se soutěžící, pokud nezabloudili na azimutech (*rozhodčí Ostříž*), mohli dostát k lavičce u lesa, a poté kolem lomu a přes potok Olešnou opět na Bařinu. Protože bylo málo rozhodčích, rostliny a první pomoc se plnila před a po závodě.

První hlídka vyběhla v 16.50 hodin, poslední doběhla v 18.02 hodin. Nejlepšího času dosáhla modrošípácká dorostenecká hlídka **Drop** (*Tomáš Huďa*) – **Zubr** (*Tomáš Vyvial*), která vše zvládla za **40 minut** a zvítězila s počtem bodů 42. Rovněž na druhém, třetím, čtvrtém a sedmém místě se umístili závodníci Modrých šípů. Dvojice **Miki – Rosnička** se umístila na **5. místě** (*31 bodů*), trojice **Bobr – Bodlák – Šiška** skončila na **6. místě** (*26 bodů*).

Ve dnech **24. – 25. 5. 1986** se oddíl zúčastnil dvoudenního výletu do **Jeseníků**, kde jsme navštívili jeskyně Na Pomezí a Vycpálkův lom ve Vápenné… *„Když jsme dorazili na místo, museli jsme všichni zavřít oči a až jsme byli u jezírka (**Jezero ticha**), mohli jsme je otevřít. Na důkaz toho, že se nám místo líbilo, museli jsme si kleknout a třikrát bít hlavou o zem… Učinili tak všichni.“* Na okolních **Skalách smrti** (*pojmenovány podle toho, že z těchto skal v roce 1985 při neúspěšném horolezeckém výstupu sletěl Pirát*) si členové oddílu vyzkoušeli první horolezecké krůčky. Dalším místem, které jsme v rámci oddílové akce navštívili, byl vrchol **Králického Sněžníku**.

Vycpálkův lom ve Vápenné – dole Jezero ticha, nad ním Skály smrti.

Mandarinka. (1986)

Společné foto od Bodláka. (1986)
Seshora: Mandarinka, Šiška, Miki, Pirát, Rosnička, Číča.

Jezero ticha – Vycpálkův lom ve Vápenné. (1986)

Skály smrti – Vycpálkův lom ve Vápenné. (1986)

Skály smrti – Vycpálkův lom ve Vápenné. (1986)

Bodlák. (1986)

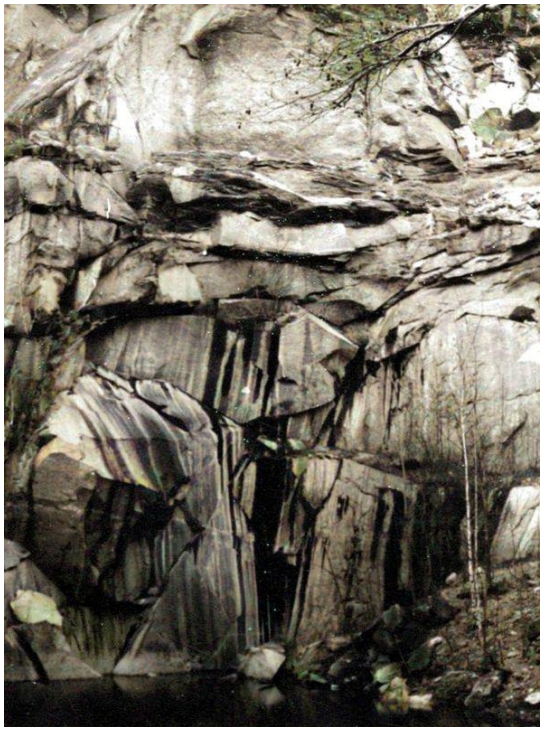

Skály smrti – tréninková stěna. (1986)

Ze zápisu v Pirátově **cancáku** (*tzv. vandrovní knížka*) si můžeme přečíst závěr expedice Jeseníky: *„Cestu na Králický Sněžník nevydržela Mandarinka a na vrcholu měly dost i ostatní holky. Když jsem vytáhnul konzervu, hned se na ni hladově vrhly… Na vrcholu jsme udělali pár fotek a pak šli dolů k autobusu.“*

Rosnička, Číča (*v Pirátově větrovce*), Bodlák (*s Pirátovou vojenskou čepicí*). (1986)

Rosnička, Číča, Mandarinka, Miki. (1986)

Pirát u slůněte. (1986)

Pirát na vrcholu Králického Sněžníku. (1986)

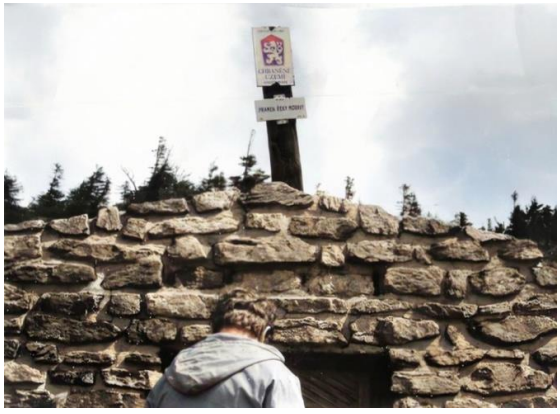

Pramen řeky Moravy. (1986)

Pramen řeky Moravy na Králickém Sněžníku. (1986)
Zleva: Miki, Mandarinka, Šiška a Číča.

Pohled z Králického Sněžníku. (1986)
Nápisy jsou zhotoveny z malých kamínků.

Dne **28. 6. 1986** jsme v rámci oddílových výprav navštívili také Pustevny a vrchol **Radhoště**. Oddílový tábor se konal ve dnech **2. – 5. července 1986** a zúčastnili se ho pouze Bobr, Bodlák, Číča, Šiška a Brďa. Původně se mělo jet na Pulčínské skály, ale nakonec se tábor konal v prostředí **Vosího ranče** pod Velkým Javorníkem.

A protože prázdniny byly moc dlouhé, uspořádali jsme **21. 8. cyklistické závody**, v nichž zvítězila **Nika**.

Miki a Bodlák. (1986)

Činnost oddílu pokračovala i v dalších obdobích. Hráli jsme různé hry, plnili soutěžní úkoly etapové hry **Zlatá horečka** a chodili na výpravy. První výprava po prázdninách nás **6. 9. 1986** zavedla na **Hůrky** – na Kubánkov a do Lurd. *„První odpočinek jsme měli u studánky v Chlebovicích a odtud jsme se po modré značce vydali dále. Starou stezkou jsme od Kociána došli až na vrchol, a poté jsme došli k tajemné jeskyni v **Lurdech**. Zde jsme si zahráli spoustu her, ulovili **perličku ohňů** a prohlédli si i jeskyni. Každý se podepsal na **listinu věrnosti**, kterou jsme v jeskyni zakopali. A za chvíli jsme již kráčeli na autobus. Zatímco Nika odjížděla ve dvě hodiny, my ostatní až ve čtyři. Raději jsme hráli ještě hry, při nichž Bodlák nasbíral neuvěřitelných **129 bodů**.“*

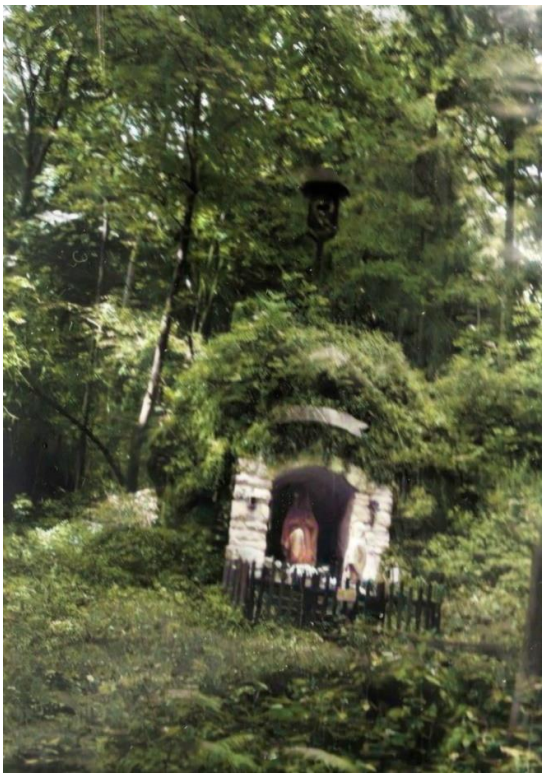

Jeskyně v Lurdech. (1986)

Bodlák v baretu na Myslíku. (1986)

Ovečka na Hůrkách. (1986)
Zleva: Katka, Miki, Koki, ovečka, Bodlák.

Nika a Bodlák na louce na Hůrkách. (1986)

Další výpravu jsme měli **27. 9. 1986** na **vodopády „Delfíní“**. Koki ve svém zápise na ní vzpomíná takto: *„Zpočátku jsme šli skoro po rovině a Číča, jako vždy, první. Po cestě jsme využili malé hřiště k vydovádění. Pirát s Brďou nás pověsili na branky a kdo vydržel nejdéle, tak vyhrál. Samozřejmě to byl **Bodlák**. Poté jsme si zahráli **fotbal**, v němž zářila **Rosnička**, ale dařilo se i Číče, Bodlákovi a Koki. U vodopádů Delfíni dívky plnily **perličku ohňů**, a jak správně Bodlák předpověděl, chytlo to všem. Poté dělal Pirát na ohni smažené václavky. Byly dobré. Dělali jsme i **bobříka míření**, při němž měla Číča ze 100 ran pouze 9 tref. Nejlepší byl Bodlák (72 tref), který předčil i Piráta (59 ks) a Brďu (46). Po obědě, který připravil Brďa, jsme šli na vrchol Solárky a poté jsme již zamířili dolů. Číča měla **„vynikající“** nápad a vypila svůj šlehačková nápoj. Po něm byla tak čilá, že 2x zmizela v lese jako ohnivá čára. Brďa proto navrhoval, že kromě šlehačky by měla nosit na výlety i l**atrínu**, aby tolik tu přírodu neničila. A na nádraží Číča dokonce 2x zvracela (a ani v pondělí nepřišla do školy). A to prý byla šlehačka moc dobrá.“*

Solárka v roce 1986.

Na **vánoce 1986** jsme však obdrželi **„dárek“** v podobě dopisu od vedoucího Brdi, že v oddíle končí. Byli jsme z toho moc smutní. Novou instruktorkou se poté stala **Gabriela Hanáková** (*Havran*) a jako vedoucí začala pomáhat **Veronika Šupinová** (*Ája*). I nadále jsme se snažili, aby naše činnost byla velmi bohatá. Některé akce jsme dělali samostatně, jindy jsme soutěžili s oddílem NoAcO, který vedl **Milan Václavík** (*Kačer*).

Dne **2. 4. 1987** nastoupil Brďa základní vojenskou službu na dlouhých **730 dní**. Na nádraží se s ním přišli rozloučit kamarádi Máma, Hamoun, Elli, Švéd a pokrevní sourozenci Pirát a Ouško.

Brďa ve sněhu na Velkém Javorníku. (1986)

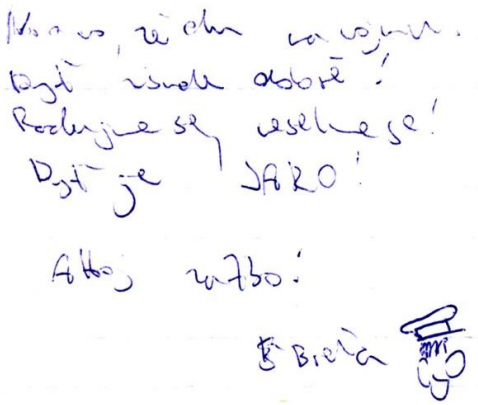

Brďův zápis v cancáku. (2. 4. 1987)

V polovině **dubna 1987** se konalo **slavnostní shromáždění** v rámci měsíce oslav vzniku pionýrské organizace. Účast všech oddílů a jejích členů byla povinná a nastoupit se **muselo** v modré pionýrské košili s červeným pionýrským šátkem. Akce jsme se museli povinně zúčastnit i my. I když se nám zpočátku na akci moc nechtělo, tak naše účast byla

nakonec vysoká. Jenže jako turistický oddíl, i když v rámci pionýrské organizace, jsme společně se členy turistického oddílu NoAcO dorazili na shromáždění v **zelených košilích**. Po skončení shromáždění následovalo velké vyšetřování a za kázeňský přestupek byl z oddílu Delfíni vyloučen **vedoucí Pirát**.

Je nutné napsat, že s touto možností bylo ze strany vedoucích oddílů počítáno od počátku akce a již dopředu bylo domluveno, že členové oddílu Delfíni přestoupí do oddílu NoAcO, případně do jiných oddílů. A tak se stalo.

Působiště oddílu Delfíni – 9. základní škola ve Frýdku. (1985)
Zleva: Ladislav Michálek (*Doutnák*), skupinová vedoucí Hana Zlá (*Sluníčko*).

Já jsem ihned začal pracovat pod pionýrskou skupinou v Palkovicích, kde byla skupinovou vedoucí **Elena Durďáková**, jež mi dovolila založit nový turistický oddíl – **Žlutý kvítek**.

Skupinová vedoucí Elena Durďáková.

Turistický oddíl Žlutý kvítek

Oddíl mládeže Žlutý kvítek byl založen **6. 5. 1987**. Mezi zakládajícími **15 členy** patřili vedoucí Jaromír Šupina a dále Aleš Šigut, Ivana Šigutová, Lukáš Kula, Vladimír Bača, Vlastimil Bužek, Jana Hudečková, Jana Harabišová, Petr Paluzga, Tomáš Paluzga, Radim Kuchař, Michal Bílek, Martin Leska, Zuzana Menšíková a Petra Opělová. Na druhou schůzku ještě přišel Lubomír Bužek, který se z důvodu nemoci nemohl první schůzky zúčastnit, a Petra Michnová. Po jediné schůzce odešel Martin Leska. Během jednotlivých roků někteří členové odcházeli, jiní přicházeli, mnozí však vydrželi až do ukončení školní docházky. Ke dni **31. 12. 2023** se v oddíle se vystřídalo **407 členů** (*z toho 204 chlapců a 203 dívek*)**.**

Jaromír Šupina – Pirát

Aleš Šigut – Orel

Ivana Šigutová – Sněženka

Lukáš Kula – Jestřáb

Vladimír Bača – Sup

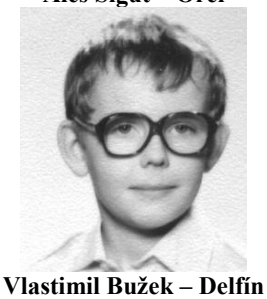
Vlastimil Bužek – Delfín

Jana Hudečková – Bobřík

Jana Harabišová – Ježek

Petr Paluzga – Kondor

Tomáš Paluzga – Papoušek

Radim Kuchař – Tygr

Michal Bílek – Medvěd

Martin Leska – Eiffel

Zuzana Menšíková – Havran

Petra Opělová – Tučňák

Lubomír Bužek – Pavouk

První členové oddílu Žlutý kvítek.

Na první schůzce, která se uskutečnila ve školní třídě v Palkovicích v **16.00 hodin**, jsme se dohodli na názvu oddílu **Žlutý kvítek**, který byl vybrán dle našich oblíbených knih Jaroslava Foglara, a chlapci byli rozdělení do dvou družin – **Kamzíci** a **Tygři**, dívky do jedné – **Sovy**. Pod těmito družinami oddíl fungoval až do roku 1998. S rozšířením počtu členů oddílu v **roce 1993** souvisí i vznik nových družin **Klokani**, **Delfíni**, **Orli** a **Bobři**, jejichž název se používá i v současné době.

Původní školní třída, v níž byl oddíl Žlutý kvítek 6. 5. 1987 založen. (květen 2002)

Oddílové začátky nebyly vůbec jednoduché, neboť tehdejšímu vedení školy název **Žlutý kvítek** vadil a jeho jméno jsem musel obhajovat. Bylo po nás žádáno, abychom svůj název oddílu změnili, ale neučinili jsme tak ani pod nátlakem některých činitelů Komunistické strany Československa (*KSČ*). Přestože se jednalo o dobu komunistického vedení, bylo zajímavé, že i oni znali legendu o žlutém kvítku od spisovatele a skautského vedoucího Jaroslava Foglara, jehož tvorbu v té době sami zakazovali: *Ve Stínadlech, tajuplné městské čtvrti, panovaly mezi chlapci jednotlivých ulic ustavičně rozbroje a nepřátelství. Boje mezi nimi byly na denním pořádku, rány padaly vždy na obou stranách. Pojmy **„přátelství“**, **„čestnost“** a **„mír“** byly většině tamních chlapců neznámý. Za jedné bitky, horší a ostřejší než všechny předchozí, vydal se **Bert Komour**, vedoucí jedné skupiny, k nepřátelské skupině, aby ji požádal o zastavení boje. Na cestě však byl zasažen kamenem do hlavy. Rána se znečistila a Bert za několik dní zemřel.*

*Chlapci ve Stínadlech rázem vystřízlivěli ze svého hněvu. Ustáli v bojích a ústy moudrého a šlechetného chlapce, **Vojtěcha Vonta**, prohlásili, že budou po věčné časy mezi sebou žít jen ve vzájemné úctě, přátelství a trvalém míru. Rakev Berta Komoura zasypali stínadelští chlapci **žlutými kvítky**, které rostly po celých Stínadlech. Aby jim připomínaly přísahu věčného míru mezi nimi, připínali si je chlapci i na klopy kabátů.*

Od začátku vzniku názvu oddílu jsme věděli, že by mohl nastat v tomto směru problém, a proto jsme nechtěli do svého znaku kopírovat žlutý kvítek Jaroslava Foglara. A protože v době tvorby oddílového znaku kvetla na zahradě vedoucího žlutě **mochna husí**, dali jsme si její květ do znaku. Snad i proto se podařilo název oddílu obhájit i před ředitelstvím palkovické školy.

Ale vraťme se ještě k legendě o vzniku odznaku žlutého kvítku. V pozdějších dobách, kdy žluté kvítky již ve Stínadlech nebyly, začali Vontové nosit jako symbol **špendlík se žlutou hlavičkou**. První informace o skutečném odznaku žlutého kvítku byly uvedeny v časopise Vpřed **16. září 1947**, kde bylo čtenářům sdělováno, že ten, kdo ho nosí, odmítá jakékoliv násilí, bezpráví, hrubost a nečestnost, je naplněn dobrou vůli pomoci každému, kdo ji potřebuje a touhou po míru mezi jednotlivci i celky. Zásady nošení odznaku byly shrnuty do **sedmi zásad** a každý lístek je symbolem jedné zásady, kterou se snaží jeho nositel dobrovolně dodržovat a plnit:

1. **Být dobrým přítelem.**
2. **Být ušlechtilým člověkem, nepoužívat hrubých a neslušných slov.**
3. **Být vždy ochotný a zdvořilý ke kamarádům a dospělým.**
4. **Být prospěšný a pracovitý.**
5. **Být ochráncem slabších.**
6. **Umět správně využívat volný čas.**
7. **Zdržet se kouření a pití alkoholu.**

Jelikož název našeho oddílu zní **Žlutý kvítek**, vycházeli jsme při vzniku oddílových ocenění v prvních letech činnosti právě z této legendy. Členové, kteří splnili po půl roce v oddíle nováčkovskou zkoušku, se stali nositeli žlutého **špendlíku**. Po roce v oddíle mohli členové nosit plátěný znak oddílu, jenž byl na **zeleném** podkladu, a po třech letech se mohl nosit plátěný znak na podkladě **oranžovém**. Oddílový kroj jsme neměli stanoven, ale součástí našeho oblečení byla zelená turistická košile, na níž jsme si na levé rameno kromě oddílového znaku přišívali i domovenky s ručně vyšitým názvem obce.

V **květnu 1987** jsme začali pracovat pod pionýrskou skupinou v Palkovicích a od **září 1987** zároveň, po vzájemné dohodě s tehdejším předsedou TJ, **Ing. Jaromírem Janíkem**, rovněž v **Tělovýchovné jednotě Sokol Palkovice**. Do konce roku 1987 nejprve na zkoušku a teprve od **1. 1. 1988** došlo k našemu oficiálnímu přihlášení. TJ nám také poskytla zázemí – místnost ke schůzování, což bylo pro nás důležité. Samozřejmě, že jsme ji museli po každé schůzce uklidit, ale už nám nikdo nenadával, že jsme ve školní třídě neuklidili lavice vzorně do řady.

Od **23. 1. 1988** jsme se stali rovněž členy **Klubu českých turistů** (*tehdy působícímu pod Českým ústředním výborem ČSTV – Svazem turistiky*). A s opětným vznikem Junáka po sametové revoluci začala od **roku 1990** ve skautském hnutí pracovat chlapecká část oddílu (*družina Kamzíci*), avšak jen velmi krátkou dobu (*do roku 1991*).

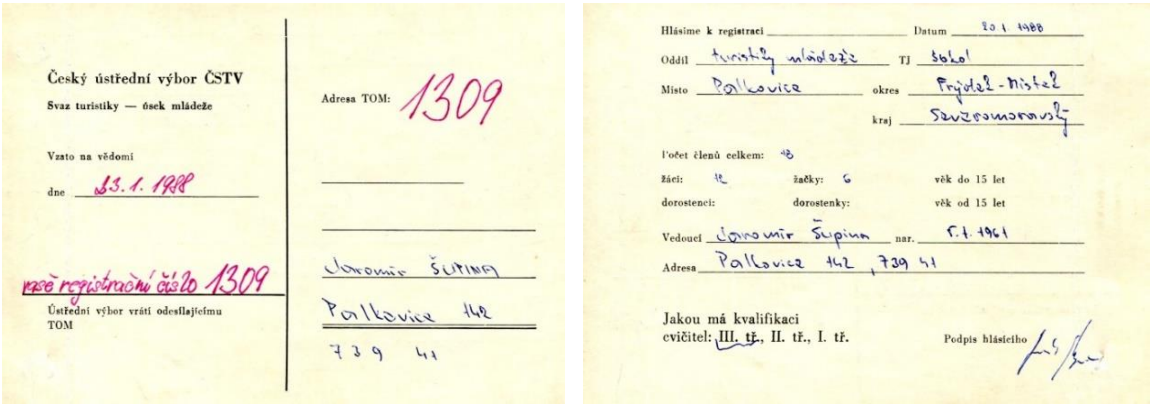

Český ústřední výbor ČSTV
Svaz turistiky — úsek mládeže

Vzato na vědomí
dne 23. 1. 1988

vaše registrační číslo 1309

Ústřední výbor vrátí odesílajícímu TOM

Adresa TOM: 1309

Jaromír ŠUTINA
Palkovice 142
739 41

Hlásíme k registraci _____ Datum 20. 1. 1988
Oddíl turistický mládeže TJ Sokol
Místo Palkovice okres Frýdek-Místek
kraj Severomoravský
Počet členů celkem: 48
žáci: 12 žačky: 6 věk do 15 let
dorostenci: dorostenky: věk od 15 let
Vedoucí Jaromír Šupina nar. 5. 1. 1961
Adresa Palkovice 142, 739 41
Jakou má kvalifikaci cvičitel: III. tř., II. tř., I. tř.
Podpis hlásícího

Nejstarší dokument o přidělení oddílového čísla 1309. (23. 1. 1988)

Když vznikly pod vedením sběratele Ivana Vápenky **čtenářské kluby časopisu Květy**, přihlásili jsme se též a od **7. 5. 1990** se družina Tygři stala čtenářským klubem **č. 54** a družina Sovy klubem **č. 53**. A stejně jako u Junáka, i zde pracujeme přibližně do roku 1991.

Od **roku 1993** jsme se stali členy **ATOM** (*Asociace turistických oddílů mládeže České republiky*), kde působíme dodnes. Z důvodu administrativních problémů, kdy v Praze bylo nutné nechávat podepisovat veškeré uzavřené smlouvy, si oddíl v **květnu 2002** vyřídil u Ministerstva vnitra také vlastní registraci, což prakticky znamená, že máme dvě identifikační čísla a veškerá činnost je tak rozdělována mezi obě organizace. V průběhu let jsme došli k tomu, že pod hlavičkou ATOM jezdíme na závody a některé výpravy a akce, pod hlavičkou TOM se jedná především o pořadatelskou činnost, vydávání oddílových publikací apod. Nezapomínáme ani na výpravy do nejbližšího okolí obce Palkovice.

První oddílová výprava se konala **23. května 1987** a byla to cyklotúra do okresního města Frýdku-Místku, kde jsme se utkali s **oddíly NoAcO** (*vedoucí Milan Václavík - Kačer*) a **Delfíni** (*bývalý Pirátův oddíl*) v různých kuličkařských disciplínách. S touto soutěží jsme měli malé zkušenosti a výsledky tomu rovněž odpovídaly (***Jestřáb 6. místo***) a v boji **„O velkého kuličkáře“** prohrál Pirát ve finále s Rosničkou z oddílu Delfíni.

Pirát předává diplom výherkyni kuličkáře – Rosničce. (23. 5. 1987)

Vyhlášení výsledků kuličkiády. (23. 5. 1987)

Zleva: Gagoš, Šiška, Rosnička, Mandarinka, Orel, Jestřáb, Ježek, Sněženka.

Společné foto na kuličkiádě. (23. 5. 1987)
Zadní řada zleva: Pirát, Medvěd, ???, Petr Siuda.
Prostřední řada zleva: Šiška, Mandarinka, Rosnička, Orel, Jestřáb, Sněženka, Ježek.
Dolní řada zleva: Bobr, Gagoš.

Na oddílových schůzkách jsme se učili základy turistických znalostí, plnili jsme různé bodovací úkoly a jedním z nich bylo i vytvoření odlitků domácí zvěře – psa a kočky (*viz první řada*) nebo slepice (*viz druhá řada*). Několik těchto odlitků se dochovalo v následujících fotografiích.

Autor Sup. (11. 3. 1988)

Autor Delfín.

Autor Ježek.

Autor Jestřáb.

Autor Pavouk.

Autor Vlk.

Autor Lev.

Během činnosti oddílu jsme hráli několik dlouhodobých her – **Alvarez, Záhada 12 klíčů, Zlatá horečka, Stínadla, Rychlé šípy, Z cesty králů, Okolo Česka, Pražské historky** a další. Měli jsme i několik **zajímavých akcí**, jako např. mikulášské nadílky, oddílovou Pevnost Boyard, uzlařské závody, brigády na hradě Hukvaldy, turistické závody s oddílem Modré šípy (*vedoucí Jindřich Plaček – Šíp*), návštěvy hvězdáren (*24. 2. 1990 Valašské Meziříčí, 10. 12. 1994 Ostrava*), slet čarodějnic na Habeši a Bařině, závody sáňkařské, lyžařské a cyklistické, fotbalová utkání s Modrými šípy, kuličkiády, vlaštovkiády, dřevařské soutěže o putovní valašku, turnaje ve florbalu, ping-pongu, pinkesu, dámě a pexesu, velikonoční a vánoční turnaje v hokejbalu, setkání s okolními oddíly, závody turistické a Medvědí stezkou (*tzv. CPP*) a další. Na oddílových akcích jsme hráli i různé krátké divadelní scénky nebo reklamy. Každoročně plníme odznaky **„Jarní kilometry“**.

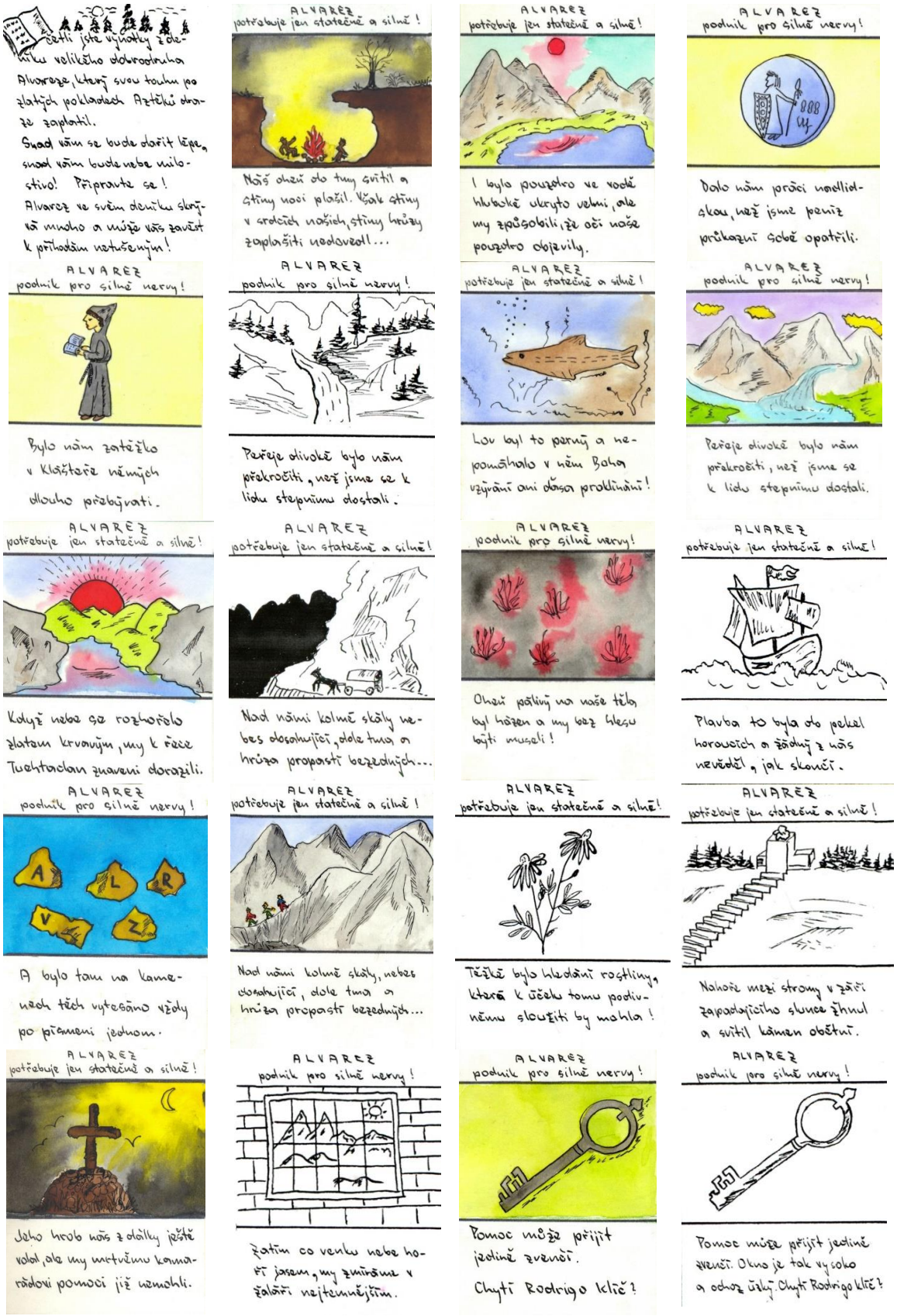

Kartičky do soutěže Alvarez připravili Pirát a Ája. (1987)

Kartičky do soutěže Alvarez připravili Pirát a Ája. (1987)

Přední strany oddílových kronik z let 1987-1989.

Při své činnosti jsme se zapojovali i do různých akcí v rámci Klubu českých turistů. Jednou z nich byl **XIV. sraz turistů Severomoravského kraje**, který se konal ve Frýdlantě nad Ostravicí a jehož se dne **6. 6. 1987** z oddílu zúčastnili jen **Lukáš Kula** (*Jestřáb*) a **Jaromír Šupina** (*Pirát*). Součástí srazu byl i pochod, který nás vedl přes Borovou na Hradovou, Malchor až na vrchol Lysé hory. Odtud jsme přes Lukšinec a Staškov pokračovali k Bezručovu srubu na Ostravici, který jsme rovněž navštívili, až do Frýdlantu.

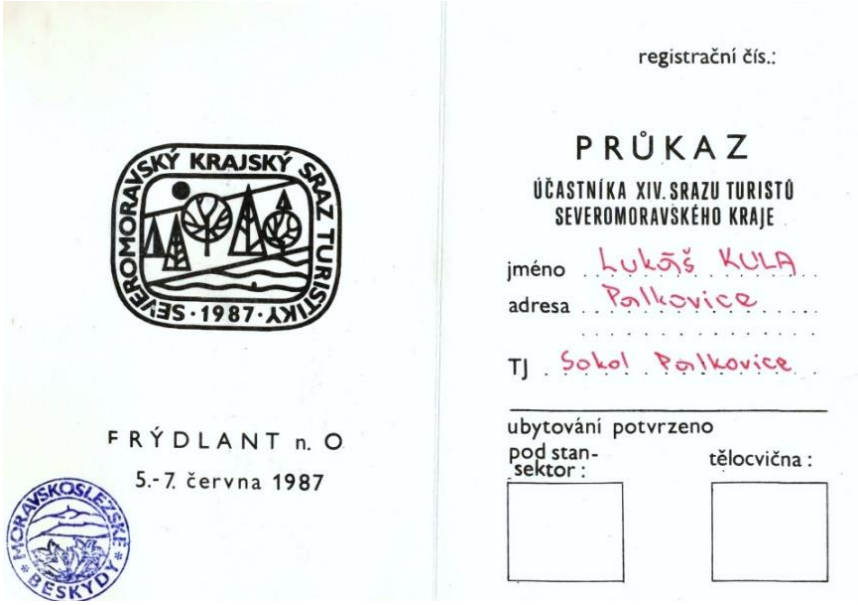

Průkaz účastníka srazu turistů z roku 1987.

Protože oddíl vznikl těsně před prázdninami roku 1987, tak nebyl čas na zajištění a přípravu oddílového tábora. Místo toho jsme **15. 8. 1987** uspořádali jednodenní **výpravu do Pulčínských skal**. Toto místo zaujalo některé členy natolik, že zde dojížděli i v pozdějším věku, již jako rodičové svých potomků.

Na výpravě do Pulčínských skal. (15. 8. 1987)

Zleva: Vladimír Bača (*Sup*), Tomáš Paluzga (*Papoušek*), Ivana Šigutová (*Sněženka*), Martina Mertová (*Konvalinka*), Jana Harabišová (*Ježek*), Aleš Šigut (*Orel*), Petr Paluzga (*Kondor*), Lukáš Kula (*Jestřáb*).

Zajímavou první vícedenní akcí byl **sraz turistických oddílů** na přehradě Baška ve dnech **18. – 20. 9. 1987**. V oddílové kronice je k této akci zaznamenáno: *„Na sraz turistických oddílů nás šlo celkem 9 – Orel, Jestřáb, Sup (1. stan), Delfín, Pavouk (2. stan),*

Jelen a Sokol (3. stan), Ježek a Sněženka (4. stan). Horní konec se sešel u Piráta, dolní u Delfína. Stany, spacáky i některé batohy jsme umístili na 3 vozíky, Na prvním plápolala naše oddílová vlajka. Pěšky jsme dorazili do Bašky, kam s námi kráčela též Ája s kočárkem a malým Lachtanem, asi kolem půl páté…

Sraz turistických oddílů v Bašce. (18. 9. 1987)
Zezadu: Aleš Šigut, Veronika Šupinová, Ivana Šigutová, Jana Harabišová, Vladimír Bača, Lukáš Kula, Lubomír Bužek.

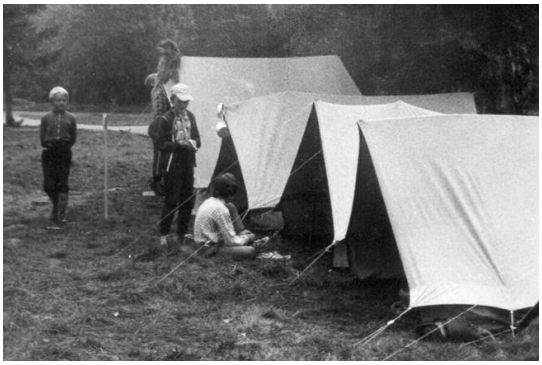

Stanování na přehradě v Bašce. (19. 9. 1987)

Zleva: Vladimír Bača, Lukáš Kula, Aleš Šigut, Filip Široký.

Na druhý den byla rozcvička, po ní jsme se umyli a začali dělat snídani. Konkrétně Ježek se Sněženkou. Nedopadlo to dobře, holky vylily půl kotlíku čaje. Smůla. Horší bylo, když nám včera ukradli vlajku a vozíky. Ale obojí již máme a Sup hlídá vlajku jako ostříž.“

Společné fotografování s oddíly NoAcO a Trempíci v Bašce, kteří nám schovali vozíky a vlajku. (20. 9. 1987)

Ležící Jaromír Šupina (*Pirát*).

Členové oddílu Žlutý kvítek Palkovice. (1988)

Horní řada zleva: Lubomír Pavlíček (*Mustang*), Radek Šimek (*Káně*), Rostislav Mališ (*Čmelák*), Filip Široký (*Sokol*), Martin Kožuch (*Ohař*), Aleš Šigut (*Orel*), Lukáš Kula (*Jestřáb*), Vladimír Bača (*Sup*), Martin Závodný (*Veverčák*).

Dolní řada zleva: Roman Závodný (*Špunt*), Vlastimil Bužek (*Delfín*), Petra Michnová (*Sýkorka*), Jana Hudečková (*Bobřík*), Ivana Šigutová (*Sněženka*), Jana Harabišová (*Ježek*), Monika Zbranková (*Křeček*), Lubomír Bužek (*Pavouk*).

Členové oddílu Žlutý kvítek Palkovice. (1988)

Zleva doprava: Roman Závodný (*Špunt*), Marek Janík (*Ostříž*), Vladimír Bača (*Sup*), Martin Závodný (*Veverčák*), Vlastimil Bužek (*Delfín*), Lubomír Bužek (*Pavouk*), Jana Hudečková (*Bobřík*), Filip Široký (*Sokol*), Michaela Muchová (*Poštolka*), Martin Kožuch (*Ohař*), Jana Harabišová (*Ježek*), Lukáš Kula (*Jestřáb*), Zuzana Menšíková (*Havran*), Aleš Šigut (*Orel*), Ivana Šigutová (*Sněženka*), Petra Opělová (*Tučňák*).

Kamzíci. (1988)
Zleva: Lukáš Kula (*Jestřáb*), Vladimír Bača (*Sup*), Aleš Šigut (*Orel*), Roman Závodný (*Špunt*), Michaela Muchová (*Poštolka*).

Tygři. (1988)
Zleva: Martin Kožuch (*Ohař*), Filip Široký (*Sokol*), Vlastimil Bužek (*Delfín*), Martin Závodný (*Veverčák*), Lubomír Bužek (*Pavouk*).

Sovy. (1988)
Zleva: Jana Hudečková (*Bobřík*), Ivana Šigutová (*Sněženka*), Monika Zbranková (*Křeček*), Petra Opělová (*Tučňák*), Zuzana Menšíková (*Havran*).

Ke každému oddílu patřila vždy **oddílová vlajka**. Ta naše první vznikla v **roce 1987** a byla nakreslena členy oddílu latexovou barvou na praporovinu. A protože písmo nemělo ostré hrany, tak **Ája** nám vlajku opravila a jednotlivá písmena i obrázky obšila. Bohužel se vlajka při různých akcích opotřebovala, a proto jsme se v **roce 1998** rozhodli nechat zhotovit v tiskárně Coppelia ve Starém Městě vlajku novou. Při tom však došlo k její úpravě a nejpodstatnější změnou byl kvítek se šesti okvětními lístky místo pěti, přičemž si toho při přebírání Pirát ani nevšimnul. V pozdějším období jsme však v rámci loga oddílu používali již správný typ kvítku – **pětičlenný**.

Rub a líc první oddílové vlajky z roku 1987.

Rub a líc druhé oddílové vlajky z roku 1998.
Změnu znaku provedla firma Coppelia Staré Město.

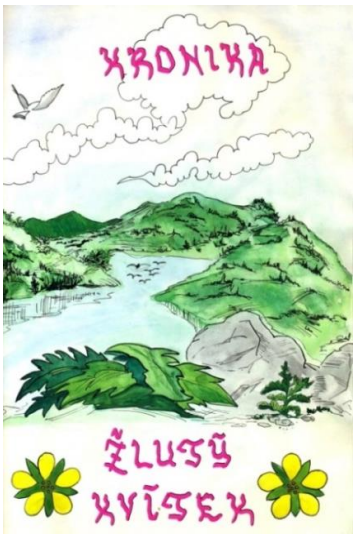

Přední strana čtvrté oddílové kroniky. (1990)

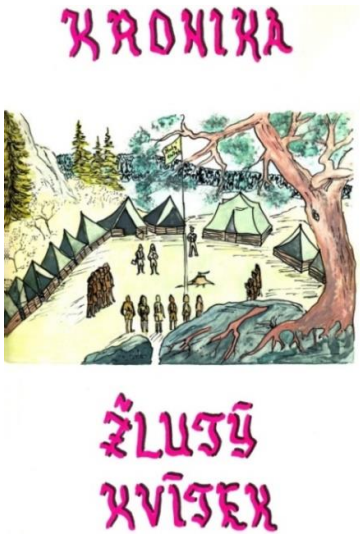

Přední strana páté oddílové kroniky. (1991)

Na oddílových schůzkách v **roce 1987** jsme také vymýšleli **oddílovou symboliku**. Každá družina si připravila vlastní pokřik a společným úsilím i pokřik oddílový. V prvních letech jsme na přivítání a rozloučení také zdravili **oddílovým pozdravem**. Při tvorbě grafik pro kovové odznaky – butony v **roce 2000** došlo ve spolupráci grafika společnosti Coppelia ve Starém Městě a Pirát také ke změně grafiky jednotlivých znaků.

<u>Heslo oddílu:</u>
SVORNOST A PÍLE JSOU NAŠE CÍLE!

<u>Pozdrav oddílu:</u>
Zalomení palce jako u trampského pozdravu,
v závěru se vzájemně uchopíme za zápěstí.
Zalomení palce symbolizuje lásku k přírodě,
uchopení za zápěstí soudržnost a věrnost oddílu.

<u>Delší oddílový pokřik:</u>
Žlutý kvítek – oddíl kázně,
ti neznají nikdy bázně.
Pravdu ctí a chrání slabé,
dané slovo je jim svaté.

<u>Kratší oddílový pokřik:</u>
Doleva i doprava
palkovických kvítků záplava!

vedoucí oddílu – Pirát

My jsme horští kamzíci,
jinak správní chlapíci.
Ať je krásně nebo mráz,
do přírody jdeme zas.

Členové: *Papoušek, Orel, Jestřáb, Sup, Káně, Poštolka, Špunt, Mustang, Výfuk, Daněk, Buvol, Rak, Levhart, Žabka, Střevlík, Želva, Klokan, Sojka, Liška, Lenochod, Srnec.*

Vítr, strom i vodní tok,
celá džungle chraň náš krok.

Členové: *Kondor, Tygr, Medvěd, Eiffel, Jelen I., Puma, Delfín, Pavouk, Žán, Sokol, Veverčák, Čmelák, Ohař, Ostříž, Grizzly, Lev, Mýval, Krokodýl, Ještěrka, Štěně (od roku 2022 též* ***Orli****), Oslík, Mravenec, Veverka, Dinosaurus, Gepard, Žirafa.*

Moudré sovy do toho, hů, hů, hů,
ať je všechno hotovo, hů, hů, hů.

Členové: *Ježek, Sněženka, Havran, Bobřík, Sýkorka, Tučňák, Křeček, Vlk, Jezevec, Zajíc, Srnka, Krtek, Kos, Rys, Vydra, Slon, Kobra, Včela, Koala, Panda, Miss Elli, Leopard, Panter, Wapiti, Mravenečník.*

Rovere, už rychle vstávej,
dobré činy vykonávej!

Členové: *jen závodníci a florbalisté – Deny, Rambo, Hroch, Hrošík, Dikobraz, Herkules, Upír, Hokejista, Andy, Netopýr, Otakárek, Zmrzlík, Sypťák, Hyena, Ramón, Netřesk, Ocún, Myšáček, Ondatra, Plch, Kevin, Vlkodlak, Kocour, Rychlonožka, Verča, Lea, Káča, Janas, Vlna, Dášenka, Potkan.*

Do kapsiček klokani zásoby si dávají, ať je v lesích na toulkách nepřepadne velký hlad.

<u>Členové:</u> *Kůň, Myš, Pomněnka, Had, Divočák, Pony, Chocholouš, Vlaštovka, Sysel, Kouzelník, Sněhurka, Chroust, Kiwi, Kotě, Cvrček, Rosnička, Datel, Kulička, Jiskra, Bledule, Lišák, Rorýs, Mikeš, Hvězda, Žluťásek, Skřítek, Blatouch, Fénix, Perlička, Mumie, Prcek, Pejsek, Fifinka, Alfík, Pírko, Meruňka, Kořenka, Šimpanz, Kuky, Puk, Meloun, Paví očko, Kostka, Piraňa, Meduňka, Dori, Mates, Šikula, Špagetka, Opička, Bubu, Mrkev, Aňa, Rajče, Burák, Morče, Maceška, Trpaslík, Brumík, Lucerna, Mimoň, Rychlík, Sluníčko, Třpytka, Robot, Romča, Strašilka, Samsung, Kumina, Sasanka, Permoník, Gargamel, Broskev, Lilek, Medík, Piškot, Limetka, Slivka.*

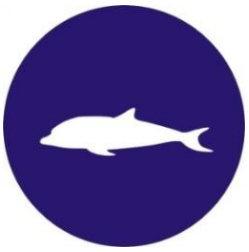

Delfíni jsou velmi bystří, malí, velcí, ale chytří.

<u>Členové:</u> *Čáp, Ledňáček, Lachtan, Pirát, Kočka, Vrabec, Kocour (později Roveři), Úhoř, Růžička, Drak, Pískle, Velryba, Háček, Žížala, Fialka, Grep, Jola, Lvice, Ochechule, Smíšek, Bazilišek, Bobr, Myška, Šídlo, Jahoda, Kamzík, Sýček, Škorpión, Saxana, Světluška, Antibiotika, Pat, Dory, Včelka Mája, Vilík, Třešnička, Očko, Duha, Zebra, Irbis, VIP, Koloušek, Mauglí, Hříbeček, Šnekovič, Silver, Ptáče, Lumpík, Zlatíčko, Tlapka, Kuřátko, Kvítko, Bambulka, Černá perla, Borůvka, Surikata, Kareta, Pták Ohnivák, Ája, Kudlanka, Obláček, Elka, Míček, Bodlinka, Pribináček, Jack, Rohlík, Gekon, Mandarinka, Rarášek, Tygřík, Šárče, Klobouk, Koloběžka, Bonbón, Zoubek, Rybníček, Rákosníček.*

Orli to jsou chytří ptáci, nemaj´ nouzi o legraci.

<u>Členové:</u> *Kačka, Kačer, Opice, Sedmikráska, Žralok, Beruška, Anakonda, Kojot, Ovce, Tuleň, Jaguár, Plšík, Cipísek, Šmudla, Tarantule, Štír, Ferda Mravenec, Rex, Puštík, Kopretina, Kobylka, Kobra 11, Nemo, Chřestýš, Tulipán, Čertík, Modrásek, Petrklíč, Kuře, Kapitán, Stopař, Pája, Spiderman, Blesk, Rolnička, Lotr, Vlnka, Mat, Kiki, Méďa Béďa, Mina, Pifík, Koule, Scrappy, Kuchtík, Zaječice, Tygřice, Šmoula, Králíček, Kulíšek, Zvoneček, Mela, Kámen, Strom, Užovka, Krajta, Džar, Činčila, Alibaba, Moni, Fazole, Motýlek, Bob, Bobek, Freecoolina, Sisi, Mýdlo, Lentilka, Lavina, Nešinka, Bezzubka, Sprintér, Barča, Červotoč, Termit, Vážka, Sabotér, Babetka, Tarbík, Fox, Mário, Javor, Flíček, Hasič.*

Peřej hučí, slunce vstává, voda bobrům život dává.

<u>Členové:</u> *Vlčák, Jelen II., Lasička, Beran, Mateřídouška, Pampeliška, Alf, Pes, Bambi, Čekanka, Klíště, Štika, Rumcajs, Labuť, Kwaki, Racek, Radegast, Fišky, Hraboš, Brouk Pytlík, Chrpa, Bublina, Muchomůrka, Hafan, Drop, Malina, Kolibřík, Kosatka, Dračice, Srdíčko, Vločka, Komár, Vlčice, Medvědice, Mlok, Slunečnice, Lama, Tarzan, Loď, Bumbrlík, Rejsek, Viki, Zvonilka, Avatar, Šuta, Valach, Sova, Antilopa, Sokolík, Myšák, Kokršpaněl, Štístko, Godzila, Axis, Okurka, Ninja, Ratatouille, Žalud, Škyťák, Kolda, Fidorka, Pong, Výr, Bedrunka, Citrón, Traktor.*

Dalšího **srazu turistů** Severomoravského kraje, již XVI., jsme se zúčastnili ve dnech **2. – 4. června 1989**, tentokráte ve větším počtu. Sraz se konal ve Vrbně pod Pradědem a během tří dnů jsme si zašli na výlet do Jeseníků a zúčastnili se i večerního tancování ve stylu country.

Zleva: Orel, Jestřáb, Delfín.

Uprostřed tanečníků Sokol.

Jako první kráčí Orel.

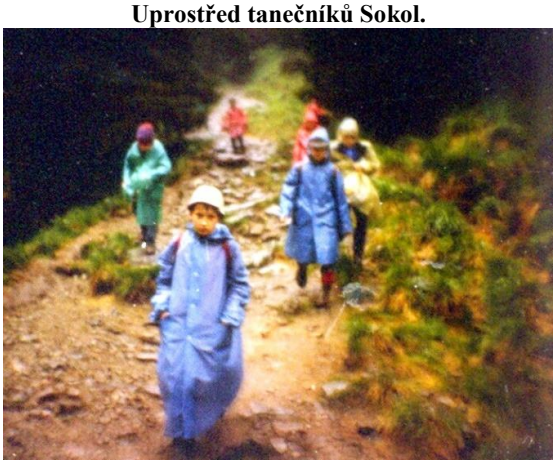

Zcela vepředu Pavouk.

K tomuto srazu je i několik zajímavých postřehů zachyceno v oddílové kronice: *„Večer jsme šli společně na promítání diáků. Po cestě jsme hráli hru s odhazováním lístků. Jeden lístek hodil Pirát na louku a někteří se po něm vrhli. Mezi nimi Poštolka s Tučňákem. Jenže pod trávou byl hluboký příkop a na jeho okraji popelnice, o kterou obě zakoply a vletěly přímo po puse na louku, která se na okraji zelenala kopřivami. Obě dívky nadávaly.*

V sobotu večer bylo slavnostní zahájení srazu a pak jsme šli k táboráku. Aby vůbec vzplál, musel však být polit benzínem a zapalován ***Rudým právem*** *(pozn. tehdejší noviny komunistické strany). Moc se nám u něj nelíbilo, a tak jsme se shromáždili u chaty a zpívali při kytaře.“*

Od počátku činnosti oddílu jsme se stali součástí Tělovýchovné jednoty (*dále jen TJ*) Sokol Palkovice, pod jejíž hlavičkou jsme začali pracovat. Na Valné hromadě TJ dne **18. 2. 1989** byl **Vladimír Bača (*Sup*)** vyhlášen mezi nejlepšími třemi sportovci za rok 1988 stejného ocenění dosáhl i **Jaromír Šupina (*Pirát*)** v kategorii trenérů a cvičitelů. A o rok později, **18. 2. 1990**, jsme obdrželi titul **„Vzorný kolektiv mládeže“**. Byli jsme posledním oddílem v rámci TJ, který tento titul získal, protože ke konci téhož roku byla soutěž zrušena jako přežitek komunistické doby.

ČESKOSLOVENSKÝ SVAZ TĚLESNÉ VÝCHOVY

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA

SOKOL PALKOVICE

UDĚLUJE TITUL

vzorný kolektiv mládeže

ODDÍL TURISTIKY - TOM 1309

PALKOVICE 18.2.1990

Dne **9. 5. 1990** jsem se konečně dočkal a mohl složit svůj **skautský** (*junácký*) **slib**. Po více než 20 letech od mého vstupu do oddílu Modré šípy. Dalšími členy oddílu, kteří složili svůj skautský slib, byli **Lukáš Kula** (*Jestřáb*), **Filip Široký** (*Sokol*) a **Martin Polášek** (*Grizzly*). Stalo se tak na Psí skále **16. 8. 1990** a po složení slibu obdrželi **tajemný list ginga**. V té době část oddílu, tedy chlapci, totiž zároveň pracovala jako **I. oddíl skautů Palkovice** ve středisku 8. pěšího pluku Slezského Místek.

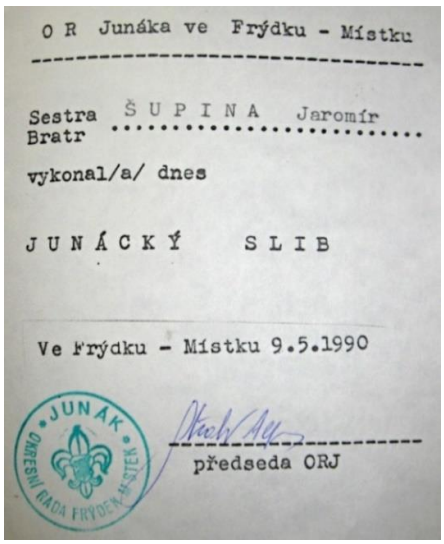
O R Junáka ve Frýdku - Místku

Sestra / Bratr ŠUPINA Jaromír

vykonal/a/ dnes

JUNÁCKÝ SLIB

Ve Frýdku - Místku 9.5.1990

JUNÁK OKRESNÍ RADA FRÝDEK-MÍSTEK

předseda ORJ

Potvrzení o složení junáckého slibu. (1990)

V současné době již ve skautském hnutí oddíl nepracuje, i když mnoho námětů a her z této organizace využívá. V oddíle přibyli rovněž nositelé **ginga**, neboť ho dostávali účastníci některých významných oddílových akcí.

Zatímco v **roce 1988** jsme v rámci celoroční soutěže oddílů do 20 členů byli hodnoceni na **4. místě** (*10,23 bodů*) v rámci okresu Frýdek-Místek a na **26. místě** v kraji (*Modré šípy se ziskem 9,32 bodů se umístily v okrese na 5. místě, v kraji na 28.*), tak v **roce 1990** jsme v rámci kraje skončili na **14. místě** (*12,84 bodů*) a za svou činnost jsme obdrželi finanční odměnu **100 Kčs**. Modré šípy se umístily na 25. místě (*10,11 bodů*).

Dne **3. 5. 1989**, v době **2. výročí založení**, družinoví vedoucí zasadili na **Paloučku věrnosti** oddílovou **lípu**, kterou přinesla **Michaela Muchová (*Poštolka*)**. Přítomní členové podepsali listinu věrnosti, a tu Sokol se Špuntem zapečetili a umístili pod kořeny stromu. Každý účastník zhotovil kámen se svým vyrytým jménem, jenž poté umístil kolem lípy. Po několik let k tomuto stromu členové oddílu přikládali své vytesané kameny a vznikající mohyla pomalu rostla.

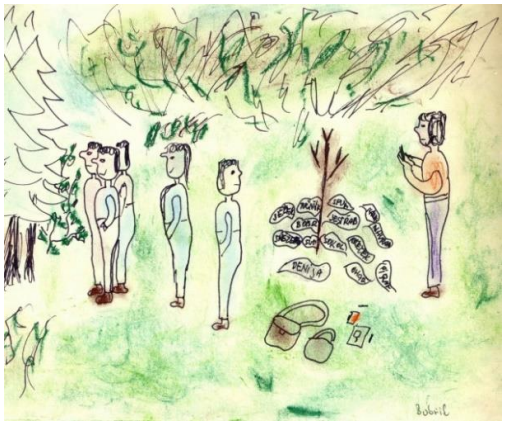

Bobříkova kresba oddílového stromu. (3. 5. 1989)

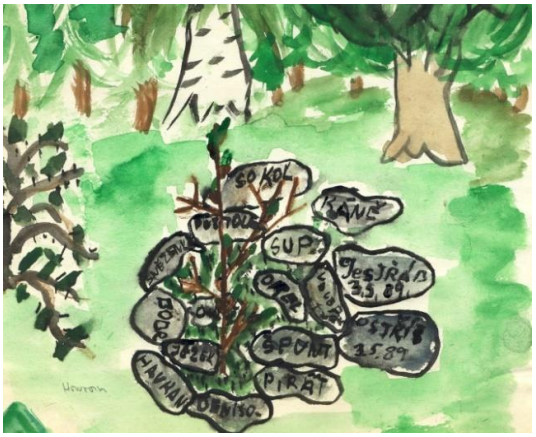

Havranova kresba oddílového stromu. (3. 5. 1989)

Sázení oddílového stromu. (3. 5. 1989)
Horní řada zleva: Deny, Havran, Tučňák, Veverčák, Orel, Sup, Ohař, Sokol.
Dolní řada zleva: Křeček, Poštolka, Jestřáb, Sněženka, Bobřík, Ježek, Ostříž, Káně.

Na **jaře 2002** nám však neznámí pachatelé lípu pokáceli a **Theodor Mucha**, otec Poštolky, nám sehnal novou, kterou jsme zasadili **20. 4. 2002** na místě původního stromu. Zatímco Pavouk se Lvem vykopali novou díru, tak Ledňáček s Pirátem připravili **listinu věrnosti**, kterou jsme v oddíle podepsali o den dříve. Při vykopávání zbytků lípy se nám podařilo objevit i původní listinu věrnosti. Po nezbytném vyfotografování ji Lachtan s Lucií Vahalíkovou, nečlenem oddílu, daly opět do pouzdra, zalily voskem a umístily pod novou lípu.

Nová lípa je připravena k zakutání. (20. 4. 2002)
Zleva: Pavouk, Ledňáček, Pirát, Lev, Lachtan.

Avšak naše oddílová lípa musela v **březnu 2016** ustoupit kůrovcové těžbě a zůstaly po ní jen kořeny. V jejím okolí se ještě dnes nachází kameny členů, na nichž již stěží můžeme přečíst některá jména, např. Veverka, Sokol, Jestřáb, Pavouk, Mýval a další.

Po oddílovém stromu zůstal jen pařez a několik kamenů. (2. 4. 2016)

Ve dnech **15. – 17. 6. 1990** se v Palkovicích konala oslava **600. výročí založení obce**, do níž se oddíl aktivně zapojil. Dne 16. 6. 1990 se společně s oddílem Modré šípy postaral o táborák v zadní části palkovického hřiště.

Sokol při zapalování slavnostního táboráku. (16. 6. 1990)

Slavnostní táborák. (16. 6. 1990)
Zprava: Tučňák, Bobřík, Sněženka, Ježek, Havran, Sokol, Richard Menšík (*Mýval*) a Kamil Brudný (*Bobr II*) z Modrých šípů, Ostříž, Jindřich Plaček, František Široký – předseda TJ.

V neděli **17. 6. 1990** se konal slavnostní průvod obcí, v němž členové oddílu nesli barevné třepetálky.

Oslavy 600. výročí vzniku obce Palkovic. (17. 6. 1990)
První řada zepředu dozadu: Tučňák, Ježek, Pavouk, Papoušek, není vidět Káně.
Druhá řada zepředu dozadu: Bobřík, Sněženka, Jestřáb, Orel, nejsou vidět Delfín a Ohař.
Třetí řada zleva: Havran, Sokol, Grizzly, nejsou vidět Sup a Ostříž.
Muž v popředí František Sasín z Fryčovic.

Dne **1. října 1991** jsme zaznamenali narůst nových mladých členů (*Kamila Brysová – Krtek, Nikola Brysová – Žabka, Denisa Maráková – Zajíc, Jakub Huška – Krokodýl, Pavel Kiša – Střevlík, Lenka Kišová – Ještěrka, Lenka Kubalová – Mravenec, Sylvie Hušková – Srnka, Lukáš Bača – Levhart, Martin Žvak – Jezevec a Milada Široká – Veverka*) a na jejich vedení se velmi podíleli instruktoři Jana Hudečková (*Bobřík*), Ivana Šigutová (*Sněženka*), Filip Široký (*Sokol*), Jana Harabišová (*Ježek*), Martin Považan (*Žán*) a Lubomír Bužek (*Pavouk*).

Noví členové při vycházce z Myslíku. (19. 10. 1991)
Zepředu: Jezevec, Krtek, Pavouk, Veverka, Zajíc, Sněženka.

Po prázdninách **roku 1992** shromáždil **Filip Široký** (*Sokol*) nejstarší bývalé členy oddílů Žlutý kvítek a Modré šípy, kteří se již aktivně nezapojovali do pravidelné činnosti, a společně s **Rostislavem Bužkem** (*Komár*) a **Petrem Menšíkem** (*Blesk*) založili družinu **Roveři** (*na obrázku původní znak*), v níž pracovalo 10 členů. Jejich činnost byla zpočátku zaměřena na turistiku (*např. víkendový pobyt na chalupě na Pustevnách*), později i na další chlapecké zájmy – fotbal, hokej. V letech **1996-1997** se vedení Roverů ujímá **Viktor Bužek** (*Lev*), který do činnosti kromě turistiky zavedl i nový sport **taekwondo**. Později se ve vedení vystřídali další členové. Činnost Roverů, kteří své působení v oddíle ukončili ke dni **31. 12. 2007**, je popsána v samostatné kapitole.

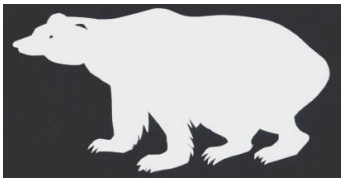

Lev holou rukou přesekává cihlové střešní tašky. (červenec 1997)

V rámci oddílových výprav jsme chodili nejen do Beskyd, ale občas jsme se zúčastňovali akcí, které pořádaly jiné oddíly. A tak dne **2. 6. 1996** jsme se absolvovali **Pohádkový les**, který připravil oddíl Tuláků z Frýdku-Místku pod vedením **Jarmily Popelářové**.

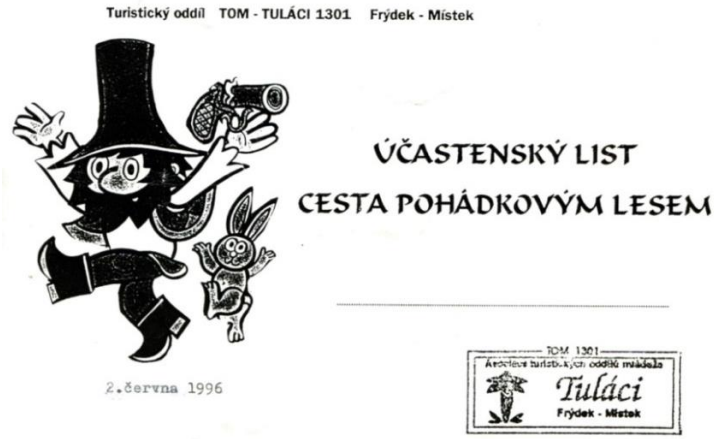
Turistický oddíl TOM - TULÁCI 1301 Frýdek - Místek

ÚČASTENSKÝ LIST

CESTA POHÁDKOVÝM LESEM

2.června 1996

TOM 1301
Tuláci
Frýdek - Místek

Ve dnech **18. – 20. 4. 1997** se **Lubomír Bužek** (*Pavouk*) a **Filip Široký** (*Sokol*) zúčastnili školení **vedoucích základní turistiky**, které se konalo na základně Minervy Opava v Jakartovicích. Oba zvládli nejen teoretickou část, ale i praktickou, jako např. vlastní orientace v přírodě, zdravotní výchovu, předpovídání počasí atd. Po příjezdu šli seznámit s výsledky vedoucího Piráta, kterému se snažili namluvit, že zkoušky neudělali. Ten se však oklamat nedal, a proto museli říci pravdu. Jejich **„nepravdě“** však uvěřili Žán, Bobřík i Ježek, a velmi se divili, když o několik dní později Pirát oznámil, že oba aktéři zkoušky úspěšně zvládli a mohou jim všem velet.

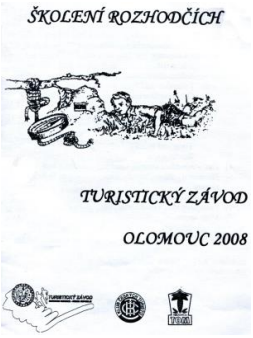

Během následujících let jsme postupně získávali nové a nové osvědčení, průkazy vedoucích či rozhodčích. Např. v **roce 2008** se Drop, Ledňáček, Pirát a Žížala zúčastnili v Olomouci školení rozhodčích turistických závodů, které vedl **Martin Bukovský**. Při něm se Pirátovi zdálo, že to je nějaké lehké, a tak **škotův uzel**, který poslal školitel jako ukázku, změnil nenápadně ve zcela jiný uzel a klidně ho nechal dále kolovat. Všichni nad **„škotovým“** uzlem pokyvovali hlavou a téměř nikoho nenapadlo, že se jedná vlastně o chybu. Až teprve **Miloš Stejskal** z Brna prohlásil, že to přece není škotův uzel. Pirát potom všem potom vysvětloval, že chtěl vyzkoušet jejich pozornost a připravenost. V **roce 2015** zase **Julie Halešová** (*Žížala*) obdržela osvědčení o absolvování kurzu her, soutěží a námětů s přírodovědným zaměřením. Zajímavým školením prošel v **roce 2019** i **Hafan**, který se zúčastnil kurzu správného fotografování fotoaparátem značky NIKON.

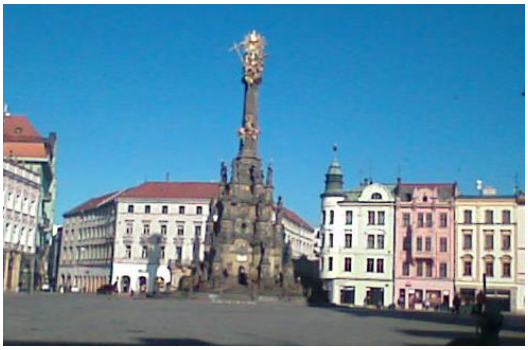

Na náměstí v Olomouci. (15. 3. 2008)

A protože proškolených vedoucích máme hodně, i když někteří již nejsou příliš aktivní, připomeňme si některé z nich:

vedoucí oddílu	Pirát (*dekret obdržel 2000*)
vedoucí oddílu mládeže	Alfík (*2012*), Racek (*2012*), Ledňáček (*2012*), Myška (*2019*), Jahoda (*2019*), Žluťásek (*2019*)
vedoucí tábora	Pirát (*2001*), Stopař (*2006*), Lachtan (*2006*), Malina (*2006*), Drop (*2006*), Rex (*2013*), Datel (*2013*), Hvězda (*2013*), Jiskra (*2013*), Myška (*2014*), Morče (*2022*), Rejsek (*2022*)
trenér II. třídy ASPV	Alfík (*2004*)
rozhodčí turistických závodů	Pirát (*2008*), Ledňáček (*2008*), Žížala (*2008*), Drop (*2008*), Pony (*2010*), Malina (*2010*), Kiwi (*2010*), Lev *2010*), Upír (*2010*), Stopař (*2010*), Racek (*2010*), Alfík (*2011*), Kobylka (*2011*), Myška (*2021*)
instruktor	Morče (*2021*)
instruktor III. třídy ASPV	Kobylka (*2018*)
zdravotník	Drop (*2012*), Jiskra (*2012*), Hvězda (*2012*), Alfík (*2012*), Fišky (*2015*), Žížala (*2015*)
kurz lan	Alfík (*2012*)
fotografický kurz	Hafan (*2019*)

Školení vedoucích tábora. (květen 2006)
V červeném svetru Lachtan, přednáší Hop.

Školení vedoucích tábora. (květen 2006)
První zprava Drop.

Školení rozhodčích turistických závodů. (13. 2. 2010)
Vzadu zleva: Alfík, Kiwi, Upír, Pony. Před nimi oddíl Tuláci FM, v další řadě Marie Bařinová a ostravské oddíly.

Alfík na školení vedoucích oddílů.
(3. 3. 2012)

Ledňáček a Racek na školení vedoucích oddílů.
(3. 3. 2012)

Školení vedoucích tábora. (18. 5. 2013)
Zprava: Datel, Rex, Permon, Jiskra, Hvězda.

Školení vedoucích tábora. (18. 5. 2013)
Rex jako reportér z filmu Latrína.

Fotografický kurz. (26. – 28. 8. 2019)

Účastníci fotografického kurzu. Hafan označen šipkou. (26. – 28. 8. 2019)

Žluťásek, Myška a Jahoda na školení vedoucích oddílů. (24. 3. 2019)

Morče a Rejsek na školení vedoucích táborů. (14. 5. 2022)

V historii oddílu máme za sebou mnoho táborů, ale zřejmě nejzajímavějším byl tábor MASH, který se konal ve dnech **30. 6. – 6. 7. 1997** v Ochozech. Společně s mladšími členy zde měli svůj tábor i členové Roverů, kde pobývali pod tee-pem a hlídali tábořiště, ale podnikali i své výpravy do okolí – Holešova, Bystřice pod Hostýnem, Lukova. Také připravovali díru pro **Setonův hrnec** a postavili **vojenskou sprchu**, v níž se vždy jeden účastník tábora sprchoval, zatímco druhý mu ručně pumpou čerpal z kotle teplou nebo studenou vodu. Poté se oba účastníci museli vystřídat.

Jako členové Rady mládeže KČT – oblast Beskydy jsme se v rámci naší činnosti zúčastňovali zimních výstupů nebo **zahájení jarních kilometrů**. V **roce 1997** nám byl určen vrchol Kubánkova a v **roce 1998** vrchol Prašivé, na nichž jsme účastníkům akcí rozdávali **upomínkové listy**. Jen si již nepamatuji, kdo byl autorem návrhu pro rok 1997.

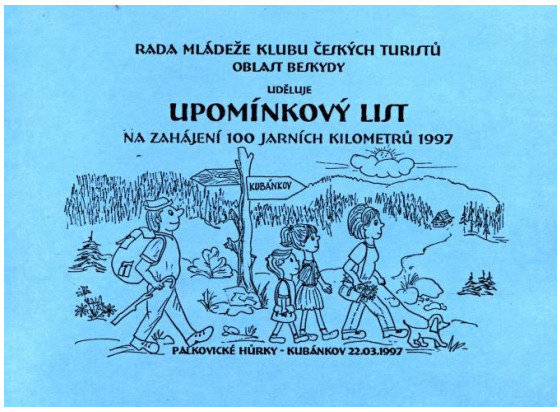

V průběhu **roku 1993** se oddíl rozrostl až na 50 členů. Vznikla samostatná skupina mladších členů **„Vrabčáci“** (***10. 9. 1993***), kterou vedla **Ivana Šigutová** (*Sněženka*). Mezi zakládajícími členy Vrabčáků patří Daniel Merta (*Pes*), Jan Šupina (*Ledňáček*), Kateřina Šupinová (*Lachtan*), Jakub Marák (*Opice*), Martin Kubala (*Kačer*), Kateřina Trojčínská (*Jelen II*), Veronika Hušková (*Kočka*), Tomáš Kuča (*Čáp*) a Jan Huška (*Divočák*).

Na prvních schůzkách členové vymysleli znak své družinové vlajky (*viz obrázek*) i vlastní družinový pokřik: **Vrabčáci se rádi mají, navzájem si pomáhají.**

Odchodem vedoucí na vysokou školu se vedení Vrabčáků ujímají František Petrovič (*Wapiti*), Lubomír Bužek (*Pavouk*) a Ondřej Bužek (*Vlk*). Později se skupiny Vrabčáků, tedy

další generace členů, ujímají Kateřina Šupinová (*Lachtan*), Kristýna Chlebková (*Šmudla*), Julie Halešová (*Žížala*), Tomáš Huďa (*Drop*), Kateřina Barešová (*Malina*), Anna Huďová (*Jahoda*), Zdislava Habrnálová (*Tulipán*), Lenka Hrdinová (*Kiwi*) a další. V současné době Vrabčáky vedou Petra Kučová (*Štěně*), Kateřina Vyvialová (*Myška*) a pomáhají jim Šárka Reiská (*Šárče*) a Nela Chýlková (*Kudlanka*).

Členové družiny Vrabčáci. (10. 9. 1993)
Zleva: Ledňáček, Pes, Lachtan, Kačer, vedoucí Sněženka, Divočák, Čáp s vlajkou, Opice, Jelen II.
Na snímku chybí Kačka, Kočka, Kůň a Vrabec.

První členové Žlutého kvítku po 7 letech. (29. 6. 1994)

Přední řada zleva: s oddílovou vlajkou Filip Široký (*Sokol*), Radek Šimek (*Káně*), Tomáš Paluzga (*Papoušek*), Lubomír Bužek (*Pavouk*), Martin Považan (*Albatros – později změněno na Žán*), Jaromír Šupina (*Pirát*), Vlastimil Bužek (*Delfín*), Jana Hudečková (*Bobřík*), Ivana Šigutová (*Sněženka*), Zuzana Menšíková (*Havran*), Petra Opělová (*Tučňák*).

Zadní řada zleva: Aleš Šigut (*Orel*), Martin Kožuch (*Ohař*), Daniel Bača (*Daněk*), Jana Harabišová (*Ježek*), Monika Zbranková (*Křeček*), Viktor Bužek (*Lev*), Ondřej Bužek (*Vlk*).

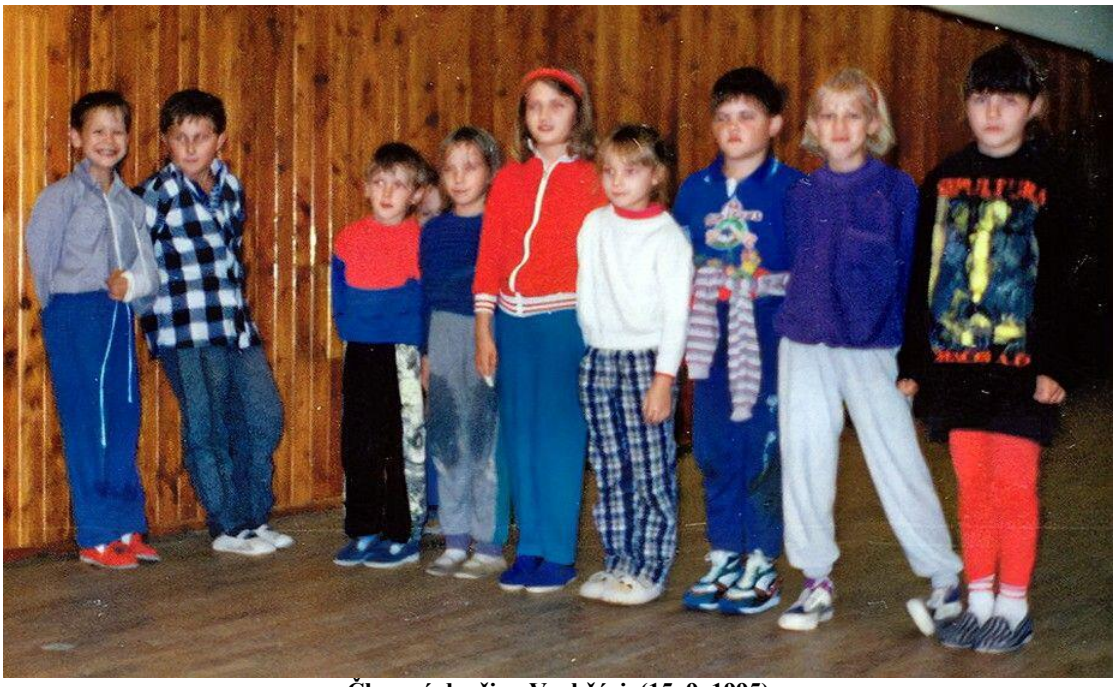

Členové družiny Vrabčáci. (15. 9. 1995)
Zleva: Opice, Čáp, Ledňáček, Vrabec, Pomněnka, Lachtan, Růžička, Pes, Jelen II, Kačka.

Vrabčáci na sokolském hřišti. (6. 9. 1997)
Stojící zleva: Kačka, Pony, Lachtan, Kačer, Kůň, Jelen II.
Ležící zleva: Kocour, Čáp, Pomněnka, Růžička, Opice, Úhoř, Ledňáček, Vrabec.

Dne **11. 2. 1994** jsme poprvé hráli **fotbal** s turistickým oddílem **Modré šípy** a odměnou pro vítěze byl **putovní pohár**, který představoval gumový opičák na dřevěném podstavci, na nějž se psali vítězové jednotlivých utkání. Z kroniky oddílu Modré šípy se dále dozvídáme: *„Turnaj se hrál na základě pozvání Žlutého kvítku ve velkém sálu tělocvičny. Celkem se do hry zapojily 4 družstva – Modré šípy, starší kluci oddílu Modré šípy, Roveři (tj. kluci z Modrých šípů i Žlutého kvítku) a členové Žlutého kvítku, tzv. Žluťásci. Hrálo se*

systémem každý s každým a zde jsou jednotlivé výsledky. Roveři – starší kluci 6 : 0, ***Roveři – Žluťásci 7 : 3, Žluťásci – starší kluci 0 : 1****, Modré šípy – Roveři 3 : 2, Modré šípy – starší kluci – 2 : 0.* ***Modré šípy – Žluťásci 2 : 0****. Prvenství si tedy odnesli Modré šípy se ziskem 6 bodů a skórem 7 :2, druzí skončili Roveři (4 body, skóre 15 : 6), třetí starší kluci (2 body, skóre 1 : 8) a čtvrtý byl tým Žluťásků (0 bodů, skóre 3 : 10).“* Putovní cena tak nakonec doputovala k Modrošípákům, za něž hráli **Bodlák** – Radek Němec, **Kolouch** – Zdeněk Šrubař, **Zvěd** – Josef Habrnal, **Dulík** – Petr Knopp, **Drozd** – Ondřej Pohludka, **Svišť** – Michal Kaňok a **Robinson** – Marek Čarady.

K dalšímu zápasu je v žlutokvíťácké kronice zaznamenáno: *„Odveta se uskutečnila* ***24. 6. 1994*** *a již po prvních minutách jsme prohrávali 4 : 0. Obrana selhala a* ***Srnka*** *v brance těžko pochytala nechytatelné. Byli jsme nuceni proti nejstarším členům Modrých šípů nasadit Rovery a staré psy –* ***Vlka, Daňka, Mývala****. Poločas skončil 5 : 3 ve prospěch soupeře. Soupeř však dopadl fyzicky a neměl nikoho na střídání (měl jen 5 hráčů –* ***Bodlák*** *– Radek Němec,* ***Fík*** *– Lukáš Oliva,* ***Svišť*** *– Michal Kaňok,* ***Daněk*** *– Martin Šrubař a* ***Krtek*** *– Jiří Chlebek). My jsme ten problém neměli. Dokonce jsme kopali i penaltu, ale* ***Sokol*** *ji nedal. Zápas skončil naším vítězstvím* ***6 : 5*** *a pohár se přesunul k nám.“*

Domluva na odvetu trvala až do **26. 6. 1998**, kdy jsme konečně nastoupili k dalšímu zápasu. Ten však skončil pro nás neúspěchem, neboť jsme **prohráli** poměrem **1 : 4** a již předem bylo domluveno, že na konci utkání se budou kopat penalty, které by mohly výsledek změnit. Bohužel se zapomnělo domluvit, že tyto penalty se budou kopat do prázdné branky. První dvě penalty do branky s brankářem (*Vlčák, Vrabec*) jsme neproměnili, druhé dvě (*Pes a Myš*) svůj cíl našly. Přestože se soupeř netrefil ani jednou, tak nakonec vyhrál poměrem **3 : 4** a pohár opět změnil majitele. Kronika Modrých šípů naše výkony hodnotí takto: *„Útoky Modrých šípů byly střídány s* ***nemohoucím během*** *fotbalistů Žlutého kvítku. Jejich útoky byly bezhlavé, každý se snažil útočit individuálně. To se jim vymstilo. Po přestávce se již hrálo jen na polovině Žlutého kvítku. Za Modré šípy hráli* ***Windy*** *(Jan Goreľ, † 2023),* ***Tetřev*** *(Petr Lepík),* ***Bony*** *(Josef Zlý),* ***Riki*** *(Pavel Ševčík),* ***Kid*** *(Petr Lesňak) a* ***Džin*** *(Martin Večerek).“*

Další utkání se uskutečnilo **29. 9. 2000** v 15.45 hodin na hřišti (*hráno na šířku*) a náš oddíl prohrál těsným poměrem **1 : 2**. Zápis o tomto utkání hovoří takto: *„Nástup jsme měli vynikající, dokonce jsme se i usmívali, ale jen jednu minutu, neboť zkušenému soupeřovi se podařilo nějakým způsobem, pro nás docela nejasným, umístit do naší branky kulatý nesmysl zvaný míč.*

Začali jsme útočit, ale naše střelecké pokusy končily v autech, rozích a jen pár lehkých střel se objevilo před soupeřovým brankářem, který si s nimi věděl rady… Individuální útoky Vrabce, Myši a Anakondy skončily na tom, že neměli komu ze svých spoluhráčů nahrát, a tak raději míč předali soupeřům. A ti ho dokázali využít. Minutu před koncem prvního poločasu nám vstřelili další branku… Do druhého poločasu zůstali ***„mužští“*** *na lavičce a nastoupily jen dívky (dle Modrých šípů* ***„amazonky“****). Tak dobré výkony jsme od nich nečekali. Nejenom, že se úspěšně bránily soupeřovým nájezdům, ale* ***vynikající brankářka Liška*** *nepustila ani žádnou branku. Jen útok byl velmi slabý. A když jsme po 2 minutách opět týmy vystřídali, tak soupeři byli z toho v šoku a inkasovali od* ***Anakondy*** *gól. Náš jediný.“* Modrošípáci nastoupili ve složení **Bobřík** (*David Kula*), **Tetřev** (*Petr Lepík*), **Kim** (*Radek Lepík*), **Bony** (*Josef Zlý*), **Riki** (*Pavel Ševčík*), **Medvěd** (*Adam Lednický*) a **Rolf** (*Radim Kula*).

Společné foto Modrých šípů a Žlutého kvítku po fotbalovém klání. (29. 9. 2000)
Zadní řada zprava: Lachtan, Růžička, Šmudla, Bambi, Liška, Drak, Rumcajs, Kůň, Anakonda, Vrabec, Myš.
Přední řada zleva: Bony (*Josef Zlý*), Bobřík (*David Kula*), Medvěd (*Adam Lednický*), Kim (*Radek Lepík*), Rolf (*Radim Kula*), Riki (*Pavel Ševčík*), Tetřev (*Petr Lepík*), Čáp.

Poslední fotbalové klání se odehrálo **14. 2. 2003** v tělocvičně na 2 x 7 minut. Zuřivý reportér do kroniky zapsal: *„První velkou šanci měli již v **prvních vteřinách** Šípáci, ale díky úspěšnému zákroku brankáře Psa jsme gól nedostali. Ve **2. minutě** kopali Šípáci trestný kop a natlačili se před branku tak dokonale, že zakryli výhled brankářovi a fotbalista **Dan Kusý (alias Ondatra)** nezaváhal a míč umístil mezi dvě brankové tyče… Ve **3,5 minutě** se k míči dostalo **Pískle** a svou **pověstnou dělovkou srazila…** vlastního hráče Ledňáčka k zemi. Ten se otřepal a divil se, co že se to stalo, když míč jsme přece měli my… V **5. minutě** letěl míč na **Chocholouše**, který se snažil patičkou vsítit soupeřovi míč, ale brankář **Vojta Slípek (Kevin)** by pozorný. Do druhého poločasu jsme postavili zcela jinou sestavu, jen brankář zůstal. Následoval **koncert mistrů**. Útok střídal útok, a branky padaly do soupeřovy sítě jedna za druhou. V závěru nám Modré šípy předaly putovní cenu a domluvili jsme se na termínu dalšího utkání…“*

Zápas pod rozhodováním **Draka** skončil poměrem **6 : 1** v náš prospěch, takže putovní cena se dostala do držení našeho oddílu. Natrvalo, neboť k dalšímu společnému utkání, i když jsme se na něm domlouvali, již nedošlo.

Je zvláštní, že v oddílových kronikách nikdo nezaznamenal **místa**, kde jsme se jako členové oddílu scházeli. Nezbývá, než si trochu zavzpomínat. Ihned po založení jsme se při špatném počasí scházeli ve **školních třídách** a za pěkného počasí **na Bařině**. Jenže Bařina bylo místo otevřené všem občanům, a tak mnohdy nepříjemnosti, které vznikaly přes víkend, padaly na náš oddíl. Museli jsme neustále vysvětlovat, že my jsme škodu udělat nemohli, protože v ten den jsme byli úplně jinde apod. Někdy bylo vysvětlování zcela zbytečné.

Bařina

klubovna TJ Sokol Palkovice

Záběr schůzky v klubovně TJ. (1991)
Zleva: Lev, Mýval, Vlk, Sněženka, Ježek, Bobřík, Havran.

Záběr schůzky v klubovně TJ. (1991)
Zleva: Sněženka, Ježek, Bobřík, Havran.

Hledaly se proto další možností, kde bychom se mohli scházet. Jako možná alternativa byla **klubovna TJ Sokol Palkovice**, ale to stačilo pouze na menší hry. Po několika letech jsme získali několik hodin v **místní tělocvičně**, což byl pro náš rozvoj velký zlom. Mohli jsme si zahrát mnohem více her, dokonce i odbíjenou nebo fotbálek.

Postupně přibývalo členů a schůzovní místnost v tělocvičně nám již byla malá. Navíc nešlo skloubit schůzky starších a nejmladších členů. Hledali jsme možnost, jak to udělat, abychom o členy nepřišli. Nakonec se v **roce 1996** z bývalého WC udělala **klubovna pro Vrabčáky**. Nebylo to špatné místo, jen kdyby v místnosti bylo nějaké okno. A vzhledem k tomu, že byla špatně utěsněná kanalizace, tak veškerý zápach šel přímo do klubovny. Zpočátku nám to nevadilo, byli jsme rádi za klubovnu, kterou jsme si vlastnoručně vyzdobili (*Wapiti, Sněženka*), ale během několika měsíců marného doufání, že zápach zmizí, jsme byli rádi, že se můžeme s mladšími členy vrátit zpět do klubovny TJ.

Vyzdobená klubovna Vrabčáků i s indiánským oblečením od Wapitiho. (říjen 1996)

Protože kolem **roku 1997** docházelo k postupnému rozšiřování tělocvičny, na krátkou dobu jsme proto chodili do Lidového domu, kde jsme měli klubovnu umístěnou v **bývalé knihovně** a hry jsme si hrávali na chodbě.

Oddílová klubovna v Lidovém domě. (20. 9. 1997)
Zleva: Vydra, Mýval, Pavouk, Vlk, Žán.

Naštěstí toto období netrvalo dlouho a my jsme se mohli vrátit do tělocvičny a do **klubovny TJ**. Při rekonstrukci tělocvičny a postavení druhé budovy v **roce 2003** jsme měli dostat k dispozici **novou klubovnu**, na kterou jsme z našich příspěvků přispěli částkou **10.000 Kč** (*tyto finanční prostředky byly z účtu TJ společně s jejich částkou 590.000 Kč připsány na účet Obce Palkovice*). Tato klubovna měla být umístěna v horním patře nové tělocvičny, ale protože jsme měli malé členy, a schodiště do klubovny bylo velmi příkré, došlo z bezpečnostních důvodů k výměně kluboven mezi TJ Sokol Palkovice a naším oddílem. Dokonce nám do ní obecní úřad nainstaloval v **prosinci 2007** nový koberec. lubovnu jsme plně využívali k naší činnosti, a kromě toho jsme platili každý pátek i pronájem 2 hodin v obou tělocvičnách.

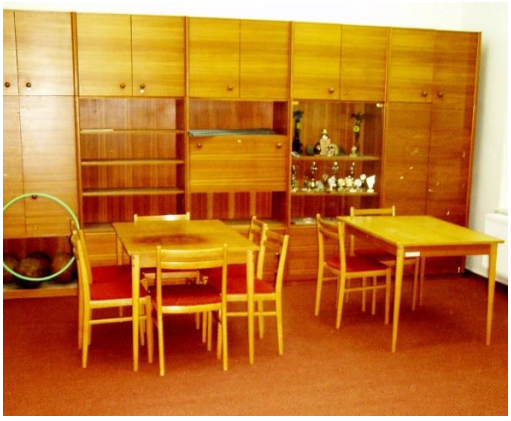

Oddílová klubovna. (22. 12. 2007)

Úklid oddílové klubovny. (22. 12. 2007)
Zleva: Jahoda, Ledňáček, Rex, Pirát.

Oddílová klubovna. (6. 4. 2018)

Oddílová klubovna. (6. 4. 2018)

Likvidace oddílové klubovny. (28. 4. 2019)
Zleva: Racek, Lama, Tygřice, Žluťásek.

Likvidace oddílové klubovny. (28. 4. 2019)
Zleva: Drop, Racek, Pony, Karla Menšíková.

Likvidace oddílové klubovny. (28. 4. 2019)
Zleva: Bobr, Jahoda, Žluťásek, Tygřice, Lama, Kobylka, Racek, Stopař, Rex, Drop, Pony.

A může se začít bourat.
(28. 4. 2019)

V letech **2018-2019** se prováděla přístavba již třetí tělocvičny v Palkovicích a v důsledku stavebních zásahů jsme **28. 4. 2019** přišli i o naši dosavadní klubovnu. Uvažovali jsme o nové klubovně v bývalém bytě správce, avšak když se to dozvěděli fotbalisté, tak si nakonec tento prostor zabrali pro svou činnost. Nám to tolik nevadilo, jelikož jsme v **září 2019** dostali nový prostor v **přízemí budovy**, kde jsme mohli uložit veškerý nábytek s oddílovým materiálem a dále jsme získali **klubovnu v prvním patře budovy**. Byla o něco menší než předcházející, ale pro schůzovní činnost se jevila jako dostačující. A navíc jsme si ji mohli vyzdobit dle vlastního uvážení. V **říjnu 2020** nám byla klubovna dočasně

odňata kvůli přestěhování obecního úřadu do tělocvičny a z klubovny se stala úřední místnost místostarosty obce Davida Kuly. Doufáme, že se brzo nový obecní úřad postaví a my se opět nastěhujeme do klubovny, kde bychom rádi přidali nějaké ty otisky našich **„tlapek“**.

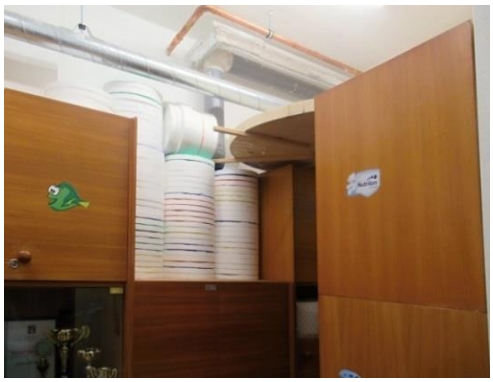

Sklad materiálů v přízemí tělocvičny (20. 12. 2019).

Vstup do klubovny. TOM. (20. 12. 2019).

Výzdoba klubovny v I. patře tělocvičny. (20. 12. 2019) Zleva: Špagetka, Kobylka.

Zajímavá výzdoba oddílové klubovny. (4. 9. 2020)

Pirátův otisk pravé ruky. (20. 12. 2019)

Na **Vánoce 1988** založil **Lukáš Kula** (*Jestřáb*) oddílový časopis **POUTNÍK**, který byl psán a malován ručně. Později došlo ke změně názvu na **CVRČEK**. Bližší informace o oddílovém časopisu jsou uvedené v samostatné kapitole a do **6. 5. 2022** bylo vydáno celkem **11 čísel** Poutníka, **75 čísel** Cvrčka a **1 číslo** Rovera.

V průběhu **roku 1988** se začaly vyhotovovat ručně kreslené oddílové kartičky akcí, do kterých bylo kromě názvu akce vpisováno také datum konání akce, a na zadní straně byly uváděny zúčastněné osoby. Poslední kartička byla vyhotovena k táboru **roku 2004**. Celkem jich bylo vytvořeno více než **507** a jestliže se tyto kartičky o velikosti **6,5 x 9 cm** uloží na sebe, vzniklý sloupec dosahuje výšky přes **160 milimetrů**.

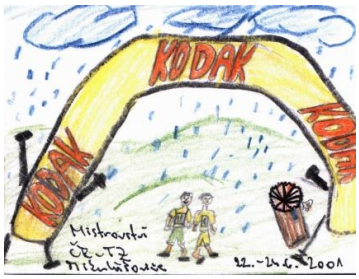

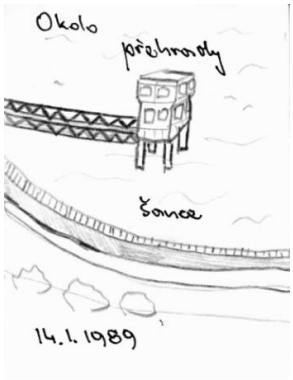

Od **roku 1996** dostávali členové oddílu své **odznaky** v podobě žlutého kvítku. Byla to pěkná památka na léta strávená v oddíle. Jako dar tento odznak od oddílu obdrželi spisovatelé **Jaroslav Foglar** (*Jestřáb*) a **Jan Šimáně** (*Galén*), vedoucí Pražské Dvojky (*oddíl Jaroslava Foglara*) **Josef Bláha** (*Řešetlák*) a zhotovitel odznaků **Eduard Pazourek** (*Zlaťák*). Držitelem části odznaků je také sběratel **Martin Rosol** z Prahy. Poslední odznaky byly členům oddílu rozdány dne **6. 5. 2022**.

žlutý | **černý** | **tmavě hnědý** | **bílý** | **tmavě zelený** | **oranžový** | **růžový**

tmavě modrý | **světle zelený** | **světle modrý** | **světle hnědý** | **fialový** | **červený** | **tmavě zelený**

Ve spolupráci s knihovnicí **Miroslavou Šlajerovou** jsme pro občany Palkovic připravili dvě **výstavky**. Jedna, která se konala ve dnech **6. 6. – 10. 7. 1997**, se týkala 90. výročí narození spisovatele Jaroslava Foglara, a druhá, která byla ve dnech **1. 8. – 30. 9. 1997**, byla zaměřena na činnost oddílu v letech 1987-1997.

Další výstavka z činnosti oddílu byla uspořádána dne **3. 1. 1998** v prostorách palkovického kina v rámci hodnocení desetileté činnosti oddílu.

Výstavka a soutěž o díle Jaroslava Foglara. (1997)
Zleva: Opice, Levhart, Myš, Vrabec, Beran, Kačer, Ledňáček, Vlčák, Kůň, Pony, Pomněnka, Kačka, Lachtan.

Výstavka o díle Jaroslava Foglara. (červenec 1997)

Výstavka z činnosti oddílu. (červenec 1997)

Výstavka z činnosti oddílu. (červenec 1997)

Snad v historii každého spolku vznikly nějaké problémy, které se musely řešit. Stalo se tak i v našem oddíle, neboť v termínu do 4. 9. 1998 nebylo odevzdáno veškeré vyúčtování oddílového tábora starších členů oddílu, kteří pracovali pod názvem **Žluťáci**. Tím jsme Asociaci TOM nestihli řádně a včas vyúčtovat veškeré přidělované finanční prostředky, které nám byly proto pozastaveny. Radikálním řešením bylo ukončení činnosti Žluťáků a navrženo, aby se do Asociace TOM zaregistrovali sami, a nesli tím i své riziko. Na toto období s odstupem let stále nerad vzpomínám. Je však nutné si uvědomit, že při činnosti musí vedoucí dbát nejen o činnost oddílu, pečovat o jeho členy, ale vždy je nutné chránit i svěřené prostředky. A samozřejmě je také řádně a včas vyúčtovávat. Snad jsme si během dalších let chybu všichni uvědomili. Nejvíce mrzí, když kvůli liknavosti vedoucích oddílu nestíháme včas odevzdat vyúčtování akcí a přicházíme tak o nemalé finanční prostředky.

Svou poslední oddílovou schůzku proto měli Žluťáci **4. září 1998**, neboť Sokol se rozhodl, že je již dál nepovede. Během schůzky si Žluťáci v malé tělocvičně zahráli fotbálek a v závěru měli v klubovně nachystané malé občerstvení (*sušenky, džus*) a vedoucímu Sokolovi byl předán věnec se stuhou **„Poslední sbohem!“** a další malé odměny.

Poté se všichni odebrali na Bařinu, kde se mohli vydovádět. V průběhu dalších měsíců přešli k Vrabčákům někteří členové Žluťáků – Liška, Mravenec, Sojka, Krtek (*v té době již instruktorka Vrabčáků*), Veverka.

Dne **7. 5. 1999**, ke **12. výročí založení oddílu** jsme od **Karla Kroba z Vyššího Brodu** zakoupili dva pěkné **totemy**, na kterých jsou zobrazená zvířata bobr, delfín, orel a klokan, symbolizující čtyři oddílové družiny. Uprostřed totemů je umístěn náš oddílový znak – žlutý kvítek. Do té doby jsme využívali totemy, které v **roce 1988** zhotovili Lukáš Kula (***Jestřáb***) a Vladimír Bača (***Sup***).

Jestřábův totem. (1988)

Totemy Karla Kroba. (1999)

Supův totem. (1988)

Spolu se členy turistického oddílu Modré šípy jsme **27. 8. 1999** obnovili **památníček amerického pilota**. Na jeho obnově se podíleli Martin Považan (*Žán*), Václav Kostelecký (*Mýval*), Jaromír Šupina (*Pirát*), Michaela Škovranová (*Tuleň*), Monika Škovranová (*Liška*), Milada Široká (*Veverka*), Jan Šupina (*Ledňáček*), Kateřina Šupinová (*Lachtan*), Barbora Skarková (*Růžička*), Jakub Marák (*Opice*), Pavel Šlajer (*Kůň*), Zbyněk Šlajer (*Sysel*) a Vladan Sukač (*Pony*). Obnova spočívala v tom, že v místě dopadu amerického pilota byla na stromě umístěna kovová destička a naproti ní byl do země zasazen menší kámen, do něhož Jindřich Plaček st. (*Šíp*) vtesal již správné jméno **Payne**.

Obnova památníku amerického pilota. (27. 8. 1999)
Vepředu zleva: Lachtan, Tuleň, Růžička, Liška a Veverka,
vzadu členové Modrých šípů.

Upevňování tabulky s údaji o letci. (27. 8. 1999)
Zleva: Pirát, Opice, Tetřev (*Petr Lepík*), Bony (*Josef Zlý*), Bobřík (*David Kula*), Mýval.

V **roce 2007** nechala **obec Palkovice** na své náklady vybudovat nový památník. Kámen byl dovezen z trojanovického lomu a fotografii na pamětní desku zhotovil a věnoval **Petr Šlachta** z Palkovic (*bývalý člen Modrých šípů*). Místo je vyhledáváno nejen občany Palkovic, ale i badateli, pátrajících po osudu amerického letadla. Dne **24. 4. 2016** památník navštívil syn velitele amerického letadla B 178 G Flying Fortress, které v roce 1944 dopadlo na hranicích Metylovic a Lhotky, **Gary Garland** s manželkou **Mary**. Společně s ním památník navštívili zástupci obce Metylovice – starosta Lukáš Halata a starosta Sokola Milan Hajdušek, badatelé Michael Žitník ze Šanova, Roman Sušil ze Zlína, Petr Váňa a pamětník František Butora z Frýdlantu nad Ostravicí. Dne **14. 8. 2016** památník navštívil badatel **Svatopluk Vaculík** z Velehradu.

Místo dopadu amerického letounu ve Lhotce. (24. 4. 2016)
Zleva: Butora, Garlandová, Šupina, Žitník, Sasýn st., Garland, Halata, Bartková, Turčinková, Sasýn, Váňa.

U památníků letce Payna. (24. 4. 2016)
Zleva: Šupina, Halata, Garland, Žitník, Váňa, Garlandová, Hajdušek, Sušil, Butora.

Mary a Gary Garlandovi u památníku letce Payna. (24. 4. 2016)

Badatel Svatopluk Vaculík s rodinou u památníku letce Payna. (14. 8. 2016)

V průběhu měsíce **října 1999** oddíl Žlutý kvítek vydává první publikaci, kterou připravil ve spolupráci s **Matyldou Sysalovou** z Kozlovic (** 8. 8. 1911, † 28. 6. 2010*), jež sepsala zajímavé příběhy obyvatel Myslíku a nejbližšího okolí. Útlá knížečka dostala název **Vyprávěnky zpod Králové hory** a celkem bylo vydáno 100 ks. V pozdějších letech oddíl dále spolupracoval na vydání publikací této autorky, ale podílí se i na přípravě a tisku dalších knih, tvorbě DVD apod. Tato činnost je blíže specifikovaná v kapitole **„Z oddílové tvorby“**.

Ája s vyprávěčkou Matyldou Sysalovou. (říjen 1999)

Březový háj pod Královou horou. (říjen 1999)

Od vzniku oddílu jsme se při své činnosti věnovali závodům, ale od **roku 2000** se jich členové zúčastňují pravidelně a intenzivněji. Stejně je to tak v případě branně-turistických závodů Medvědí stezkou (*CPP*), i když se střídavými úspěchy. V historii oddílu je několik přeborníků Moravskoslezského, Olomouckého a Brněnského kraje, několik mistrů Moravskoslezského, Brněnského, Olomouckého a Zlínského kraje, dále několik přeborníků České republiky, mistrů České republiky i mistrů mezinárodních. Bližší informace jsou uvedeny v samostatných kapitolách **„Turistické závody“** a **„Závody CPP“**. Abychom si však udrželi dlouholetou výkonnost, je nutné se těmto závodům plně věnovat a především je **finančně utáhnout**. Toto se nám však od roku 2015 nedaří, a tak absolvujeme pouze vybrané závody v nejbližším okolí, čímž však naše výkonnost klesá, a proto klesají i dotace.

V sobotu **29. 4. 2000** jsme poprvé společně s Modrými šípy pořádali okresní kolo turistického závodu, kterého se zúčastnilo **142 závodníků** ve 12 věkových kategoriích, od žákovských přes dorostenecké, které se běhaly ve dvojících (*66 hlídek*), až po dospělé, kteří běželi samostatně (*10*). Naší závodníci podali dobré výkony a **pět hlídek** si zajistilo postup do Českého poháru.

Startovalo se z parkoviště za mostkem, naproti základní školy. Trasa vedla směrem na Bařinu, kolem Psí skály až k hranicím katastru obce Palkovice a Metylovice (*tzv. Mališův sad*) a přes Krčůvky zpět na parkoviště. Žactvo mělo kratší trať (*cca 3 km*), delší trať pro dorost a dospělé měřila 5,5 km.

Ředitelem závodu byl Jindřich Plaček (*Šíp*), hlavním rozhodčím Miroslav Honzák z Třince, staviteli trati Jiří Daněk a Lubomír Bužek (*Pavouk*). Zdravotní službu měla Ivana Šigutová (*Sněženka*), hospodářem byl Jaromír Šupina (*Pirát*), technické zabezpečení měl na starosti Martin Považan (*Žán*) a v počtářské komisi zasedli Jarmila Popelářová z Tuláků Frýdek-Místek, Martina Mertová (*Konvalinka*), Libuše Čuboková z Dobratic a Kamila Brysová (*Krtek*). Počtářskou komisi ještě doplnil **Lubomír Bužek** (*Pavouk*), který v excelu zhotovil jednoduché tabulky pro výpočty. Proto jsme **poprvé** v historii turistických závodů použili pro zhotovení konečných výsledků **počítač** a **kopírky**, což přineslo urychlení o cca 2 hodiny.

Start prvního závodníka byl po technických problémech na trati v 10.00 hodin a v 15.00 hodin všichni závodníci odjížděli domů s plastovými upomínkovými přívěšky, které navrhla **Milada Široká** (*Veverka*). Logo závodu graficky zpracovala **Veronika Šupinová** (*Ája*). Podle zápisu v kronice jsme již tehdy zavedli udělování diplomů i účastníkům na **4. místě**.

Nástup závodníků TZ u školy. (29. 4. 2000)

1. řada: Pískle, Rychlonožka, Klíště, ???, Mateřídouška.
2. řada: Ledňáček, Pony, Chocholouš, Tarantule, Veverka, Tuleň, Liška.
3. řada: Myš, Drak, Anakonda, Pes. 4. řada: Vlaštovka.

Radim Kula (Rolf) a Josef Zlý (Bony) z Modrých šípů stavějí stan. (29. 4. 2000

Stanoviště stavby stanů. (29. 4. 2000)
Stojící rozhodčí vzadu: Orel, Bobřík, Tučňák, Havran.

Na trati závodu v Palkovicích. (29. 4. 2000)
Riki (*Pavel Ševčík*) a Kim (*Radek Lepík*) z Modrých šípů.

Čekání na vyhlášení výsledků závodu. (29. 4. 2000)
Zcela vpravo rozhodčí Libuše Čuboková, naproti ní členové oddílu Žlutý kvítek..

Vyhlášení výsledků TZ v Palkovicích. (29. 4. 2000)
Zleva: Mýval, Vlk, Pirát, Šíp, Jar. Popelářová.

Vyhlášení výsledků TZ v Palkovicích. (29. 4. 2000)
Zleva: Klusová, Bolková, Kiwi, Mýval, Vlk, Pirát, Mateřídouška, Růžička, Šíp. Konvalinka, J. Popelářová

Vyhlášení výsledků TZ v Palkovicích. (29. 4. 2000)
Zleva: Modré šípy – Vojtěch Slípek (Kevin) a Marek Drobný (Sysel), Tuláci Frýdek-Místek – Jan Tichopád a Tomáš Merta, nad nimi členové Žlutého kvítku Vlk, Mýval, Pirát, vpravo rozhodčí Štefek z Karpentné.

V **prosinci 2000** dostávali členové oddílu, stejně jako někteří zakládající členové, odznak žlutého kvítku o velikosti **57 mm** a Roveři dostávali svůj nově navržený odznak. Navíc členové jednotlivých družin obdrželi také odznaky o průměru **38 mm**, na kterých byla zobrazena zvířata dle oddílové symboliky družin. Všechny tyto kovové odznaky (*butony*) byly na zapínání.

Je mnoho věcí, kterým nerozumím, a někdy je proto vytěsním i z paměti. Mezi takové patří určitě **internet**. Co se do kronik nedostalo, tak to bylo, kdy přesně vznikly naše první **oddílové stránky**. Ještě, že jsme někdy do oddílového časopisu psali informace vedoucích. A tak s určitosti můžeme konstatovat, že v **srpnu 2001** vznikají naše první oddílové stránky **http://zluty-kvitek.webpark.cz** a jejich autorem byl **Martin Bílek**, strýc Hraboše a Kamzíka. Ten sice naše stránky zprovoznil, ale starat jsme se o ně museli již my. A to byl další problém. Já tomu moc nerozuměl a informace musel na stránky umísťovat někdo jiný – např. **Daniel Merta** (*Pes*). Když v oddíle skončil, činnost stránek začala postupně „skomírat“ a až přes vánoční prázdniny v **roce 2005** provoz oddílových stránek, tentokráte již na nové adrese **http://zlutykvitek.webpark.cz**, obnovil **Jan Šupina** (*Ledňáček*). Koncem **roku 2008** si vzal doplňování informací na starost **Vítězslav Tkáč** (*Upír*). Informace postupně na stránky dodávali **Vladan Sukač** (*Pony*) a také **Jaromír Šupina** (*Pirát*). A když Upír vymyslel novou podobu stránek, tak jsme je dne **3. 3. 2013** zaregistrovali na adrese **http://zlutykvitek.eu**, kde jsou v provozu i nyní. Občas jsou naplňovány novými informacemi, které vkládají Pony a od roku 2022 také **Tomáš Huďa** (*Drop*).

Daleko více je využívána stránka **http://pirat.rajce.idnes.cz/**, na níž pravidelně od **27. 6. 2005** umísťujeme fotky z oddílových akcí. Snažíme se, aby fotografie z akcí byly na webu nejpozději do dvou dnů a navíc ještě s různými komentáři. **První komentáře** byly u fotografií zveřejněné z akce CPP v Kunčicích pod Ondřejníkem **8. 5. 2008**.

31. 5. 2011 jsme dosáhli 20.000 zobrazení.

13. 8. 2012 jsme měli již 30.000 zobrazení.

27. 6. 2015 jsme oslavili 10 let oddílového rajčete.

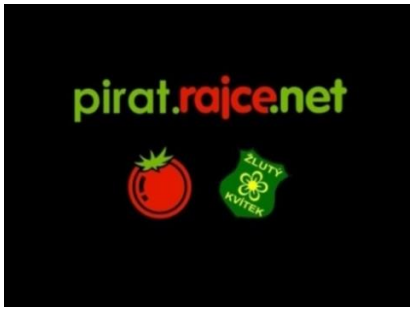

Dne 1. 7. 2016 jsme měli 50.000 zobrazení.

Díky rychlosti vkládání fotografií je o stránku neustále zájem a **28. 8. 2017** jsme překročili **55.000 zobrazení**. Ke dni **2. 4. 2021** jsme na stránkách měli celkem **150.000 zobrazení** a **651 alb**. Ke dni **26. 7. 2021** jsme dosáhli **155.000 zobrazení** při **665** albech a dne **20. 2. 2022** jsme při **681** albech dosáhli počtu **160.000** zobrazení. O stránky se starají **Ledňáček** a **Pirát**. Víme, že fotografie sledují nejen naši členové či příznivci, ale i členové jiných oddílů nebo přímo z Asociace turistických oddílů mládeže v Praze.

Ke dni **6. 5. 2022**, tedy k 35. výročí oddílu, jsme na web umístili celkem **692 alb**, s nimiž jsme dosáhli **163.475 zobrazení**. Ke dni **31. 12. 2023** jsme na web dali již **755 alb**, které navštívilo celkem **185.000** prohlížejících. Nejúspěšnějšími alby, tzv. **TOP eleven**, jsou **Palkovice včera a dnes** (*1.830 zobrazení*), **Palkovice včera a dnes – video** (*1.570*), **TZ Brno a Hořcová výzva duben 2023** (*1.150*), **Neznámo pro velké** (*1.110*), **Tábor 2015** (*1.050*), **Tábor 2008** (*842*), **Z oddílové činnosti – únor-březen 2022** (*800*), **Myslík včera a dnes + Palkovice – video** (*734*), **Florbal – březen 2008** (*719*), **MČR TZ Pacov 2007** (*707*), **Kluci – nezapomeneme 2. 4. 2021** (*669*).

Dne **27. 11. 2009** Jan Šupina (***Ledňáček***) vytvořil **facebookovou stránku** **https://cs-cz.facebook.com/TOM-1309-%C5%BDlut%C3%BD-kv%C3%ADtek-Palkovice-184804899469**, která je dodnes také hojně navštěvována. Pro mne osobně je potěšující, když si otevřou tuto stránku nejen současní členové, ale především ti nejstarší, tedy zakládající, členové. O naplňování informacemi se starají především Pony a Ledňáček.

M

V průběhu **ledna 2021** založil Vladan Sukač (***Pony***) na **Instagramu** oddílový účet https://www.instagram.com/zluty_kvitek_palkovice/, kde se umísťuje část fotografií z oddílové činnosti. Na schůzce vedoucích bylo domluveno, že rozhodující část fotek se bude vždy umísťovat na „oddílovém rajčeti“. Správkyněmi tohoto účtu se staly **Eliška Ručková** (*Rejsek*) a **Eva Kořenská** (*Morče*), jejichž práce byla okolím velmi chválena. Bohužel z důvodu školních povinností přestaly na této stránce v závěru roku 2023 pracovat.

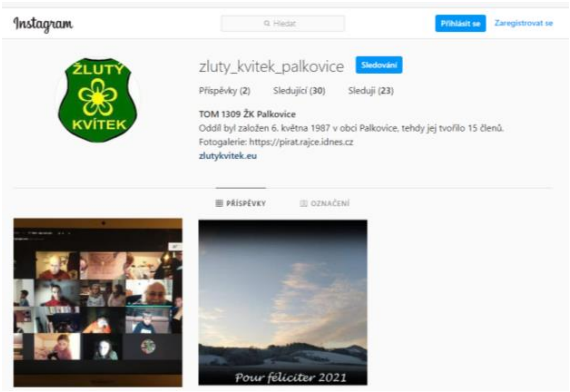

Součástí **15. výročí založení oddílu**, které se konalo ve dnech **3. – 4. 5. 2002**, bylo setkání členů oddílu u mohyly věrnosti. U lípy jsme umístili své kameny a někteří členové obdrželi žluté oddílové odznaky a upomínkové lístečky, které vyrobil **Eduard Pazourek** (*Zlaťák*) z Pardubic. Téma těchto upomínek jsme se snažili zachovat i při dalších vydáních. Při 20. výročí lístečky vyráběl ještě Zlaťák, při 30. výročí již byly zpracovány **Janem Šupinou** (*Ledňáček*) a při 35. výročí **Jaromírem Šupinou** (*Pirát*).

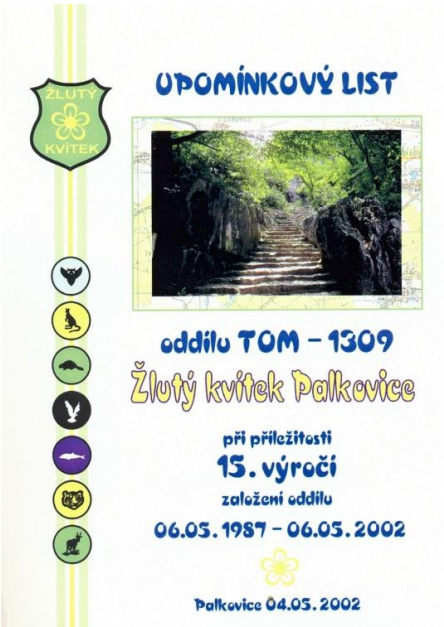

Upomínkový list k 15. výročí oddílu. (4. 5. 2002)

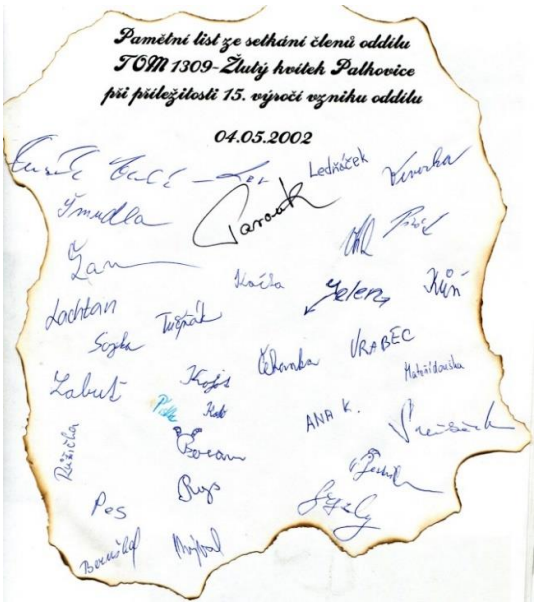

Pamětní list k 15. výročí oddílu. (4. 5. 2002)

4. května 2002 jsme nakoupili **100 ks rohlíků** a připravili pomazánky na zdobení **1.500 ks jednohubek**. V prostorách kulturního domu byla pro členy přichystána výstavka z činnosti oddílu, kterou tvořilo cca 15 kg kronik a další oddílové relikvie. Žán připravoval nástěnky a Pavouk diapozitivy k promítání. Na setkání dorazil i obecní reportér **Vilém Vlk** s kamerou, aby pro naši potřebu natočil o tomto setkání videozáznam včetně rozhovorů s nejstaršími členy oddílu. Za zásluhy o práci v oddíle byli někteří členové ocenění **březovým lístkem** a nejstarším odměněným byla učitelka **Marie Bednářová**, která za dlouholeté zásluhy, výkony a přínos oddílu a mládeži obdržela **čestný březový lístek**. Ocenění jsme jí předali dodatečně po skončení našeho setkání a měla z něj velkou radost.

Po ocenění jsme se pustili do připravených jednohubek a soutěžili jsme v **bingu**. V závěru akce každý účastník obdržel upomínkový list, 42. číslo oddílového časopisu Cvrček a sladkou odměnu v podobě **perníčků**, které nám připravila **Ája**.

Oddílový časopis Cvrček. (4. 5. 2002)

Prohlížení oddílových kronik. (4. 5. 2002)
Zleva: Lachtan, Jelen II., Vrabec, Beran, Beruška, Lev, Sněženka, Růžička, Šmudla. Kačka, Grizzly.

Příprava jednohubek. (4. 5. 2002)
Zleva: Jelen II, Lachtan, Žán.

Nástěnka k oddílové činnosti.
(4. 5. 2002)

Výstavka oddílových kronik. (4. 5. 2002)

Sladká odměna od Áji pro každého. (4. 5. 2002)

V neděli **5. 5. 2002** se v palkovické **Paegas aréně**, tj. tělocvičně, konala soutěž v odbíjené mezi družstvem Legend (*některými nazvané družstvem **Důchodců***) a dalšími oddílovými týmy. Zvítězilo družstvo **Vrabčáků** (*Anakonda, Liška, Tuleň, Růžička, Rosnička, Beran*) o jediný set před **Legendami** (*Sokol, Tučňák, Lenka, Delfín, Kačka, Žán, Pirát a Želva*) a **Rovery** (*Mýval, Vydra, Zmrzlík, Hroch, Upír, Netopýr a Kůň*). Jako čtvrté skončilo družstvo **Žluťáci** (*Pes, Gábina alias Netopýrka, Monika, Beruška, Šmudla, Chocholouš Hyena, Veverka, Rys*). Jako hosté, kteří se již do bojů nezapojili fyzicky, ale řevem, byli Kačer, Opice, Lachtan, fotograf Radek Němec (*Bodlák*) z Modrých šípů, Kwaki, Krtek, Žabka, Mravenec, Hokejista a Čáp.

Utkání v odbíjené k výročí oddílu. (5. 5. 2002) Zleva: Delfín, Kačka, Mýval, Pirát, Zmrzlík, Tučňák, Hroch, Netopýr, Želva, Kůň, Upír.

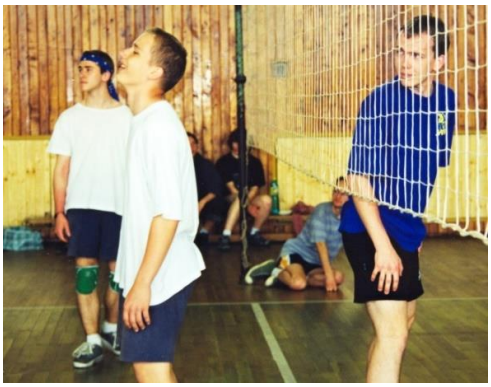

Utkání v odbíjené k výročí oddílu. (5. 5. 2002) Zleva: Netopýr, Upír, Čáp, Opice, Žán, Delfín.

Trénink před tělocvičnou. (5. 5. 2002) Zleva: Želva, Sokol, Tučňák, Žán.

Pirát při utkání v odbíjené k výročí oddílu. (5. 5. 2002)

Odbíjená k výročí oddílu. (5. 5. 2002) Zleva: Hroch, Kůň, Tučňák, Čáp, Rys, Žán, Pirát.

Ve dnech **18. – 19. 10. 2002** se oddíl poprvé aktivně zapojil do **nočního výsadku** ve Vsetínských vrších, kde ve velmi těžkých podmínkách (*bahnitý terén, mokro, mlha*) obsadil s časem 3:05 hodin **3. místo** z celkového počtu 12 hlídek. Hlavním cílem bylo najít a zničit uranový důl nacházející se v lesích za vesnici **Semetín** (*francouzský Laval*). Vedlejším cílem bylo odvedení pozornosti na mostě přes řeku **Bečvu** (*francouzský Cure*) a jeho zlikvidování, a vyhodit do vzduchu strážní věž u lovecké chaty na **Nivkách** (*francouzský Moulins*).

Této akce se zúčastnili Martin Kocurek (*Rumcajs*), Petr Krhut (*Myš*), Lucie Dámková (*Bambi*), Jakub Marák (*Opice*), Marek Závodný (*Beran*), Tomáš Lepík (*Drak*), Jaromír Šupina (*Pirát*) a Kristýna Chlebková (*Šmudla*).

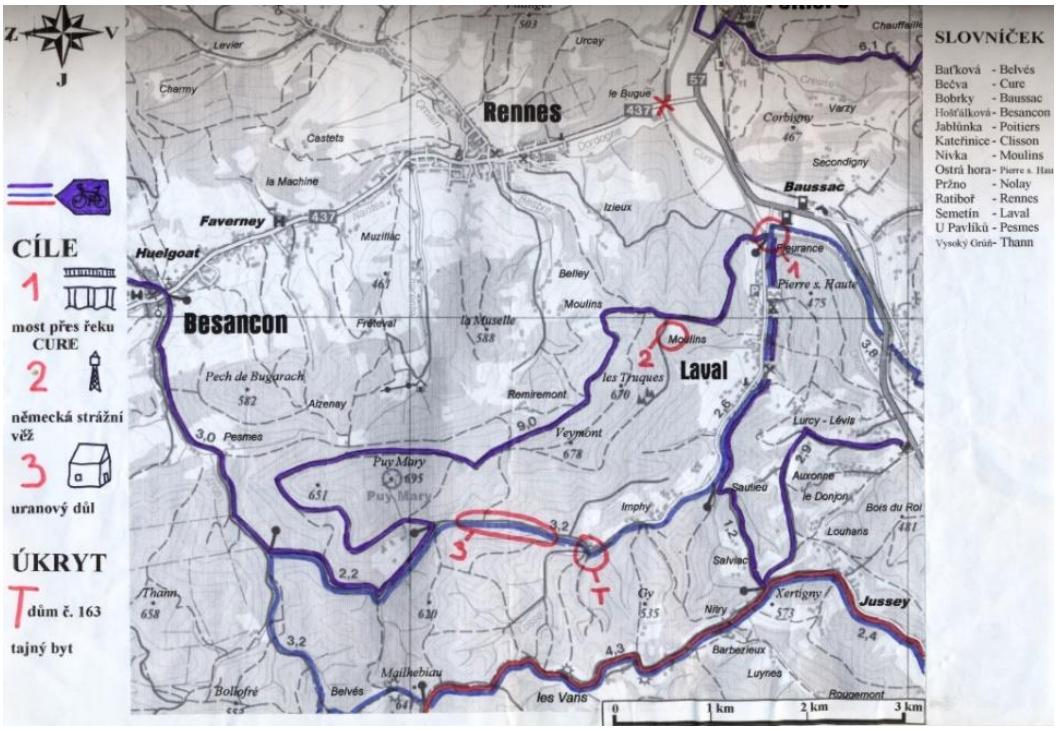

Dne **15. 11. 2002** v 15.45 hodin byla první schůzka nových zájemců o činnost v oddíle. Přihlásilo se jich celkem **šest** – Tomáš Hrdina (*Grep*), Ondřej Huďa (*Rex*), Jakub Linart (*Datel*), Anna Linartová (*Fialka*), Ondřej Kubala (*Radegast*) a Ferdinand Mičulka (*Ferda Mravenec*). Schůzku zahájil Pirát a poté předal slovo Pavoukovi, který již vedl zbytek schůzky, během které si zahráli hry **Elektrika**, **Sbírání koleček** a **Na králíka**.

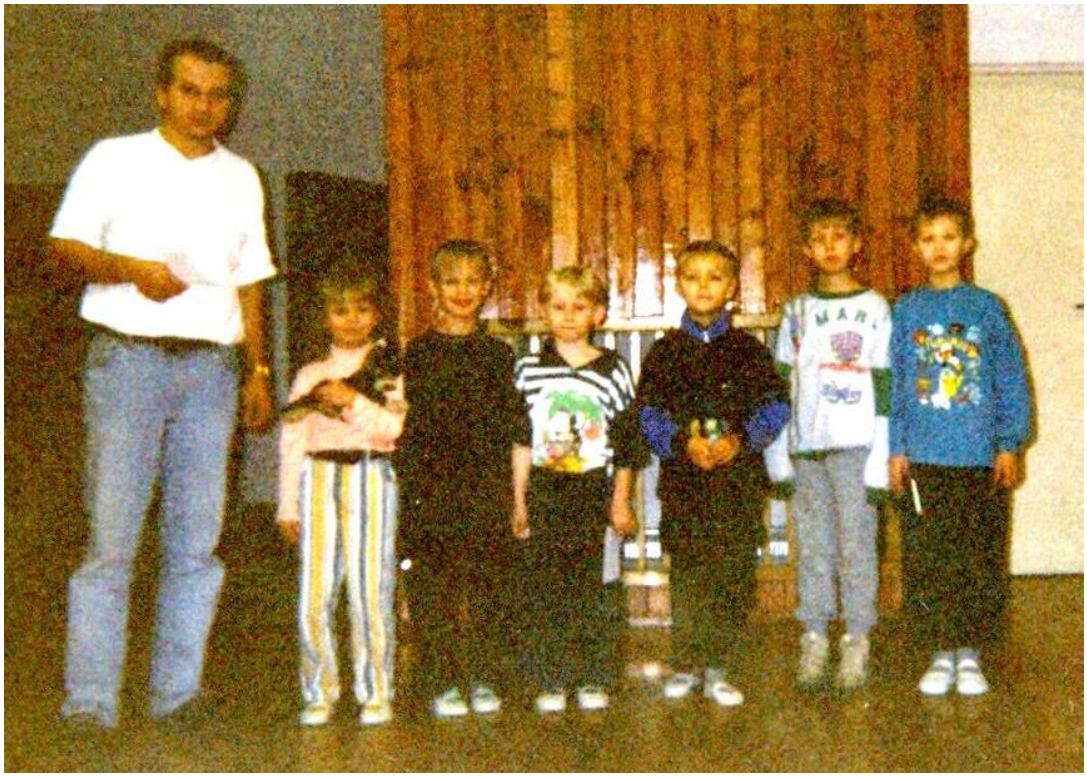

Zleva: Pavouk, Fialka, Datel, Rex, Radegast, Grep, Ferda Mravenec. (15. 11. 2002)

Naši členové **Ondřej Vlček** (*Kojot*) a **Michal Mojžíšek** (*Kouzelník*) se ve volném čase zabývali loutkoherectvím, které předvedli i na veřejnosti. Dne **20. 11. 2002** (*v kronice uvedené nesprávné datum 19. 11.*) na akci **Důchodci se baví**, kterou uspořádal palkovický Senior klub, hráli loutkové představení **o Spejblovi a Hurvínkovi**. Na jeviště si připravili vlastní kulisy, podstavec pod kulisy i malou oponu a z magnetofonu se nesly slova Josefa Skupy, zatímco naší loutkoherci vodili loutky Spejbla a Hurvínka. Jejich výborný 15timinutový program byl oceněn potleskem obecenstva. Své představení předvedli i na vánoční oddílové schůzce.

Dne **16. 6. 2003** v 18:00 hodin se uskutečnila **poslední schůzka 4. generace oddílu** (*Pirát je brán jako 0. generace, zakládající členové 1. generace, členové, tvořící pozdější část Roverů jako 2. generace, Žluťáci jako 3. generace*), při níž Pirát pronesl krátký proslov, po němž následovalo občerstvení. Jako oddílový dárek přítomní dostali trička, které **Ája** zhotovovala v domácích podmínkách celé dva dny, ale byly všemi velmi oceněné. Aby se však členové o trička neporvali, tak nejprve si je vybíraly dívky a teprve po nich chlapecká část oddílu.

Členové 4. generace při loučení obdrželi tato zvláštní trička. (16. 6. 2003)

Další generace Žlutého kvítku. (16. 6. 2003).

Stojící zleva: Kateřina Šupinová (*Lachtan*), Andrea Lesniáková (*Andy*), Michaela Škovranová (*Tuleň*), Veronika Fatrdlová (*Verča*), Daniel Merta (*Pes*), Marek Závodný (*Beran*), Martin Kocurek (*Rumcajs*), Petr Krhut (*Myš*), Pavel Šlajer (*Kůň*), Ondřej Bužek (*Vlk*).
Sedící zleva: Martin Považan (*Žán*), Jakub Marák (*Opice*), Jaromír Šupina (*Pirát*), Václav Kostelecký (*Mýval*), Lubomír Bužek (*Pavouk*). Chybí Tomáš Lwepík (Drak) a Kateřina Trojčínská (Jelen II).

Členové turistického oddílu Žlutý kvítek. (2003)
Horní řada zleva: Kobra II, Brouk, Ledňáček, Kwaki, Lachtan, Šmudla, Kojot, Kiwi, Ferda, Pavouk, Žížala.
Prostřední řada zleva: Lvice, Grep, Pirát, Kotě.
Dolní řada zleva: Žán, Chocholouš, Fialka, Chřestýš, Pískle, Fišky, Racek, Radegast, Rex, Datel, Ovce, Labuť.

Členové turistického oddílu Žlutý kvítek. (7. 10. 2005)
Horní řada zleva: Puštík, Ovce, Hraboš, Čekanka, Labuť, Žížala, Kwaki, Ferda, Ledňáček, Kobylka, Grep, Kojot, Racek, Kopretina, Kotě.
Dolní řada zleva: Datel, Kulička, Rex, Myška, Kuře, Brouk, Kapitán, Fišky, Maceška, Bazilišek, Chrpa. Rorýs, Fialka.

Roveři. (6. 11. 2005)
Horní řada zleva: Alf, Beran, Ondatra, Kevin, Ramón, Sypťák.
Dolní řada zleva: Hyena, Netopýr, Myšáček, Upír.

Vrabčáci. (7. 10. 2005)
Horní řada zleva: Šídlo, Lachtan, Kiwi.
Prostřední řada zleva: Žluťásek, Petrklíč, Bobr, Modrásek, Skřítek, Čertík, Kamzík.
Dolní řada zleva: Jahoda, Hafan, Bublina.

Malina a Lachtan. (17. 2. 2006)

Ve dnech **3. – 4. 9. 2005** oddíl uspořádal v kulturním domě v Palkovicích **výstavu fotografií obrazů** malíře **Jana Kožucha**, jež zemřel v roce 1967 ve svých 31 letech, a dalších malířů a řezbářů z okolí Palkovic a Myslíku. Na zdokumentování obrazů se podíleli **Václav Kostelecký** (*Mýval*) a **Jaromír Šupina** (*Pirát*), ale bez součinnosti majitelů obrazů bychom nikdy takovou výstavu nebyli schopni připravit. Mezi fotografiemi děl byly také kresby a malby Veroniky Fatrdlové (***Verča***), Veroniky Šupinové (***Ája***) a dalších občanů. Výstavu si prohlédlo **166 návštěvníků**, kteří ji hodnotili velmi kladně. Prvním návštěvníkem byl **Tomáš Trojčínský** (*Roryś*).

Výstava se zalíbila i řediteli školy, a proto byla přestěhována do školní budovy, kde ji shlédli nejen žáci zdejší školy, ale také další občané Palkovic. Za instalaci výstavy jsme dostali od Rady obce Palkovice odměnu ve výši **2.000 Kč**, za kterou jsme nakoupili nové volejbalové míče, stopky pro Vrabčáky a ringo kroužky.

Vilém Vlk si prohlíží výstavu obrazů Jana Kožucha. (3. 9. 2005)

Návštěvníci výstavy obrazů Jana Kožucha. (4. 9. 2005)
Vepředu Kamila Němcová (*Krtek*) a Radek Němec (*Bodlák*).

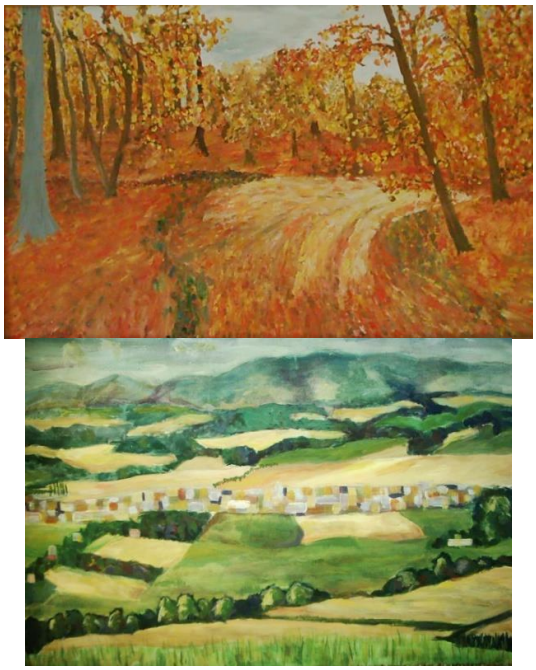

Podzim a Palkovice. (*autorka Verča*)

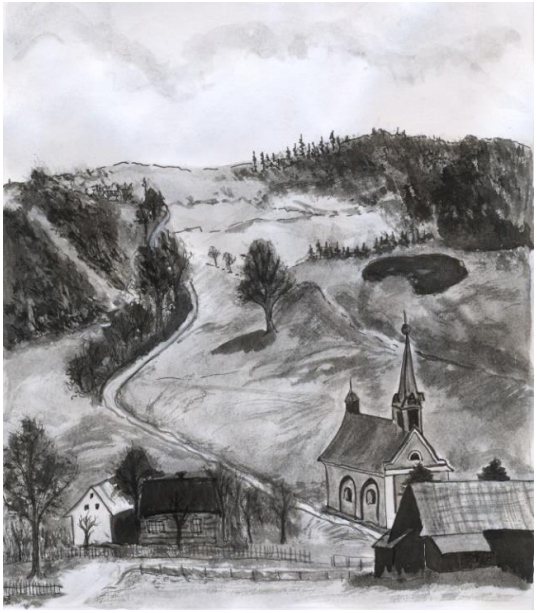

Myslíkovská kaple – 50. léta. (*autorka Ája*)

Ve dnech **14. – 15. 2. 2015** jsme společně s kulturní komisi obce Palkovice pomáhali zajišťovat putovní **výstavu Letecká bitva nad Bílými Karpaty**. O převoz výstavy se postarali zástupci obce a panely byly ve dnech 9. – 13. 2. 2015 umístěny v prostorách obecního úřadu v Palkovicích. Poté byly přemístěny do prostoru kulturního domu. Součástí výstavky byla i přednáška k srpnové události roku 1944, kterou prezentovali badatelé **Petr Váňa** z Frýdlantu nad Ostravicí a **Michael Žitník** ze Šanova. Přednášku si přišlo poslechnout cca 30 občanů. Po ní následovala volná diskuse, během níž se připomínaly i další události spojené s koncem II. světové války v Palkovicích.

Záběr z výstavky o letecké bitvě. (14. 2. 2015)

Záběr z výstavky o letecké bitvě. (14. 2. 2015)
Zleva: Jaromír Šupina, Pavel Šigut, Petr Váňa, ???.

Účastníci přednášky o letecké bitvě. (14. 2. 2015)

Přednáška o letecké bitvě. (14. 2. 2015)
Zleva: Váňa, Šupina, Žitník.

Artefakty ze zříceného amerického letadla.
(14. 2. 2015)

Dne **20. 3. 2006** proběhlo v Domě kultury v Ostravě vyhlášení nejúspěšnějších sportovců, trenérů a cvičitelů Moravskoslezského kraje za rok 2005. Mezi oceněnými cvičiteli byla také **Martina Mertová** (*Konvalinka*) z TJ Sokol Palkovice, jež převzala ocenění a pohár z rukou Adolfíny Tačové, bývalé československé reprezentantky ve sportovní gymnastice.

Martina Mertová

Ocenění Martiny Mertové.

Dne **6. 5. 2007** oddíl slavil **20 let svého trvání** a slavnostní schůze se konala z důvodu reprezentace na závodech až **1. 12. 2007** za účastí členů všech generací. V rámci této akce byla pro veřejnost uspořádána **výstavka o činnosti oddílu** a sehrána krátká **divadelní představení**. Za vynikající výsledky v závodech CPP od roku 2000 byl členům oddílu do trvalého užívání předán symbol závodu – **plyšový medvěd Ruda**, kterého pomohli několikrát vyhrát pro Moravskoslezský kraj. V závěru byly předány březové lístky těm, kteří se za 20 let o oddíl nejvíce zasloužili.

Upomínkový list k 20. výročí oddílu. (1. 12. 2007)

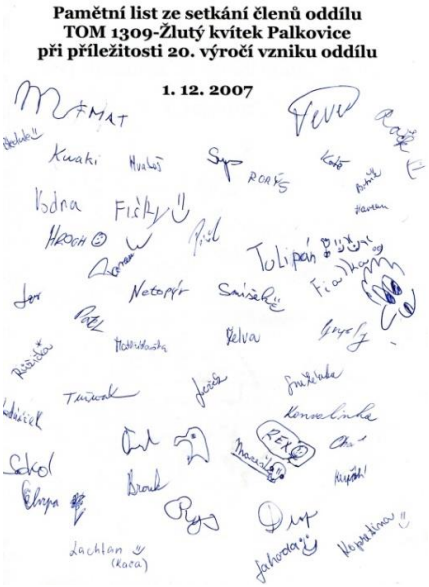

Pamětní list k 20. výročí oddílu. (1. 12. 2007)

Výstavka z činnosti oddílu. (1. 12. 2007)
Uprostřed medvěd Ruda.

Výstavka z činnosti oddílu. (1. 12. 2007)
Zleva: Vydra, ???, Želva, Sněženka, Bobřík, Hafan, Sokol.

Výstavka z činnosti oddílu. (1. 12. 2007)
Zleva: Zajíc, Mravenec, p. Prašivková, Opice.

Kobylka se připravuje na vystoupení.
(1. 12. 2007)

Houslový virtuos Lev. (1. 12. 2007)

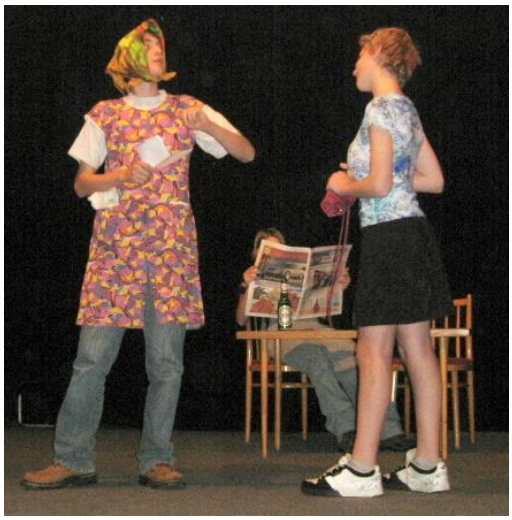

Divadelní představení. (1. 12. 2007)
Zleva: Ledňáček, Smíšek, Kwaki.

Herci divadelního představení. (1. 12. 2007)
Zleva: Ledňáček, Smíšek, Ovce, Žížala, Kwaki, Grep.

Herci divadelního představení. (1. 12. 2007)
Zleva: Datel, Rorýs, Fišky, Maceška, Rex, Racek.

Vystoupení Vrabčáků při výročí oddílu. (1. 12. 2007)
Zleva: Lachtan, Malina, Blatouch, Šídlo, Štístko, Kamzík, Bobr, Jahoda, Fénix, Čertík, Blesk, Petrklíč, Muchomůrka, Hafan.

Členové oddílu Žlutý kvítek. (12. 10. 2007)
Horní řada zleva: Jola, Kulička, Lišák, Hvězda, Puštík, Bledule, Labuť, Smíšek, Ledňáček, Pískle, Hraboš, Upír, Racek, Kobylka, Žížala, Fišky, Kotě, Kopretina, Pája.
Dolní řada zleva: Mikeš, Pirát, Rorýs, Jiskra, Maceška, Tulipán, Bazilišek, Brouk, Škorpión, Sýček, Radegast, Rex, Ferda.

Členové družiny Vrabčáci. (25. 5. 2007)
Zleva: Bublina, Šídlo, Blatouch, Kamzík, Kolibřík, Skřítek, Spiderman, Petrklíč, Blesk.

Již podruhé jsme byli pořadateli krajského kola v turistických závodech, a to **29. 3. 008** (*poprvé tomu bylo v roce 2000*). I když počasí moc nepřálo (*sníh, déšť, bláto*), přece se jen podařilo několika nadšencům postavit zajímavou a místy i docela náročnou trať, kterou jsme však museli před závody pořádně vyčistit.

Úklid trati turistického závodu. (25. 10. 2008)
Zleva: Datel, Maceška, Radegast, Rorýs, Grep, Kulička, Racek, Racek st.

Ředitelem závodu byl místostarosta Aleš Kubala (*Delfín*), hlavním rozhodčím **Miroslav Honzák** z oddílu Maracaibo Třinec, staviteli trati Roman Gach z oddílu Tuláci Frýdek-Místek a Jaromír Šupina (*Pirát*). Účastnické listy a plakáty graficky zpracoval Jan Šupina (*Ledňáček*). Celkem se závodu v Palkovicích zúčastnilo **173 závodníků** z Orlové, Frýdlantu nad Ostravicí, Havířova, Bílovce, Bohumína, Ostravy, Frýdku-Místku, Starého Města, Janovic, Kozlovic, Pržna, Kunčiček u Bašky, Myslíku a Palkovic. Jako pořadatele a rozhodčí se na úspěchu závodu podíleli nejen současní vedoucí, instruktoři a členové, ale velmi také pomohli bývalí členové oddílu, rodiče závodníků a především členové ASPV Palkovice. Největším překvapením byl start starosty Palkovic, **Radima Bači**, který se úspěšně vyrovnal se všemi nástrahami tratě a dorazil do cíle na krásném **8. místě**. Za svůj výkon sklidil obdiv mnohých soupeřů a trenérů (*např. od Jiřího Vilhelma*).

Nejlepší závodníci kromě diplomů a medailí obdrželi také **keramické zvonečky** z dílny Lenky Horecké ze Štramberku.

V rámci krajských závodů se v roce 2008 oddíl celkově umístil v kategorii žactva na **2. místě** z 15 zúčastněných oddílů, v kategorii dorostenecké a dospělých na **3. místě**. Do Českého poháru, tj. vyšší soutěže, bylo nominováno **29** našich závodníků.

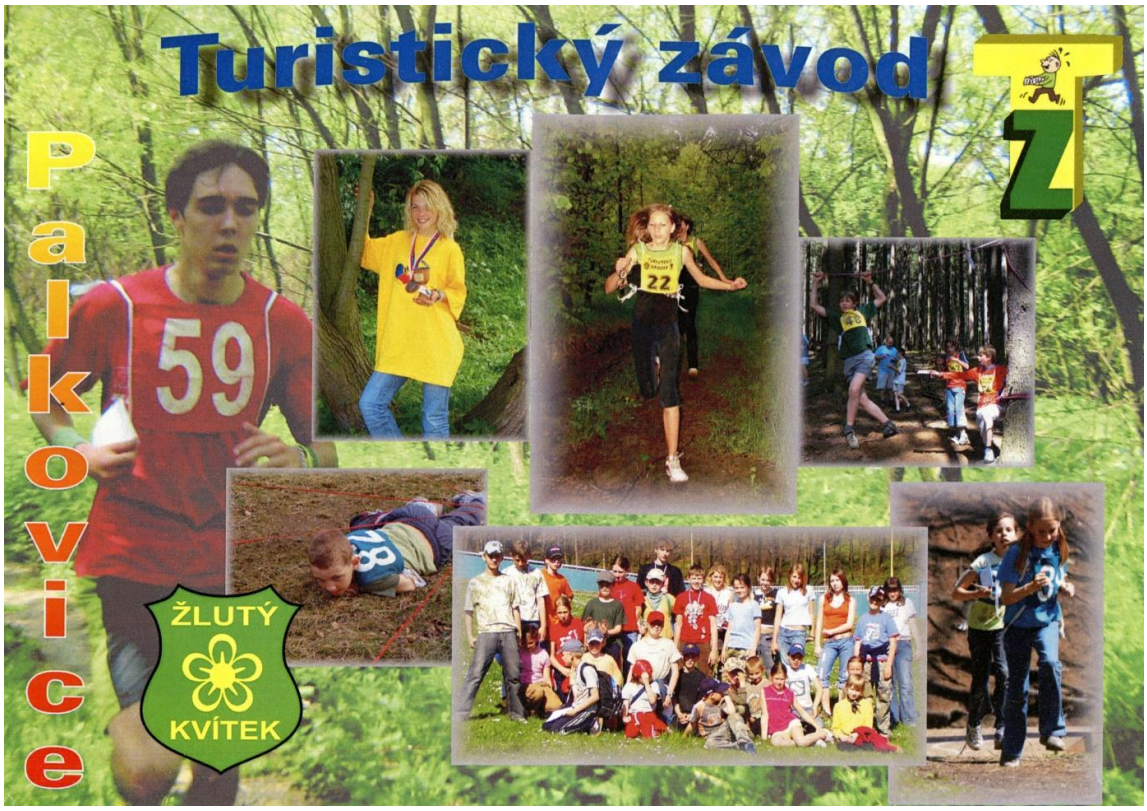

Plakát k turistickému závodu v Palkovicích v roce 2008 – varianta I.

Plakát k turistickému závodu v Palkovicích v roce 2008 – varianta II.

Turistický oddíl Žlutý kvítek. (26. 9. 2008).

Zadní řada zleva: Bazilišek, Puštík, Kobylka, Hraboš, Drop, Ferda, Racek, Jola, Hvězda, Smíšek, Bledule, Jiskra, Mikeš, Kwaki, Pirát, Mela, Kosatka.
Prostřední řada zleva: Petrklíč, Sýček, Světluška, Kapitán, Potkan, Rex, Datel, Maceška, Lišák, Modrásek, Pája, Rorýs, Kopretina, Žížala, Fišky.
Přední řada zleva: Srdíčko, Hafan, Pískle, Bublina, Jahoda, Ovce, Mat, Perlička, Dory, Saxana, Rolnička, Bobr, Kamzík, Škorpión.

V **roce 2009** okresní sdružení Českého svazu tělesné výchovy (*OS ČSTV*) vyhlásilo, bez určení pořadí, **nejlepší sportovce okresu Frýdek-Místek** za **rok 2008.** Z návrhů jednotlivých tělovýchovných jednot a sportovních klubů byli sportovci vybráni členy výkonného výboru OS ČSTV. Mezi vyhodnocenými byla rovněž členka palkovického oddílu Žlutý kvítek – **Ada Paluzgová** (*Pískle*), jíž se této pocty dostalo za vynikající běžecké výsledky v sezóně 2008, kdy se stala mistryní České republiky i mistryní mezinárodní.

Připomeňme si, že poprvé se náš oddíl v turistických probojoval na mistrovství České republiky až v **roce 2000** a na mezinárodní závody až za dalších 8 let, tedy v **roce 2008**.

Nejlepší sportovci okresu Frýdek – Místek za rok 2008. (2. 4. 2009)
Horní řada zleva: Jaroslav Cieslar, Ondřej Kantor, Roman Říha, Radek Pavlosek, Michal bača, Filip Gavlas, Lumír Kunz.
Sedící zleva Kateřina Kolářová, Ada Paluzgová (*Pískle*), Soňa Pertlová, Ivana Hudziecová.

Dne **2. 5. 2009** byla obec Palkovice svědkem významné sportovní a turistické události mládeže, protože se zde konalo **1. kolo Českého poháru v turistickém závodě**. Jednalo se o akci celostátního významu a závodu se zúčastnilo celkem **260 závodníků** (*z 28 měst a obcí České republiky*) kteří závodili ve 14 věkových kategoriích, od žákovských přes dorostenecké až po dospělé. Naši závodníci podali standardní výkony a několik z nich si dokonce zajistilo přímý postup na mistrovství České republiky.

Startovalo se z parkoviště za mostkem, naproti základní školy. Trasa vedla směrem na Bařinu a dále pak směr Krčůvky, kolem Psí skály (*u Metylovic*) až k hranicím katastru obce Palkovice a Metylovice (*tzv. Mališův sad*) a přes Rokli smrti a Kúty k Sochovému sadu, kde byl cíl. Žactvo mělo kratší trať (*cca 3 km*), delší trať měřila 5,5 km.

Ředitelem závodu byl Tomáš Huďa (*Drop*), hlavní rozhodčí **Jana Slavíková** z Nezmarů Bílovec, staviteli trati byli Roman Gach z Tuláků Frýdek-Místek, Jaromír Šupina (*Pirát*) a Darja Kochaňová (*Pírko*). Návrhy diplomů, účastnických listů a plakátů dělal Jan Šupina (*Ledňáček*) a Vladan Sukač (*Pony*). Na akci členové oddílu obdrželi nová **černozelená trička** s oddílovým logem (*viz Kobylka*). **Zajímavostí** tohoto závodu bylo, že byly předávány medaile nejen třem

nejlepším závodníkům, ale skleněnou medaili s diplomem obdrželi též závodníci na **4. místě**. Ocenění závodníkům předávali **Antonín Řezníček** – palkovický maratónský běžec a za KČT **Břetislav Boháč**.

Antonín Řezníček a Břetislav Boháč. (2. 5. 2009)

Předávání medailí za 4. místo. (2. 5. 2009)

Nejmladší divák – Hříbeček. (2. 5. 2009)

Sponzorský tuto akci podpořili Moravskoslezský kraj, Obec Palkovice, Elektroservis Paskov s.r.o., Staving Frýdek s.r.o., Energo Nova s.r.o. z Nové Paky, Hurtex s. r. o. Bruzovice a Petr Huďa ze Staříče. Z Palkovic to byli Zero spol. s r.o., BATEX s. r. o., Honební společnost, Stolařství Alois Kožuch, Modrá labuť Josefa Nováka, Petr Menšík a Petr Šlachta.

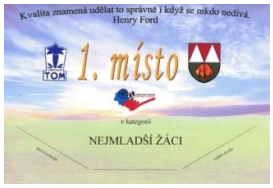

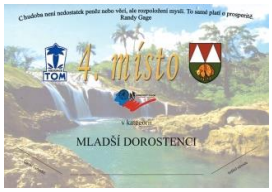

Diplomy nejlepších běžců na závodě v Palkovicích. (2. 5. 2009)

Pro účastníky byla navařena polévka. Co nesnědli, museli dojíst Grep, Pony a Upír. (2. 5. 2009)

Zákres plánu trati do mapy obce. (2. 5. 2009)

Radost z ukončení závodu. (2. 5. 2009)
Zleva: Jola, Jiskra, Bledule, Hvězda.

Pony a Upír se radují z ukončení závodu. (2. 5. 2009)

Účastnický list z Českého poháru v Palkovicích. (2. 5. 2009)

Plakát k turistickému závodu Českého poháru v Palkovicích. (2. 5. 2009)

V průběhu **roku 2009** se tři členové oddílu, **Jan Šupina** (L), **Vítězslav Tkáč** (U) a **Vladan Sukač** (P) rozhodli dělat výpravy a výlety nejen během roku, ale i o prázdninách, kdy bývá činnost oddílu utlumena. Na základě počátečních písmen přezdívek těchto členů vznikl pro skupinu název **LUP**.

Během výprav, které LUP pořádá nejen do okolí, ale i do zahraničí, navštívili Slovensko, Polsko a Chorvatsko. Zpočátku jezdili na výpravy sami, ale postupně se k nim přidávali i další členové oddílu nebo jejich známí. Činnost této skupiny oddílu Žlutý kvítek však nespočívá jen ve výšlapech, ale rádi se setkávají, aby si usmažili vaječinu a zahráli **deskové hry**. Tou první byla hra **Cashflow** a časem se do oddílu nakoupily další zajímavé hry. V závěru roku LUP každoročně pořádají **silvestrovské setkání**, při němž vyrazí společně na místní kopce ke sledování ohňostrojů.

Členové LUP se také pravidelně zúčastňovali turistických závodů, na něž si každý pořídil **mexický klobouk** a **pončo**. Tyto nezbytné rekvizity začali používat i na dalších oddílových akcích.

Členové LUP na Baníkově. (2011)
Zleva: Jan Šupina (*Ledňáček*), Vítězslav Tkáč (*Upír*), Vladan Sukač (*Pony*).

LUP na Babkách. (2015)
Zleva: Ondřej Jalůvka (*Džar*), Anna Jurenková (*Aňa*), Jan Šupina (*Ledňáček*), Tomáš Hrdina (*Grep*), Vladan Sukač (*Pony*), Vítězslav Tkáč (*Upír*), Lenka Hrdinová (*Kiwi*).

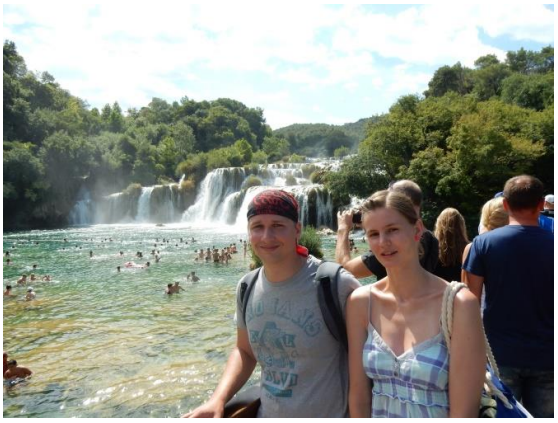

LUP tábor v Chorvatsku. (2015)
Vítězslav Tkáč (Upír) a Lenka Hrdinová (Kiwi).

Turistický oddíl Žlutý kvítek měl dne **13. 2. 2010** na starosti **školení rozhodčích** turistických závodů, které pořádala Rada turistických závodů v Základní a mateřské škole v Palkovicích. Školitelem byl **Martin Bukovský** z Olomouce a náš oddíl, kromě toho, že měl několik jedinců, kteří se rovněž školili, také zajišťoval občerstvení na akci.

Školení rozhodčích turistických závodů. (2010)
Vepředu rozhodčí ostravských oddílů – Karel Závadský a Lubomír Jagla.
Ve druhé řadě druhý zprava Ondřej Kološ a třetí Darina Kološová.

Dne **26. 6. 2010** se člen oddílu **Vladan Sukač** (*Pony*) zúčastnil na Ostravici **Adrenalin cupu**, v němž s časem 1:54,50 hodin doběhl na 51. místě a **1. 8. 2010** absolvoval **běh na Kozubovou**. Tato akce probíhala v rámci Českého poháru běhu do vrchu a Pony se s časem 36,09 minut umístil na **36. místě** v kategorii muži A (*soutěž absolvoval i Petr Slavík z Bílovce, jenž se s časem 37,30 minut umístil na 39. místě*). Aby těch pochodů či běhů nebylo málo, tak **18. 9. 2010** se **Dagmar Čechmánková** (*Mateřídouška*) zúčastnila akce **Beskydská sedmička**, v níž se v kategorii hobby do 40 let s Hanou Holoubkovou umístila na **3. místě** (*v roce 2011 se s Hanou Holoubkovou umístila na **2. místě** v čase 22 hodin 52,48 minut*). Akce Beskydská sedmička se v **roce 2016** zúčastnila sesterská dvojice **Zuzana Juřenová** (*Jiskra*) a **Lucie Juřenová** (*Světluška*), které se umístily na **8. místě** v kategorii short (*v roce 2015 se do soutěže zapojila **Jiskra** s Lenkou Chrobočkovou, ale ze zdravotních důvodů vzdaly, v roce 2018 vzdal **Pony s Kamzíkem**, v **roce 2019** šli spolu **Kamzík** s Anetou Dreslerovou z Bílovce a umístili se na **6. místě** v kategorii mix do 25 let v čase 17:49,53 hodin, v **roce 2021** trať v kategorii 26-35 let absolvoval **Kačer** společně s Ivou Kahánkovou (**Slivkou**) v čase 29:31,43 hodin*). Do akce se zapojili i někteří rodiče našich členů, např. Martin Vyvial (*otec Termita a Strašilky*) a Dalibor Sasýn (*otec Sasanky*), kteří v **roce 2021** absolvovali trať za 23:16,10 hodin.

Startovní číslo běhu na Kozubovou. (1. 8. 2010)

Absolventský list Jiskry. (2016)

Absolventský list Světlušky. (2016)

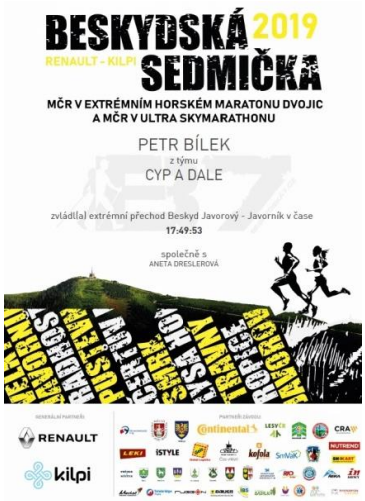

Absolventský list Kamzíka. (2019)

Absolventský list Martina Vyviala a Dalibora Sasýna. (2021)

Absolventský list Kačera. (2021)

Poprvé v historii oddílu jsme se **9. října 2010** v Pacově zúčastnili tzv. **Pacovského dovádění**. V hlavní soutěži jednotlivců se **Zuzana Juřenová** (*Jiskra*) umístila na **2. místě**, Lucie Slípková (*Bledule*) na **4. místě**, Jolana Kusá (*Jola*) na **9. místě** a Vladan Sukač (*Pony*) na **11. místě**. Kromě vlastního závodu proběhl v nočních hodinách výsadek, do kterého se kromě již uvedených též zapojila Darja Kochaňová (*Pírko*). Úkolem účastníků bylo dostat se včas do cíle. Za **„oběť“ akce** padla nejedna čistá botaska…

Pacovské dovádění. (9. 10. 2010)
Zleva: Pírko, Jola, Pony, Bledule, Jiskra.

Noční výsadek v Pacově. (9. 10. 2010)
Zleva: Jola, Jiskra, Bledule, Pírko, ???, Pavel Figura, Petr Slavík-

Dalšího ročníku Pacovského dovádění jsme se zúčastnili až o dalších sedm let později, ve dnech **7. – 8. 10. 2017**. V hlavní soutěži jednotlivců se **Petr Bílek** (*Kamzík*) umístil na **1. místě**, čímž se i náš oddíl dostal do přehledu vítězů.

Ondřej Šnajder (*Mlok*) doběhl na **3. místě** a Jiří Bajtek (*Bobr*) na **8. místě**. Kromě vlastního závodu opět proběhl v nočních hodinách výsadek, do kterého se náš tým **„Strýček Skrblík a jeho synovci“** pod vedením Vladana Sukače (*Ponyho*) aktivně zapojil. Opět se ukázalo, jak krásně **„umíme“** používat buzolu společně s mobilem. Naši účastníci tak **navíc ušli** cca 5 km. **Inu, nejen buzola na kolejích, ale ani buzola versus mobil nefungují!**

Selfie před vyhlášením výsledků. (8. 10. 2017)
Zleva: Mlok, Kamzík, Pony a Bobr.

Vyhlášení kategorie mužů. (8. 10. 2017)
Zleva: Jan Vejrosta, Kamzík, Tomáš Fúsek.

A když jsme se zúčastnili dalšího ročníku Pacovského dovádění dne **5. 10. 2019**, netušili jsme, že **Kamzík** se stane již podruhé **vítězem** v kategorii muži. Byl to mimořádný, ale zasloužený, úspěch. Pěkný výsledek završil **Mlok**, který se umístil na **2. místě** v kategorii dorostenců. Méně se již dařilo **Bobrovi**, jenž skončil v kategorii mužů na **17. místě**.

Druhým závodem, který se v Pacově ve stejnou dobu konal, bylo mistrovství České republiky v **supersprintu**. Zde jsme bojovali se střídavými úspěchy. Zatímco **Pony** (*13. místo*) a **Mlok** (*16. místo*) skončili v kvalifikaci, tak další dva členové, Kamzík a Bobr, se do finále probojovali. Konkurence byla však nad jejich síly, a tak **Kamzík** se umístil na 4. místě a **Bobr** na 8. místě.

Mlok na pacovském dovádění. (5. 10. 2019)
Zleva: Mlok.

Uprostřed medailistů dvojnásobný mistr pacovského dovádění Kamzík. (5. 10. 2019)

Pony na mistrovství ČR v superspintu. (5. 10. 2019)

Bobr na Pacovském dovádění. (5. 10. 2019)

Daniela Gachová z Tuláků Frýdek-Místek na Pacovském dovádění. (5. 10. 2019)

Další naše účast je na **Pacovském dovádění** zachycena ve dnech **15. – 17. 10. 2021**, kdy se této akce zúčastnil jediný náš zástupce **Jiří Bajtek** (*Bobr* alias *Bary*), který se v kategorii jednotlivců umístil na **12. místě**. Noční výsadek poté absolvoval se zástupci oddílu Tuláci Frýdek-Místek, Viktorem Maťaťou, Lukášem Fuksou, Tomášem Pastrňákem a Jakubem Vantuchem. I přes značné zdržení při plnění šifrovaných zpráv všichni do cíle dorazili, pochutnali si na kuřátku a zapěli známé i neznámé písničky.

Pacovské dovádění. (16. 10. 2021)
Zleva Jakub Vantuch z Tuláků, Bobr ze Žlutého kvítku, dále Tuláci Tomáš Pastrňák, Lukáš Fuksa a Viktor Maťaťa.

Pacovské dovádění. (16. 10. 2021)
Po úspěšném dokončení nočního výsadku.

Na základě výsledků v rámci turistických závodů (*nebo možná za trest*) se oddíl Žlutý kvítek stal pořadatelem **mezinárodního mistrovství v turistickém závodě**, které se v obci Palkovice uskutečnilo **3. 9. 2011**. Zpočátku jsme se pořádání tak významné akci bránili, ale nakonec jsme nátlaků vedoucích jiných oddílů podlehli.

Opět se několika nadšencům podařilo postavit zajímavou a docela náročnou trať, v níž dominantu tvořil **běh do sjezdovky**. Ředitelem závodu byl Vítězslav Tkáč (*Upír*), zástupcem ředitele Martina Vyvialová (*Alfík*), hlavním rozhodčím **Jana Slavíková** z oddílu Nezmaři Bílovec, staviteli červené trati Jan Šupina (*Ledňáček*), Michal Haleš (*Racek*) a Lukáš Sasín (*Kulička*), bílé trati Jaromír Šupina (*Pirát*) a Kristýna Sasínová (*Maceška*), modré trati Tomáš Huďa (*Drop*), Petr Sasín (*Stopař*) a Barbora Pustková (*Vločka*). Účastnické listy, kalendáříky a plakáty graficky zpracoval Jan Šupina (***Ledňáček***).

Sponzorsky se na akci podíleli Moravskoslezský kraj, Obec Palkovice, Nadační fond KIMEX, TES-POL s. r. o. Frýdek-Místek, Česká pošta s. p., Poštovní spořitelna a. s., Lyžování za domem a. s., Palkovice, Hutní projekt a. s., Frýdek-Místek, Mlékárna Kunín, Restaurace Pod Sjezdovkou Palkovice, ATEC Frýdek-Místek, ZERO spol. s r.o., Palkovice, Alena Nálepová, Frýdek-Místek, DM-drogerie Frýdek-Místek, SCANIA Paskov, Josef Novák, Palkovice, BATEX s. r. o. Palkovice, Kateřina Andrlová, Staříč, Základní a mateřská škola Palkovice. Honební společnost Palkovice, Luděk Haleš, Palkovice, SEPAS s. r. o, Zašová, Arcelor Mittal a. s. Ostrava, pivovar Nošovice, HUDY sport Frýdek-Místek, milko international s.r.o. Frýdek-Místek, Elektroservis Paskov s. r. o. a Petr Šlachta, Kozlovice.

Celkem se závodu v Palkovicích zúčastnilo **168 závodníků** z České a Slovenské republiky. Jako pořadatele a rozhodčí se na úspěchu závodu podíleli nejen členové oddílu současní i bývalí, ale velmi také pomohli rozhodčí soupeřících oddílů, rodiče palkovických závodníků a členové ASPV Palkovice.

Součástí závodu byla soutěž **Nejlepší vrchař palkovické sjezdovky**, která měří **378 metrů** a má převýšení **107 metrů**. Vyhlášení bylo podle jednotlivých běžeckých kategorií a nejrychlejším závodníkem byl **Ondřej Šíp** z Brna, který toto místo vyběhl za **3 minuty a 24 sekund**, jako druhý se umístil Vít Procházka z Kralup (*3,27 minut*) a jako třetí byl Jozef Mihok z TOM Sivec Košická (*3,30 minut*). Z našich závodníků byl nejúspěšnější **Vladan Sukač** (*Pony*) s časem 3,32 minut, Jan Kubala (*Kwaki, čas 3,44 minut*), Aleš Bílek (*Hraboš, čas 4,01 minut*), Ondřej Huďa (*Rex, čas 4,01 minut*) a Adam Bukovjan (*Mikeš, čas 4,07 minut*).

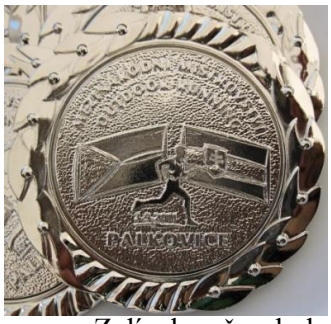

Z dívek a žen byla nejrychlejší **Táňa Fiedlerová** z Orlové, která sjezdovku vyběhla za **3,52 minut**, za ní následovaly Magdalena Gencová z Orlové (*4,22 minuty*) a **Zuzana Juřenová** (*Jiskra*), která sjezdovku vyběhla za 4,26 minuty.

Ceny nejlepším závodníkům předávali místostarosta **Aleš Kubala** (*Delfín*) a předseda Klubu slovenských turistů **Peter Perhala**. Moderátory soutěže byli **Darja Kochaňová** (*Pírko*) a **Tomáš Huďa** (*Drop*).

Pro ty, kteří po závodě zůstávali i další noc, byl zajištěn **sobotní program** – plážový volejbal, gorodki, cubé, živé „Člověče, nezlob se“, malý zábavní noční turistický závod smíšených dvojic, opékání párků a posezení u ohýnku s kytarou. Slovenským závodníkům se v Palkovicích velice líbilo a bylo smutné se dívat, jak čeští reprezentanti ihned po závodě spěchají domů.

Drop a Pírko - moderátoři mezinárodního mistrovství. (3. 9. 2011)
Vpravo s vlajkou České republiky Vlnka.

Jiskra při vybíhání sjezdovky. (3. 9. 2011)

Pony při vybíhání sjezdovky. (3. 9. 2011)

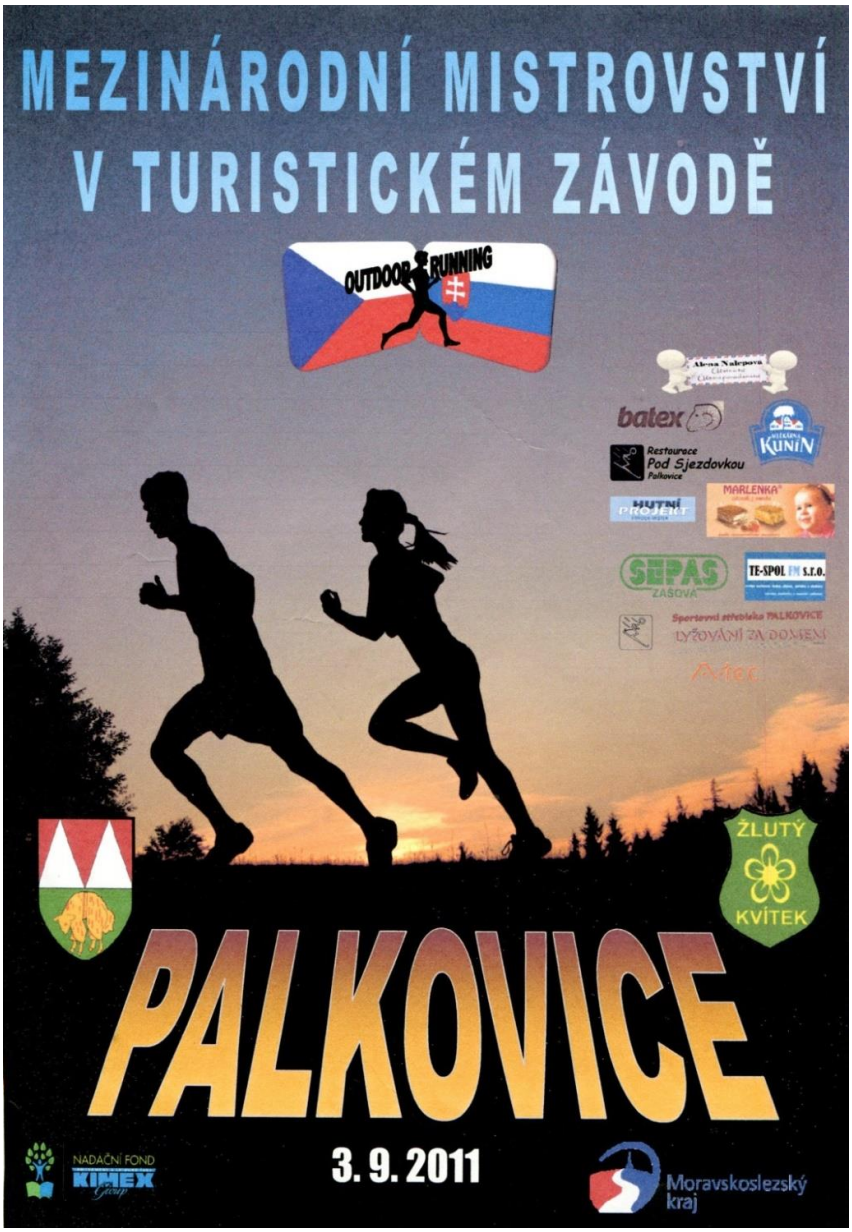

Plakát k mezinárodnímu mistrovství v Palkovicích.

Diplomy nejlepších běžců na závodě v Palkovicích. (3. 9. 2011)

Nesmíme zapomenout uvést, že každý oddíl, který se zúčastnil mezinárodního závodu, si domů odnášel i dvě **pohlednice Palkovic** – jednu s letním motivem a druhou se zimním. Obě varianty byly vydány ve spolupráci s **Petrem Šlachtou** a jednotlivé fotografie nafotili **Jan Šupina** (*Ledňáček*) a **Jaromír Šupina** (*Pirát*).

Pohlednice Palkovic byly vydány v rámci mezinárodního mistrovství v turistickém závodě. (2011)

Jenže ne vždy jsou v historii každého spolku chvíle příjemné. Nejinak tomu je i v případě oddílu Žlutý kvítek. Dne **29. června 2007** při autonehodě tragicky umírá příznivec našeho oddílu **Lukáš Mališ** (* *18. 7. 1985*). Za oddíl Žlutý kvítek hrál na hokejbalovém turnaji ve Frýdku-Místku nebo nastoupil v některých florbalových zápasech společně s Rovery.

Hokejbalový turnaj ve Frýdku – Místku. (27. 12. 1999)
Zleva Pes, Dikobraz, Lukáš Mališ, Beran, Myš, Pony, Liška, Ledňáček, Tuleň.

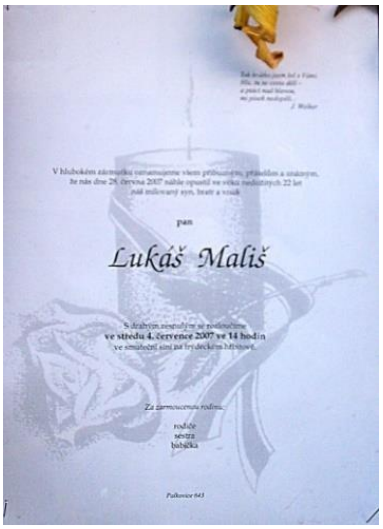

pan

Lukáš Mališ

ve středu 4. července 2007 ve 14 hodin

Smuteční parte Lukáše Mališe.
(29. 6. 2007)

Dne **10. srpna 2011** tragicky umírá dlouholetý člen oddílu **Adam Kubáň – Lišák** (* *4. 2. 1995*). Mnozí z nás jistě mají v paměti chvíli, když ho **4. října 2002** Klára Lýsková (*Čekanka*) poprvé přivedla do oddílu. Od té doby se aktivně zapojil do oddílové činnosti, zúčastnil se i několika turistických závodů, ale v těžké konkurenci se mu nepodařilo probojovat do vyšších soutěží. Na mezinárodním závodě v Palkovicích v roce 2011 měl být jedním z jeho rozhodčích.

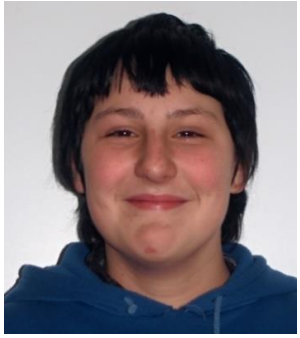

Adam Kubáň (*Lišák*)
(na prostředním snímku třetí zprava)

Několik dnů před 90. narozeninami, **12. 9. 2023**, umírá **Jindřich Plaček – Šíp** (* *4. 10. 1933*), dlouholetý vedoucí oddílu Modré šípy, člen skautské družiny Havrani v období let 1945-1948 a od roku 2008 též člen turistického oddílu Žlutý kvítek Palkovice. Společně jsme připravovali první turistický závod v Palkovicích v **roce 2000**, nebo v roce 1982 turistických pochod **Okolo Palkovic** pro veřejnost. Během působení v oddíle Modré šípy vychoval mnoho chlapců, z nichž se někteří stali vedoucí turistických a skautských oddílů. Vždy se zajímal také o činnost našeho oddílu, společně jsme řešili jakékoliv naše problémy i úspěchy.

A když Tomáš Huďa (*Drop*) vznesl myšlenku, aby mu u rakve stála **skautská stráž**, nebylo daleko k vlastnímu činu a společně se skauty z Hutiska – Solance se tak stalo. Závěr smutečního obřadu patřil **skautské večerce**, kterou zahrála Palkovjanka.

Při organizování závodu v Palkovicích. (2008)
Zleva: Šíp, Lev.

Při organizování závodu v Palkovicích. (2008)
Zleva: Drop, Šíp, Lev.

Skautská stráž u rakve Jindřicha Plačka. (19. 9. 2023)

Ve dnech **18. - 19. 2. 2012** se zástupci Žlutého kvítku v Ostravě zúčastnili soutěže oddílových tvořivostí **KUKLA**. Do soutěže jsme se přihlásili s fotografiemi (*Ledňáček, Hraboš*), uměleckými výtvory (*Jiskra, Mikeš*) a především s filmovou tvorbou, na které spolupracovali všichni zástupci oddílu. Při slavnostním vyhlášení v Ostravě byl oceněn **Aleš Bílek** – Hraboš (***3. místo***) a **Adam Bukovjan** – Mikeš (***1. místo***). Náš společný krátký film **„Evoluce“** byl oceněn na **1. místě**. V hodnocení zúčastněných oddílů jsme získali **2. místo** a cenu přebírali Jan Linart (*Pat*) a Jakub Linart (*Datel*).

Logo Kukly 2012.

Mikeš poskytuje rozhovor pro televizi. (19. 2. 2012)

Ocenění pro oddíl – diplom a Kukláč. (19. 2. 2012)

Účastníci Kukly 2012.
Horní řada zleva: Jiskra, Hvězda, Bledule, Rex, Datel.
Přední řada zleva: Ledňáček, Hraboš, Pat, Mikeš.

Dne **6. 3. 2012** proběhlo v aule Vysoké školy báňské v Ostravě vyhlášení nejúspěšnějších sportovců, trenérů a cvičitelů Moravskoslezského kraje za rok 2011. Mezi nejlepšími v kategorii mládežnických družstev byl oceněn oddíl **TOM 1309 – Žlutý kvítek Palkovice** (*ceny přebíraly Hana Magerová a Zuzana Juřenová*) a mezi trenéry a cvičiteli vedoucí oddílu Žlutý kvítek **Jaromír Šupina** (*Pirát*). V hledišti se slavnostního ceremoniálu za oddíl dále zúčastnili Tomáš Huďa, Melanie Halešová, Lucie Slípková, Ondřej Huďa, Magdaléna Krčová. Dále mezi hosty byla bývalá členka oddílu Marie Mertová (*Želva*) a slavnostní tabuli mj. připravovala také bývalá členka, Petra Skurková (*Puštík*).

Zcela vpravo Zuzana Juřenová a Hana Magerová. (6. 3. 2012)

Jaromír Šupina

Slavnostní posezení. (6. 3. 2012)
Zleva: Hvězda, Labuť, Drop.

Slavnostní posezení. (6. 3. 2012)
Zleva: Mela, Bledule, Jiskra, Hvězda, Labuť, Rex.

Dne **13. 6. 2012** jsme se aktivně zapojili do **akademie ASPV**, která byla pořádána v rámci oslav 40. výročí vzniku sportovní gymnastiky v Palkovicích, **25. výročí vzniku**

oddílu Žlutý kvítek a 20. výročí vzniku ASPV Palkovice. Členové oddílu (*kytarista Petr Sasín – Stopař, zpěváci Jana Bajtková – Žluťásek, Melanie Halešová – Mela, Martina Polášková – Fišky, Hana Polášková – Hafan, Anna Huďová – Jahoda, Eliška Kubalová – Duha, Michaela Žváková – Rolnička, Lucie Juřenová – Světluška*) při ní přítomným divákům zazpívali píseň **„Pepík“**, k níž složil vlastní text **Jan Šupina** (*Ledňáček*) a při skládání vycházel z činnosti, kterou provádíme v rámci turistických závodů.

PEPÍK

(americká lidová, jejíž slova upravil Jan Šupina – Ledňáček)

Zahrajeme Vám příběh Pepíka,
co rád běhává, kluše, utíká.
Je členem oddílu Žlutého kvítku,
co mají ve znaku žluťavou kytku.

Sobotní ráno Pepíček vstane,
vzpomene na závod, hrne se na něj.
Z dálky už huláká na šéfa Piráta,
„Hlava mě bolí, tady zas hnáta“.

Pepíček žene na místo startu,
přijímá fixu, buzolu, kartu.
Oblékne číslo - číslo závodníka,
ať nemaj Pepu za Ládíka.

Tři, dva a jedna, Pepík vybíhá,
prvního běžce hnedka předbíhá.
Po louce, po mezi a krajem lesa,
Pepovi srdce v závodě plesá.

První kontrola je dosti krátká,
je to jen lehká lanová lávka.
V dálce zas zahlídl země ničení,
shýbá se dolů, je to plížení.

Plížení překoná náš Pepík zdatně,
leč plazí se kupodivu špatně.
Nepodléhá však rozhodčímu hlasu,
přičítaj mu hned dvě minuty času.

Běží dál kopcem, s dechem nemůže,
snad to již zvládne, všechno přemůže.
Pepíček vbíhá – vbíhá do zatáčky,
kde ho čekají turistické značky.

„Kde to jsem a co zří mé hnědé oči,
celý svět už se před nima točí,
vždyť já nic neumím, toť malý háček,
kouknu se raději na svůj taháček.“

Hravě už zvládl tuhle kontrolu,
hrdý člen **klubu mladých tomíků.**
Běží dál, nedělá – nedělá chybičku,
sem tam nastaví – nastaví nožičku.

Tady je bláto, louže, vodička,
k další kontrole je to chvilička.
Běží dál, nemůže, potí se v tričku,
další je kontrola hodu tří míčků.

Napřáhne hnátu, háže krikeťákem,
jako kdyby byl Pepa baleťákem.
Trefil cíl, větev, také rozhodčího,
to poslední mu zřejmě nesvědčilo.

Za to by ve škole dostal jen kouli,
rozhodčí však má na hlavě bouli.
Do karty píše trestné zas body,
za jeho dva špatné - dva špatné hody.

Do běhu vrhá – vrhá se dravě,
kontroly překonal Pepík zas hravě.
V dálce už vidí svou tajnou lásku,
rychlosti blesku překonal pásku.

R: Šupajda, šupajda, já mám rád závody,
šupajda, šupajda, já je miluju!

Koukejme všichni - koukejme na to,
Pepíček vyhrává své první zlato.
V skupině své dobrý to závodník,
v kategorii **jediný účastník**.

R: Šupajda, šupajda, já mám rád závody,
šupajda, šupajda, já je miluju! 3x

Několik členů oddílu (*Ladislav Merta – Kámen, představitel Pepíka, Ondřej Huďa – Rex, Tomáš Huďa – Drop, Matěj Huďa – Mat, Jakub Linart – Datel, Jan Linart – Pat, Kateřina Vyvialová – Myška, Michal Haleš – Racek, Anežka Sochová – Tygřice a Jaromír Šupina – Pirát*) pak k této písničce předvádělo divadelní scénku. Aby bylo vše dobře skloubeno, na to dohlížel „režisér“ **Ondřej Huďa** (*Rex*). Vše bylo přijato a oceněno potleskem diváků.

Zkouška v klubovně na slavnostní vystoupení. (13. 6. 2012)
Zleva: Žluťásek, Fišky, Mela, Pat, Myška, Jahoda, Stopař, Hafan, Kámen, Datel, Pirát, Rolnička.

Slavnostní vystoupení na akademii. (13. 6. 2012)
Zleva: Duha, Žluťásek, Hafan, Jahoda, Světluška, Fišky, Žížala, Kámen, Mela, Stopař.

Vyznamenání vedoucích. (13. 6. 2012)
Zleva: Drop, Alfík, Stopař.

Ve dnech **10.** a **11. července 2012** členové oddílu Hana Magerová (*Hvězda*), Jakub Linart (*Datel*), Ondřej Huďa (*Rex*) a Jan Šupina (*Ledňáček*) natočili další krátký film **„Příběh starého deníku“,** jehož scénář byl debutem **Jana Šupiny** (*Ledňáčka*). Veřejnosti byl film promítán **23. 9. 2012** v palkovickém kině a návštěvnost byla více než 50 diváků.

Režisér a herci filmu. (11. 7. 2012)
Zleva: Hvězda, Ledňáček, Rex, Datel.

Plakát k promítání filmu veřejnosti. (23. 9. 2012)

Záběr z natáčení. (11. 7. 2012)
Zleva: Rex, Hvězda.

Ledňáček točí další záběry. (11. 7. 2012)

Návštěvníci promítání filmu. (23. 9. 2012)
Zleva: Tomáš Pasterňák, Dagmar Bajtková, Stanislav Bajtek, Drop.

Návštěvníci promítání filmu. (23. 9. 2012)

Poděkování divákům. (23. 9. 2012)
Zleva: Ledňáček, Hvězda, Datel, Rex.

Ve dnech **25. - 28. října 2012** se v Opavě uskutečnila jubilejní **10. mezinárodní olympiáda** turistických oddílů mládeže, které se oddíl zúčastnil poprvé. Soutěžilo se v atletických disciplínách, plavání, florbalu, volejbalu a ping-pongu. V těžké konkurenci 300 dětí a mladých lidí z České republiky a Slovenka jsme zaznamenali i několik dobrých výsledků. Jen počasí si s námi zalaškovalo, když 27. 10. bylo ještě počasí přijatelné pro sportovní výkony, ale 28. 10. již napadnul **první sníh**.

Kromě sportovních disciplín byl připraven doprovodný program skládající se z dalších nesportovních soutěží, workshopů a poznávacích zájezdů po Opavě či jejím krásném okolí. Olympiáda byla zakončena galavečerem, na kterém byli vyhodnocení všichni nejlepší sportovci. V atletickém trojboji (*běh 60 metrů, hod kriketovým míčkem, skok daleký*) se na **1. místě** umístila **Vlnka** a **Myška** skončila na **3. místě**. Umístění ostatních bylo následující – Mela 5., Malina 6., Jahoda 7., Duha 8., Tygřice 9.,

Hafan 12., Bobr 13., Datel 15., Žluťásek 16., Kulíšek 16., Čertík 17., Racek 18., Pirát 19., Šídlo 22. a Kamzík 23.

V běžecké štafetě 4 x 100 metrů družstvo Vlnka, Jahoda, Tygřice a Kulíšek obsadilo **4. místo**, na **6. místě** se umístilo družstvo Mela, Racek, Malina a Čekanka, na **8. místě** členové štafety Myška, Bobr, Čertík a V.I.P.

V pingpongovém turnaji **zvítězil Hafan** a na **5. místě** se umístila **Jahoda** a volejbalové družstvo ve složení Čekanka, Myška, Pirát, Vlnka a Žluťásek skončilo na **5.** až **10. místě**. V plavecké štafetě 4 x 50 metrů se **Racek** umístil na **3. místě** (*společně se členy oddílu TOM Červík Kežmarok*) a **Čertík** na **6. místě** (*společně se členy oddílu TOM Lišáci Vsetín*). Nečekaným vynikajícím umístěním bylo **4. místo** v plavecké štafetě 4 x 25 metrů družstva Tygřice, Duha, Lama a Kulíšek a také **4. místo** ve florbalu družstva ve složení Pony, Ledňáček, Racek, Rex s berlemi, Datel, Drop, Mela, Kamzík, Bobr, Šídlo, Kámen.

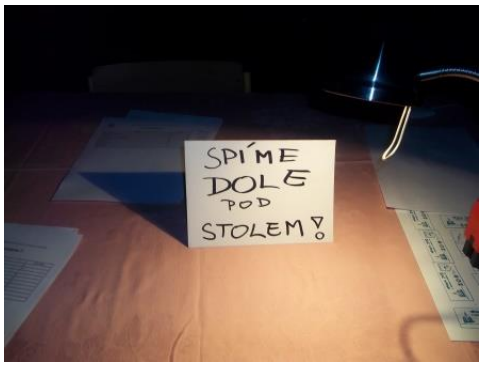

V kategorii nejlepší píseň Žlutý kvítek společně s TOM Tuláci Frýdek-Místek obsadil **4. – 7. místo** za píseň **Pepík**, kterou složil Ledňáček, a **1. místo** za nejlepší fotografii z olympiády (*viz obrázek*) získala **Malina**.

Uprostřed Hafan na mezinárodní olympiádě. (28. 10. 2012)

Mezinárodní olympiáda. (25. 10. 2012) Zleva: Jahoda, Žluťásek, Vlnka, Čekanka.

Mela na mezinárodní olympiádě. (27. 10. 2012)

Pirát a Mela na mezinárodní olympiádě. (27. 10. 2012)

V. I. P.

Malina

Pirát

Pirátův dopad na mezinárodní olympiádě. (27. 10. 2012)

Logo mezinárodní olympiády.
(27. 10. 2012)

„Zimní“ mezinárodní olympiáda. (28. 10. 2012)
Zleva: Šídlo, Malina, V. I. P.

Účastníci z oddílu Žlutý kvítek na mezinárodní olympiádě mládeže. (28. 10. 2012)

Zleva: Ledňáček, Racek, Kámen, Tygřice, Šídlo, Drop, Kulíšek, Rex, Duha, Pony, Žluťásek, Pirát, Vlnka, Malina, V. I. P., Čertík, Bobr, Datel, Lama, Hafan, Jahoda, Čekanka. Vepředu nápis ŽK.

Zajímavou akcí, kterou jsme poprvé uspořádali **24. 11. 2012**, bylo **mezioddílové setkání** čtyř oddílů – Žlutého kvítku, Divočáků z Frýdlantu nad Ostravicí, Nezmarů z Bílovce a Tuláků z Frýdku-Místku. Pro rok 2015 byl pozván také oddíl z Čadce, ale akce se nakonec nezúčastnil (*na znaku sletu poslední postavička*). Hlavním programem byla dopolední soutěž Pevnost Boyard, v níž si mnozí museli sáhnout až na dno sil. V odpoledním bloku jsme pro účastníky uspořádali vlaštovkiádu, turnaj v ringu a pinkesu. A kdo měl v závěru ještě dostatek sil, zapojil se do hraní oddychových stolních her.

Další setkání oddílů proběhla ve dnech **2. – 3. 3. 2013** v Bílovci, **2. – 3. 11. 2013** ve Frýdku-Místku, **25. – 26. 10. 2014** ve Frýdlantu nad Ostravicí a páté setkání **5. – 6. 9. 2015** v Palkovicích akci ukončilo. Posledního setkání, jehož členové obdrželi **kovové placky**, se již nezúčastnili ani členové oddílu Nezmaři Bílovec. Odchodem jedné generace členů ze spřízněných oddílů tak zanikla myšlenka společného setkávání a případné další možné spolupráce. **Pro nastupující generace mohu jen říci, že to byla velká škoda** a možná by stálo za to jí v budoucnu znovu obnovit**.**

Účastníci mezioddílového setkání. (24. 11. 2012)

Závěrečná část Pevnosti Boyard. (24. 11. 2012)

Mezioddílové setkání. (24. 11. 2012)

Mezioddílové sekání v Bílovci. (2. 3. 2013)
Zleva: V.I.P., Zaječice, Malina, 2 členové jiných oddílů, Loď, člen jiného oddílu, Světluška.

Vítězem turnaje v ringu se stal Žlutý kvítek. (2. 3. 2013)
Zleva: Hafan, Hvězda, Jiskra, Rex, Datel, Racek, Žluťásek, Tygřice.

V **dubnu 2013** připravil **Ledňáček** podklady pro zhotovení **bannerů** oddílu a Moravskoslezského kraje, od něhož jsme dostávali na turistické závody dotaci a tyto bannery měly sloužit pro další zviditelnění a také reklamní účely. Poprvé byly bannery použité při turistickém závodě v Karviné dne **20. 4. 2013**.

Společné foto účastníků oddílu s oddílovým bannerem na turistickém závodě v Karviné. (20. 4. 2013)

Společné foto účastníků oddílu se třemi bannery na turistickém závodě v Plzni. (6. 5. 2013)

Dne **30. 8. 2013** se konal již druhý ročník půlmaratónského běhu okolo Kubánkova, tzv. **Memoriál Antonína Řezníčka**, kterého se aktivně zúčastnili opět dva členové oddílu – Zuzana Juřenová a Vladan Sukač. V celkovém pořadí žen Palkovic se **Zuzana Juřenová** (*Jiskra*) s časem **1:38,01 hodin** umístila na **1. místě**, **Vladan Sukač** (*Pony*) obsadil v kategorii mužů Palkovic **4. místo** (*čas 1:44,04 hodin*) a nepodařilo se mu tak obhájit skvělé **2. místo** z roku 2012, kdy dosáhl času 1:34,06 hodin. Starší část členské základny oddílu se každoročně této akce zúčastňuje jako pořadatelská služba.

Vyhlášení výsledků půlmaratónu. (31. 8. 2012)
Vladan Sukač (*Pony*).

Vyhlášení výsledků půlmaratónu. (30. 8. 2013)
Na 1. místě Zuzana Juřenová (*Jiskra*),
2. Vladimíra Drgová, 3. Jana Barabášová.

Datel a Pony na půlmaratónu okolo Kubánkova.
(31. 8. 2012)

Rozhodčí na půlmaratónu. (31. 8. 2012)
Zleva: Myška, Alfík, Kobylka, Konvalinka.

Půlmaratón okolo Kubánkova. (30. 8. 2013)
Zleva: Puk, Lama, Duha, Alfík.

Pony na půlmaratónu okolo Kubánkova.
(30. 8. 2013)

V **roce 2014** se do závodu kromě naší pořadatelské činnosti zapojil i bývalý člen oddílu **Jan Huška** (*Divočák*), který se umístil na **1. místě**, když doběhl v čase **1:04,30 hodin**.

Divočák na palkovickém půlmaratónu. (29. 8. 2014)

Dopravu v obci zajišťoval i Kámen. (29. 8.2014)

Ledňáčkova fotomontáž „neúspěšného“ Rackova hlídání. (2014)

Kámen ale zachrání všechno. (2014)

A protože v každém ročníku půlmaratónského běhu okolo Kubánkova, tzv. **Memoriál Antonína Řezníčka**, jsme pomáhali se zajišťováním tratě, připomeňme si tedy události, když naši členové zasáhli do běhů aktivně. Dne **28. 8. 2015** se konal již 4. ročník a závodili v něm Zuzana Juřenová (*Jiskra*), Ladislav Merta (*Kámen*) a Lucie Juřenová (*Světluška*). V celkovém pořadí žen Palkovic se **Jiskra** s časem **1:34,06 hodin** umístila na **1. místě** (*celkově 5. místo*) a **Světluška** s časem **1:35,59 hodin** obsadila **2. místo** (*celkově 6. místo*). **Kámen** v kategorii mužů Palkovic obsadil **2. místo** (*čas 1:16,04 hodin*) a celkově se umístil na 14. místě.

Jiskra a Světluška při běhu okolo Kubánkova. (28. 8. 2015)

Sestry Juřenovy dobíhají do cíle běhu okolo Kubánkova. (28. 8. 2015)

Medailisté z běhu okolo Kubánkova. (28. 8. 2015)
Zleva: Kámen, Světluška, a Jiskra.

Vyhlášení kategorie mužů Palkovic. (28. 8. 2015)
Zleva: Kámen, R. Baláž, M. Weigert.

Vyhlášení kategorie žen Palkovic. (28. 8. 2015)
Zleva: Světluška, Jiskra, V. Matoušková.

Vyhlášení kategorie mužů Palkovic. (2. 9. 2016)
Zleva: Kámen, R. Baláž, M. Weigert.

V **roce 2016** se **Kámen** umístil v kategorii mužů Palkovic opět na **2. místě** v čase **1:18,33 hodin**. Na stupně vítězů se nedostal **Vít Šnajder** (*Scrappy*), který doběhl v čase **1:30,15 hodin**.

Racek podává občerstvení při běhu okolo Kubánkova. (2. 9. 2016)

Alfík a Duha připravují občerstvení pro účastníky běhu okolo Kubánkova. (2. 9. 2016)

Dne **25. 8. 2017** pomáhali členové oddílu na svých místech v terénu opětovně navádět běžce na správnou cestu. Aktivně se závodu zúčastnil **Jiří Bajtek** (*Bobr*), který se v kategorii mužů Palkovic umístil na **3. místě** v čase **1:36,24 hodin** a v kategorii chlapců v běhu na 800 m běžel rovněž **Jan Hlisníkovský** (*Prcek*), který v čase 2:51 minut obsadil **5. místo**.

Bobr na Kubánkově. (25. 8. 2017)

Obsluha na vrcholu Kubánkova. (25. 8. 2017)
Zleva: Alfík, Duha.

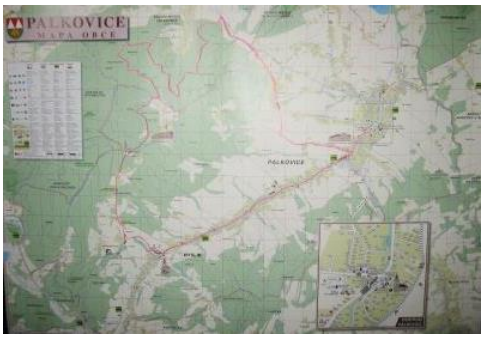

Nejlepší z Palkovic – zleva Daniel Kolář (*otec Obláčka a Bezzubky*), Miloslav Weigert, Jiří Bajtek. (25. 8. 2017)

Dne **24. 8. 2018** se konal **7. ročník** půlmaratónského běhu okolo Kubánkova, kterého se aktivně zúčastnil **Petr Bílek** (*Kamzík*) a v pořadí mužů Palkovic s časem **1:15,23 hodin** se umístil na **1. místě** (*celkově obsadil 7. místo*). Dále se do běhu aktivně zapojili **Jiří Bajtek** (*Bobr, čas 1:30,01 hodin*), **Vladan Sukač** (*Pony, čas 1:31,08 hodin*) a **Lukáš Sasín** (*Kulička, čas 1:49,11 hodin*). Na trati 200 m se **Michal Řezníček** (*Bobek*) umístil na **4. místě** (*čas 45 s*), **Mikuláš Laža** (*Samsung*) na **5. místě** (*67 s*) a **Nela Řezníčková** (*Lentilka*) na **5. místě** (*65 s*). Trať 400 m běžel **Tomáš Menšík** (*Myšák*) a s časem 1,48 min doběhl na **13. místě**.

Oddíloví účastníci půlmaratónu. (24. 8. 2018)
Zleva: Bobr, Kamzík, Pony.

Půlmaratónu se zúčastnil i Kulička.
(24. 8. 2018)

Vítězem v kategorii mužů Palkovic se stal Kamzík. (24. 8. 2018)

Dalšího ročníku dne **30. 8. 2019**, se na krátkých tratích aktivně zúčastnili **Marie Kopřivová** (*Lavina, trať 600 metrů, 19. místo, čas 2:55 minuty*), **Julie Mlčochová** (*Bubu, běh na 200 metrů, 2. místo, čas 1:03 minuty*), **Anna Výmolová** (*Pejsek, trať 800 metrů, 5. místo, 3:00 minuty*), **Jakub Kolář** (*Bezzubka, běh na 200 metrů, 10. místo, čas 0:54 minuty*), **Tereza**

Skarková (*Surikata, trať 200 metrů, 13. místo, čas 0:56* minuty), **Tereza Kolářová** (*Obláček, trať 400 metrů, 14. místo, 1:44 minuty*). Starší členové tentokráte o běh zájem neprojevili.

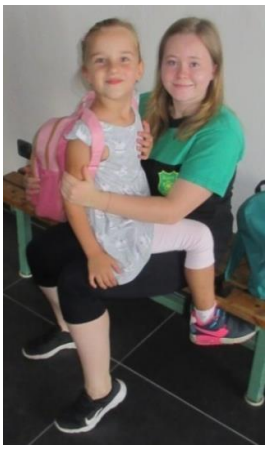

Bubu s Jahodou. (30. 8. 2019)

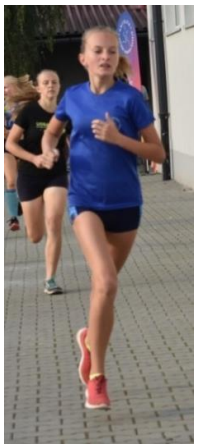

Pejsek. (30. 8. 2019)

Lavina. (30. 8. 2019)

Hosté memoriálu Antonína Řezníčka. (30. 8. 2019)
Zleva: Stanislav Harabiš a Karla Menšíková.

Pořadatelskou službu u Modré labuti zajišťovali Mlok, Šídlo a Pony. (30. 8. 2019)

Devátý ročník půlmaratónského běhu okolo Kubánkova se konal **28. 8. 2020** a aktivně se ho zúčastnil **Petr Bílek** (*Kamzík*), který se v pořadí mužů Palkovic s časem **1:15,01 hodin** umístil na **1. místě** (*celkově obsadil 6. místo*). Dále se do běhu aktivně zapojil **Tomáš Huďa** (*Drop*), jenž doběhl v čase **2:07,57 hodin** a ve své kategorii se umístil na **11. místě**. Na trati 800 m se **Anna Výmolová** (*Pejsek*) umístila na **4 místě** (*čas 2:50,8 min*).

Vyhlášení kategorie mužů Palkovic. (28. 8. 2020)
Na 1. místě – Kamzík.

Běh okolo Kubánkova. (28. 8. 2020)
Zleva: Kamzík, fotografka Aneta Dreslerová, rozhodčí Pirát.

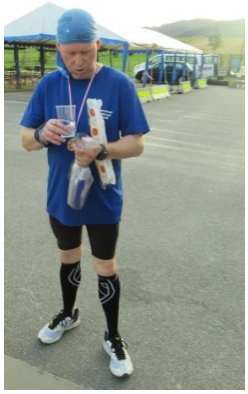

Účastník memoriálu Antonína Řezníčka – Drop. (28. 8. 2020)

Dne **27. 8. 2021** se konal již 10. ročník půlmaratónského běhu okolo Kubánkova, tzv. **Memoriál Antonína Řezníčka**, kterého se aktivně zúčastnil pouze **Tomáš Huďa** (*Drop*), jenž se v pořadí mužů 45-54 let s časem **1:37,58 hodin** umístil na **12. místě** (*celkově obsadil 33. místo z 34 startujících mužů*). Až v cíli jsme se dozvěděli, že Drop neběžel za Žlutý kvítek, ale za Mattoni Freerun Olešná. **„Zřejmě lepší oddíl…“**

Drop na Kubánkově. (28. 8. 2021)
Za pořadatele Jahoda.

Drop po doběhnutí do cíle. (27. 8. 2021)
Zleva: Drop, Pirát, Sluníčko, Mat, Jahoda.

Konání Memoriálu Antonína Řezníčka pro mnohé znamená, že prázdninové období se pomalu blíží ke svému konci. Dne **26. 8. 2022** se za slunečného, ale velmi dusného počasí, konal již **11. ročník** této akce. Část členů (*např. Rex, Kobylka, Tygřice, Hříbeček, Ptáče, Borůvka, Ratatouille, Babetka, Pirát, Romča*) se aktivně zapojilo jako rozhodčí, nejmladší členové (*např. Míček*) byli o něco aktivnější a běželi své běhy kolem tělocvičny. Jediným oddílovým účastníkem běhu okolo Kubánkova byl **Jiří Bajtek** (*Bobr alias Barry*). Přestože dosáhl času **2:00,10 hodin,** tak se v kategorii mužů Palkovic umístil na **1. místě**. A jak občas říkáme: **„Bo byl jediný.“**

Míček s Bobříkem při běhu kolem tělocvičny. (26. 8. 2022)

Bobr na rozcestí k Lurdům. (26. 8. 2022)

Rozhodčí Ptáče a Hříbeček. (26. 8. 2022)

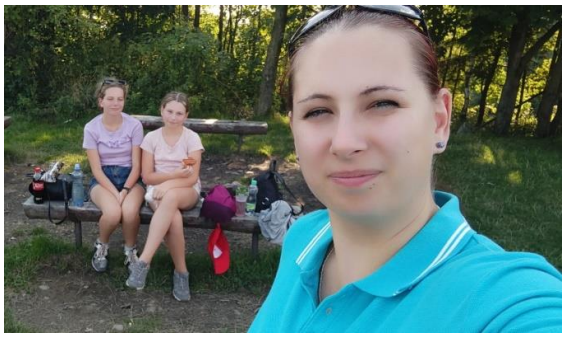

Rozhodčí Borůvka, Ratatouille a Babetka na Kubánkově. (26. 8. 2022)

Rozhodčí Romča u tělocvičny. (26. 8. 2022)

Bobr – 1. místo. (26. 8. 2022)

Téměř každoročně pořádá Asociace turistických oddílů mládeže **letní táborovou školu** ve Sloupu a Polaně, někdy jen na jednom místě. Tuto táborovou školu navštívili ve dnech **16. – 23. 8. 2013** také tři instruktoři našeho oddílu – **Jiří Bajtek** (*Bobr*), **Jana Bajtková** (*Žluťásek*) a **Martina Polášková** (*Fišky*).

Bobr

Žluťásek

Fišky

„Škola“ se snaží během jednoho týdne mladé budoucí vedoucí naučit, jak a co dělat na oddílových schůzkách, dále učí jednotlivé účastníky společnému soužití a zároveň zkouší jejich odolnost při dvoudenním výšlapu na hory s plnou zátěží a s nocováním pod širákem.

Když účastníci táborové školy diskutovali se svými vrstevníky z oddílu, rozhodli se další tři – **Michaela Žváková** (*Rolnička*), **Lucie Juřenová** (*Světluška*) a **Ladislav Merta** (*Kámen*), že tuto akci ve dnech **17. – 23. 8. 2014** absolvují. A to se také stalo.

LTŠ Polana. (18. 8. 2014)

Kámen na Velkém Rozsutci. (20. 8. 2014)

Světluška v Malé Fatře. (20. 8. 2014)

Rolnička na Polaně. (20. 8. 2014)

Zoologická zahrada Olomouc uspořádala **31. 8. 2013** akci na ukončení prázdnin s názvem **„Víkend rekordů“**, v rámci které se do transportní bedny pro zubra o velikosti 3 x 2 metry vešlo **36 návštěvníků** starších 15 let. Mezi nimi byli také **Michal Haleš** (*Racek*) a **Jan Šupina** (*Ledňáček*). Po naplnění lidmi musela být bedna po dobu 10 vteřin uzavřena. Údaj o úspěšném pokusu byl 31. srpna 2013 **zaregistrován** do **České databanky rekordů**.

Výprava do ZOO Olomouc. (31. 8. 2013)
Zleva: Ledňáček, Romča, Racek, Pirát, Hříbeček, Hafan, Ája.

„Návštěvníci“ bedny pro zubra. (31. 8. 2013)
Uprostřed vzadu Ledňáček, vpravo Racek.

Dne **21. 9. 2013** jsme se zúčastnili zajímavé večerní vycházky do okolí, kterou pro členy oddílu připravil **Petr Sasín** (*Stopař*) a pojmenoval ji **Karavana světel**. Úkolem zúčastněných bylo, aby se ve večerní tmě tiše pohybovali s baterkami. První účastník ušel cca 50 metrů, otočil se ke zbývající skupince, a dal baterkou signál druhému, aby vyšel. Zatímco druhý docházel k místu setkání s prvním, tak ten zase pokračoval v další chůzi. Za chvíli dával druhý signál třetímu…, a tak to pokračovalo až k poslednímu účastníku,

kterým byl vždy vedoucí. Když nikdo neměl strach a všichni dodržovali příslušné povely, vypadalo to, že tmavou krajinou opravdu kráčí karavana světel.

Na první akci jsme se vydali směrem k památníku letce přes Rokli smrti zpět do Palkovic. Původním záměrem bylo sice dojít do hodoňovické pískovny, ale časově se to ve tmě nedalo stihnout. Dne **4. 10. 2014** jsme kráčeli přes Podhůří k bunkru a odtud po cestě do Palkovic a **5. 9. 2015**, v rámci setkání oddílů, jsme šlapali kolem Sochova sadu směrem ke Psí skále. Dne **25. 10. 2019** vedla cesta na Baděnovice a při pátém ročníku **6. 11. 2021** do lesa v Rovni a jeho okolí.

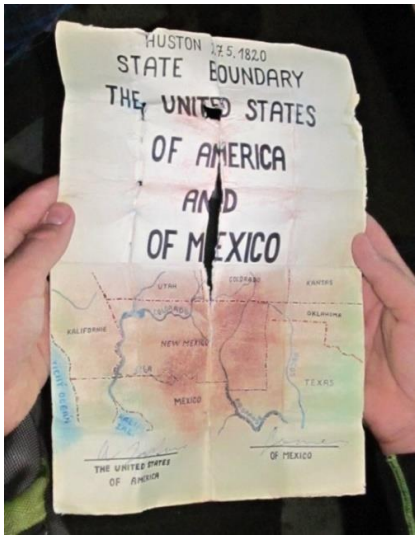

Stopař ukazuje mapu karavany světel. (21. 9. 2013)

Účastníci karavany světel. (21. 9. 2013)
Zleva dozadu: Racek, Datel, Rex, Stopař, Strom, Loď, Duha, Bumbrlík, Šnekovič, Lama, Kulíšek, Tygřice, Jahoda, Kámen, Paví očko.

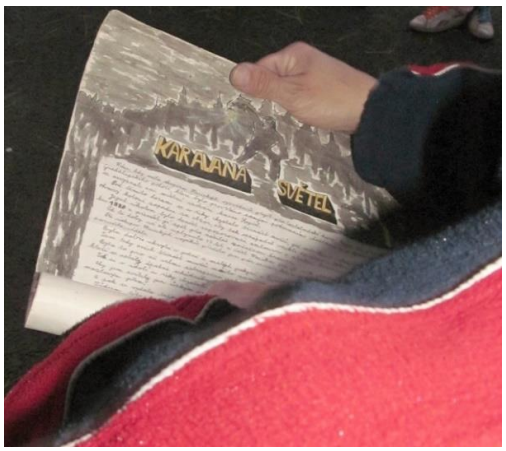

Stopař čte příběh karavany světel. (4. 10. 2014)

Účastníci karavany světel. (4. 10. 2014)
Zleva: Meduňka, Činčila, Zvonilka.

Účastníci karavany světel. (4. 10. 2014)
Zleva: Racek, Tygřice, Činčila, Mela, ???.

Účastníci sletu oddílu na karavaně světel. (5. 9. 2015)
Zleva: Stopař, Katka Janíková, Žluťásek, ???
Daniela Žálková, Racek, Datel a další.

Účastníci karavany světel. (25. 10. 2019)
Zleva: Stopař, Hafan, Jahoda, Kudlanka, Mlok.

Účastníci karavany světel. (25. 10. 2019)
Zleva: Mlok. Stopař, Hafan, Jahoda, Kudlanka, Drop.

Karavana světel. (6. 11. 2021)
Stopař čte informace o akci.

Karavana světel. (6. 11. 2021)
Zleva: Vážka, Nešinka.

Společné foto z karavany světel. (6. 11. 2021)

Šestý ročník Karavany světel se konal **5. 11. 2022** a Stopař nás při nočním pochodu zavedl až k vodárně pod Čupek. Tím, že během dne pršelo, jsme byli docela mokří.

Viki na Karavaně světel.
(5. 11. 2022)

Karavana světel. (5. 11. 2022)
Zleva: Broskev, Ratatouille, Samsung.

Odpočinek na Karavaně světel. (5. 11. 2022)
Zleva: Lenka Paluzgová, Gekon, Lentilka, Borůvka, Viki, Ratatouille.

Nález pokladu na Karavaně světel. (5. 11. 2022)
Zleva: Viki, Broskev.

Zajímavým počinem **Jana Šupiny** (*Ledňáčka*) ke konci **roku 2013** bylo vydání **oddílového kalendáře** pro rok 2014 (*na výšku*), v němž byli zachyceni naší nejúspěšnější závodníci turistických závodů a CPP na úrovni krajské i republikové. Na fotografování některých členů se také podíleli **Kristýna Sasínová** (*Maceška*) a **Jaromír Šupina** (*Pirát*).

Pískle se fotí pro oddílový kalendář. (1. 11. 2013)

Rolnička. (28. 10. 2013)

Jiskra a Světluška. (28. 10. 2013)

Kwaki se fotí pro oddílový kalendář. (28. 10. 2013)

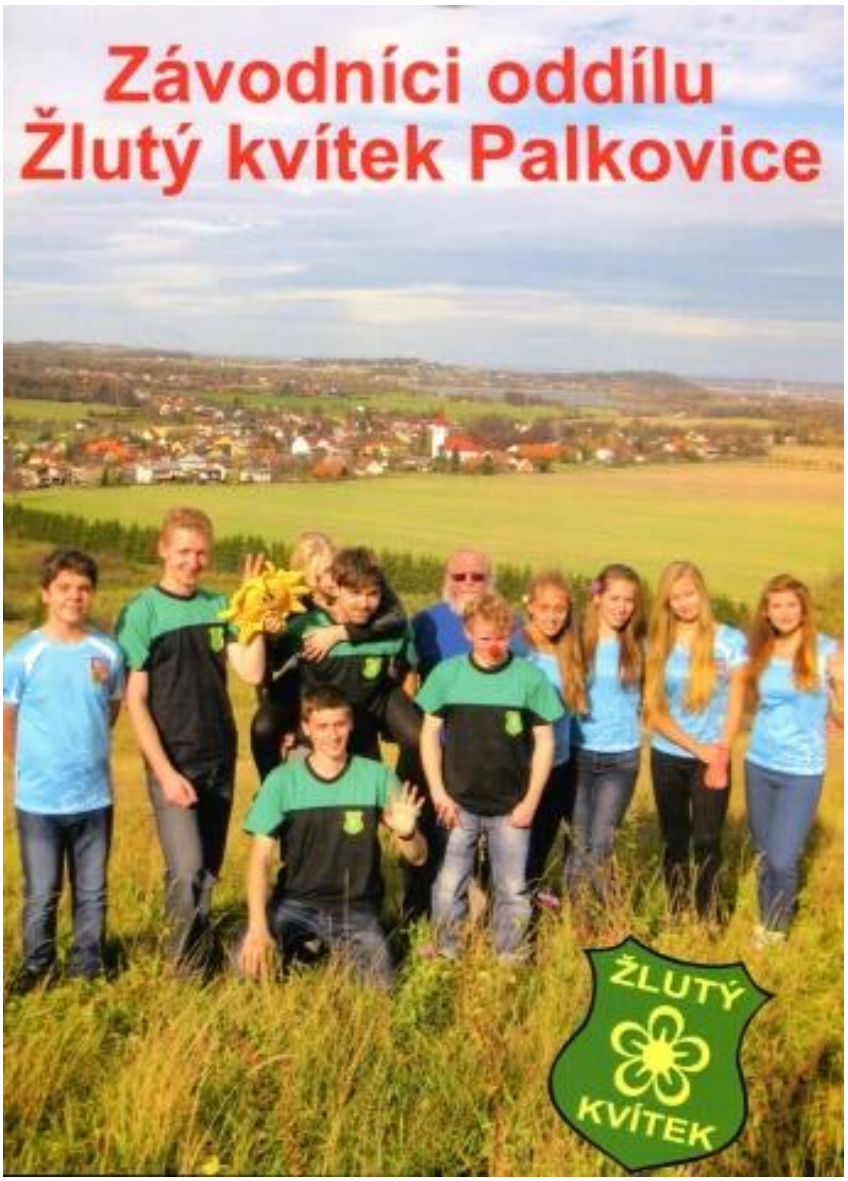

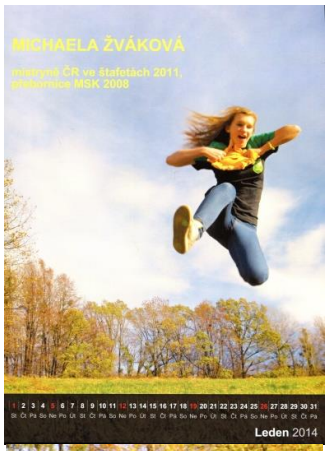
MICHAELA ŽVÁKOVÁ
mistryně ČR ve štafetách 2011,
přebornice MSK 2009
Leden 2014

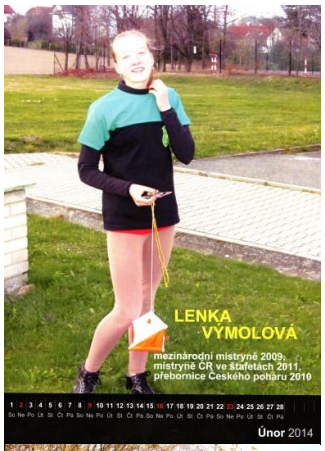
LENKA
VÝMOLOVÁ
mezinárodní mistryně 2009,
mistryně ČR ve štafetách 2011,
přebornice Českého poháru 2010
Únor 2014

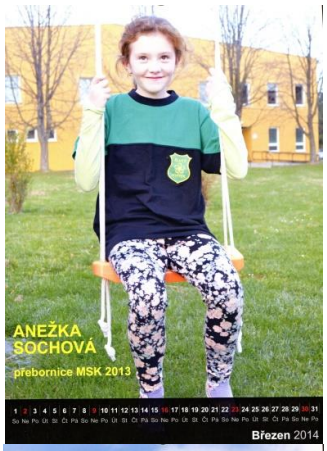
ANEŽKA
SOCHOVÁ
přebornice MSK 2013
Březen 2014

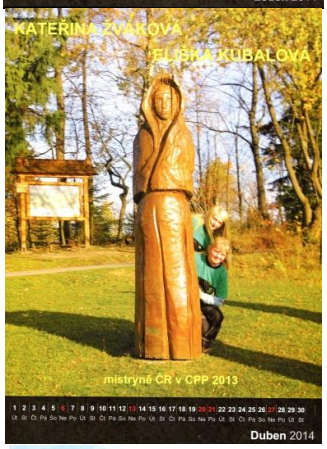
KATEŘINA ŽVÁKOVÁ
ELIŠKA KUBALOVÁ
mistryně ČR v CPP 2013
Duben 2014

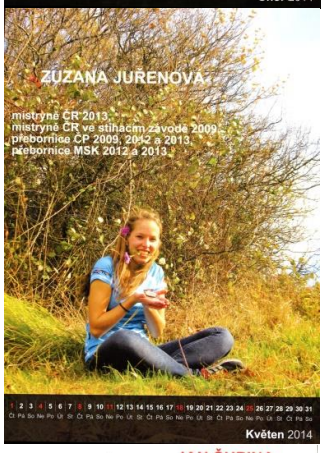
ZUZANA JUŘENOVÁ
mistryně ČR 2013,
mistryně ČR ve stihácm závodě 2009,
přebornice ČP 2009, 2012 a 2013,
přebornice MSK 2012 a 2013.
Květen 2014

MICHAELA ŽVÁKOVÁ
LUCIE JUŘENOVÁ
mistryně ČR ve štafetách 2011,
přebornice MSK 2007 a 2012
LADISLAV
MERTA
mezinárodní mistr 2013
Červen 2014

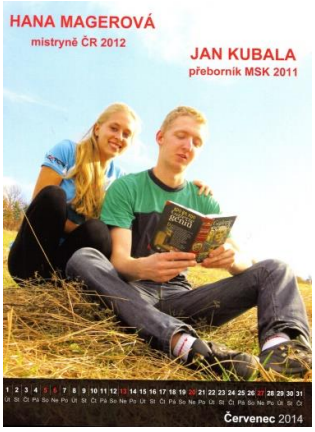
HANA MAGEROVÁ
mistryně ČR 2012
JAN KUBALA
přebornik MSK 2011
Červenec 2014

JAN ŠUPINA
přebornik MSK 2005 - 2007,
mistr ČR v CPP 2000
Srpen 2014

ONDŘEJ HUĎA
přebornik MSK 2009
Září 2014

ADA PALUZGOVÁ
mistryně ČR 2008,
mezinárodní mistryně 2008,
přebornica MSK 2007 a 2010,
mistryně ČR v CPP 2004
Říjen 2014

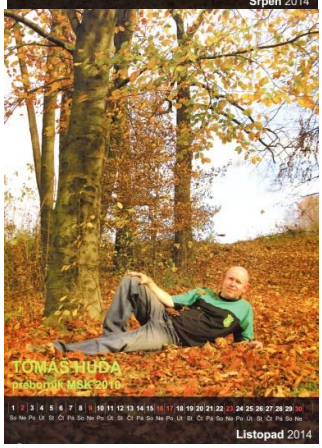
TOMÁŠ HUĎA
přebornik MSK 2010
Listopad 2014

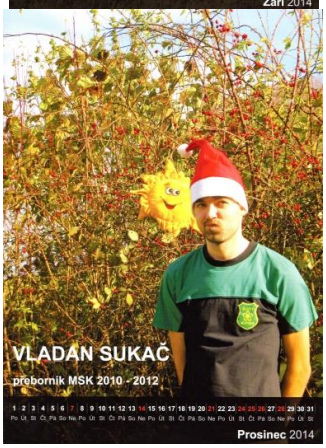
VLADAN ŠUKAČ
přebornik MSK 2010 - 2012
Prosinec 2014

Druhý kalendář pro rok 2014 (*na šířku*) byl vydán s 12 fotografiemi z **oddílové činnosti** roku 2013.

K těmto kalendářům byl vydán ještě další **jednostranný celoroční kalendář** se společnou fotografií členů oddílu.

Kalendář pro rok 2014 se společnou fotografií.

Čas neúprosně běžel, a kdyby nebylo oddílových kronik, asi bychom zapomněli, že ke konci **roku 2015** byl vydán další jednostranný kalendář, a to pro rok 2016. Jeho tvůrce, Ledňáček, připravil dvě varianty, přičemž do tisku nakonec šla **varianta II**.

Kalendář pro rok 2016 – varianta I.

Kalendář pro rok 2016 – varianta II.

Abychom byli v oddílové historii úplní, je nutné se zmínit také o tom, že v průběhu let bylo vydáno několik malých **ročních kalendáříků**. První, pro rok 2000, se objevil na vánoce **roku 1999**, další v závěru **roku 2001** (*pro rok 2002*) a v **prosinci 2003** vychází několik variant pro rok 2004. Zatím poslední oddílový kalendářík byl vydán v rámci MMTZ pro každého účastníka v **září 2011** a byl určen pro rok 2012.

Do jisté doby byly kalendáříky velmi oblíbené, dokonce existuje mnoho jejich sběratelů, ale v době mobilních přístrojů se od této možnosti upouští. Všechny totiž zajímají jen data, a to nikoliv v papírové podobě, která jsou rychlá a uchovatelná. Nemohou se tedy běžným používáním tolik zničit.

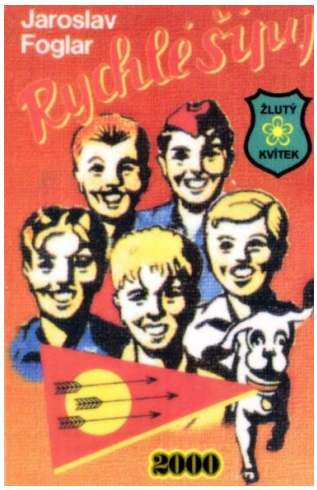

Přední strana kalendáříku pro rok 2000.

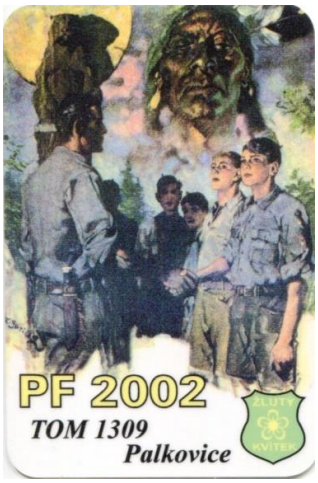

Přední strana kalendáříku pro rok 2002.

Přední strana kalendáříku pro rok 2004 – varianta I.

Přední strana kalendáříku pro rok 2004 – varianta II.

Přední strana kalendáříku pro rok 2004 – varianta III.

Přední strana kalendáříku pro rok 2004 – varianta IV.

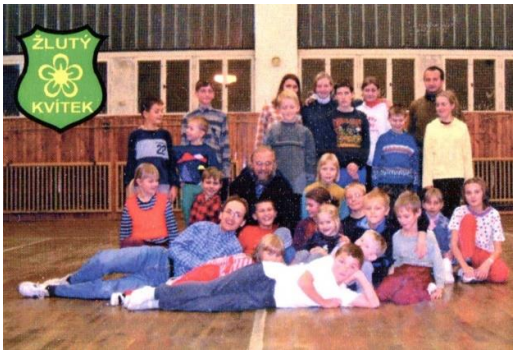

Přední strana kalendáříku pro rok 2004 – varianta V.

Přední strana kalendáříku pro rok 2012 – varianta I.

Přední strana kalendáříku pro rok 2012 – varianta II.

U příležitosti milénia, tedy přechodu jednoho tisíciletí do druhého, bylo v **prosinci 1999** rovněž vydáno první oddílové **novoroční přání**, tzv. **peefko**. Od té doby jich vzniklo, především z **Ledňáčkovy** dílny, rovněž několik. Peefko pro rok 2023 pochází z dílny Evy Kořenské (***Morče***).

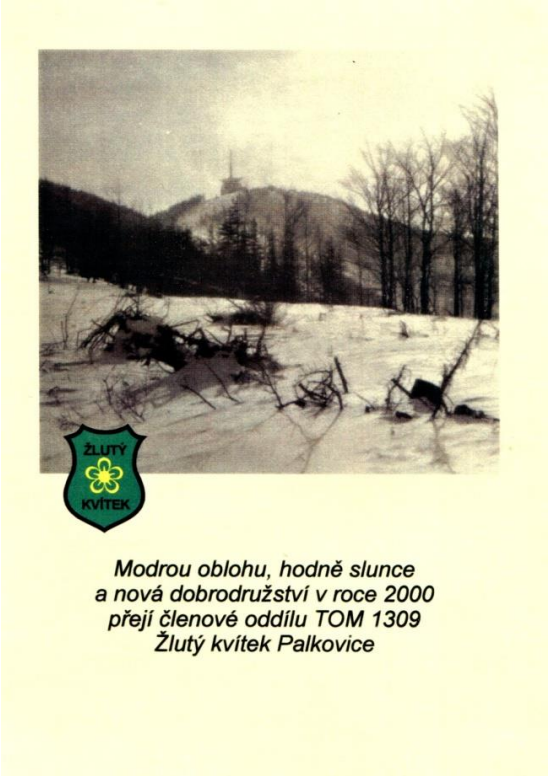

Pf 2014
ŽLUTÝ
KVÍTEK

Pf 2014
ŽLUTÝ
KVÍTEK

Pf 2014
ŽLUTÝ
KVÍTEK

Pf 2014

Krásný rok plný zdraví, radosti a lásky,
Vám z celého srdce přeje oddíl Žlutý kvítek
ŽLUTÝ
KVÍTEK
PF 2015

ŽLUTÝ
KVÍTEK
Pf 2016

BRNO
OSTRAVA
PRAHA
Umění přátelství je zůstat pohromadě, i když jste od sebe daleko. Všem lidem přeje LUP veselé Vánoce a do nového roku mnoho času a zdraví pro přátele a své nejblížší.

DO NOVÉHO ROKU 2016 VÁM LUP PŘEJE
HODNĚ ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI.
L
U
P
PF
2016

Dne **6. 3. 2014** proběhlo v aule Vysoké školy báňské v Ostravě vyhlášení nejúspěšnějších sportovců, trenérů a cvičitelů Moravskoslezského kraje za rok 2013. Mezi oceněnými cvičiteli byl také **Jindřich Plaček** z KČT Palkovice, který převzal ocenění a ručně kovanou cenu od Adolfíny Tačové, bývalé československé reprezentantky ve sportovní gymnastice.

Druhý zprava Jindřich Plaček – člen KČT Palkovice. (6. 3. 2014)

V roce 2014 byl vyhlášen již 20. ročník soutěže „**Vesnice roku**“, jež se pořádala pod patronací Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva zemědělství, Spolku pro obnovu venkova a Svazu měst a obcí. A protože se do této akce zapojila Obec Palkovice, bylo spolkům doporučeno, aby se této akce před hodnotící komisi dne **18. 6. 2014** zúčastnily. Jednotlivé spolky měly své krátké prezentace v místní tělocvičně, a protože i my jsme měli co ukázat, prezentovali jsme se svými výsledky z turistických závodů a závodů CPP. Náš oddíl zastupoval Jiří Bajtek (***Bobr***) a Kristýna Sasínová (***Maceška***).

V rámci Moravskoslezského kraje se ze 17 zúčastněných obcí Palkovice umístily na celkovém **3. místě** a obdržely šek ve výši **100.000 Kč**. Zlatou stuhu získala obec Třanovice, na druhém místě skončily Dolní Životice.

Místostarosta obce Aleš Kubala a Bobr. (18. 6. 2014)

Prezentace oddílu Žlutý kvítek. (18. 6. 2014)

Stánek oddílu Žlutý kvítek. (18. 6. 2014)
Zleva: Jaroslav Čechmánek – předseda TJ, Bobr a Maceška.

Při každodenní práci s dětmi je doprovodným efektem každého vedoucího **strach**. Aby se nikomu při akci nic nestalo, ať se vše podaří, ať vyjde počasí… Strach při vedení oddílu jsem prožíval při mnohých akcích i já. Mohl bych uvést mnoho takových akcí, ale vzpomenu alespoň na tři. Při mistrovském turistickém závodě v Pacově v **roce 2007** letěl nad místem konání závodu záchranný vrtulník. V té době jsme měli na trati **Adu Paluzgovou** (*Pískle*), a podle odhadu se mohla pohybovat právě v místech, kde vrtulník operoval. Protože terén závodu byl velmi těžký, měl jsem strach, že letí právě pro ni. Velmi jsem si oddýchl, když přibíhala v pořádku k cíli. Vrtulník letěl ale k jiné závodnici, která si při závodě poranila nohu.

Další velký strach jsem měl při mistrovském turistickém závodě v Orlové v **roce 2006**, který se začal běhat za pěkného počasí. Ale zrovna, když byla na trati **Soňa Lepíková** (*Ovce*) a **Magdaléna Krčová** (*Labuť*), se počasí zhoršilo, začalo pršet, několikrát se zablýsklo a pořádně zahřmělo. O našich závodnících jsme věděli, že z bouřky mají panický strach a zrovna na ně trefilo to nejškaredší počasí. Naštěstí obě doběhly v pořádku, ale do smíchu jim hned nebylo.

Snad největší strach jsem poznal nejen já, ale i dalších několik členů oddílu, v neděli **8. 6. 2014**, když se po odpolední vyjížďce na kole ztratil člen oddílu **Ladislav Merta** (*Kámen*). Ve večerních hodinách jsme se dali do pátrání, ale protože nikomu neřekl, kde pojede, bylo to velmi těžké. Nejprve se zmapoval pravděpodobný jeho pohyb a jediné místo, které nám z útržků zbylo, byl Čupek. Jenže kde? Do hledání se zapojili Racek, Datel, Rex, Maceška, Kulička, Ledňáček, Žížala, Stopař, Drop, Mela, Kamzík, Bobr, Panter a další, rodiče, známí a také policie. Pátrání trvalo až do pondělního rána, ale bylo bezúspěšné. Naštěstí nebyla moc chladná noc, i když v kraťasech zima byla. Těžce zraněný Kámen se v ranních hodinách probral a sám došel do Metylovic, odkud již byl dopraven do nemocnice. Tehdy se Kámen podruhé v životě narodil. Pro nás všechny z toho plyne velké poučení, **abychom vždy, i když se nám to mnohdy nechce, říkali, kde zrovna pojedeme, protože nikdy nevíme, co se může přihodit.** Pro Kámena to však znamenalo, že na mistrovský závod v Bílovci, kam se probojoval a na který se velmi těšil, mohl zapomenout.

Dne **6. 9. 2014** jsme byli pořadateli **mistrovství České republiky štafet** v turistickém závodě. Opět se několika nadšencům podařilo v okolí Krčůvek a Psí skály postavit náročnou trať. Ředitelem závodu byl Vladan Sukač (*Pony*), hlavním rozhodčím **Jana Slavíková** z oddílu Nezmaři Bílovec, staviteli trati Jan Šupina (*Ledňáček*), Vítězslav Tkáč (*Upír*), Tomáš Huďa (*Drop*) a Tomáš Hrdina (*Grep*).

Účastnické listy, diplomy a plakáty graficky zpracovali Jan Šupina (*Ledňáček*) a Vladan Sukač (*Pony*). Zajímavým počinem bylo zhotovení rozhovoru s účastníky akce, které na video zpracoval a na **youtube** umístil Jakub Linart (*Datel*). Reportérkou byla Monika Mičulková (*Chrpa*).

Sponzorsky se na akci podíleli Obec Palkovice, ArcelorMittal a. s., Ostrava a Klub českých turistů. Celkem se závodu v Palkovicích zúčastnilo **117 závodníků**, tj. 39 hlídek, z České republiky. Jako pořadatele a rozhodčí se na úspěchu závodu podíleli nejen současní vedoucí, instruktoři a členové, ale především opět členové ASPV Palkovice.

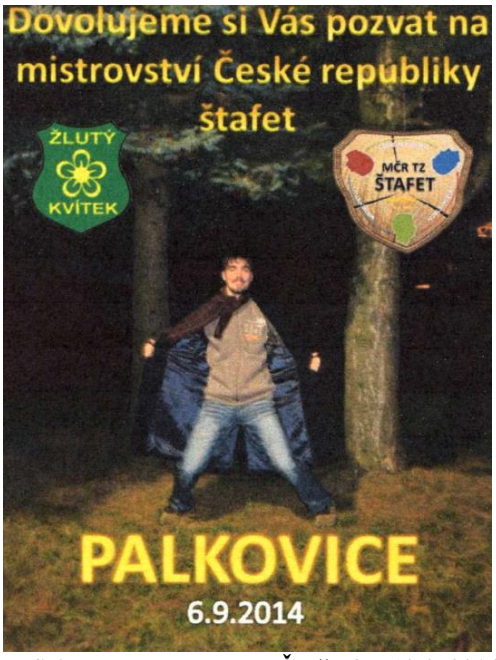

Neoficiální pozvánka na MČR štafet. (6. 9. 2014)

Diplomy pro neoficiální soutěž štafet. (6. 9. 2014)

Medaile a diplom MČR štafet. (6. 9. 2014)

Drop (vpravo) přebírá finanční příspěvek ArcelorMittal a. s. na akci MČR štafet. (24. 4. 2014)

Medailisté MČR štafet z oddílu Žlutý kvítek. (6. 9. 2014)
Zleva: Žluťásek, Mat, Tygřice, Vlnka a Lama.

Na prázdniny **roku 2015** připravil LUP pro členy oddílu **fotosoutěž**, v níž bylo podmínkou udělat zajímavou fotografii s logem oddílu. Vítězem této soutěž se stal **Alfík**, na druhém místě skončil **Hafan** a na třetím **Hříbeček**.

Vítězná fotografie Alfíka. (2015)

Ledňáček předává Alfíkovi cenu. (25. 9. 2015)

Ledňáček předává cenu Hafanovi. (16. 8. 2015)

Rex předává cenu Hříbečkovi. (18. 12. 2015)

V průběhu druhého pololetí **roku 2015** členové LUP připravili další **soutěž**, tentokráte **elektronickou**, v níž měli zájemci odpovědět na úkoly s různými náměty. Tato soutěž se hodnotila každý měsíc a výherci opět dostávali zajímavé věcné ceny.

Pony předává ocenění Kámenu.
(16. 8. 2015)

Ledňáček předává cenu Mlokovi. (5. 9. 2015)
Za nimi zleva Datel a Racek.

Kámen dostává ocenění od Ledňáčka. (25. 9. 2015)

Pony předává ocenění Žížale. (27. 9. 2015)

Ledňáček předává ocenění Rolničce. (2. 10. 2015)

Pirát dostává ocenění od Ponyho. (18. 10. 2015)

Šídlo dostává ocenění od Ledňáčka. (15. 1. 2016)

Jednou z odměn byla **prohlídka televizního studia Noe**, kterou získala **Hana Polášková** (*Hafan*). Z technických důvodů si však na prohlídku musela počkat delší dobu a konečně **7. 2. 2017** se sen stal skutečností. Celou akci zajišťoval **Jakub Linart** (*Datel*), extérní spolupracovník TV Noe a Hafan se jí zúčastnil se svou babičkou, Emílií Halešovou.

Hafan – vítěz elektronické soutěže. (7. 2. 2017)

Hafan s kamerou v TV Noe. (7. 2. 2017)

Dne **3. 10. 2015** jsme pro členy oddílu a pro jejich rodinné příslušníky uspořádali **autobusový zájezd na Olomoucko**. Této akce se celkem zúčastnilo 41 cestujících a první naší zastávkou byla **výrobna tvarůžek** v Lošticích. Zde jsme si nejprve prohlédli muzeum a potom jsme „vykoupili“ celý obchod s **voňavými pochoutkami**.

Další naší zastávkou byla zoologická zahrada na Svatém kopečku. A protože bylo pěkné počasí, tak jsme si pobyt příjemně užívali.

Kámen při exkurzi v Lošticích. (3. 10. 2015)

Exkurze v Lošticích. (3. 10. 2015)

U netopýra v olomoucké ZOO. /3. 10. 2015)
Zleva: Ledňáček, Hříbeček a Pirát.

Odjezd ze ZOO. (3. 10. 2015)
Zepředu dozadu: Jana Ručková, Zlatíčko, Mela, Strom, Výr, Drop, Pirát, Hříbeček, Lenka Žváková, Sova.

Účastníci putování Olomouckým krajem. (3. 10. 2015)
Zleva: p. Kubalová, Kámen, Hafan, Morče, Rejsek, Žluťásek, Sova, Duha, Jahoda, Strom, Drop, Ledňáček, Pirát, Hříbeček, Kateřina Janíková, Zlatíčko, Lenka Žváková, Jara Ručková, Sluníčko, Výr, Libor Kubala, Puk.

Asociace turistických oddílů mládeže pořádala **4. 6. 2016** při příležitosti oslav 25. výročí založení **výlet parníkem**. Více než dvě stovky tomíků a hostí se plavilo tři hodiny po Vltavě. Jediným naším zástupcem této zajímavé akce byla **Julie Halešová** (*Žížala*) se svým přítelem, pozdějším manželem, Michalem.

Účastníci historické plavby po Vltavě. (4. 6. 2016)

Julie Halešová (Žížala) před plavbou lodí. (4. 6. 2016)

Historická loď **Vltava** byla spuštěna na vodu ve 40. létech minulého století a na své palubě nesla také prezidenty Masaryka a Havla. V roce 2016 kromě tomíků vezla i kapelu Johnyho blues bandu, která během plavby příjemně vyhrávala. V podpalubí se účastníci mohli

občerstvit a došlo i na gratulace Janu Havelkovi, emeritnímu předsedovi KČT a Ivo Poduškovi, dlouholetému vedoucímu plzeňských tomíků.

Zprava předseda ATOM Tomáš Novotný a vedoucí plzeňských tomíků Ivo Poduška. (4. 6. 2016)

Michal a Žížala. (4. 6. 2016)

V letech **2016** a **2017** se především dorostenci oddílu se střídavými úspěchy zapojili i do jiných běžeckých závodů. **Ondřej Šnajder** (*Mlok*) se zúčastnil dne **25. 9. 2016** závodu na 6 km Craft Fest Ostrava (*čas 32:06 minut*), dne **5. 11. 2016** závodu na 3.333 metrů Hornická desítka Frýdek-Místek (*čas 14:19* minut) a dne **22. 4. 2017** závodu na 5 km Night Run Ostrava (*čas 23:41 minut*).

Dne **20. 8. 2016** se **Ladislav Merta** (*Kámen*) se startovním číslem 4.429 zúčastnil v Litovli závodu **Spartan race**, což je náročný vytrvalostní běžecký závod o různých délkách a s mnoha překážkami. Jeho výsledek nebyl nejlepší a v čase **1:33,51 hodin** se umístil na **750. místě** z celkového počtu 3.778 závodníků v kategorii mužů. Další závod Spartan race proběhl **29. 4. 2017** v Koutech nad Desnou, v němž se **Kámen** s časem 2:37,06 hodin umístil na **255. místě** z celkového počtu 2.737 účastníků. Tohoto závodu se rovněž zúčastnil **Petr Bílek** (*Kamzík*), který se s časem 2:33,52 hodin umístil na **210. místě**.

Další závod v Litovli proběhl dne **19. 8. 2017** za účasti **5.361 závodníků**. **Kámen** se v něm s časem 1:09,42 hodin umístil na **1.137. místě**, Vít Šnajder (***Scrappy***) s časem 1:01,49 hodin na **683. místě** a **Kamzík** s časem 54,26 minut obsadil **326. místo**. Nejtěžší závod Kámen a Kamzík absolvovali v Liberci **dne 23. 9. 2017**, v němž se **Kámen** umístil na **142. místě** v čase 4:45,13 hodin (*podle věku se umístil na **3. místě***) a **Kamzík** skončil na **144. místě** v čase 4:45,15 hodin (*podle věku se umístil na **4. místě***).

Kamzík a Kámen na Spartan race v Litovli. (20. 8. 2017)

V této části jsme se dosud zabývali většinou sportovními úspěchy členů v rámci běžeckých závodů. Mnozí z nás si vzpomínají na doby, kdy se např. Ada Paluzgová (***Pískle***) aktivně zapojila do činnosti oddílu taekwonda a ženské kopané v Trojanovicích a na Pržně.

Pískle

Trojanovické ženské družstvo.
Pískle v prostřední řadě první zprava.

A do oddílu taekwonda chodili i další členové oddílu (*Kwaki, Rex, Hraboš, Datel*), kteří své umění předvedli na vánoční soutěži **20. 12. 2006**.

Kwaki

Hraboš

Datel

Rex

Pískle

Pískle

Hraboš (červená helma)

Kwaki (modrá helma)

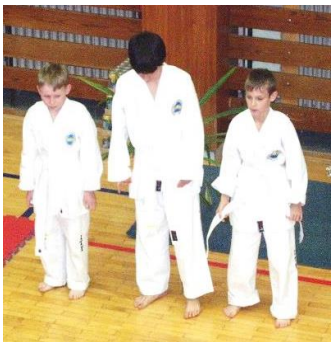

Rex (vlevo), Datel (vpravo)

Rex (vlevo), Datel (vpravo)

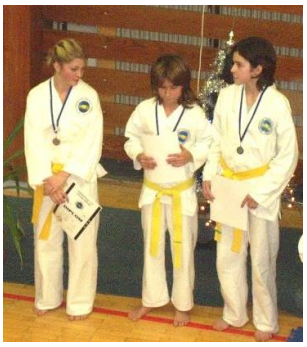

Pískle (vlevo)

Samozřejmě, že nesmíme zapomenout ani na úspěchy dalších členů oddílu ve fotbalu (*např. Divočák, Anakonda, Beran, Ondatra*), sportovní gymnastice (*např. Koloušek, Fifinka*), volejbalu (*např. Verča, Růžička, Kwaki, Jaguár, Velryba*), ping-pongu (*např. Hafan, Duha, Lama, Škorpión*) nebo florbalu (*např. Kevin, Ondatra, Myšáček, Pony, Beran, Myš, Silver*).

Smíšený turnaj ve florbalu – 3. místo. (28. 12. 2012)
Zadní řada zleva: Kevin, Beran, ???, Ondatra,
Dolní řada uprostřed: brankář Pony.

Vítězové Podbeskydské florbalové ligy. (29. 3. 2013)
Zleva: Beran, Anakonda, Myš, Ondatra, Pony, Kevin.

Chocholouš (*Jakub Najdek*) absolvoval ŠERPA výstup na Lysou horu, ale aktivně se zapojoval i do různých cyklistických sjezdů a závodů. **Opice** (*Jakub Marák*) pod hlavičkou JAPA sport team dne **19. 6. 2016** obsadil **1. místo** na in-line maratónu kolem Olešné.

ŠERPA výstup na Lysou horu.
První zprava Chocholouš.

In-line maratón kolem Olešné. (19. 6. 2016)
Na 1. místě zleva Opice, dále Lukáš Vahalík, Radim Skurka, Martin Vlach.

Marek Závodný (*Beran*) a **Jakub Najdek** (*Chocholouš*) se v **roce 2015** zúčastnili expedice PELIKANIS na Mont Blanc, při níž byli úspěšní a vrchol dobyli.

Na vrcholu Mont Blancu. (2015)
Zleva: ???, Beran, ???, Chocholouš.

Pro doplnění informací o našich členech musíme zmínit úspěchy i v dalších oblastech. Ve dnech **13. – 20. 8. 2007** se v polském Biskupcu konala mezinárodní soutěž o nejkrásnější **MISS Switezianku**, při níž musela děvčata během týdenního pobytu zvládnout nejen nácvik hlavního programu pod vedením choreografky z Ukrajiny, ale i svá vlastní vystoupení. Českou republiku reprezentovaly mj. Ada Paluzgová (***Pískle***) a Kateřina Kouláková (***Rychlonožka***). Za Českou republiku Pískle získalo titul **MISS FOTO**.

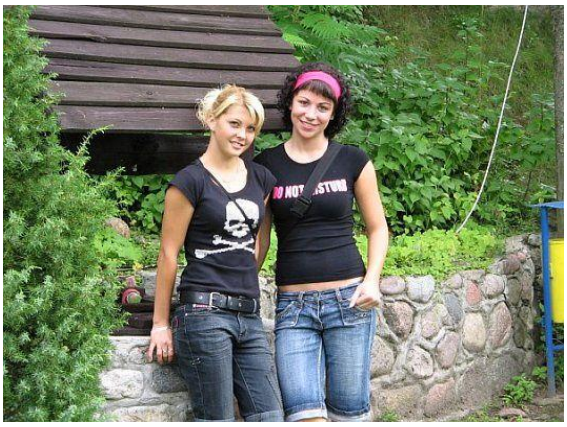

Pískle a Rychlonožka (2007)

MISS FOTO – Pískle. (20. 8. 2007)

V **roce 2010** v rámci modelingové agentury nafotily Barbora Kaňoková (***Beruška***) a Ada Paluzgová (***Pískle***) pěkné kolekce fotografií, jejímiž autory byli Hana Kuncová a Michal Krusberský.

Pískle

Beruška

V **únoru 2008** byla televizní stanicí NOVA vyhlášena celostátní pěvecká soutěž pod názvem **X Factor**, do které se přihlásilo okolo 6.000 amatérských zpěváků. Jednou z přihlášených osob byla také **Kateřina Kouláková** (*Rychlonožka*). Ta postoupila do Prahy mezi nejlepších 60 zpěváků z prvního kola v Ostravě. Ta se dokázala probojovat mezi nejlepších 16 zpěváků, tj. až do **semifinále**, ale v závěru se jí z důvodu nervozity nepodařilo dobře zazpívat píseň Anety Langerové a finále jí uteklo.

Zpívání má Rychlonožka „v krvi“ od malička a již ve 13 letech vystupovala s rodinnou kapelou **SAGAR**. Postupně prošla různými formacemi, soutěžemi a žánry, až nakonec zjistila, že jí nejvíce sedí to, co si napíše sama. První písničku složila v 17 letech.

Jako herečka se poprvé objevila v **roce 2010** ve výchovných koncertech pro děti a mládež. Později začala se **„Společností pro historii a romantiku“** účinkovat ve dvou historických divadelních představeních. Ráda také moderuje společenské a kulturní akce, sportovní události, pěvecké a jiné soutěže, plesy a dětské karnevaly. Pro děti účinkovala v programu **„Kačenka to s dětmi umí“,** kde při vystoupeních s dětmi zpívá.

Ve dnech **20. – 21. 4. 2012** se zúčastnila mezinárodní pěvecké soutěže **„ČESKO ZPÍVÁ“**, která se konala v Trutnově, v níž obsadila **2. místo** a získala cenu V. I. P. poroty. Přihlásila se také do hudební soutěže pro mladé zpěváky **„Czechtalent“**, která se konala **23. května 2012** ve Zlíně. V konkurenci **273 zpěváků** zvítězila (*ve finále zpívala vlastní píseň **Něha***) a obdržela finanční odměnu a pozlacenou sochu od sochařky Petry Vajdákové.

Kateřina Kouláková. (21. 4. 2012)

Kateřina Kouláková
(autor fotografie www.fotojarijko.cz)

Vítězství v soutěži Czechtalent bylo zásadním zlomem v její kariéře. Byla zvána na hudební festivaly (*např. ve dnech 12. – 15. 7. 2012 na Colours of Ostrava, v roce 2012 do skotského Edinburghu a na frýdecko-místecký festival Sweetsen fest,* ve dnech *2. – 3. 8. 2013 se zúčastnila Beer Fest ve Frýdlantě nad Ostravicí*), vydala také své první demo CD **Jarní** se sedmi skladbami v anglickém i českém jazyce a odstartovala pod uměleckým jménem **KACZI** vystoupení s vlastní kapelou.

V **roce 2012** začala studovat muzikálový zpěv v ostravské škole Pop Academy u profesorky Táni Wajsové a zúčastnila se hudební soutěže **Česko hledá SuperStar**. Zároveň byla studentkou Palackého univerzity v Olomouci. V **roce 2013** nastoupila na Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze, kde studovala obor jazzový a populární zpěv. Společně s fotografem Jaroslavem Krkoškou natočili první videoklip k písni **Spring**. V **roce 2018** vydala hudební nahrávku **Polonahá** a **13. 10. 2021** pokřtila nové CD album s názvem **Nahá**.

Krásný **dárek k 30. výročí oddílu** přinesla **Zuzana Juřenová** (*Jiskra*), když se dne **17. 5. 2017** vyfotila na vrcholu nejvyšší evropské hory – **Mont Blancu** s logem našeho oddílu. Je to zvláštní pocit, když členové pamatují na oddíl, v němž začínali a strávili mnoho krásných i méně krásných chvil.

Jiskra na vrcholu Mont Blancu. (17. 5. 2017, foto Michal Kubíček)

V **Palkovických listech č. 4/2017** byla veřejnou o jejím úspěchu informována formou rozhovoru, který vedl Tomáš Hudi (*Drop*) a který publikujeme ve zkrácené verzi:

Zuzko, nějaký ten rok Tě znám a vím, že adrenalinové sporty ti nejsou cizí. Přesto se musím hned v úvodu zeptat, co Tě vedlo k rozhodnutí vydat se na nejvyšší horu Evropy?

„O Vánocích jsem byla s kamarádem na Lysé hoře a dostala jsem od něj nabídku, zda bych se nechtěla přidat k jeho expedici mířící na Mont Blanc, a tak jsem souhlasila. Ono mě nikdy vlastně nenapadlo, že bych se někdy chtěla na Mt. Blanc vydat, ale v horách trávím svůj

*čas moc ráda. Přesto, že je tato hora docela turisticky **„profláklá“**, neviděla jsem důvod, proč to nezkusit. Zkušenost to byla velice krásná a dalo mi to určitě mnoho.“*

Mohla bys našim čtenářům říct, kolik času Ti zabrala příprava na samotný výstup a jakým způsobem vlastně probíhal?

*„Na samotný výstup jsem se připravovala zhruba **půl roku**, ale samozřejmě že jsem nějakou fyzičku a trochu lepší kondici měla už předtím. Příprava probíhala tak, že jsem chodívala častěji běhat (cca **3-4 krát týdně**) a do toho jsem si každý týden vylezla na nějaký „kopec“ v okolí Beskyd nebo Malé Fatry. Ještě bych zmínila, že jsem před výstupem chodila často lézt, ať už na skály, nebo na umělou stěnu, což mi dodalo značnou dávku **„morálu“***, tedy *touhu překonat obtíže, bez kterého bych jinak možná vrchol nezdolala.*

*Na Mt. Blanc nás šlo celkem sedm, dvě holky a pět kluků, přičemž jsem větší polovinu **„bandy“** neznala. Znala jsem pouze dva kluky, se kterými se vídám a jezdím na hory už od mala, a kteří mě do téhle expedice v podstatě **„uvrtali“**. Znáte to, kamarád má kamaráda, a ten zase dalšího kamaráda, a tak nějak jsme se dali do kupy se společným cílem – pokořit Mont Blanc. Před výstupem na Mt. Blanc jsme absolvovali ještě **aklimatizační výstup** na **Gran Paradiso** (4.061 m), který je nejvyšším vrcholem pohoří Grajské Alpy, ležící v Itálii. Samotný výstup a následný sestup nám zabral zhruba **3 dny**. V úterý **16. května** ráno jsme se z francouzského městečka **Chamonix** vydali k lanovce, kde jsme se vyvezli do stanice Plan de l‘aiguille (stanice leží ve výšce cca 2.000 metrů nad mořem) a pokračovali cestou Grands Mulets přes Glacier de Bossons až na chatu Grand Mulets Hut, kde jsme přespali. Ve středu ve **2 hodiny ráno** jsme vyrazili na samotný vrchol, cestou kolem Dôme du Goûter a Vallot hut. Na vrcholu jsme stanuli krátce před polednem a už v šest hodin odpoledne jsme byli zase šťastně zpátky na chatě Grands Mulets kde jsme naposled přespali, nabrali síly a ve čtvrtek sestoupili stejnou cestou dolů do Chamonix.“*

Je všeobecně známo, že v určité nadmořské výšce začíná řídnout vzduch a člověk je tak vystaven značné fyzické zátěži. Jak probíhal výstup ve Tvém případě a nastala někdy situace, kdy jsi už cítila, že to nedáš?

*„Situace, kdy bych si řekla, že to nedám, nenastala, ale nějaké ty krize jsem měla. Když se člověk dostane do výšky kolem 4.000 metrů nebo těsně před ní, začne opravdu cítit řidší vzduch, začnou ho **„pálet“** nohy, každý krok či pohyb je namáhavější, stojí více úsilí a je třeba ho více prodýchat. Hlava mě bolela jen krátce při sestupu. Největší krizi jsem měla, když nám zbývalo poslední 400 metrů k vrcholu. Byl tam úsek, který byl trochu prudší, takže jsme cepín museli zabodávat tím ostrým zobákem, co je na hlavici. Chvílemi to trochu připomínalo ledovcové lezení. Tam jsem začala mít docela strach a říkala jsem si, že opravdu netuším, jak to potom sejdu dolů.“*

Výstup se úspěšně zdařil a Ty jsi na vrcholu vztyčila vlajku našeho oddílu. To je pro náš oddíl a také naši obec velká čest. Co se v tu chvíli honilo v hlavě sympatické studentce a mladé dívce z Palkovic?

*„I pro mě byla **čest vynést oddílovou vlajku na vrchol**. Upřímně musím říct, že jsem byla na vrcholu moc šťastná a spokojená, že se nám to povedlo, počasí vyšlo, výhledy byly dech beroucí. V hlavě se mi ale celou tu dobu honilo jen **„prosím, ať už jsme dole“**, protože jsem věděla, že ještě nemáme vyhráno. Tady sranda teprve začíná, neboť cesta dolů je ještě dlouhá a kvůli rozbředlému sněhu i docela nebezpečná.“*

Jako turista vím, že výstup na vrchol hory je mnohdy méně náročný než následný sestup dolů. Už třeba kvůli zvýšené únavě. Jak je to v případě alpských velikánů?

„Jak už jsem naznačila v přechozí odpovědi, sestup byl zdlouhavý, úmorný a nekonečný. Díky rozbředlému sněhu jsme se navzdory sněžnicím bořili po kolena ve sněhu, slunce nás smažilo za živa v „bílém ledovcovém kotli a všichni jsme se těšili, až budeme konečně dole. Alpy, kromě neskutečně nádherných pohledů na své ledovcové štíty, nabízejí také spoustu nádherných zákoutí, vesniček a míst, kde se tají dech nejen pohledem na vrcholy ledovců.“

Jak jsi prožívala Ty tu společnou atmosféru a předpokládám i potřebnou regeneraci po takto náročném výšlapu?

„Regenerace byla jasná. Po sestupu do Chamonix jsme se celý den flákali v kempu na trávě, popíjeli výtečné červené víno a odpočívali. Ano, Alpy nabízejí kromě samotných hor samá kouzelná místa a zákoutí, bohužel my jsme se nikde jinde než do hor a do malebného městečka Chamonix nepodívali.“

Je na obzoru nějaká další výzva, která posune Tvé sny nebo cíle o úroveň výše?

„Jsem pyšná na to, že jsem členkou oddílu a že jsem své dětství mohla strávit v tak báječném oddíle a s tolika báječnými lidmi. Popravdě řečeno nikdy jsem nesnila o tom, že bych se na Mt. Blanc vydala, ale dostala jsem tu příležitost jet, a tak jsem se rozhodla tuto výzvu přijmout. Touhle výzvou to všechno teprve začíná, plánů a dalších cílů mám spousty, ale nechci je úplně prozrazovat. Určitě bych se chtěla podívat na ***Elbrus*** *(5.642 metrů nad mořem), taky na nějaké* ***„vyšší kopečky“*** *v panenské přírodě Kyrgyzstánu a jednou bych ráda vylezla na* ***Matterhorn****, jedné z nejkrásnějších hor Evropy.“*

Myslím si, že bychom se měli v této publikaci zmínit nejen o sportovních úspěších členů oddílu, ale také bych rád upozornil na **specifika** oddílových vedoucí. Každý, kdo v oddíle jako vedoucí pracoval, **„musel“** být výtvarníkem, hudebníkem, choreografem, grafikem či alespoň trochu manuálně zručným. Při své práci s dětmi si velmi často sami nachystali spoustu herních pomůcek, navrhovali a připravovali různé varianty diplomů, cen do soutěží, organizovali různá vystoupení nebo společně s dětmi zpívali písničky.

Když Lubomír Bužek (***Pavouk***) viděl, že je nutné udělat nástěnky s druhy uzlů nebo ohnišť, neváhal a ihned zhotovil. Ještě dnes jsou tyto pomůcky využívány.

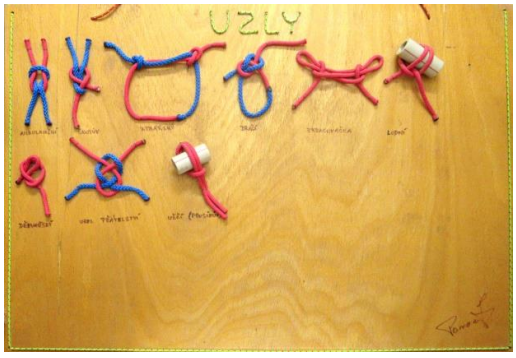

Nástěnka s uzly.

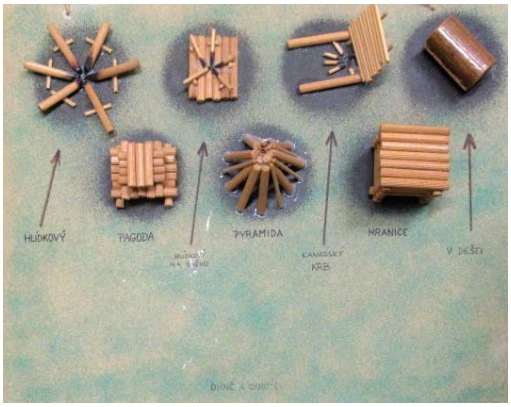

Nástěnka s druhy ohnišť.

A když se někde objevily zajímavé hry, které byly pro nás cenově nedostupné, tak se za chvíli v klubovně objevily. Vyrobili je naší vedoucí. A tak máme k dispozici bludiště, rybičky a cubé, které zhotovil Petr Sasín (***Stopař***), panáka pro hod do tlamy a tlamičky z pohádky Hrnečku vař, které zhotovil Michal Haleš (***Racek***) ve spolupráci se svou sestrou Julii Miklovičovou (***Žížala***) a sestřenici Martinou Poláškovou (***Fišky***).

Velryba.

Kapřík.

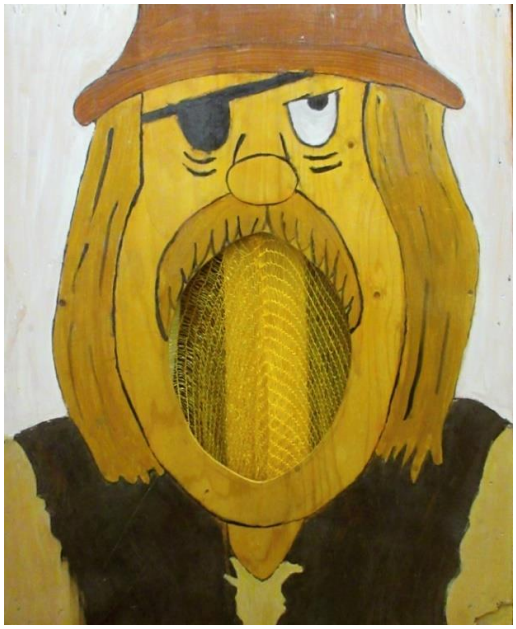

Hod do tlamy.

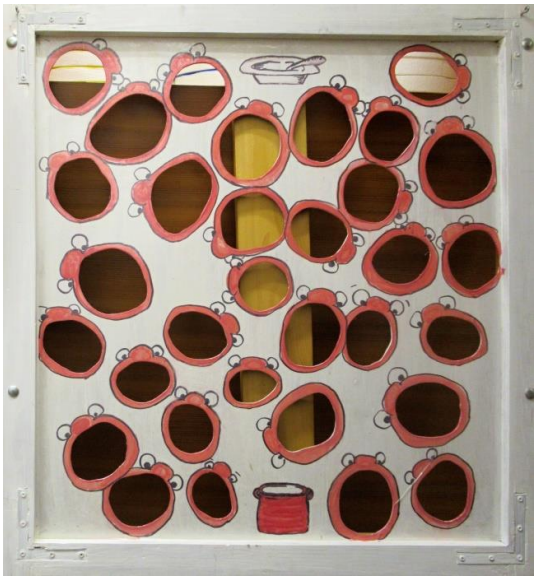

Tlamičky z Hrnečku vař.

A když bylo třeba něco pro oddíl zhotovit (*např. tyče a terče na turistické závody, stolek pod skříňku*) zruční vedoucí Stopař, Racek a Drop vzali do rukou sekery, pily, kladívka a hřebíčky a za chvíli bylo vše hotovo.

Oslavy **30. let vzniku oddílu**, které proběhly **26. 8. 2017**, si tentokráte vzali na starost členové LUP, kteří pro současné a bývalé členy oddílu zajistili vše pro **opékání špekáčků**. Zázemí pro akci nám poskytl oddíl odbíjené a Obec Palkovice zajistila pro nepřízeň počasí postavení stanu. Akce se celkem zúčastnilo **43 členů a hostů** ve věkovém rozpětí 1-56 let.

Cílem akce bylo, abychom dokázali nechat někde v batozích či taškách své mobily či tablety, setkat se a zavzpomínat si na mládí. Ale na začátku akce šli vybraní jedinci položit květiny ke hrobu Lišáka.

Poté u ohně každý z přítomných přinesl nějakou tu vzpomínku na svou činnost v oddíle. Byla škoda, že akce se nezúčastnil nikdo ze zakládajících členů oddílu (*tedy kromě inventáře Piráta*).

Pozvánka na akci zhotovená Ledňáčkem.

Záběr z opékání špekáčků. (26. 8. 2017)
Zleva: Ája, Lumpík, Kiwi a Růžička.

Růžička a Pirát s dárkem od LUP na opékání.
(26. 8. 2017)

Na akci hrajeme pétanque. (26. 8. 2017)
Zleva: Kamzík, Bobr, Rex, Pony, Iva, Grep, Kiwi, Upír.

První společná fotografie ze setkání. (26. 8. 2017)
Horní řada zleva: Hříbeček, Honza, Hvězda, Lumpík, Ptáče, Bledule, Rex, Lachtan, Ája, Lama, Žluťásek, Tygřice, Pirát, Jahoda, Prcek. Bobr, Grep. Kamzík, Drop, Ovce.
Dolní řada zleva: Ledňáček, Pony, Kiwi, Upír, Růžička.

Druhá společná fotografie ze setkání. (26. 8. 2017)
Zleva: Patrik, Střevlík, Zdenka, Honza, Hvězda, Ledňáček, Sova, Pirát, Iva, Racek, Daniela, Mela, Jirka, Kobylka, Alfík, Myška, Bob, Konvalinka, Prcek, Drop, Kamzík, Rex, Bobr, Perlička, Stopař, Pony, Upír, Grep. Kiwi, Kulička.

LUP s Pirátem. (26. 8. 2017)

Nejstarším členem oddílu se v průběhu **roku 2018** stal **Jindřich Plaček – Šíp** (** 4. 10. 1933*), a to po oficiálním ukončení činnosti turistického oddílu Modré šípy v červnu 2018, tedy po padesáti letech. Dne **4. 10. 2018** mu Pirát, Drop a zástupkyně ASPV Palkovice Martina Mertová (*Konvalinka*) popřáli u příležitosti 85 let jeho narození pevné zdraví a elánu. Při té příležitosti jsme se rozhodli, že starším a zasloužilým vedoucím budeme přát při jejich významných jubileích (*50 let, 60 let atd.*).

Konvalinka a Drop u Šípa. (4. 10. 2018)

Drop předává zdravici za oddíl. (4. 10. 2018)

Při příležitosti oslav **100. výročí vzniku Československa** jsme se dne **28. 10. 2018** zúčastnili slavnostního shromáždění, které začínalo průvodem od obecního úřadu v Palkovicích k prostranství před kulturním domem. Do průvodu jsme šli převážně v oddílových tričkách s batohem na zádech. Zástupci oddílu, **Petr Bílek** (*Kamzík*) a **Kateřina Žváková** (*Lama*), nesli vlajku České republiky a obce Palkovice. Na prostranství zazněly hymny a nezbytné projevy zástupců obce. V závěru ceremoniálu došlo k odhalení nové podoby pomníků obětem I. a II. světové války. Zda se jedná o zdárné provedení pomníků, může ocenit zřejmě až ta příští generace. Účastníci shromáždění dostali dárky – sklenice (*těch bylo málo*) a barevné svíčky, a poté odešli na výstavku k 100. výročí státu a zájemci si mohli venku zahrát i různé tradiční hry, např. drápky, kuličky nebo pinkes, které jsme pro ně připravili. Již za tmy byl realizován slavnostní ohňostroj.

Účastníci slavnostního průvodu. (28. 10. 2018)

Místostarosta David Kula při slavnostním projevu. (28. 10. 2018)
Za ním s vlajkami Kamzík a Lama.

Nový památník. (28. 10. 2018)

Horní řada zleva: Kamzík, Opička.
Prostřední řada zleva: Rejsek, Žluťásek, Morče, Lama, Duha, Tygřice, Mat.
Dolní řada zleva: Viki, Motýlek, Jahoda, Puk.

Hraní pinkesu. (28. 10. 2018)
Zleva: Pony, Rejsek, Puk, Kamzík, Mlok, Morče.

Expozice turistických oddílů a skautů.
(28. 10. 2018)

Oddílovou schůzku **15. 2. 2019** jsme využili k tomu, abychom dodatečně popřáli jednomu ze členů vedení oddílu – **Tomáši Huďovi** – **Dropovi** (* *8. 2. 1969*), při příležitosti jeho významného jubilea. Kromě přání od zúčastněných členů si mohl poslechnout i zpěv Vrabčáků a ode všech obdržel i malé dárky, jako např. pexeso pro cvičení jeho stárnoucí paměti a puzzle pro rozvíjení jeho trpělivosti.

Oslavy Dropových narozenin. (15. 2. 2019)
Zleva. Drop, Malina, Bubu, Myšák, Ratatouille, Mimoň, Mat, Lumpík, Hříbeček.

Dne **22. 6. 2019** jsme byli pořadateli **mistrovství České republiky** v turistickém závodě. I když dodnes opět nevíme, zda to bylo za odměnu nebo za trest. Přes počáteční potíže se sháněním finančních prostředků se opět několika nadšencům podařilo v okolí sjezdovky a Baděnovic postavit velmi náročnou trať. Ředitelem závodu byl Vladan Sukač (*Pony*), hlavním rozhodčím **Jana Slavíková** z oddílu Nezmaři Bílovec, staviteli trati Jan Šupina (*Ledňáček*), Barbora Pustková (*Vločka*), Ondřej Huďa (*Rex*), Kristýna Sasínová (*Maceška*). Kamil Baláž, Petr Sasín (*Stopař*), Jan Kubala (*Kwaki*) a Barbora Pěchová. Záštitu nad vlastním závodem převzal **prof. Ing. Ivo Vondrák, CSc.**, hejtman Moravskoslezského kraje.

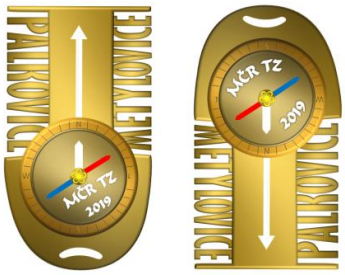

Pamětní listy, info o závodě a diplomy graficky zpracovala **Kristýna Sasínová** (*Maceška*), medaile pro MČR zhotovil **Tomáš Fúsek** z Mikulášovic na návrh **Jana Šupiny** (*Ledňáčka*), plastovou upomínku na 3D tiskárně zhotovil **Jiří Bajtek** (*Bobr*). Pro kategorii OPEN medaile graficky připravil Jan Šupina (*Ledňáček*) a na 3D tiskárně vytiskl **Martin Kocich** z Palkovic. O internetové stránky se starali **Lukáš Sasín** (*Kulička*) a **Vladan Sukač** (*Pony*). Zajímavým počinem bylo **on-line seznámení** účastníků s tratěmi a také **přímý přenos** závodu na internetu, o který se postaral **Jakub Linart** (*Datel*), který při vyhlášení výsledků rovněž promítl krátký záznam z trati. O výzdobu sálu v Metylovicích se postaraly **Kateřina Vyvialová** (*Myška*), **Petra Vyvialová** (*Kobylka*) a **Martina Vyvialová** (*Alfík*). Moderování měli na starosti **Tomáš Huďa** (*Drop*) a **Darja Kochaňová** (*Pírko*).

Sponzorsky se na akci podíleli Obec Palkovice, Obec Metylovice, Moravskoslezský kraj a Klub českých turistů. Ceny věnovali Jakub Najdek (*Chocholouš*), ALPA a.s., Martin Sosnar (*tatínek Třpytky*) a další. Celkem se závodu v Palkovicích zúčastnilo **170 závodníků** z České republiky a **12 závodníků** v kategorii OPEN. Jako pořadatele a rozhodčí se na úspěchu závodu podíleli nejen vedoucí, instruktoři a členové, současní i minulí, ale také rozhodčí z jiných oddílů České republiky.

Žlutý kvítek na mistrovství České republiky – Metylovice. (22. 6. 2019)
Horní řada zleva: Mlok, Bobr, Tygřice, Drop, Duha, Hafan, Pirát, Myška, Pony, Pírko, Morče.
Dolní řada zleva: Rejsek, Šimpanz, Lama, Rex, Kamzík, Kobylka.

Znak Mistrovství ČR v Palkovicích – autor Jan Šupina (*Ledňáček*). (2019)

Fialová pořadatelská trička a zelená trička pro rozhodčí MČR v Palkovicích z firmy Petrklíč s.r.o., Frýdek-Místek zajistila Kristýna Sasínová (*Maceška*). (2019)

Info o mistrovském závodě v Palkovicích. (2019)

Rub a líc pamětního listu pro účastníky MČR. (2019)

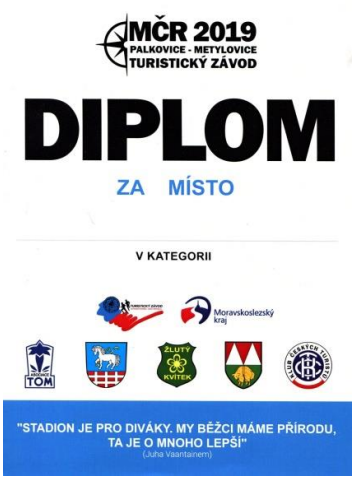

Diplom pro medailisty MČR v Palkovicích. (22. 6. 2019)

Na **podzim 2019** jsme přišli s myšlenkou, že bychom mohli začít plnit **oddílové bobříky**. Od myšlenky nebylo daleko k činu a za pomocí 3D tiskárny nám **Bobr** předvedl definitivní podobu bobříka a po schválení je vytiskl v různých barevných modifikacích.

První bobříky dostali členové oddílu po splnění 2 hodin mlčení na metylovickém pobytu v Neznámu dne **9. 11. 2019**. Byli to **Kudlanka, Hříbeček, Morče, Rejsek** a **Kolda**.

Dne 1. 11. 2019 jsme v rámci oddílové činnosti uspořádali **besedu** s účastníky **Dagmar (*Mateřídouška*) a Jakubem Laryszovými**, kteří na kole jeli z Nového Zélandu až

do Palkovic. Během svého putování, při němž použili i vlak nebo letadla na některé přesuny, ujeli během **387 dnů** celkem **15.200. km**. Bylo zajímavé sledovat, jak oba přednášející dokázali udržet pozornost všech přítomných a zvláště předvedení kola, na němž cestu uskutečnil Kuba, zaujalo především mužskou část oddílu.

Dagmar a Jakub Laryszovi. (1. 11. 2019)

Účastníci besedy. (1. 11. 2019)

Zleva: Motýlek, Mrkev, Obláček, Ninja, Kuba, Lumpík, Rychlík, Bezzubka.

Další aktivitou, ke které jsme se v **roce 2019** po mnoha letech vrátili, je **plnění odznaku Beskydy**, jež jsme v dávných dobách již plnili. Protože oficiální prodej odznaků k této akci již byl ukončen, zvolili jsme v dávných dobách plastové ocenění v různých modifikacích.

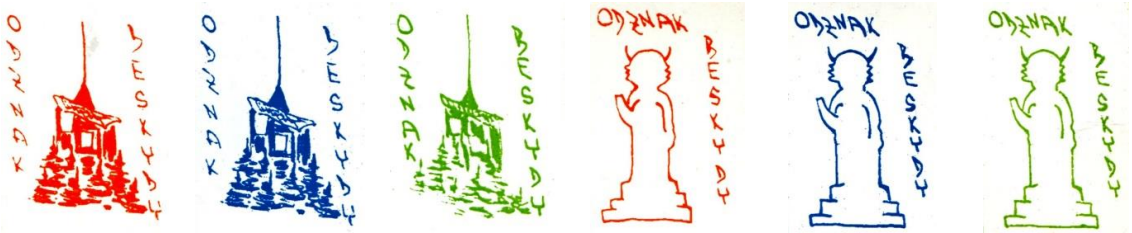

1. stupeň **2. stupeň** **3. stupeň** **4. stupeň** **5. stupeň** **6. stupeň**

V té době byl nejvyšším stupněm **první**. Graficky tyto medaile navrhl **Pirát** a za pomocí sítotisku byly vyrobeny Marií Zátopkovou v Zemědělském družstvu ve Frýdlantě nad Ostravicí. Abychom mohli odznak Beskydy plnit, museli jsme nejdříve splnit podmínky odznaku **Palkovické vrchy**, jejichž cílem bylo poznat a navštívit vrcholy v okolí naší obce. Tento původní námět vyšel z dílny **Jindřicha Plačka** (*Šíp*) a my jsme ho pro svou činnost s jeho souhlasem použili.

1. stupeň

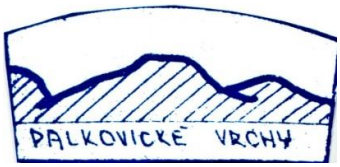

2. stupeň

3. stupeň

Jak je již uvedeno, plnění odznaku Beskydy již oficiálně zaniklo, a tak jsme si vytvořili svá místa, která bychom chtěli v rámci Beskyd navštívit a vytvořili jsme si speciální záznamník na razítka. Pro nejlepší chodce již nebyly odměnou plastové „odznaky“, ale butony, které graficky navrhnul **Jan Šupina** (*Ledňáček*). Tyto byly barevně rozlišené podle počtu navštívených míst. Jenže jsme netušili, že se blíží pandemie COVID-19 a naše aktivity v tomto směru ustanou.

1. stupeň – 10-20 míst

2. stupeň – 21-30 míst

3. stupeň – 31-40 míst

4. stupeň – 41-48 míst

Prvními nositeli odznaku Beskydy za 10 navštívených míst se dne **9. 9. 2022** stali **Václav Kološ** (*Kolda*) a **Tomáš Menšík** (*Myšák*). Třetí nositelkou 1. stupně se stala **Anežka Kubalová** (*Vážka*) dne **4. 11. 2022**.

Nositelé prvního stupně odznaku Beskydy – Kolda a Myšák. (9. 9. 2022)

Nositelka prvního stupně odznaku Beskydy – Vážka. (4. 11. 2022)

Když v roce 2017 obdržel Hafan cenu v soutěži, a to **prohlídku televizního studia Noe**, dlouho jsme usilovali, aby se této prohlídky mohli zúčastnit i další členové oddílu.

Podařilo se nám to až **31. 1. 2020**. Celou akci opět zajišťoval **Jakub Linart** (*Datel*), extérní spolupracovník TV Noe.

Kameraman Žalud. (31. 1. 2020)

Kameramanka Hříbeček. (31. 1. 2020)

Horní řada zleva: Nešinka, Tulipán, Pirát, Hříbeček, Datel, Borůvka, Lachtan, Viki, Muška, Myška, Jahoda, Kolda.
Dolní řada zleva: Mimoň, Axis, Ptáče, Motýlek, Kareta, Ratatouille, Lumpík, Rychlík, Žalud.

Dne **1. 2. 2020** zástupci vedení oddílu, Pirát a Drop, byli přát člence oddílu a dlouholeté závodníci **Melanii Halešové – Mele** (* *1. 2. 1970*) při příležitosti jejího významného jubilea.

Drop a Mela. (1. 2. 2020)

Pirát a Mela. (1. 2. 2020)

Dne **9. 2. 2020** se na **mistrovství České republiky** v Praze v disciplíně 3.000 m chůze časem **17:56:21** umístila na **3. místě** závodnice Atletiky Frýdek-Místek, Anna Výmolová, kterou mnozí známé pod oddílovou přezdívkou **Pejsek**. Na krajském přeboru se ve stejné kategorii dne **25. 5. 2020** umístila na **1. místě**. Zlatou medailí si v roce 2020 z různých závodů dovezla ještě **4x**. Úspěšná byla i na kratších tratích – 300 a 800 metrů.

Zvláštní kapitolou historie jsou **oddílové tábory**, kterých bylo do srpna 2022 celkem **41**, a to na různých místech – např. Šumava, Žďárské vrchy, Bílé Karpaty, Břeclavsko, Pálavské vrchy, Český ráj, Jeseníky, Českosaské Švýcarsko, Praha, Uherské Hradiště a Znojemsko. Členové oddílu během nich získali i několik oblastních turistických odznaků – Šumava, Žďársko, Beskydy, Palkovické vrchy. V letech **2011-2012** se z finančních důvodů tábory neuskutečnily. Bližší informace jsou uvedené v samostatné kapitole **„Oddílové tábory“**.

Společné foto účastníků tábora u památníku Jana Sladkého Koziny v Újezdu u Domažlic. (červenec 1989)

Vrabčáci. (6. 1. 2017)
Zleva: Myška, Myšák, Šikula, Drop, Sokolík, Mrkev, Jahoda, Lumpík, Viki, Zlatíčko, Bubu, Malina.
(*z důvodu nemocí chybí Ptáče, Hříbeček, Tlapka, Motýlek, Opička*)

Protože nám bylo známo, že pro rok 2020 se chystá **velká hořcová výzva**, avšak nikdo ze členů ani netušil, o co se jedná, připravily **Petra Vyvialová** (*Kobylka*) a **Kateřina Vyvialová** (*Myška*) členům ukázky některých disciplín na schůzku dne **24. 1. 2020**.

Předhořcová výzva. (24. 1. 2020)

Předhořcová výzva. (24. 1. 2020)

Předhořcová výzva 2020.
Zleva: Mimoň, Bob, Žalud, Axis, Bobek, Nešinka, Kuřátko, Lumpík, Kvítko, Kolda, Rychlík.

Velice se nám úkoly líbily a těšili jsme se na velkou soutěž. Jenže **rok 2020** patří do historie oddílu k těm méně zdařilým, a to v důsledku **celosvětové pandemie COVID-19**. Po část roku bylo přísně zakázáno, abychom se vůbec scházeli (*od 8. 3. do 31. 5. 2020*, *poté opět od 4. 10. 2020 do konce roku, s výjimkou části prosince*), čímž naše činnost byla silně utlumena, neboť jsme na ni ihned nedokázali přijatelně zareagovat.

Při dalším zákazu jsme již byli aktivnější a za spolupráce s Ladislavem Chýlkem (***Robotem***), Vladanem Sukačem (***Ponym***) a Vítězslavem Tkáčem (***Upírem***) jsme dokázali využít i možnosti internetu a osobních počítačů.

Hořcová výzva byla vyhlášena začátkem **března 2020** a strážkyni celé akce v rámci oddílu se stala **Kobylka**. Jenže než vlastní soutěž skutečně začala, přišlo hygienické opatření, zákaz schůzek a jednotlivé úkoly se musely rychle přepracovávat. Nakonec se akce rozjela a bylo do ní zapojeno i několik členů oddílu. Po skončení akce každý účastník obdržel malou vlaječku s označení **„Hořcová výzva“** a oddíl získal do svého vlastnictví také jednu větší.

Celkem se do akce zapojilo 76 oddílů, z nichž jsme s počtem **109,62 odznaků** skončili až na **57. místě**. Nejúspěšnější hráčkou našeho oddílu byla **Kudlanka** (*351 bodů*), která za splněné úkoly obdržela **100,13 odznaků** a z **973** zúčastněných dětí se umístila na **145. místě**. Další výsledky dalších našich členů jsou uvedené v tabulce:

děti – celkem zapojeno 973			**kmeti – celkem zapojeno 513**		
Přezdívka	**Body**	**Umístění**	**Přezdívka**	**Body**	**Umístění**
Bubu	164	415.	**Kobylka**	400	36.
Hříbeček	143	461.	**Myška**	234	168.
Morče	103	580.	**Hafan**	213	196.
Kolda	38	822.	**Lama**	201	209.
Myšák	35	843.	**Mela**	140	298.
Rejsek	33	848.	**Fišky**	126	321.
Bobek	23	879.	**Žluťásek**	114	341.
Puk	17	904.	**Elli**	113	344.
Ptáče	15	912.	**Mlok**	112	348.
Lumpík	9	931.	**Duha**	85	384.
			Rolnička	82	388.
			Bobr	46	436.
			Pony	28	460.
			Tygřice	18	479.
			Datel	7	502.

Hořcová výzva. (23. 4. 2020)
Zleva Viktor Maťaťa z Tuláků Frýdek Místek a Kobylka.

Otužování Kobylky.

Pozdrav od Kudlanky.

Otužování Duhy.

Cvičící Myška.

Život na stromě – Duha a Lama.

Hříbečkovo foto s ATOM.

Lumpík u tisu.

Kudlančin den slepoty.

Robot na stromě.

Kraslice od Bubu.

Mela ve studeném potoce.

Ještě v průběhu **listopadu 2020** byly realizovány návrhy na nová oddílová funkční trička a vesty. Po výběru z několika možností byla vybrána ta nejúspěšnější. Nové tričko i vesta byly opět vyrobené v zelenočerné variantě. Návrh na tričko zhotovil **Tomáš Fusek** z Mikulášovic ve spolupráci s vedoucími našeho oddílu, návrh na vestu připravil **Ledňáček**.

Axis v oddílové vestě.
(7. 4. 2021)

Borůvka a Ratatouille. (11. 4. 2021)

Petra Fabíková a Pony. (10. 4. 2021)

Mrkev. (8. 4. 2021)

Společné focení s vlajkou – část členů již v oddílovém tričku. (19. 11. 2021)

Zleva: Bob, Jack, Žalud, Třpytka, Červotoč, Lavina, Hříbeček, Ratatouille, Kudlanka, Borůvka, Motýlek, Sabotér, Myšák, Morče, Drop, Škyťák, Mrkev.

V **prosinci 2020** jsme poprvé v historii oddílu **hlasovali on-line** o nejlepšího člena a vedoucího oddílu prostřednictvím svých počítačů z domácího teplíčka. Ve spolupráci Piráta a především **Robota** byla zhotovena internetová stránka, na které jsme si mohli podle fotografií vybrat pět nejlepších členů a vedoucích. Na ty jsme klikli a úkol byl splněn. V závěru počítadlo spočítalo, kdo kolik získal bodů. Další on-line hlasování z důvodu četných karantén proběhlo v **prosinci 2021**.

Puk

Opička

Šimpanz

Morče

Špagetka

Rychlík

Mrkev

Mimoň

Po zaplacení členských příspěvků v **prosinci 2020** obdržel každý člen **oddílový dárek**, který společně navrhli a nechali zhotovit Pony s Pirátem. Tím dárkem byl **keramický hrníček**, na němž bylo z jedné strany oddílové logo (*u Žluťáků a starších členů*) nebo logo Vrabčáků (*u mladších členů*), z druhé strany logo družiny, v níž byl příslušný člen zařazen. Samozřejmě, že bylo několik variant těchto hrníčků, neboť někteří rodinní příslušníci měli stejnou družinu a své hrníčky by si tak stěží poznali.

Dne **30. 12. 2020** v 19.00 hodin se sešli oddíloví vedoucí v tajemném internetovém prostoru, aby se na platformě **Microsoft Teams** zúčastnili **on-line schůze** vedoucích, kterou vedl **Pony**. Další schůzka proběhla **4. 1. 2021**, tentokráte a platformě **Google Meet**. A dne **8. 1. 2021** v 16.00 hodin na stejné platformě proběhla **první on-line oddílová schůzka**, které se zúčastnilo celkem **27 členů**. Schůzku zahájil Pirát a přítomné seznámil s další oddílovou činností. Poté předal slovo hlavním moderátorkám – **Morčeti** a **Rejskovi**, které schůzku po hodině úspěšně dovedly o cíle. Další schůzka proběhla **15. 1. 2021** a vedli ji Drop s Jahodou. A poté, až do 30. 4. 2021, následovaly další schůzky. **Pravidelné fyzické scházení bylo obnoveno až 21. 5. 2021.**

Dne **5. 1. 2021** se dožil významného životního jubilea vedoucí oddílu, hospodář a občasný závodník turistických závodů **Jaromír Šupina – Pirát** (* *5. 1. 1961*), avšak v důsledku hygienických opatření se žádná oslava konat nemohla. K narozeninám mu tak mailem, telefonicky, ale i osobně, gratulovali někteří mladší i starší členové – Pony, Drop, Sluníčko, Mat, Jahoda, Motýlek, Silver a další. Největším překvapením byl dárek, který Pirátovi přinesl osobně **Wapiti**. Byla to kresba od akademického malíře **Václava Šipoše**.

Pirátova šedesátka. (5. 1. 2021)
Zleva: Lachtan, Lumpík, Hříbeček, Pirát, Ptáče.

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ

uděluje

VEŘEJNÉ UZNÁNÍ
S MEDAILÍ

Jaromíru Šupinovi

za mimořádně prospěšnou činnost
pro Klub českých turistů a českou turistiku

17. 12. 2020
Praha dne

předseda KČT

Při příležitosti Pirátova stáří vedení KČT na jednání dne **17. 12. 2020** mu schválilo udělení vyznamenání, a to **veřejné uznání II. stupně – diplom s medailí**, které v důsledku covidových opatření obdržel až **15. 4. 2023** při turistickém závodě v Bohumíně. A jak jsme zjistili, že má vyznamenání obdržet? Z časopisu Turista.

Překvapením pro mnohé televizní diváky bylo, když se dne **10. 11. 2021** objevil na obrazovce TV Nova v televizní soutěži **„Na lovu“** mladík z Palkovic. A kdo se pořádně podíval, tak v něm zcela určitě poznal **Tomáše Trojčínského – Rorýse**. Avšak se svými spolubojovníky úspěšný nebyl, lovce neporazili a nezískali tak žádnou finanční odměnu.

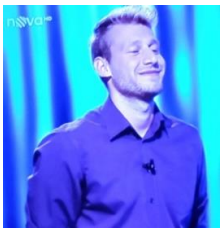

Rorýs v TV Nova. (10. 11. 2021)

Dne **9. 12. 2021** zástupci vedení oddílu, Pirát a Mela, byli přát člence a dlouholeté rozhodčí **Martině Vyvialové – Alfíkovi** (* *10. 12. 1971*) při příležitosti jejího významného jubilea. A protože u žen se říká věk maximálně do padesáti, tak proto raději neprozradíme, o jaké životní jubileum šlo. Počítat snad umíte.

Alfík a Mela. (2021)

Oslavenkyně Alfík. (2021)

V období **květen – prosinec 2021** jsme na základě účasti členů na schůzkách a akcích házeli kostkou a snažili se **„dojít“** až na konec **cesty pokroku** (*obdobným způsobem jsme hráli již v roce 2019 a 2020, avšak na téma cesty Rychlých šípů a putování kolem ČR*). V počátečních týdnech měli zcela navrch Delfíni, ale pak se nešťastným Hříbečkovým hodem dostali na políčko **č. 17**, odkud se okamžitě museli vrátit na **číslo 8**. Od té doby se jen trápili a jejich hody v podobě jedničky, dvojky nebo trojky je už do vedení nedostaly. Do konce roku 2021 se však do cíle nedostala žádná družina, a tak jsme soutěž ukončili bez sladké odměny. Vítězem se stali **Bobři** (***80***), za nimi skončili Orli (*56*), Klokani (*46*) a Delfíni (*33*).

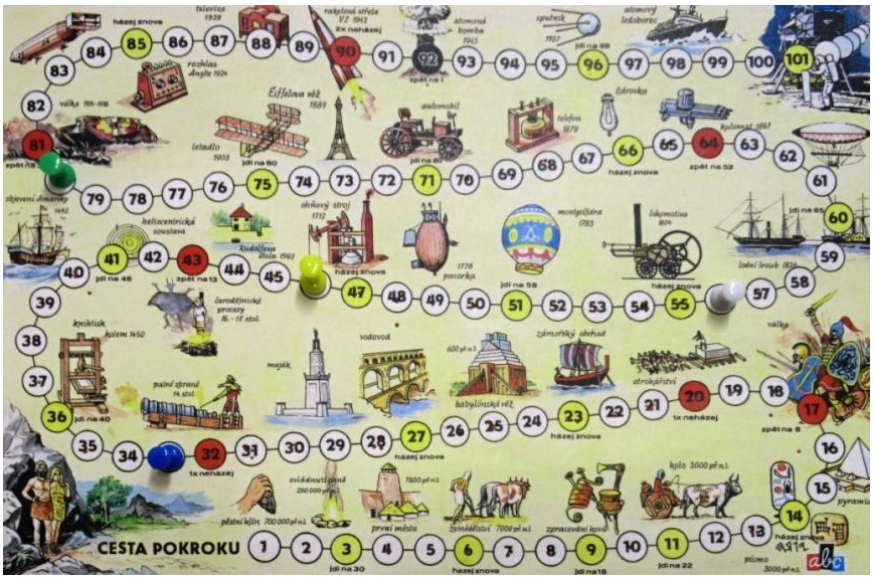

Cesta pokroku v roce 2021.

Trasu jsme se opětně pokusili zdolat v **I. pololetí 2022**, což se nám dne **1. 4. 2022** tentokráte podařilo a není to **žádný apríl**. Vítězem se stala družina **Bobrů** (*101*) a za nimi skončili Delfíni (*88*), Orli (*67*) a Klokani (*52*). Vítězné družstvo obdrželo sladkou odměnu – **čokoládový dort** na schůzce **29. 4. 2022**.

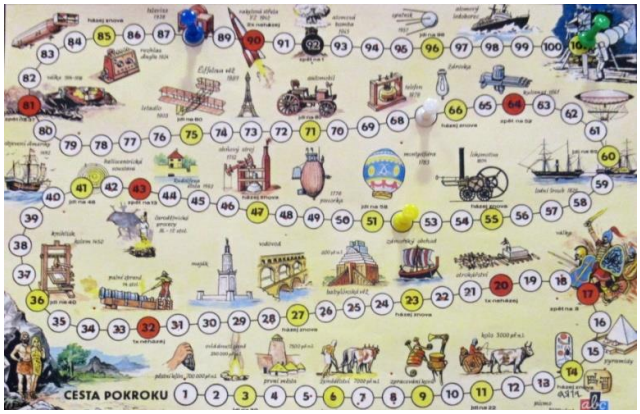

Cesta pokroku v roce 2022.

Po zaplacení členských příspěvků v **prosinci 2021** obdržel každý člen další **oddílový dárek**, kterým byla **láhev na pití**, na níž jsme si nalepili loga připomínající 35 let vzniku oddílu, které navrhl **Jan Šupina** (*Ledňáček*) a do správné elektronické verze převedla **Radka Koloničná** z Tuláků Frýdek-Místek. A kdo chtěl, tak si svou láhev mohl zpestřit přezdívkou.

Oslavy **35. let vzniku oddílu** proběhly **6. 5. 2022** v **16.00 hodin**, tedy na minutu přesně, kdy oddíl Žlutý kvítek vznikl. Pozvání přijali starosta obce Palkovic, Radim Bača, Konvalinka, Mravenec, Bledule, Pískle, Jola a samozřejmě současní členové. Moderátorkami byly **Eva Kořenská** (*Morče*) s **Eliškou Ručko**vou (*Rejsek*) a zcela na začátku zazněla píseň **Bobři**, jejíž slova upravil **Tomáš Menšík** (*Myšák*).

Bobři

(na nápěv písně Když jde malý bobr spát autora Petra Skoumala upravil Myšák)

Než jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak závody běhá rád, běhá rád, běhá rád.
Postaví se na start hned, na start hned, na start hned,
pak vyběhne jako lev, hnedka jako lev.

Ref.: Prosím Vás buďte tak dobří,
běhejte to jako Ti bobři,
raději hned po dobrém, upalujte za bobrem.

Než jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
do Neznáma jezdí rád, jezdí rád, jezdí rád.
Sbalí se hned za chvilku, za chvilku, za chvilku
a poprosí maminku, poprosí maminku.

Ref.: Prosím Vás buďte tak dobří,
dělejte to jako Ti bobři,
raději hned po dobrém, odcestujte za bobrem.

Než jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
do turisťáku chodí rád, chodí rád, chodí rád.
Hraje tam hry velmi rád, velmi rád, velmi rád,
Je tam s každým kamarád, kamarád, kamarád.

Ref.: Prosím Vás buďte tak dobří,
dělejte to jako ti bobři,
raději hned po dobrém, následujte za bobrem.

Následovalo seznámení s historií oddílu a poté za zásluhy práce s dětmi a pro děti udělení **březových lístků**, např. čestný březový lístek byl předán starostovi obce, osmý stupeň získal Pirát, šestý Ledňáček a pátý Drop s Pískletem… Při příležitosti výročí vzniku oddílu jsme březové lístky předali i spřízněným vedoucím – **Haně Mocňákové** z Bohumína (*2. BL*), **Pavle Skotnicové** (*2. BL*) a **Marii Bařinové** z Frýdlantu nad Ostravicí (*4. BL*), **Josefu Bártovi** z Bílovce (*čestný BL*). Nejstarším odměněným byl **Jindřich Plaček**, který za dlouholeté zásluhy, výkony a přínos oddílům a mládeži obdržel **7. březový lístek**. Ocenění jsme mu předali dodatečně a měl z něj velkou radost. Všechny nás nechal pozdravit a vzkázal nám, abychom se nevzdávali a vydrželi. Mimořádně byl březový lístek udělen i vedoucím družin a jejich zástupcům. Poté následovalo předávání posledních oddílových odznaků Žluťákům, odznaků ATOM a především Vrabčáci získali odznaky žlutého kvítku. Odznaků bylo mnoho a s předáváním pomáhala i **Adéla Radová** (*Meduňka*), která zcela v závěru společně s **Morčetem** a **Rejskem** rovněž obdržela březový lístek.

Každá žena, dívka, slečna si ze schůzky odnášela **žlutou růži**, což se přítomným mužským členům moc nelíbilo, neboť i oni po ní toužili. Nakonec vzali zavděk pohoštěním z firmy Radúze Čepána. A v závěru, když jsme již odcházeli domů, každý účastník obdržel **upomínkový list** a sladkou odměnu v podobě **perníčku** ve tvaru kvítku, který vyráběla **Iveta Bužková** (*Babetka*). Veškeré fotografování akce si vzala tentokráte na starost **Zdislava Habrnálová** (*Tulipán*).

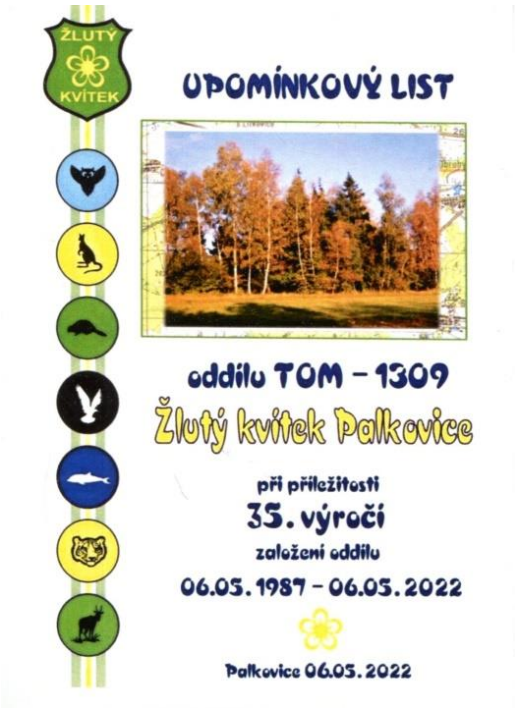

Upomínkový list k 35. výročí oddílu. (2022)

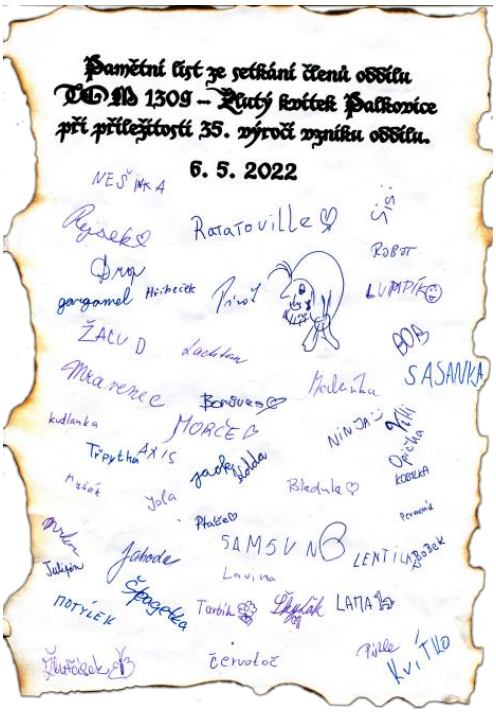

Pamětní list k 35. výročí oddílu. (2022)

Hudební trio – Rejsek, Morče, Meduňka. (6. 5. 2022)

Závěrečný raut. (6. 5. 2022)

Perníčky od Babetky. (6. 5. 2022)

Klokani. (6. 5. 2022)
Zleva: Samsung, Špagetka, Bubu, Gargamel, Mrkev.
(chybí Morče, Třpytka, Šikula, Strašilka, Kumina, Sasanka)

Bobři. (6. 5. 2022)
Horní řada zleva: Ratatouille, Viki, Škyťák, Axis, Kolda, Ninja.
Dolní řada zleva: Žalud, Myšák a Drop.
(chybí Rejsek, Sokolík)

Orli. (6. 5. 2022)
Horní řada zleva: Sisi, Červotoč, Nešinka, Lavina, Bob, Permoník (má být v Klokanech).
Dolní řada zleva: Lentilka, Motýlek, Bobek, Tarbík.
(chybí Termit, Sabotér, Vážka, Tulipán)

Delfíni. (6. 5. 2022)
Zleva: Jack, Hříbeček, Ptáče, Lumpík, Kvítko, Jahoda, Borůvka, Kudlanka, Rohlík.
(chybí Kuřátko, Pribináček, Bodlinka)

Když jsme společně s dalšími zájemci oddíl Žlutý kvítek zakládali, jistě jsme netušili, že by se mohl dočkat více než **třiceti pěti let**. Jenže bez pomocí rodiny a dalších bývalých i současných členů oddílu nebo rodičů aktivních dětí, kteří mi i celému vedení oddílu v té práci pomáhali, bychom to určitě nezvládli. Po více než třiceti pěti letech je však jejich seznam tak dlouhý, že by na napsání jmen jedna strana určitě nestačila. A protože vím, že bych na někoho zapomněl, a to bych velmi nerad, raději se jmenům tentokráte vyhnu.

Všem dobrovolníkům patří má hluboká poklona a **poděkování** za to, že svůj vlastní čas dokázali věnovat budoucí generaci občanů České republiky. A poděkování patří i členům, minulým i současným, že se dokázali oprostit od různých technických vymožeností a rozhodli se, že tu oddílovou káru potlačí s námi dále.

Největší poděkování zcela jistě patří naším partnerkám a partnerům, kteří tiše, někdy i hlasitěji, naši činnost podporovali. **Díky.**

Kytice růží pro Áju. (6. 5. 2022)

Kytice růží pro Sluníčko. (6. 5. 2022)

Překvapení k 35. výročí nám připravil **Ladislav Chýlek** (*Robot*), který se společně s kamarády vyšplhal na jednu z krásných hor – **Triglav**. Akce se měla zúčastnit i Nela Chýlková (*Kudlanka*), avšak zdravotní důvody jí tomu zabránily a oddílovou vlajky na vrchol nepoložila. Účastníci vyjeli autem, v němž také spali, v pátek 19. 8 202 a o tři dny později se vraceli domů. První výlet vedl k prameni Soči, k památníku na Vršiči a k vodopádu Boka.

A v neděli **21. 8. 2022** se vydali směrem k vrcholu **Triglavu**. Šli tou nejvíce ferratovou cestou, která na Triglav vede. Počasí i přes ranní déšť jim přálo a po **6,5 hodinách** náročného výstupu stanuli na vrcholu. Dolů se jim naštěstí podařilo sejít za světla. Celá trasa zabrala bezmála **12 hodin**. I přesto, že všichni byli poměrně trénovaní, těla jim dala jasně najevo, že výstup pro každého není. Pro méně trénované turisty se doporučuje rozložit trasu na 2 dva dny s přespáním na některé z chat pod vrcholem. V pondělí **22. 8. 2022** se všichni účastníci již věnovali **„odpočinku“**, kdy si prohlédli jezero Bled a soutěsku Vintgar.

Robot na vrcholu Triglav. (21. 8. 2022)

Po zaplacení členských příspěvků v **prosinci 2022** obdržel každý člen **oddílový dárek**, kterým byl baťůžek v barvě jeho družiny a dále ručník s oddílovým logem a mottem turistického závodu. Myšlenku baťůžku vznesl člen LUP – Vladan Sukač (***Pony***) a návrh motivu ručníku vymyslel Jaromír Šupina (***Pirát***). Realizace potisku se prováděla prostřednictvím **Tomáše Fuska** z Mikulášovic. Baťůžky se z finančních důvodů (*cca 100 Kč za logo*) oddílovým znakem nepotiskovaly.

Různobarevné baťůžky – zleva Klokani, Delfíni, Orli a Bobři. (3. 12. 2022)

Motiv bílého oddílového ručníku s potiskem. (21. 12. 2022)

Již delší dobu jsme tušili, že nás opět nemine pořádání turistických závodů. A protože jsme byli zase **„moc hodní“**, dokonce jsme v roce 2023 uspořádali v prostoru Krčůvek pod taktovkou **Tomáše Hudi** (*Dropa*), ředitele závodu **Vladana Sukače** (*Ponyho*) a perfektních stavitelů trati **Kristýny Sasínové** (*Macešky*), **Kamila Baláže**, **Lukáše Sasína** (*Kuličky*) a **Jany Sasínové** závody dva. Tím prvním bylo **mistrovství Moravskoslezského kraje v turistickém závodě**, které se konalo **29. 4. 2023**, a jak řekl Drop, na takový závod se lépe shánějí peníze. Dnes už snad všichni pochopili, že tomu tak není, neboť turistický závod je vyvrcholením činnosti úzké skupiny dětí a dospělých, nezajímavou pro jakékoliv sponzory. Takže bez pomocí obce Palkovice, jak finanční, tak co se týče zázemí, bychom nic pořádat nemohli.

Každý závod jsme vždy přinesli nějaké novinky, a nejinak tomu bylo i u tohoto závodu. Poprvé se testoval nový program pro vyhlašování výsledků, což ale nebyla naše zásluha, my jsme tentokráte zrušili fyzické předávání diplomů a nahradili jsme ho **zasláním diplomů elektronických**, které malovali členové turistického oddílu Žlutý kvítek. A jejich výtvory se opravdu povedly.

Axis

Kudlanka

Lavina

Lentilka

Klobouk

Broskev

Citrón

Mandarinka

Ninja

Bobek

Hříbeček

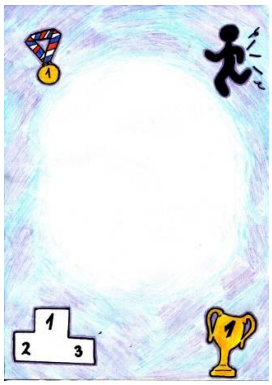

Ptáče

Pribináček

Kumina

Sokolík

Samsung

Mário

Myšák

Celkem se mistrovského závodu zúčastnilo **116 závodníků** a společně s rodiči se zapojilo dalších **9 mladých** běžců a běžkyň. Nám se po několika letech podařilo v kategorii žactva získat bílý pohár, v červeném jsme se umístili na **4. místě.**

Druhý turistický závod jsme pořádali **21. 10. 2023** a jednalo se o krajské kolo nového ročníku. A mám-li být upřímný, zvolili jsme si menší zlo ze dvou – buď uspořádat podzimní krajské kolo, nebo jedno z kol Českého poháru. Co se týká financí, museli jsme vyjít jen z toho, co se podařilo vybrat na startovném a po úspoře některých výdajů to vyšlo. Rozhodčí sice dostali menší svačiny a závodníci nedostávali žádné odměny ani diplomy, obdrželi jen medaile, ale ty zase stály za to. Zhotovila nám je společnost **BeWooden s.r.o.** z Fryčovic, v níž je jednatelem **Jakub Najdek** (*Chocholouš*), bývalý člen našeho oddílu.

Na období **1. 4. – 14. 5. 2023 byla opět vyhlášena Hořcová výzva**, o níž nebyl v oddíle již takový zájem, jako u té předcházející. Přesto se do akce několik členů zapojilo, ale nikdo z nich neuspěl v závěrečném hodnocení. Strážkyni celé akce v rámci oddílu se opět stala **Kobylka**.

Celkem se do akce, při níž se splnilo **64.697 úkolů**, zapojilo 2.130 členů ze **79 oddílů**. Oproti minulému kolu jsme si o něco polepšili, když jsme s počtem **67,82 odznaků** skončili na **51. místě**. A zde jsou naše výsledky:

Přezdívka	Body	Přezdívka	Body
Kolda	223	**Kobylka**	65
Myšák	134	**Riči**	43
Kudlanka	76	**Myška**	38
Bubu	70	**Rejsek**	34
Bobek	61	**Morče**	21
Šikula	15	**Ájka**	20
Žalud	10	**Pirát**	9
Mandarinka	6	**Robot**	5
Broskev	6	**Pony**	3
Zlatíčko	5		
Píďalka	1		

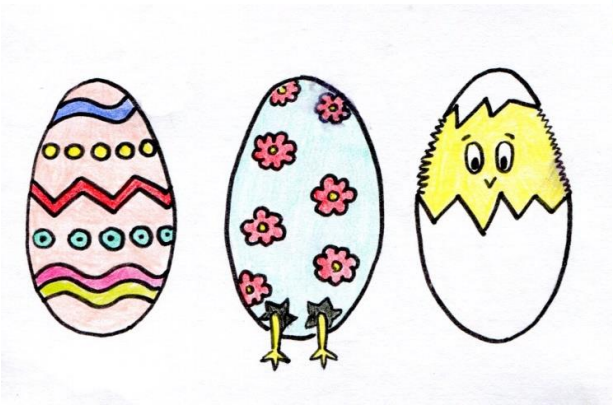

Hořcová výzva. (2023)
Velikonoční pohlednice od Marušky Wagnerové a Honzy Vejrosty a diplom za účast.

Otužování Piráta.(10. 4. 2023)

Kudlančino hledání ulit.

Otužování Ponyho. (10. 4. 2023)

Kudlančino pexeso listů.

Kudlanka na výletě na kolečkových bruslích.

Bubu s vodou.

Bubu s malými mazanci.

Myšákových a Koldových 300 kanálů v Palkovících.

Dne **21. 6. 2023** jsme se pod vedením **Vladana Sukače** (*Ponyho*) zapojili do celostátní akce **T-Mobile olympijského běhu**. Připravit trať nebylo složité, jelikož jsme využili tu ze závodů, největší nápor byl však na to, abychom vše zvládli po stránce organizační. Běželo se v několika kategoriích od nejmladších po nejstarší a na tratích různých délek, od 200 metrů do 6 kilometrů. Odměny pro účastníky jsme obdrželi od hlavního pořadatele, **Jakub Linart** (*Datel*) a **Jan Linart** (*Pat*) zajišťovali fotografie a videozáznam, a členové oddílu (*Mrkev, Šikula, Pirát, Jahoda, Sluníčko, Kuřátko, Pribináček, Mat, Bob*) pomáhali na kontrolních stanovištích. Vlastního závodu se z našeho oddílu zúčastnili Bobek, Lentilka, Skřítek, Slivka, Mravenec, Kačer, Drop, Vlaďka Řezníčková, Maceška s Kamilem a Kulička s Janou.

Po skončení závodu. (21. 6. 2023)
Zleva: Kamil Baláž, Maceška, Kulička, Jana Sasínová.

Rodinné foto do alba vzpomínek. (21. 6. 2023)
Zleva: Jana Janečková, Libor Janečka, Mravenec, Kačer, Slivka.

Skřítek

Vlaďka

Mravenec

A dne **3. 10. 2023** se Pony zúčastnil v Praze **setkání pořadatelů** T-Mobile olympijského běhu. Součástí bylo nejen poděkování jednotlivým pořadatelům, ale i prohlídka budovy Českého rozhlasu.

Pony ve studiu Českého rozhlasu. (3. 10. 2023)

Ocenění za pořádání běhu. (3. 10. 2023)

Také v **prosinci 2023** obdržel každý člen po zaplacení členských příspěvků **oddílový dárek**, jímž byla **pěnová outdoor podložka**. Pro Klokany oranžová, pro Delfíny modrá, pro Orly červená a pro Bobry fialová.

Ke dni **31. prosinci 2023** bylo v oddíle uskutečněno **1.598 oddílových schůzek**, **42 táborů**, **450 výprav** a **250 různých akcí**. Z toho u zakládajících členů bylo 201 schůzek, 70 výprav a 8 akcí.

První oddílová schůzka byla ve **středu 6. 5. 1987** v **16.00 hodin** a další se konaly každou **středu**. S nástupem dalších členů od **1. 10. 1991** se dny schůzek změnily. Pro starší členy byly určeny **pátky**, pro mladší **úterý**.

Odchodem zakládajících členů oddílu se od **4. 9. 1992** konaly oddílové schůzky pouze v **pátky** a toto trvá dosud.

Oddílové schůzky probíhaly zpočátku na Bařině nebo ve škole, později v tělocvičně, kdy jedna skupina byla ve velkém sále a druhá v malém. K výměně sálů docházelo buď během schůzek anebo v průběhu měsíce. Po rozšíření tělocvičny byli starší a mladší členové rozdělení do dvou velkých sálů. Několikrát do roka máme však i schůzky společné.

Největší přerušení činnosti oddílu bylo v důsledku **světové pandemie** koronavíru Covid-19 v období **od 8. 3. 2020 do 31. 5. 2020** a od **9. 10. 2020** do **20. 5. 2021**. V důsledku toho byla přerušena i činnost ve školách, učilo se pouze on-line přes počítače, a také naše schůzky **od ledna do dubna 2021** probíhaly on-line. Abychom s činností úplně neustrnuli, zadávali jsme členům různé fotografické soutěže nebo náměty na výlety po Palkovicích (*připravoval Pirát*), do blízkého okolí obce (*připravoval Drop*) a Pony nachystal azimutovou výpravu na Kubánkov (*na snímku Racek a Mela*).

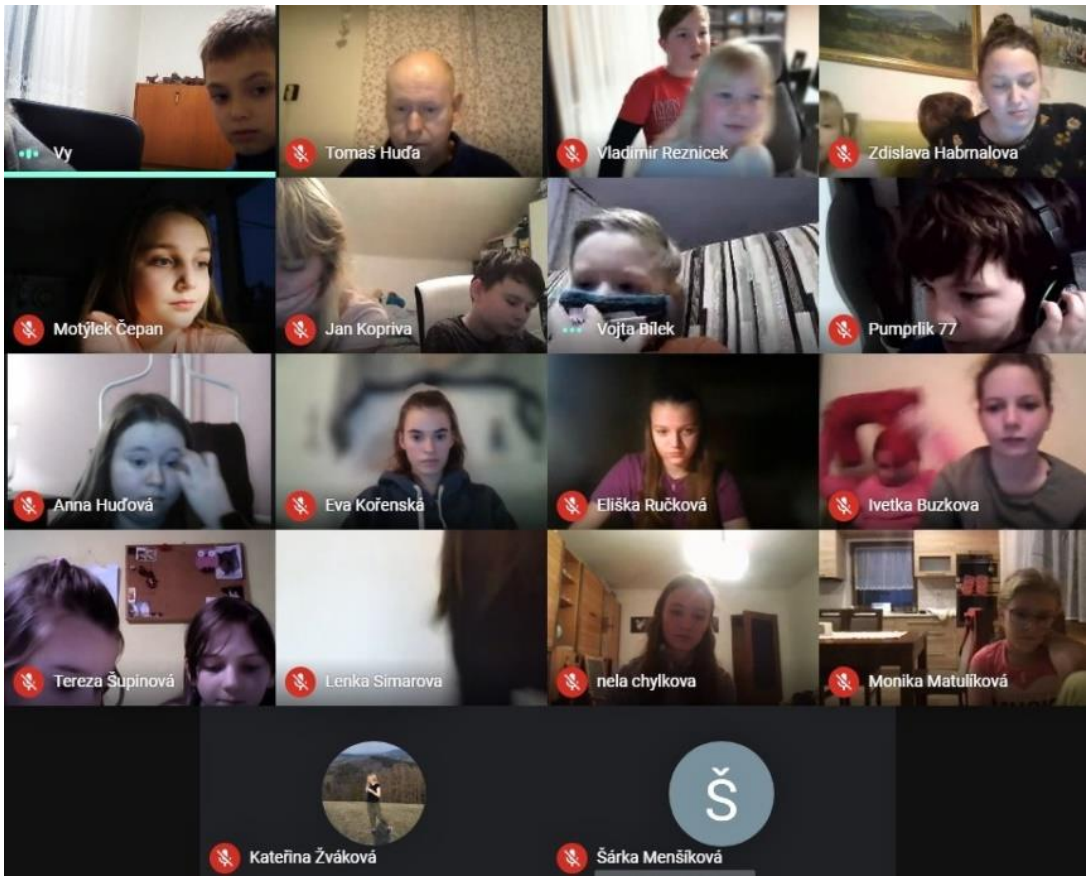

Z on-line oddílové činnosti oddílu. (2021)

Družiny Kamzíci, Tygři a Sovy pracovaly do **září 1998**, družiny Klokani, Delfíni, Orli a Tygři pracují od **září 1993** do současnosti (*stav v tabulkách ke dni 31. 12 2023 včetně*).

NÁZEV	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
SOVY	3.067	**6.257**	5.746	4.977	**7.778**	7.708	6.099	4.600	**5.015**	3.701
TYGŘI	1.912	5.384	**5.894**	**6.880**	6.507	**7.777**	5.905	4.487	4.713	3.495
KAMZÍCI	**3.113**	5.258	5.884	5.384	6.412	7.081	**6.485**	**5.161**	4.460	**3.857**
DELFÍNI	0	0	0	0	0	0	515	**2.519**	**2.407**	**3.213**
ORLI	0	0	0	0	0	0	558	2.029	2.380	2.847
BOBŘI	0	0	0	0	0	0	**585**	1.793	1.412	1.741
KLOKANI	0	0	0	0	0	0	171	1.252	1.551	2.542

NÁZEV	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
SOVY	5.047	**2.399**	0	0	0	0	0	0	0	0
TYGŘI	**6.216**	2.251	0	0	0	0	0	0	0	0
KAMZÍCI	6.167	2.090	0	0	0	0	0	0	0	0
DELFÍNI	**5.051**	**5.774**	**4.755**	**5.081**	**4.497**	**4.625**	**5.993**	**6.083**	**6.912**	7.204
ORLI	4.864	5.348	4.333	3.737	3.668	3.154	3.852	4.648	6.095	6.010
BOBŘI	4.733	5.514	3.956	3.770	3.213	3.496	4.215	4.984	6.423	6.178
KLOKANI	4.019	5.439	4.647	3.801	2.620	2.727	4.079	4.609	6.412	**7.715**

NÁZEV	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
SOVY	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
TYGŘI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
KAMZÍCI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
DELFÍNI	7.424	**9.170**	**7.523**	**5.923**	5.772	5.663	6.097	**6.041**	**4.764**	**4.276**
KLOKANI	5.982	7.796	6.341	4.198	**6.123**	**6.080**	5.756	4.413	2.688	2.337
ORLI	6.442	7.248	6.832	4.853	4.206	5.309	**6.255**	5.288	4.563	3.722
BOBŘI	**8.009**	8.839	7.098	4.946	5.250	4.480	5.070	5.748	3.897	3.976

NÁZEV	2017	2018	2019	2020	2021	2022	CELKEM
SOVY	0	0	0	0	0	0	**62.394**
TYGŘI	0	0	0	0	0	0	**61.421**
KAMZÍCI	0	0	0	0	0	0	**61.352**
DELFÍNI	**4.419**	4.981	5.231	2.164	4.342	5.634	**154.053**
KLOKANI	2.761	5.183	4.462	1.269	2.910	4.679	**129.137**
ORLI	3.229	4.741	4.615	1.641	4.066	**6.253**	**131.728**
BOBŘI	4.188	**6.032.**	**6.730**	**2.720**	**5.073**	6.175	**136.727**

NÁZEV	2023	2024	2025	2026	2027	2028	CELKEM
SOVY	0	0	0	0	0	0	**62.394**
TYGŘI	0	0	0	0	0	0	**61.421**
KAMZÍCI	0	0	0	0	0	0	**61.352**
DELFÍNI	4.288						**158.341**
KLOKANI	3.892						**133.029**
ORLI	5.150						**136.878**
BOBŘI	**5.274**						**142.001**

Schůze vedoucích oddílu v době I. vlny pandemie. (29. 5. 2020)
Zleva: Duha, Tygřice, Lama, Hafan, Myška, Kobylka, Drop.

První schůzka po pandemii s rouškami. (5. 6. 2020)
Zleva: Morče, Lentilka, Myška, Sisi, Lumpík, Fidorka, Bobek, Malina, Rejsek.

Oddílový strom

S myšlenkou vzniku **oddílové mohyly věrnosti**, po vzoru Modrých šípů, jsme přišli začátkem května 1989. A tak dne **3. 5. 1989**, v době **2. výročí založení** oddílu, jsme se přesunuli na tzv. **Palouček věrnosti**, jenž své jméno nese již od dob vzniku Modrých šípů a nachází se nedaleko sjezdovky. Tam jsme vyhloubili jámu pro strom – **lípu**, kterou přinesla **Michaela Muchová (*Poštolka*)**. Přítomní členové podepsali listinu věrnosti, a tu **Sokol** se **Špuntem** zapečetili a umístili pod kořeny stromu. Poté **družinoví vedoucí** lípu společně zasadili. Každý člen si již doma zhotovil kámen se svým vyrytým jménem a po zasazení lípy jsme je umístili kolem ní. Po několik let k tomuto stromu členové oddílu přikládali své vytesané kameny a vznikající mohyla pomalu rostla. Pokud nám to čas dovolil, vždy jsme ve výroční den oddílu ke stromu chodili, o čemž svědčí několik dalších fotografií.

Sázení oddílového stromu. (3. 5. 1989)
Zleva: Poštolka, Špunt, Sokol, Orel, Ostříž, Jestřáb, Ohař, Deny, Bobřík.

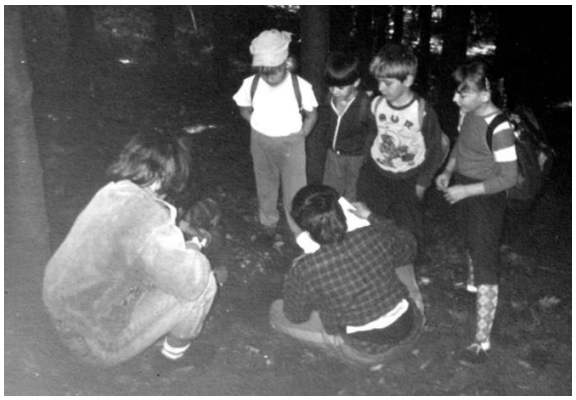

Schováváme listinu věrnosti. (16. 5. 1992)
Zleva: Ježek, Mravenec, Zajíc, Levhart, Želva, Pavouk.

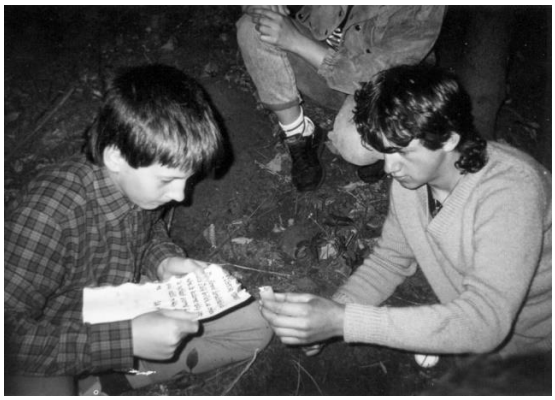

Schováváme listinu věrnosti. (16. 5. 1992)
Zleva: Pavouk, Ježek, Sokol.

Oddílový strom v kresbě Žabky. (7. 5. 1993)

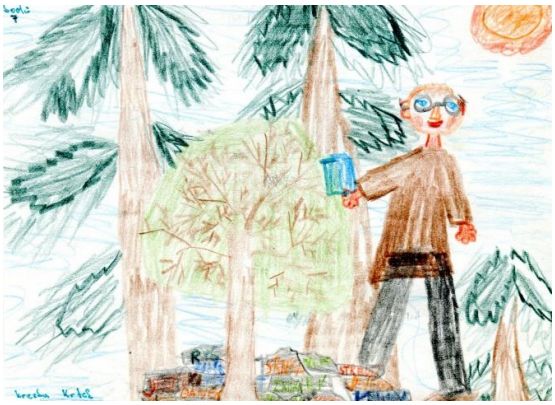

Oddílový strom v kresbě Krtka. (7. 5. 1993)

U oddílového stromu. (27. 5. 1995)
Zleva: Lachtan, Zajíc, Štěně, Levhart, Kačka, Pes, Ledňáček, Ježek, Opice, Jelen II, Vydra, Vlk, Veverka, Čáp, Mýval, Kůň, Vlčák.

U oddílového stromu.
(27. 5. 1995)

U oddílového stromu. (8. 5. 1997)
Zleva: Střevlík, Růžička, Veverka, Sojka, Kobra, Lachtan, Želva, Levhart, Krtek, Gepard, Opice, Ledňáček, Pomněnka, Zajíc, Štěně, Žabka, Jelen II, Bobřík, Lev, Včela, Mravenec, kačer, Vlčák, Čáp, Kůň, Pavouk, Vlk, Kačka, Pony, Vrabec, Pes, Beran.

Oddílový strom. (8. 5. 1997)

Zahrabávání listiny věrnosti. (8. 5. 1997)

U oddílového stromu. (8. 5. 1997)
Zleva: Čáp, Kačka, Žabka, Včela, Pomněnka, Vlk, Lev, Pavouk, Bobřík, Štěně, Mravenec, Gepard.

Položení kamenů ke stromu. (8. 5. 1997)

U oddílového stromu. (7. 5. 1999)
Zleva: Vlaštovka, Mateřídouška, Jelen II, Kačer, Kůň, Plšík, Vlčák, Čáp, Pony, Pes, Rumcajs, Chocholouš, Lachtan, Beran, Ledňáček, Pomněnka, Drak.

Pokládání kamenů ke stromu. (7. 5. 1999)

Položené kameny u stromu. (7. 5. 1999)

U oddílového stromu. (7. 5. 1999)
Zleva: Pavouk, Liška, Drak, Krtek, Veverka, Mateřídouška, Vlk, Pes, Lachtan, Růžička, Pomněnka, Vlčák, Myš, Jelen II., Vlaštovka, Kůň, Kačer, Tuleň, Chocholouš, Plšík, Pony, Ledňáček, Rumcajs, Beran.

U oddílového stromu. (5. 5. 2000)
Zleva: Plšík, Vlaštovka, Alf, Veverka, Ledňáček, Pony, Žán, Mateřídouška, Liška, Opice, Drak, Tarantule, Chocholouš, Rumcajs.

Travnatá „koupel“ na Bařině. (5. 5. 2000)
Zleva: Lachtan, Bambi, Vrabec, Liška, Pískle.

Na Bařině po návštěvě u oddílového stromu. (5. 5. 2000)
Zleva: Pomněnka, Mateřídouška, Čekanka, Ledňáček, Rychlonožka, Kůň, Liška, Pavouk, Žán, Veverka, Rumcajs.

Tehdejší kronikář v roce 2000 zaznamenal: *„Z Paloučku věrnosti jsme se vrátili na Bařinu, kde jsme si zahráli **HU-TU-TU**. Hrály s námi i dvě členky ASPV (**Ada Paluzgová** a **Kateřina Kouláková**), u nichž bychom vůbec neváhali a ihned bychom je přijali do oddílu, kdyby snad někdy chtěly, neboť i když patřily mezi nejmenší hráčky, nebylo to vůbec vidět, a jen tak se chytit nenechaly. V přestávce, když byl vyřazen Vrabec, Liška, Bambi, Veverka a někteří další, zakoušel **Vrabec** chuť **první letošní trávy**. A i když byl dopředu tázán, zda není na trávu alergický, jeho odpověď zněla: **NE!!!** Asi po půl hodině se však škrábal na různých místech těla se slovy: **'Zdá se, že jsem na tu trávu alergický…'**“*

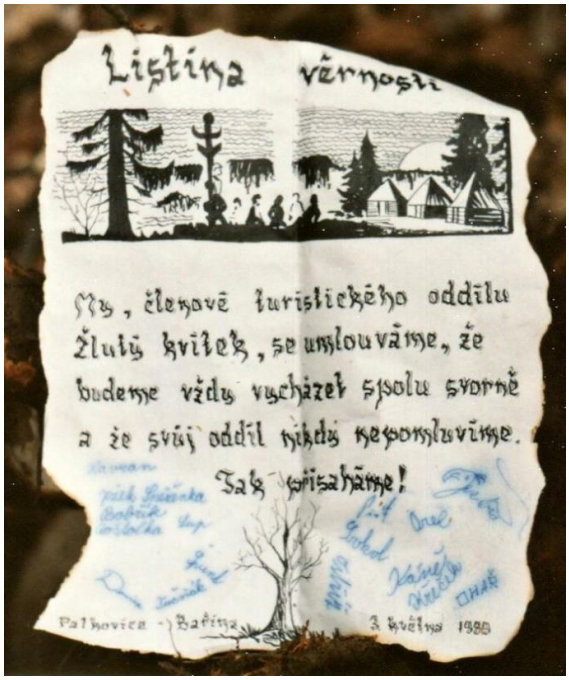

Původní listina věrnosti z roku 1989. (20. 4. 2002)

Nový oddílový strom. (20. 4. 2002)

Vzhledem k tomu, že v jarních dnech **roku 2002** nám neznámí pachatelé náš symbol – lípu – polámali, museli jsme si obstarat novou. *„Opět nám s tím pomohl **Theodor Mucha**, otec Poštolky. Sešli jsme se **20. 4. 2002** v 16.00 hodin v malém počtu u Bařiny, odkud jsme šli ke zbytkům stromu. Zatímco Pavouk se Lvem vykopali novou díru, tak Ledňáček s Pirátem připravili **listinu věrnosti**, kterou jsme v oddíle podepsali **o den dříve**.*

Při vykopávání zbytků lípy se nám podařilo objevit i původní listinu věrnosti. Po nezbytném vyfotografování ji ***Lachtan*** *s Lucií Vahalíkovou, nečlenem oddílu, daly opět do pouzdra a zalily voskem. Poté jsme na novém místě zasadili lípu, umístili pod ní obě listiny věrnosti a upravili prostranství kolem lípy, které jsme obložili kameny. A tak se nám podařilo najít i kameny od nejstarších členů – Ohaře, Pavouka, Orla, Jestřába. Nejvíce kamenů jsme našli od Veverky. Okolo 17.30 hodiny bylo vše hotovo.“*

Lachtan s Luckou připravují místo pro lípu. (20. 4. 2002)

Nová lípa je připravena k zakutání. (20. 4. 2002) Zleva: Pavouk, Ledňáček, Pirát, Lev, Lachtan.

U oddílového stromu. (3. 5. 2002)

Rosnička při ruské schovávačce. (3. 5. 2002)

U oddílového stromu. (3. 5. 2002)
Zleva: Pirát, Kojot, Ledňáček, Tarantule, Kojot, Čekanka, Pes, Had, Chocholouš, Rumcajs, Drak, Kotě, Labuť, Pískle, Myš, Anakonda, Liška, Lachtan, Růžička, Šmudla, Veverka.

Zápis ze setkání na Paloučku věrnosti zaznamenal do kroniky Pirát: *„A dne **3. 5. 2002** jsme se sešli u oddílového stromu již všichni. Vedoucí řekl všem několik málo slov o vzniku oddílu a pak, **za asistence nenasytných muchniček**, nám předal upomínkové lístky a poslední žluté oddílové odznaky. A protože muchničky byly opravdu velmi žravé, museli jsme slavnostní místo rychle opustit, jelikož by nás doma asi nikdo nepoznal. Na Bařině jsme poté hráli **ruskou schovávačku**, která se všem velmi líbila, ale jejíž smysl **jsem nepochopil**. Museli jsme ji několikrát opakovat. Během hry přišly k některým našim členům na návštěvu **včeličky** a na důkaz přátelství je oblažily **svým žihadélkem**. Po krátkém skučení a nadávání jsme hru ukončili.“*

U oddílového stromu. (24. 9. 2005)
Zleva: Bobr, Rex, Žluťásek, Grep, Fišky, Jiskra, Datel, Kopretina, Puštík, Jahoda, Šídlo, Fialka, Jola.

U oddílového stromu.
(24. 9. 2005)

U oddílového stromu. (23. 6. 2006)
Zleva: Malina, Brouk, Smíšek, Pirát, Rorýs, Radegast, Jahoda, Drop, Hvězda, Hafan, Lachtan, Bobr, Jola, Kwaki, Racek, Muchomůrka, Pája, Maceška, Mikeš, Grep, Žluťásek, Bublina, Fišky, Fialka, Chrpa, Kulička, Tulipán, Jiskra, Myška, Kuře, Lišák, Žížala, Čekanka, Stopař, Šídlo, Kotě, Puštík, Kopretina.

U oddílového stromu. (23. 6. 2006)
Vlevo Lachtan.

Kámen od Macešky k oddílovému stromu.
(23. 6. 2006)

U oddílového stromu. (24. 5. 2008)

U oddílového stromu. (24. 5. 2008)

Šídlo a Rorýs u studánky „Jaštěrka“. (23. 4. 2010)

U oddílového stromu. (23. 4. 2010)

Společné foto u oddílového stromu. (23. 4. 2010)

Stojící zleva: Světluška, Rex, Bobr, Brouk, Vlnka, Rorýs, Žluťásek, Kwaki, Mikeš, Sýček, Rolnička, Fišky, Srdíčko, Hvězda, Saxana, Dory, Kamzík, Mlok, Skřítek, Racek, Medvědice, Kuchtík, Stopař, Drop, Pája, Datel.
Sedící zleva: Meruňka, Šídlo, Malina, Prcek, Jahoda, Hafan, Třešnička.

Naposledy u oddílového stromu. (2015)
Zleva: Viki, Pirát, Lumpík, Ptáče, Drop, Mat, Lama, Hafan, Ledňáček, Šuta, Hříbeček.

U oddílového stromu. (21. 3. 2015)
Zleva: Drop, Lumpík, Hříbeček, Šuta, Mat, Lama, Ptáče, Viki, Pirát.

Hořící zbytky lesa u oddílového stromu. (2. 4. 2016)
Zleva. Rolnička, Lama, Činčila, Ptáče.

Zbytky oddílového stromu a památné kameny. (2. 4. 2016)

Zbytky lesa u oddílového stromu. (2. 4. 2016)

V okolí oddílové lípy se nachází několik listin věrnosti, které jsou zakopané tak, že ani my už dnes nevíme kde, neboť při obnově lesa z důvodu kůrovcové kalamity původní stromy byly pokáceny a nové umístěny na jiných místech. I naše oddílová lípa musela v **roce 2016** ustoupit těžbě a zůstaly po ní jen kořeny. V jejím okolí se ještě nachází kameny členů, na nichž již stěží můžeme přečíst některá jména, např. Veverka, Sokol, Jestřáb, Pavouk, Mýval a další.

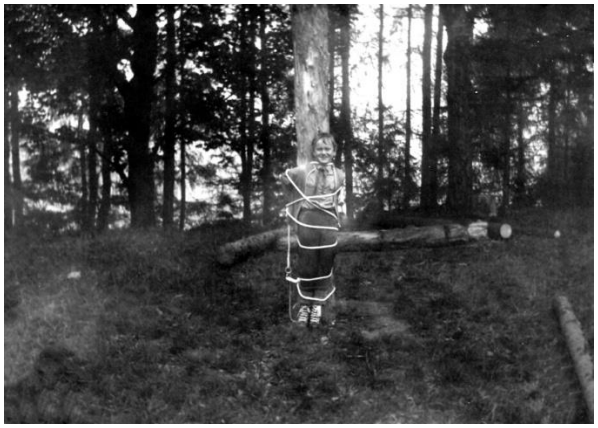

Jestřáb na tábořišti v Pulčínských skalách. (15. 8. 1987)
Vzadu se nachází lípa, pod níž byla rovněž zakopaná oddílová listina věrnosti.

A jak se to běžně stává, když nepředpokládáte, že se něco bude opakovat, tak jsme při sepisování listin věrnosti zpočátku neoznačovali jejich číslo a následně jsme je sice číslem označili, ale špatně, protože jsme na některé předcházející již zapomněli. Tak se stalo, že třetí listina je ve skutečnosti až pátá. Teprve v **roce 2022** je listina označena správným číslem.

1. **listina věrnosti** – pod lípou na Pulčínských skalách **15. 8. 1987**, podepsalo **9 členů**: Sup, Papoušek, Sněženka, Konvalinka, Ježek, Orel, Kondor, Jestřáb a Pirát
2. **listina věrnosti** – Palouček věrnosti **3. 5. 1989**, podepsalo **18 členů**: Havran, Pavouk, Sup, Sokol, Káně, Jestřáb, Orel, Sněženka, Špunt, Ostříž, Tučňák, Pirát, Ohař, Křeček, Poštolka, Deny, Ježek a Bobřík.
3. **listina věrnosti** – Pulčínské skály **6. 5. 1990**, podepsalo **11 členů**: Orel, Pavouk, Papoušek – Berberský čert, Grizzly, Sněženka, Ježek, Sokol, Ohař – Jůzek, Tučňák, Káně a Pirát.
4. **listina věrnosti** – Králová hora **16. 5. 1992**, podepsalo **8 členů**: Želva, Levhart, Zajíc, Mravenec, Sokol, Ježek, Pavouk a Pirát. Přítomní byli také Lachtan a Ledňáček, ale protože ještě neuměli psát, tak se jen dívali.
5. **listina věrnosti** - Palouček věrnosti **8. 5. 1997**, podepsalo **33 členů**: Želva, Žabka, Levhart, Sojka, Střevlík, Štěně, Veverka, Mravenec, Gepard, Krtek, Zajíc, Kobra, Včela, Ježek, Bobřík, Sokol, Pirát, Pavouk, Lev, Vlk, Beran, Pes, Jelen II, Vlčák, Opice, Růžička, Kačer, Kačka, Vrabec, Lachtan, Ledňáček, Čáp, Pomněnka, Pony a Kůň.
6. **listina věrnosti** – Palouček věrnosti **7. 5. 1999**, podepsalo **26 členů**: Chocholouš, Vlaštovka, Drak, Tuleň, Liška, Mateřídouška, Plšík, Rumcajs, Beran, Myš, Pomněnka, Pony, Růžička, Vlčák, Čáp, Ledňáček, Lachtan, Jelen II, Kačer, Kůň, Pes, Krtek, Veverka, Pavouk a Pirát.
7. **listina věrnosti** – Palouček věrnosti **19. 4. 2002**, podepsalo **23 členů**, na palouček umístěna 20. 4. 2002: Sněženka, Pavouk, Pirát, Lev, Myš, Kiwi, Rosnička, Lachtan, Ledňáček, Růžička, Veverka, Kůň, Liška, Šmudla, Pískle, Labuť, Anakonda, Pes, Beran, Chocholouš, Drak, Tuleň a Čekanka.
8. **listina věrnosti** – vodojem u Bařiny **29. 4. 2022**, podepsalo **37 členů**: Babetka, Myšák, Třpytka, Mrkev, Sisi, Lentilka, Červotoč, Morče, Bubu, Rohlík, Jack, Pirát, Meduňka, Viki, Žalud, Rejsek, Hříbeček, Bobek, Kudlanka, Lumpík, Borůvka, Opička, Ptáče, Ninja, Sokolík, Kuřátko, Ratatouille, Kvítko, Drop, Vážka, Pribináček, Axis, Samsung, host Nikola – Kozel, Gargamel, Šikula, Sabotér.

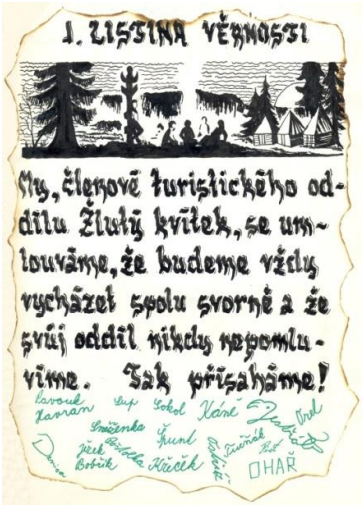

2. listina věrnosti. (3. 5. 1989)

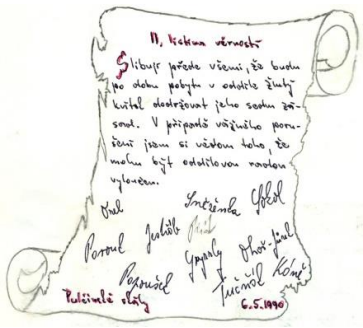

3. listina věrnosti. (6. 5. 1990)

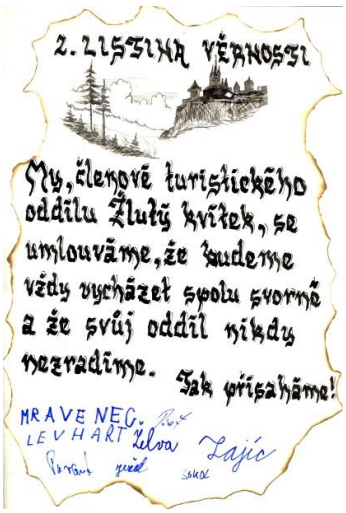

4. listina věrnosti. (16. 5. 1992)

5. listina věrnosti. (8. 5. 1997)

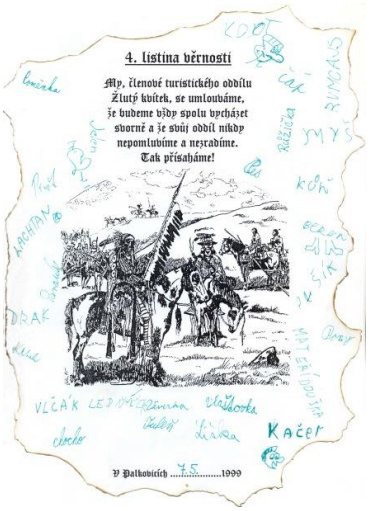

6. listina věrnosti. (7. 5. 1999)

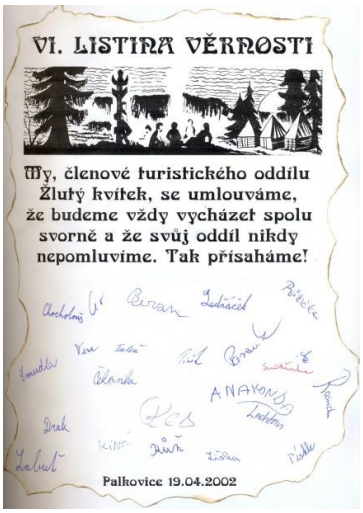

7. listina věrnosti. (19. 4. 2002)

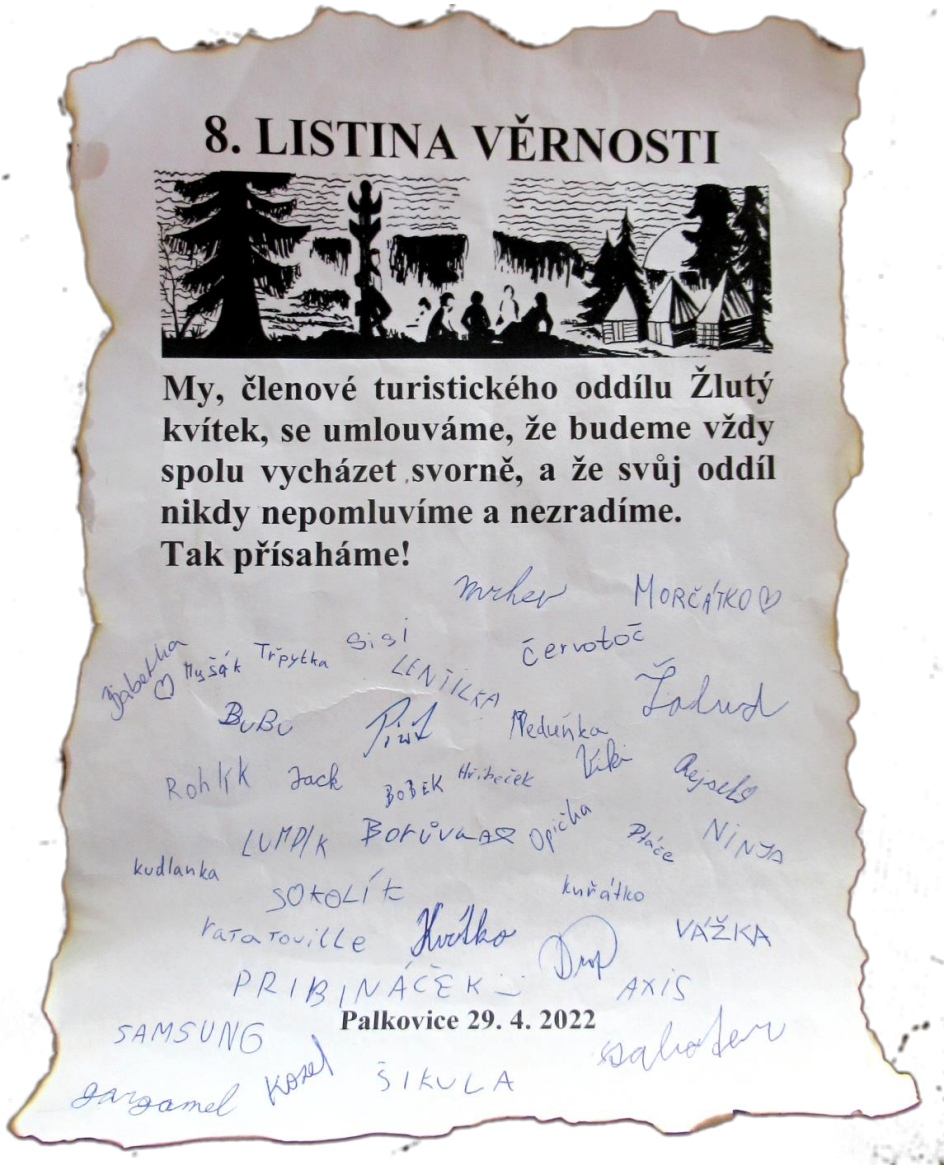

8. listina věrnosti. (29. 4. 2022)

Ještě na jednu věc v historii oddílu nesmíme zapomenout, a to na předávání **pamětních lístečků**, které dostávali účastníci setkání u oddílového stromu nebo v tělocvičně ve slavnostní den vzniku oddílu. Každý účastník obdržel papírový pamětní lístek, který byl připravován **Veronikou Šupinovou** (*Ájou*) nebo vedoucím **Jaromírem Šupinou** (*Pirátem*), a to vždy podle délky období, v němž v oddíle působil. Již v kapitole o historii oddílu je uvedeno, že první členové dostávali dva roky po sobě barevnou nášivku a ve třetím obdrželi litografii, kterou pro ně zhotovil Pirát. V **roce 1988** kromě nášivky dostávali členové také dřevěná březová **camrátka** (*upomínkový předmět – viz níže*). Papírové pamětní lístky byly zavedeny přibližně, přesné období není v kronice zaznamenáno, v letech **1991-2007**.

Za věrnost oddílu
9

Za věrnost oddílu
ŽLUTÝ
KVÍTEK
10

Za věrnost oddílu
11

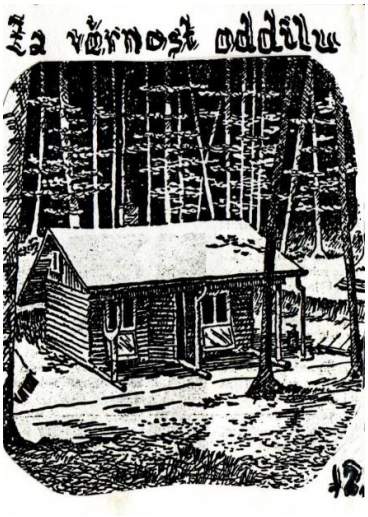
Za věrnost oddílu
12

ZA VĚRNOST VĚNUJE ŽLUTÝ KVÍTEK
PALKOVICE

Za věrnost oddílu
15

Za věrnost oddílu
ASOCIACE
TOM
KLUB ČESKÝCH TURISTŮ
13

Za věrnost oddílu.
14

Za věrnost oddílu
16

Turistický pochod „Okolo Palkovic“

Úplně na začátku byla myšlenka uspořádat turistický pochod po vzoru v té době známých frýdlantských pochodů. Sešlo se pár nadšenců a dalo dohromady návrh tratě, trať označili, vytiskli diplomy a jiné pomůcky k pochodu.

Mapu nového pochodu „Okolo Palkovic“ navrhli Petr Plaček (*Jelen*) a Jaromír Novák (*Luňák*), graficky zpracoval Jaromír Šupina (*Pirát*). (1982)

A kdo vlastně byli ti nadšenci? Členové oddílu Modré šípy – **Petr Plaček** (*Jelen*), **Jaromír Novák** (*Luňák*) a **Jaromír Šupina** (*Pirát*), kteří za podpory vedoucího **Jindřicha Plačka st.** (*Šíp*) byli u zrodu turistického pochodu **„Okolo Palkovic“,** jehož **I. ročník** se konal **4. září 1982** (*nutno připomenout, že již v 70. letech 20. století pořádala turistický pochod v Palkovicích svazácká skupina*). Z kroniky oddílu Modré šípy se dozvídáme, že za příznivého počasí se akce se zúčastnilo **26 osob**, které obdržely v cíli čaj, horálku, oplátek vafle a diplom.

První diplom pochodu „Okolo Palkovic“ navrhnul a zhotovil Jaromír Šupina. (1982)

V **roce 1983** se spoluorganizátorem pochodu z řad členů oddílu Modré šípy stává také **Miroslav Kořenský** (*Jezevec*) a druhého ročníku, **3. 9. 1983**, se za pěkného teplého počasí zúčastnilo celkem **28 osob**, z toho platících bylo 19 (*zbytek tvořili členové oddílu Modré šípy*). V rámci pitného režimu se na trati 25 km podávala voda se šťávou. V cíli účastníci opět obdrželi čaj, oplátky a diplom. Nejstarším účastníkem byl **Blažej Laník** z Frýdku-Místku (*73 let*), nejmladším **Pavel Krč** z Palkovic (*8 let*).

Diplomy pro další ročníky pochodu „Okolo Palkovic“. (1983)
Graficky zpracoval Jaromír Šupina (*Pirát*), dopředu podepsal předseda TJ Jaromír Janík.

„V druhém ročníku pochodu Okolo Palkovice se zřekl funkce hlavního pořadatelé Pirát, a tak jeho úkolem bylo označit část patnáctikilometrové trasy a zkontrolovat trasu 25 km. To vše zvládl za 4,5 hodiny. Účast na pochodu byla oproti prvnímu ročníku vyšší o 2 lidi, z toho 10 přespolních, 7 z oddílu Modré šípy a 10 z Palkovic. Pořadatelé následně vyhodnotili, že malá účast byla způsobena nedostatečnou informovanosti lidí a také nevhodné období, neboť na zahrádkách a polích bylo plno práce.“

Rovněž třetí ročník pochodu, **8. 9. 1984**, se konal na tratích 15 a 25 km. Akce se celkem zúčastnilo **33 osob** (*kratší trať z toho šlo 17 osob*) a nejstarším byl opět **Blažej Laník**, který od pořadatelů obdržel hroznové víno. Nejmladšímu účastníku bylo 8 let. Finančně nebyl závod proděleční, neboť co se vybralo, to se vydalo na občerstvení.

Čtvrtý ročník pochodu, **7. září 1985**, se konal za chladného a větrného počasí s občasnými přeháňkami a slunečním svitem. Z kroniky Modrých šípů se dále dozvídáme, že ze **44 účastníků** kratší trat na 15 km absolvovalo 24 pochodujících (*z toho 8 hostů, 16 domácích, nebo též 7 dospělých a 17 dětí*), zbytek šel delší trať (*z toho 7 hostů, 13 domácích, nebo též 9 dospělých a 11 mládeže*). Nejstarší účastník byl z Kunčic pod Ondřejníkem (*64 let*), nejmladší z Frýdku-Místku (*3 roky*).

První čtyři ročníky pochodu se šly na **25 km** a **15 km**, od **roku 1986** se již chodila jen trať kratší. K redukci trati pořadatelé dospěli na základě slabší účasti v předcházejících ročnících. Avšak pátý ročník pochodu, **6. 9. 1986**, byl při ideálním počasí hledáním některých účastníků – ztratila se dvě děvčata z Místku ve věku 9 let, 2 chlapci odbočili na trať délky 25 km, která již v tomto ročníku neplatila, a 4 děvčata odbočila nesprávně k Hukvaldům. Při účasti **62 pochodujících** (*tj. 18 dospělých a 44 dětí, nebo 42 domácích a 20 přespolních, nebo také 216 žen a 36 mužů*) to byly pro pořadatelé problémy dost velké. Vše dobře dopadlo.

Z okolních obcí se do pochodu zapojili lidé z Karviné, Kozlovic, Frýdku-Místku, Václavovic, Doubravic u Moravičan a Frýdlantu nad Ostravicí. Nejmladší účastníci byla **Marie Mertová** (*Želva*) z Palkovic (*3 roky*), nejstarším byl **Blažej Laník** (*76 let*).

Nejúspěšnějším ročníkem palkovického pochodu byl ten **šestý**, v **roce 1987**, kdy jej navštívilo rekordních **101 pochodníků** (*tj. 27 dospělých a 74 dětí, nebo 72 domácích a 29 přespolních, nebo též 56 mužů a 45 žen*). Tato akce byla již připravována za spolupráce turistických oddílů Modré šípy a Žlutý kvítek Palkovice. Zastoupeny byly tyto obce: Frýdek-Místek (*11*), Kozlovice (*9*), Poruba, Oprechtice, Bohumín a Kunčičky u Bašky. Nejmladší účastníci byla **Simona Juřenová** z Kozlovic (*nar. 22. 8. 1985*) a nejstarším účastníkem **Blažej Laník** z Frýdku-Místku (*nar. 3. 2. 1910*), kteří dostali od pořadatelů zvláštní ceny.

Simona Juřenová

Blažej Laník

Záběr z pochodu Okolo Palkovic. (5. 9. 1987)
Druhý zleva Ing. Petr Halata se svými dětmi.

Záběr z pochodu Okolo Palkovic. (5. 9. 1987)
Zleva: předseda TJ Stanislav Harabiš, tajemnice MNV Ludmila Radová, Ladislav Rada ml., Ladislav Rada st.

Záběr z pochodu Okolo Palkovic. (5. 9. 1987)
Jako první kráčí Pavouk,
člen oddílu Žlutý kvítek.

Členové oddílu Žlutý kvítek po pochodu. (5. 9. 1987)
Sedící zleva: Jestřáb, Orel, Delfín, Ohař,
stojící Blažej Laník.

Sedmý ročník pochodu Palkovic, **3. 9. 1988**, měl opět velmi nízkou účast. Počasí bylo krásné, slunečné, ale trochu foukal vítr. Jenže ještě v půl osmé pršelo, což zřejmě mnohé účastníky odradilo. A tak pochod nakonec absolvovalo pouhých **25 osob** (*tj. 5 dospělých a 20 dětí, nebo 20 domácích a 5 přespolních, nebo též 17 mužů a 8 žen*). Nejmladší účastnící byla **Marie Mertová** (*Želva, 5 let*), nejstarším **Oldřich Abrahámek** (*43 let*).

Záběr z pochodu Okolo Palkovic. (3. 9. 1988)
Vepředu kráčí Konvalinka a Želva.

Záběr z pochodu Okolo Palkovic.
(3. 9. 1988)

Dne **2. 9. 1989** proběhl další ročník pochodu Okolo Palkovic. V kronice Modrých šípů jsou uvedeny podrobnosti akce, takže víme, že pochod proběhl za krásného a jasného počasí za účasti **38 osob** (*tj. 14 dospělých – z toho 9 mužů a 5 žen – a 24 dětí, nebo 34 domácích a 4 přespolních pochodníků*). Nejmladší účastníci byla **Milada Široká** (*Veverka, 4 roky*), nejstarším byl **Vratislav Chlebek** (*65 let*).

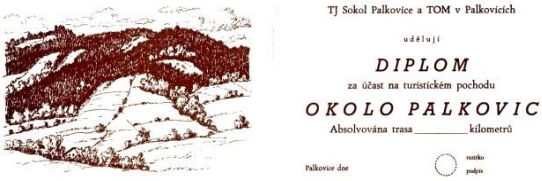

Další série diplomů pochodu Okolo Palkovic. (1989)

V kronice oddílu Žlutý kvítek je k palkovickému pochodu **2. 9. 1989** zaznamenáno: „*V letošním roce se konal už 8. ročník pochodu. I tentokráte jsme měli za úkol vyznačit polovinu trati a úkol provedl Pavouk, Pirát a Lachtan (pozn. 2 roky). Na vlastní pochod šli Poštolka, Tučňák, Grizzly, Ostříž, Sokol, Pavouk, Sup, Špunt a Veverčák. Počasí bylo nádherné, slunce krásně pálilo, takže nic víc jsme si nemohli přát, jen účastníků bylo* ***38****.*“

Příprava pochodu Okolo Palkovic. (srpen 1989)
Značku maluje Pavouk.

Příprava pochodu Okolo Palkovic. (srpen 1989)
Značku maluje Lachtan, přihlíží Pavouk.

Účastníci pochodu z Modrých šípů. (2. 9. 1989)
Zleva: Rostislav Bužek, ???, František Pokluda.

Účastníci pochodu Okolo Palkovic. (2. 9. 1989)
Zprava: Sokol, Veverka, Milada Široká, František Široký – předseda TJ Sokol Palkovice.

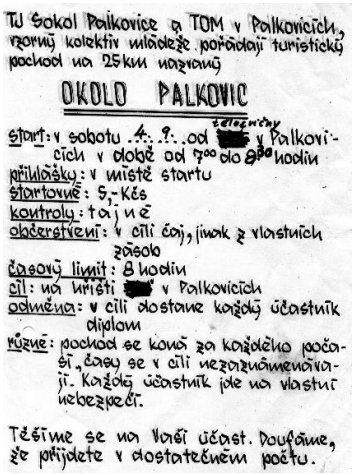

TJ Sokol Palkovice a TOM v Palkovicích, vzorný kolektiv mládeže pořádají turistický pochod na 25 km nazvaný

OKOLO PALKOVIC

start: v sobotu 4. 9. od [redacted] v Palkovicích v době od 7⁰⁰ do 8⁳⁰ hodin
přihlášky: v místě startu
startovné: 5,- Kčs
kontroly: tajné
občerstvení: v cíli čaj, jinak z vlastních zásob
časový limit: 8 hodin
cíl: na hřišti [redacted] v Palkovicích
odměna: v cíli dostane každý účastník diplom
různé: pochod se koná za každého počasí, časy se v cíli nezaznamenávají. Každý účastník jde na vlastní nebezpečí.

Těšíme se na Vaší účast. Doufáme, že přijdete v dostatečném počtu.

Jeden z prvních letáků na pochod.

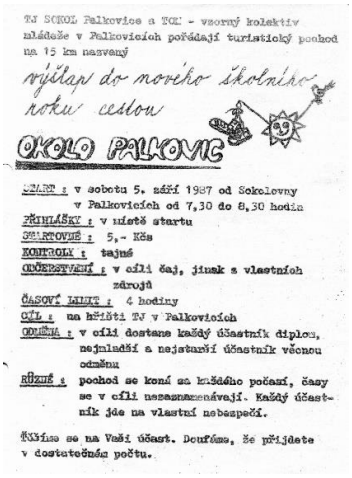

TJ SOKOL Palkovice a TOM - vzorný kolektiv mládeže v Palkovicích pořádají turistický pochod na 15 km nazvaný

výlap do nového školního roku cestou

OKOLO PALKOVIC

START : v sobotu 5. září 1987 od Sokolovny v Palkovicích od 7,30 do 8,30 hodin
PŘIHLÁŠKY : v místě startu
STARTOVNÉ : 5,- Kčs
KONTROLY : tajné
OBČERSTVENÍ : v cíli čaj, jinak s vlastních zdrojů
ČASOVÝ LIMIT : 4 hodiny
CÍL : na hřišti TJ v Palkovicích
ODMĚNA : v cíli dostane každý účastník diplom, nejmladší a nejstarší účastník věcnou odměnu
RŮZNÉ : pochod se koná za každého počasí, časy se v cíli nezaznamenávají. Každý účastník jde na vlastní nebezpečí.

Těšíme se na Vaší účast. Doufáme, že přijdete v dostatečném počtu.

Leták na pochod z roku 1987.

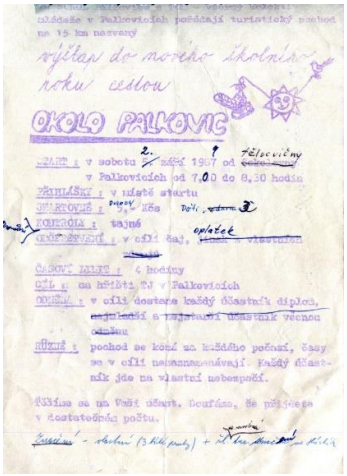

výlap do nového školního roku cestou

OKOLO PALKOVIC

START : v sobotu 2. září 1989 od Sokolovny v Palkovicích od 7,00 do 8,30 hodin
PŘIHLÁŠKY : v místě startu
STARTOVNÉ : 5,- Kčs
KONTROLY : tajné
OBČERSTVENÍ : v cíli čaj, opláček
ČASOVÝ LIMIT : 4 hodiny
CÍL : na hřišti TJ v Palkovicích
ODMĚNA : v cíli dostane každý účastník diplom,
RŮZNÉ : pochod se koná za každého počasí, časy se v cíli nezaznamenávají. Každý účastník jde na vlastní nebezpečí.

Těšíme se na Vaší účast. Doufáme, že přijdete v dostatečném počtu.

Leták na pochod z roku 1989.
Poznámky provedl Jindřich Plaček (Šíp)

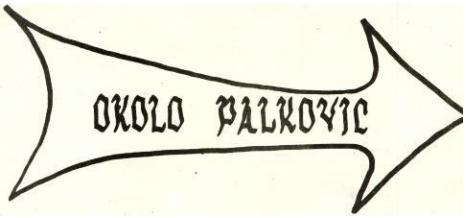

Pro značení tratě byla používána i šipka.

Zápis z oddílové kroniky Žlutého kvítku ze dne **8. 9. 1990**: *„IX. ročníku „Okolo Palkovic“ se celkem zúčastnilo **11 lidí**, z toho 5 členů našeho oddílu – Pavouk, Orel, Sněženka, Havran a Bobřík. Očekávalo se, že lidí přijde daleko více, ale smůla.“*

Z kroniky Modrých šípů doplňujeme, že akce se zúčastnili 3 dospělí a 8 dětí (*nebo 10 domácích a 1 host, nebo též 6 mužů a 5 žen*) jen z obcí Palkovice a Kozlovice. Nejmladší účastnící byla opět **Milada Široká** (*Veverka, 5 let*) a nejstarším **Vojtěch Tabach** z Kozlovic (*47 let*). Nízká účast byla opět zapříčiněna počasím, neboť celou noc silně pršelo. Ráno bylo zataženo a mlha. Teprve během dopoledne se začalo vyjasňovat.

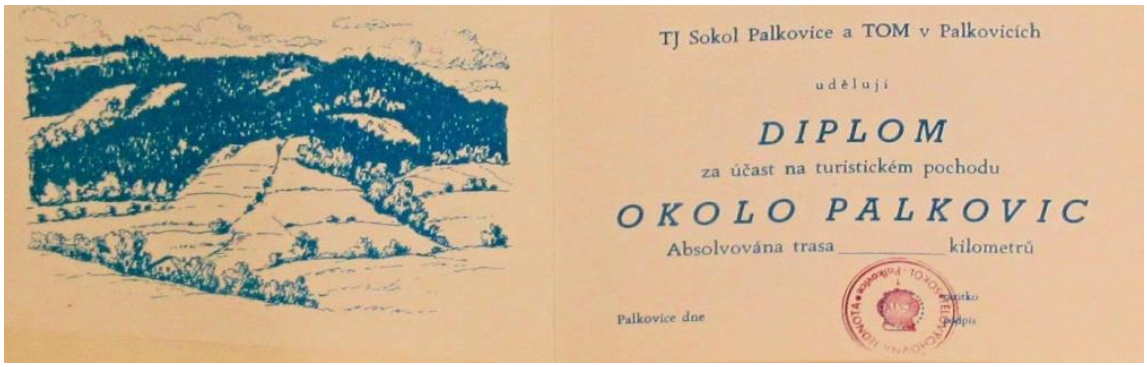

Diplom z pochodu „Okolo Palkovic. (8. 9. 1990)

Jubilejní **desátý ročník** pochodu se konal **7. 9. 1991** za účasti **16 osob** (*tj. 4 dospělí a 12 dětí, nebo 13 domácích a 3 hosté z Kozlovic, Frýdku a Frýdlantu, nebo též 14 mužů a 2 ženy*). Svou roli opět sehrálo počasí, neboť bylo zataženo, ale poměrně teplo. Pršet začalo až odpoledne. Nejmladšími účastníky byla dvojčata **Lenka Kišová** (*Ještěrka, 6 let*) a **Pavel Kiša** (*Střevlík, 6 let*), nejstarším pochodujícím byl **Kurt Dvořák** z Frýdku (*76 let*).

Diplom z pochodu „Okolo Palkovic s razítkem KČT. (7. 9. 1991)

Diplom z pochodu „Okolo Palkovic s razítkem TJ Sokol Palkovice. (7. 9. 1991)

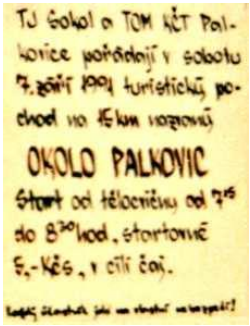

Plakát z roku 1991.

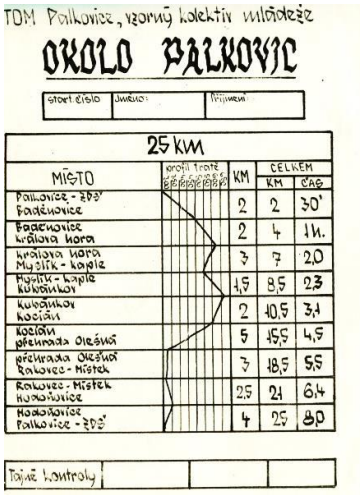

TOM Palkovice, vzorný kolektiv mládeže

OKOLO PALKOVIC

start. číslo	Jméno:	Příjmení

25 km

MÍSTO	profil trasy	KM	CELKEM KM	CAS
Palkovice - žd.st. Badenovice		2	2	30'
Badenovice Králova hora		2	4	1h.
Králova hora Myslík - kaple		3	7	2,0
Myslík - kaple Kubánkov		1,5	8,5	2,3
Kubánkov Kocián		2	10,5	3,1
Kocián přehrada Olešná		5	15,5	4,5
přehrada Olešná Rakovec - Místek		3	18,5	5,5
Rakovec - Místek Hukvaldice		2,5	21	6,4
Hukvaldice Palkovice - žd.st.		4	25	8,0

Tajné kontroly

Časový rozpis trati pochodu z roku 1982 pro trať 25 km.

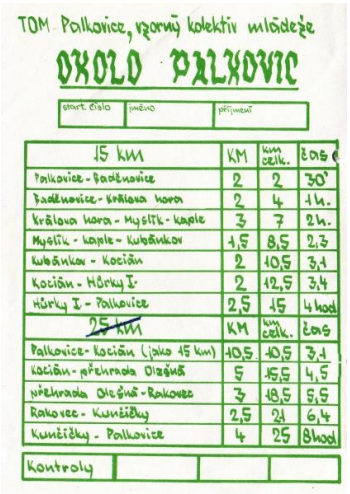

TOM Palkovice, vzorný kolektiv mládeže

OKOLO PALKOVIC

start. číslo	jméno	příjmení

15 km	KM	km celk.	čas
Palkovice - Badenovice	2	2	30'
Badenovice - Králova hora	2	4	1h.
Králova hora - Myslík - kaple	3	7	2h.
Myslík - kaple - Kubánkov	1,5	8,5	2,3
Kubánkov - Kocián	2	10,5	3,1
Kocián - Hůrky I.	2	12,5	3,4
Hůrky I - Palkovice	2,5	15	4 hod.
~~25 km~~	KM	km celk.	čas
Palkovice - Kocián (jako 15 km)	10,5	10,5	3,1
Kocián - přehrada Olešná	5	15,5	4,5
přehrada Olešná - Rakovec	3	18,5	5,5
Rakovec - Kunčičky	2,5	21	6,4
Kunčičky - Palkovice	4	25	8 hod.

Kontroly

Časový rozpis trati pochodu z roku 1984 pro trať 15 km.

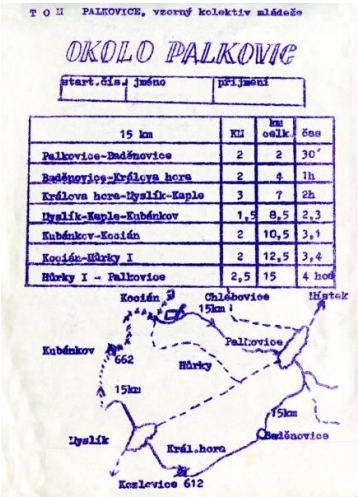

T O M PALKOVICE, vzorný kolektiv mládeže

OKOLO PALKOVIC

start. čís.	jméno	příjmení

15 km	KM	km celk.	čas
Palkovice-Badenovice	2	2	30'
Badenovice-Králova hora	2	4	1h
Králova hora-Myslík-Kaple	3	7	2h
Myslík-Kaple-Kubánkov	1,5	8,5	2,3
Kubánkov-Kocián	2	10,5	3,1
Kocián-Hůrky I	2	12,5	3,4
Hůrky I - Palkovice	2,5	15	4 hod

Časový rozpis trati pochodu z roku 1986 pro trať 15 km.

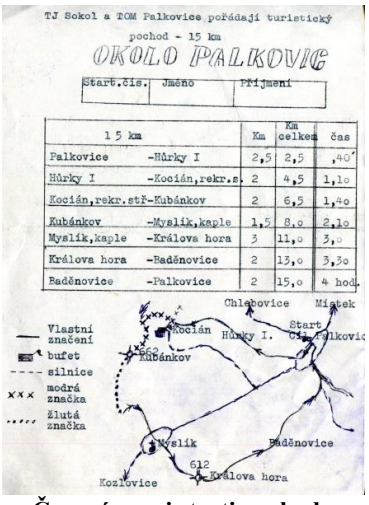

TJ Sokol a TOM Palkovice pořádají turistický pochod - 15 km

OKOLO PALKOVIC

Start.čís.	Jméno	Příjmení

15 km		Km	Km celkem	čas
Palkovice	-Hůrky I	2,5	2,5	,40'
Hůrky I	-Kocián,rekr.st.	2	4,5	1,10
Kocián,rekr.stř	-Kubánkov	2	6,5	1,40
Kubánkov	-Myslík,kaple	1,5	8,0	2,10
Myslík,kaple	-Králova hora	3	11,0	3,0
Králova hora	-Badenovice	2	13,0	3,30
Badenovice	-Palkovice	2	15,0	4 hod.

Časový rozpis trati pochodu z roku 1990 pro trať 15 km.

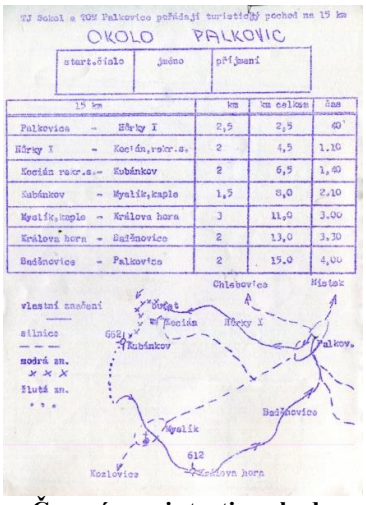

TJ Sokol a TOM Palkovice pořádají turistický pochod na 15 km

OKOLO PALKOVIC

start.číslo	jméno	příjmení

15 km		km	km celkem	čas
Palkovice	- Hůrky I	2,5	2,5	40'
Hůrky I	- Kocián,rekr.st.	2	4,5	1.10
Kocián rekr.st.	- Kubánkov	2	6,5	1,40
Kubánkov	- Myslík,kaple	1,5	8,0	2.10
Myslík,kaple	- Králova hora	3	11,0	3.00
Králova hora	- Badenovice	2	13,0	3.30
Badenovice	- Palkovice	2	15.0	4,00

Časový rozpis trati pochodu z roku 1991 pro trať 15 km.

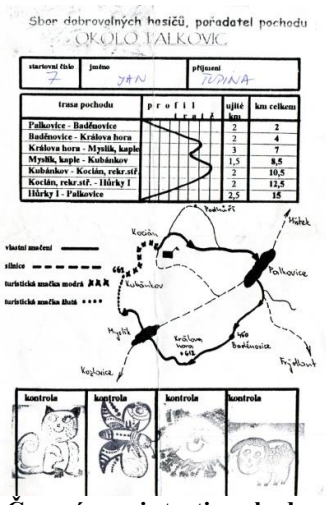

Sbor dobrovolných hasičů, pořadatel pochodu

OKOLO PALKOVIC

startovní číslo	jméno	příjmení
7	JAN	TEPINA

trasa pochodu	profil	ujité km	km celkem
Palkovice - Badenovice		2	2
Badenovice - Králova hora		2	4
Králova hora - Myslík, kaple		3	7
Myslík, kaple - Kubánkov		1,5	8,5
Kubánkov - Kocián, rekr.stř		2	10,5
Kocián, rekr.stř. - Hůrky I		2	12,5
Hůrky I - Palkovice		2,5	15

Časový rozpis trati pochodu z roku 2001 pro trať 15 km.

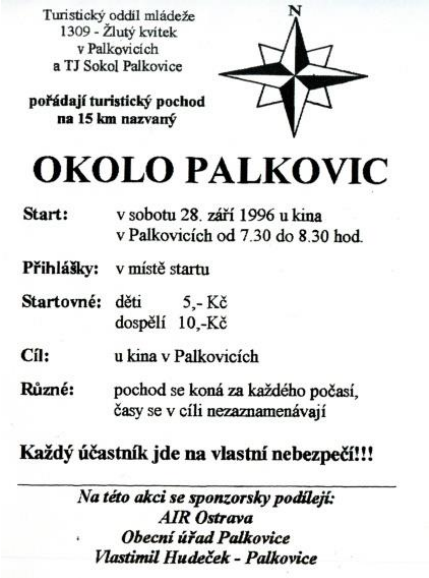

Turistický oddíl mládeže
1309 - Žlutý kvítek
v Palkovicích
a TJ Sokol Palkovice

pořádají turistický pochod na 15 km nazvaný

N

OKOLO PALKOVIC

Start: v sobotu 28. září 1996 u kina v Palkovicích od 7.30 do 8.30 hod.

Přihlášky: v místě startu

Startovné: děti 5,- Kč
dospělí 10,-Kč

Cíl: u kina v Palkovicích

Různé: pochod se koná za každého počasí, časy se v cíli nezaznamenávají

Každý účastník jde na vlastní nebezpečí!!!

Na této akci se sponzorsky podílejí:
AIR Ostrava
Obecní úřad Palkovice
Vlastimil Hudeček - Palkovice

Leták na pochod z roku 1996.

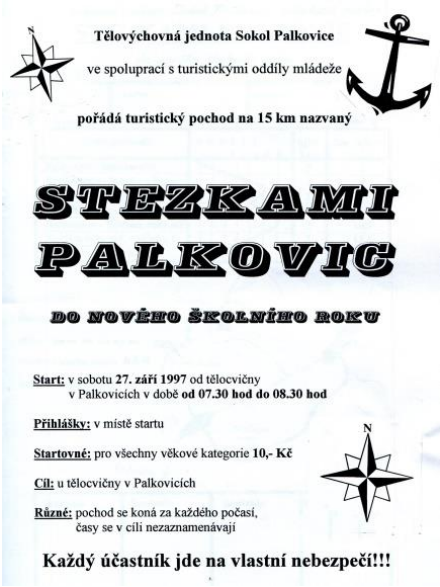

Tělovýchovná jednota Sokol Palkovice

ve spoluprací s turistickými oddíly mládeže

pořádá turistický pochod na 15 km nazvaný

STEZKAMI PALKOVIC

DO NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

Start: v sobotu **27. září 1997** od tělocvičny v Palkovicích v době **od 07.30 hod do 08.30 hod**

Přihlášky: v místě startu

Startovné: pro všechny věkové kategorie **10,- Kč**

Cíl: u tělocvičny v Palkovicích

Různé: pochod se koná za každého počasí, časy se v cíli nezaznamenávají

N

Každý účastník jde na vlastní nebezpečí!!!

Poslední leták na pochod - 1997.

Jenže pochodu se zúčastňovalo málo lidí stále, a tak zájem o pochod v oddíle Modré šípy postupně upadal. Od **roku 1989** již byli pořadateli pochodu TJ Sokol Palkovice a oddíl Žlutý kvítek za vydatné pomoci Jindřicha Plačka staršího. V letech **1996-1997** již byli organizátory pochodu především členové Žlutého kvítku – **Lubomír Bužek** (*Pavouk*), **Filip Široký** (*Sokol*), **Jana Hudečková** (*Bobřík*) a **Jana Harabišová** (*Ježek*). Poslední ročník pochodu pod záštitou oddílu Žlutý kvítek se konal **27. 9. 1997** s novým názvem **„Stezkami Palkovic do nového školního roku“**. Autorem tohoto názvu byl **Stanislav Harabiš** (*čp. 77*) a na vyhotovení nových materiálů se podílely **Jana Hudečková** (*Bobřík*) a **Jana Harabišová** (*Ježek*). Ale ani změna názvu nám návštěvníky nepřilákala. Celkem bylo uspořádáno **dvanáct ročníků** s návštěvností **567 lidí**.

Návštěvnost na turistickém pochodu „Okolo Palkovic“:

Ročník	Datum akce	Počet lidí	Ročník	Datum akce	Počet lidí
1.	4. 9. 1982	26	**7.**	3. 9. 1988	25
2.	3. 9. 1983	28	**8.**	2. 9. 1989	38
3.	8. 9. 1984	33	**9.**	8. 9. 1990	11
4.	7. 9. 1985	44	**10.**	7. 9. 1991	16
5.	6. 9. 1986	62	**11.**	28. 9. 1996	86
6.	5. 9. 1987	**101**	**12.**	27. 9. 1997	97

Zápis z oddílové kroniky Žlutého kvítku ze dne **28. 9. 1996**: *„Příprava probíhala v prázdninových měsících a byla velmi náročná. Museli jsme vyznačit celou trať, připravovali jsme pozvánky, plakáty, startovní lístky a diplomy. A protože téměř všechny víkendy pršelo, největší problémy jsme měli s tratí. Když jsme vše připravili, těšili jsme se, že přijde alespoň sto účastníků.*

Účastníci pochodu Okolo Palkovic. (28. 9. 1996) Papoušek a Orel.

Účastníci pochodu Okolo Palkovic. (28. 9. 1996) Zleva: Sojka, Ledňáček, Vlčák, Krtek, Pony, Gepard, Levhart.

Jako první vyrazil na trať již v půl šesté Pirát, který označoval trať bílými fáborky. A o půl osmé vyrazili první přímí účastníci. V půl deváté, ukončení přihlašování, bylo na trati ***86 účastníků****. Okolo deváté hodiny začalo pršet, ale nikoho to neodradilo a nikdo to nevzdal. Na trati jsme měli čtyři kontroly, které velmi tímto deštěm strádaly. Nejlépe se připravila Pavoukova skupina (Kačka, Zajíc). Nad sebou měly nepromokavou celtu a lebedily si*

na karimatce. Okolo 14.00 hodin došli poslední účastníci. Ti nejvíce promrzlí ocenili tzv. ***Sokolovo překvápko****, tj. doušek čistého rumu.*

Z 86 účastníků byla nejvzdálenější účastníci ***Kristýna Vítková*** *z Brna – Veveří, nejstarší účastníci* ***Marie Bařinová*** *z TOM Frýdlant (nar. 22. 11. 1934) a nejmladším účastníkem* ***Jan Šupina*** *(Ledňáček), narozen 1. 8. 1989. Jen o dva dny starší byla* ***Barbora Skarková*** *(Růžička). Největší zásluhy na zdárném průběhu ročníku měli Žán, Bobřík a starší členové oddílu. Díky Sokolovi se celá akce podařila úspěšně zvládnout.“*

Oddílové zápisy nemluví o konkrétních členech, kteří se akce zúčastnili, ale dle fotografií můžeme zjistit, že to byli Papoušek, Orel, Havran, Tučňák, Krtek, Sojka, Levhart, Ledňáček, Růžička, Pony, Vlčák a další, jako rozhodčí Kačka a Zajíc.

Vedoucí pochodu „Okolo Palkovic“. (28. 9. 1996)
Zleva: Pirát, Bobřík, Sněženka.

Členové oddílu Žlutý kvítek po pochodu. (28. 9. 1996)
Zleva: Havran, Tučňák, Orel.

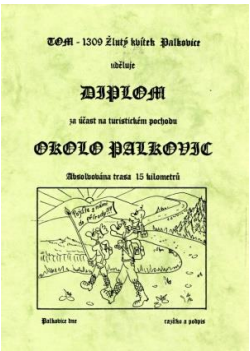
TOM - 1309 Žlutý kvítek Palkovice
udělují
DIPLOM
za účast na turistickém pochodu
OKOLO PALKOVIC
Absolvována trasa 15 kilometrů
Palkovice dne razítko a podpis

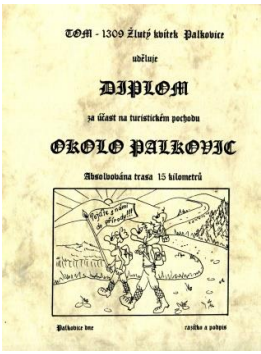
TOM - 1309 Žlutý kvítek Palkovice
udělují
DIPLOM
za účast na turistickém pochodu
OKOLO PALKOVIC
Absolvována trasa 15 kilometrů
Palkovice dne razítko a podpis

TOM - 1309 Žlutý kvítek Palkovice
udělují
DIPLOM
za účast na turistickém pochodu
OKOLO PALKOVIC
Absolvována trasa 15 kilometrů
Palkovice dne razítko a podpis

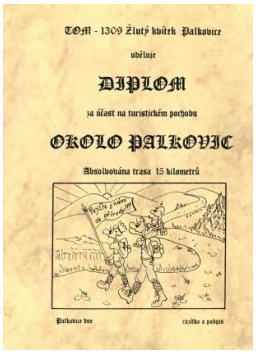
TOM - 1309 Žlutý kvítek Palkovice
udělují
DIPLOM
za účast na turistickém pochodu
OKOLO PALKOVIC
Absolvována trasa 15 kilometrů
Palkovice dne razítko a podpis

Poslední série diplomů pochodu Okolo Palkovic. (1996)

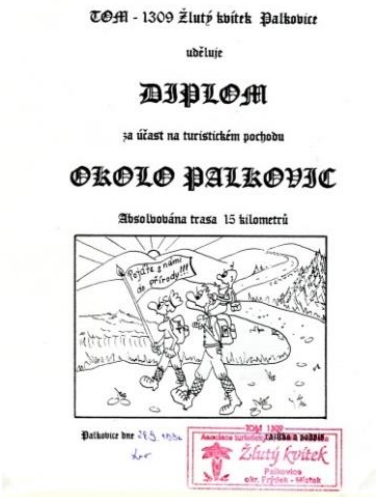
TOM - 1309 Žlutý kvítek Palkovice
udělují
DIPLOM
za účast na turistickém pochodu
OKOLO PALKOVIC
Absolvována trasa 15 kilometrů
Palkovice dne
Žlutý Kvítek

Diplom z pochodu „Okolo Palkovic“ (28. 9. 1996).

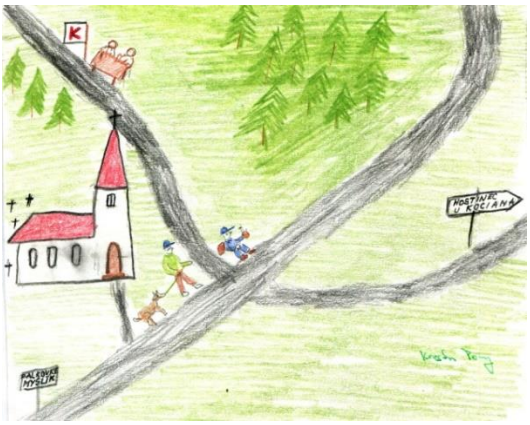

Ponyho kresba z pochodu „Okolo Palkovic“ (27. 9. 1997).

Zápis z oddílové kroniky ze dne **27. 9. 1997**: *„Všichni pořadatelé se sešli v 7 hodin u tělocvičny a kontroly vyrazily na svá stanoviště, která byla u **Baděnovic** (Lev, Krtek), **kaple na Myslíku** (Delfín, Štěně), na **Hůrkách** (Žán, Veverka) a u **hájenky** (Pavouk, Mravenec). Ještě předtím bylo třeba doznačit trať, což zajistil Sokol, který byl právě tím posledním – **97.** účastníkem pochodu.*

Kontrolní stanoviště u hájenky. (27. 9. 1997)
Jako rozhodčí Pavouk, Kwaki a Mravenec.

*O půl desáté se konečně vynořila paní Bařinová se svým oddílem. Všechny jsme zapsali a mohli vyrazit na svůj pochod. Želva s Bobříkem šly zatím nakoupit občerstvení. Mezitím Pavouk vařil čaj a pak šel na kontrolu, Konvalinka chystala diplomy. Asi kolem 12.00 hodin začali přicházet první BORCI (Pes a další). Nejmladší účastníci byla **Kateřina Kouláková** z Palkovic čp. 590 (Rychlonožka, nar. 13. 9. 1991), nejstarším účastníkem **Lumír Sukač** z Palkovic čp. 348 (nar. 16. 9. 1934) a nejvzdálenější účastníci byla **Marie Kubačáková** ze Starých Hamer (narozena 14. 7. 1982).*

V závěru akce jsme ještě museli dodatečně zjišťovat, zda někteří účastníci (např. Jaroslav Pavlíček a manželé Kolibovi) již nejsou náhodou doma. A byli.“

Dne **27. 10. 2001** uspořádal Sbor dobrovolných hasičů v Palkovicích, v němž aktivně pracovali bývalí členové turistických oddílů, svůj **I. ročník** pochodu „Okolo Palkovic“, kterého jsme se rovněž zúčastnili: *„Po vystoupání sjezdovky se od nás odervali **trhači** – Veverka, Růžička a Šmudla, zatímco ostatní šli svým pomalým tempem. V oblasti pod Královou horou se ukázalo, že přece jen patříme do turistického oddílu, neboť jsme v tomto úseku nebloudili, zatímco ostatní ano.“*

Areál zdraví na Myslíku. (27. 10. 2001)

Zleva: Ledňáček, Kojot.

Areál zdraví na Myslíku. (27. 10. 2001)
Zleva: Vlaštovka, členka SG, Pampeliška, Pískle, Lachtan, členka SG.

Kontrola u Baděnovic. (27. 10. 2001)
Zleva: Ledňáček, Bobřík, Čekanka, Pampeliška, Šmudla, Lachtan, Kojot.

Kaple na Myslíku.
(27. 10. 2001)

Areál zdraví na Myslíku. (27. 10. 2001)

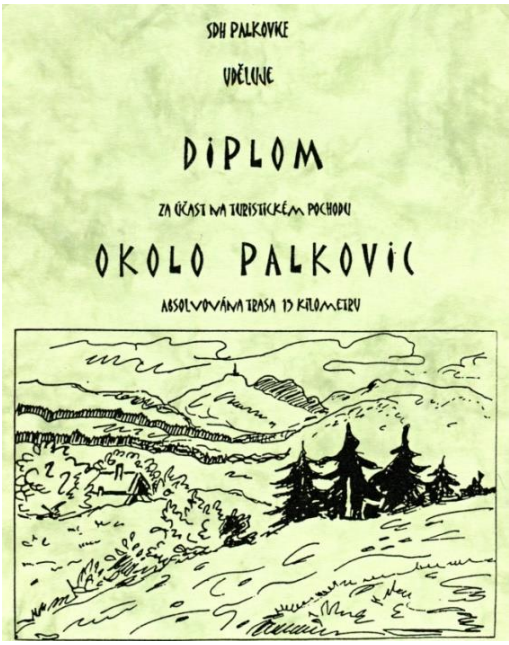

Diplom z pochodu Okolo Palkovic. (27. 10. 2001)
Kresbu nakreslil Bobřík.

Další ročník pochodu Sbor dobrovolných hasičů Palkovic uspořádal ještě v **roce 2002**, ale toho jsme se jako oddíl již nezúčastnili. Pro malou návštěvnost však i v tomto případě došlo k ukončení tradice pochodu.

Dne **20. 5. 2017** se o znovuobnovení myšlenky pochodu **Okolo Palkovic** pokusila **kulturní komise** Obce Palkovice a akce se zúčastnilo téměř **80** dětí a dospělých. Nejednalo se o pochod stejné délky, který byl pořádán v předcházejících letech, ale vedl pouze z Western Ranch, v místní části Osada, přes Hůrky a Kubánkov na myslíkovské hřiště. V cíli bylo pro účastníky připraveno občerstvení a bohatá tombola.

Další ročník se konal **19. 5. 2018** se startem od kulturního domu v Palkovicích a trasou přes Krčůvky, Královou horu až na hřiště u kaple a další ročník dne **18. 5. 2019** byl po stejné trase. Poté v důsledku covidových opatření došlo k přerušení pořádání akce a dne **14. 5. 2022** byl pochod kulturní komisí opět pořádán od tělocvičny v Palkovicích, a to v délce 9 km, vhodný i pro rodiny s kočárky. Byl spojen se soutěžemi a programem pro celou rodinu a v cíli byla pro účastníky připravena tombola, soutěže a občerstvení. Další ročník proběhl **20. 5. 2023** od místní radnice k přehradě Olešná.

Setkání s osobnostmi

Při čtení desítek svazků oddílových kronik zjišťujeme, že v průběhu let jsme se jako členové oddílu na různých akcích setkali s mnoha významnými osobnostmi. Byli to vedoucí jednotlivých oddílů (*např. Jarmila Popelářová z Frýdku-Místku (* 17. 11. 1922, † 18. 9. 2021), Libuše Čuboková z Dobratic, Miroslav Honzák z Třince, Josef Čigelský z Karviné, Jiří Vilhelm z Orlové, Václav Hrobský z Pacova, Jana Slavíková z Bílovce, Jiří Daněk z Bašky, Ludmila Bártová z Bílovce, Zdeněk Vejrosta z Kralup nad Vltavou, Tomáš Fusek z Mikulášovic, Eva Vilhelmová z Orlové, Hana Mocňáková z Bohumína, Daniela Gachová a Roman Gach z Frýdku-Místku, Miloš Stejskal z Brna. Helena Malčeková z Opavy, Vít a Zuzana Majerkovi z Kunčic pod Ondřejníkem, Hana Těhanová z Ostravy a další*), s nimiž jsme si mohli vyměnit zkušenosti z práce s dětmi a zavzpomínat si na zajímavé akce.

Jarmila Popelářová

Libuše Čuboková

Miroslav Honzák

Josef Čigelský

Jiří Vilhelm

Václav Hrobský

Jana Slavíková

Jiří Daněk

Ludmila Bártová

Zdeněk Vejrosta

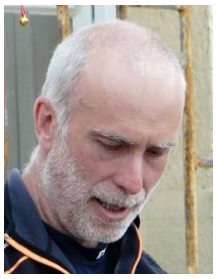
Tomáš Fúsek

Eva Vilhelmová

Hana Mocňáková

Daniela Gachová

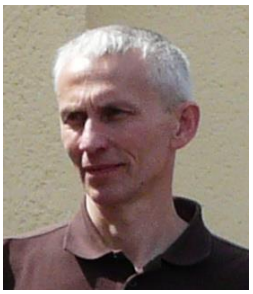
Roman Gach

Miloš Stejskal

Miroslav Fryštacký

Anna Fryštacká

Miroslav Dobisík

Soňa Rokytová

Helena Malčeková

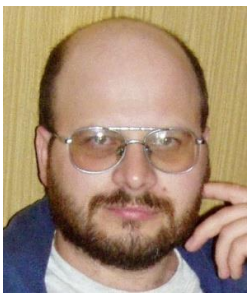
Vít Majerek

Zuzana Majerková

Hana Těhanová

Ale zajímavé bylo také setkání s předsedou Klubu českých turistů **Janem Havelkou**, předsedou Asociace turistických oddílů mládeže **Tomášem Novotným**, generálním sekretářem Klubu českých turistů **Mojmírem Nováčkem**, předsedou krajského Klubu českých turistů a držitelem zlatého březového lístku **Břetislavem Boháčem**, náčelníkem skautů **Jiřím Navrátilem** (* *10. 9. 1923, † 16. 1. 2017*), hlavním organizátorem srazu na Šumavě v roce 1989 a místopředsedou Klubu českých turistů **Františkem Moserem** (* *26. 10. 1933, † 17. 1. 2013*) nebo se známějšími osobnostmi.

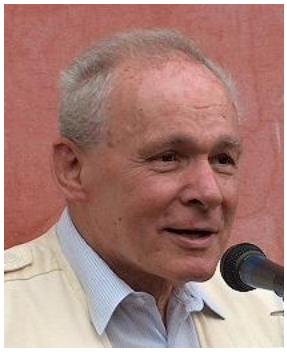
Jan Havelka

Tomáš Novotný

Mojmír Nováček

Břetislav Boháč

Jiří Navrátil

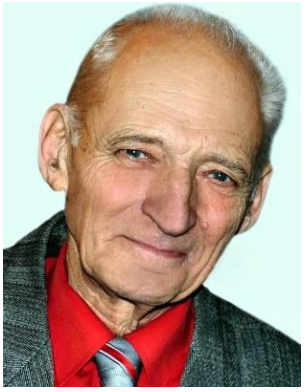
František Moser

Nezajímavá není ani oddílová korespondence. Proto si některé osobnosti připomeňme v této kapitole.

Jednou z osobností, se kterými jsme si, jako oddíl, dopisovali, byl spisovatel literatury pro mládež **Jaroslav Foglar** (* *6. 7. 1907, † 23. 1. 1999*). Byl také významnou osobností skautského hnutí a redaktorem několika dětských časopisů. Jako vedoucí vedl chlapecký skautský oddíl **Pražská Dvojka**, v němž měl přezdívku **Jestřáb**. Během své životní poutě napsal mnoho knih (*např. Hoši od Bobří řeky, chata v Jezerní kotlině, Devadesátka pokračuje, kterou jsme četli na oddílových schůzkách, Záhada hlavolamu*), ale pro mládež je nejznámější vydáním příběhu chlapeckého klubu **Rychlé šípy**, jejichž první díl vyšel v časopise Mladý hlasatel **17. 12. 1938**.

Během historie oddílu jsme si se spisovatelem Jaroslavem Foglarem vyměnili několik dopisů, v nichž ho vedoucí oddílu informoval o událostech v okolí a také o činnosti Žlutého kvítku. Zatímco vedoucímu podepsal knihu Boj o první místo již 3. 1. 1985, tak nám zaslal podepsané fotografie **8. 4. 1993** a dále v **srpnu 1997**. Ty obdrželi někteří členové při hodnocení své činnosti jako odměnu.

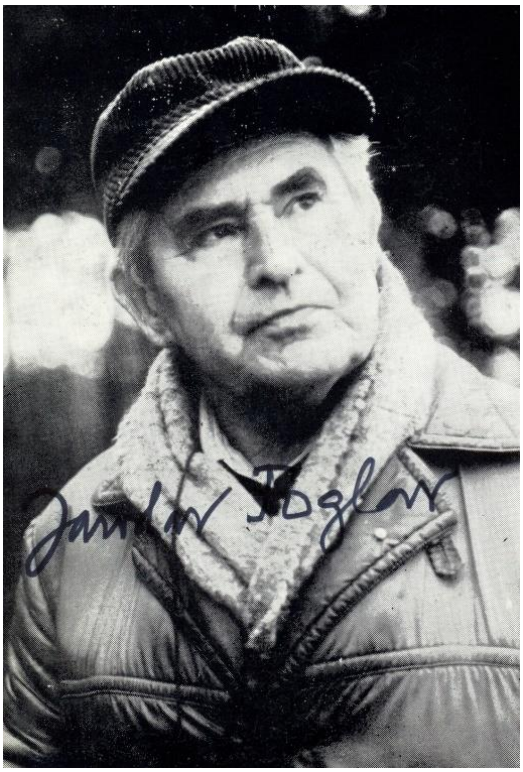

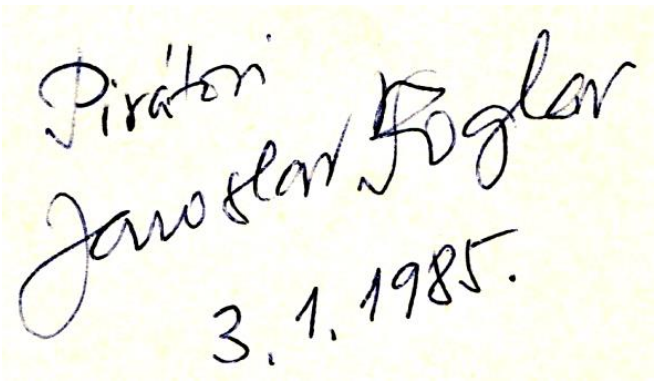

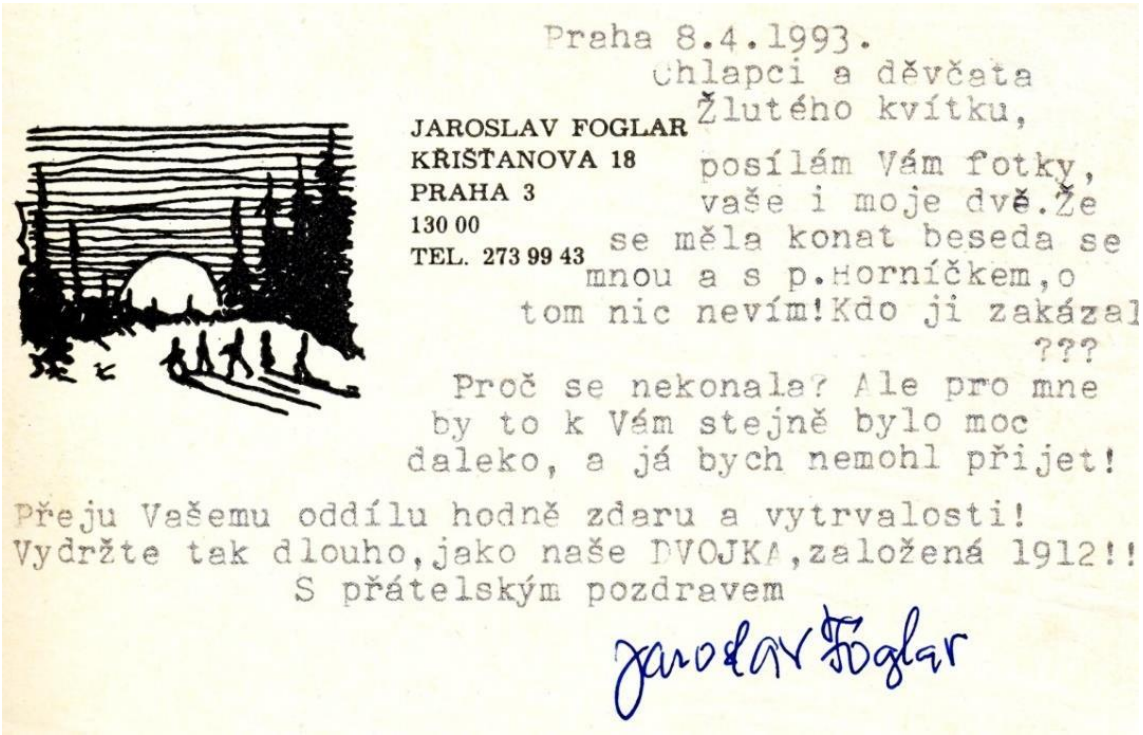

JAROSLAV FOGLAR
KŘIŠŤANOVA 18
PRAHA 3
130 00
TEL. 273 99 43

Praha 8.4.1993.

Chlapci a děvčata
Žlutého kvítku,

posílám Vám fotky,
vaše i moje dvě. Že
se měla konat beseda se
mnou a s p. Horníčkem, o
tom nic nevím! Kdo ji zakázal
???

Proč se nekonala? Ale pro mne
by to k Vám stejně bylo moc
daleko, a já bych nemohl přijet!

Přeju Vašemu oddílu hodně zdaru a vytrvalosti!
Vydržte tak dlouho, jako naše DVOJKA, založená 1912!!
S přátelským pozdravem

Jaroslav Foglar

Širokko (*tento název je v současné době preferován*)

Spisovatel **Ivan Vápenka** (*Iva, * 1. 5. 1943*) se v letech 1987-1990 intenzivně věnoval propagaci osobnosti a díla Jaroslava Foglara. Když začal v roce 1990 vycházet v časopise **Květy** kreslený seriál Rychlé šípy, snažil se o vytvoření čtenářských klubů tohoto časopisu. Výzva chlapcům a děvčatům byla zveřejněna ve 13. čísle Květů ze dne **29. 3. 1990** a prvním klubem, který přihlášku poslal, byla **Újezdecká čtyřka** z Plzně.

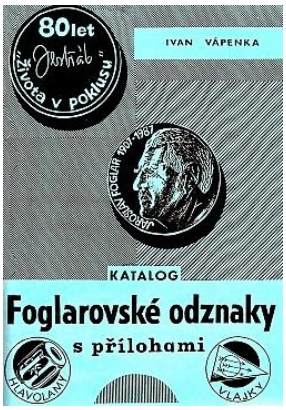

Také my jsme se ke čtenářským klubům Květů přihlásili a obdrželi jsme **číslo 53** – název klubu **Sovy** a **číslo 54** – název klubu **Tygři**. Družina Kamzíků v té době spolupracovala více se skautským hnutím, proto jsme ji nepřihlašovali. Dopisovateli za klub Tygři se stali **Martin Závodný** (*Veverčák*) a **Vladimír Bača** (*Sup*), za klub Sovy to byli **Ivana Šigutová** (*Sněženka*) a **Aleš Šigut** (*Orel*), náhradnicí byla **Jana Hudečková** (*Bobřík*). Za účast členové klubu obdrželi dárky v podobě snímků z filmů o Rychlých šípech, korespondenční lístky s motivy Rychlých šípů a v roce 1994 nám rovněž zaslal katalog **Foglarovské odznaky s přílohami**, v níž je na **straně 36** zmínka o našem oddílu včetně vyobrazení plátěného odznaku. Od **září 1990** vedl kluby **Roman Šantora – Bobo** z Říčan u Prahy.

kvítek

ČTENÁŘSKÉMU KLUBU č. 53

název SOVY

místo Palkovice

Milí přátelé,

na základě Vaší přihlášky přijímáme Vás do svazku našich čtenářských klubů.

Veďte svůj klub moudře, spravedlivě, jak se sluší na správné, ukázněné hochy a děvčata. Buďte k sobě přátelští, ušlechtilí. Nedovolte, aby mezi Vámi vznikly nesváry. Věrnost, kázeň, užitečnost, čest — nechť jsou Vašimi zásadami, které nikdy nezradíte.

Važte si spojenectví s ostatními známými i neznámými kluby, ve styku s nimi i s redakcí užívejte vždy přiděleného čísla a svého názvu, kterým dělejte vždy čest.

Řiďte se pečlivě pokyny a radami, uveřejňovanými v časopise. Naše redakce Vám bude věrným spojencem. Očekává, že nezradíte naše vzájemné přátelství.

Přejeme Vám do Vaší klubovní činnosti mnoho zdaru.

V Praze dne 7. května 1990

Ivan Vápenka
IVA

PZK

kvítek

ČTENÁŘSKÉMU KLUBU č. 54

název TYGŘI

místo Palkovice

Milí přátelé,

na základě Vaší přihlášky přijímáme Vás do svazku našich čtenářských klubů.

Veďte svůj klub moudře, spravedlivě, jak se sluší na správné, ukázněné hochy a děvčata. Buďte k sobě přátelští, ušlechtilí. Nedovolte, aby mezi Vámi vznikly nesváry. Věrnost, kázeň, užitečnost, čest — nechť jsou Vašimi zásadami, které nikdy nezradíte.

Važte si spojenectví s ostatními známými i neznámými kluby, ve styku s nimi i s redakcí užívejte vždy přiděleného čísla a svého názvu, kterým dělejte vždy čest.

Řiďte se pečlivě pokyny a radami, uveřejňovanými v časopise. Naše redakce Vám bude věrným spojencem. Očekává, že nezradíte naše vzájemné přátelství.

Přejeme Vám do Vaší klubovní činnosti mnoho zdaru.

V Praze dne 7. května 1990

Ivan Vápenka
IVA

PZK

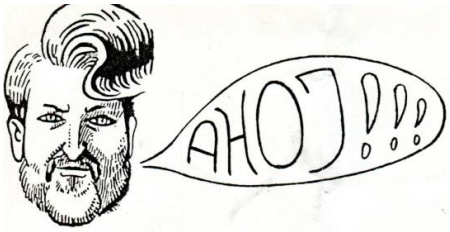

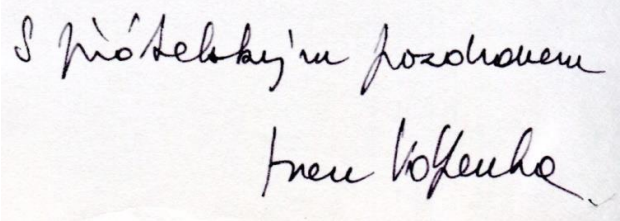

Cyklista **Vladimír Konečný** se zúčastnil **olympijských her** v Moskvě v **roce 1980**, kde společně s Alipi Kostadinovem, Jiřím Škodou a Michalem Klasou získal **bronzovou medaili** v silničním závodě družstev. Individuálně obsadil 17. místo. Dnes byste ho našli v servise kol ve Frýdlantě nad Ostravicí.

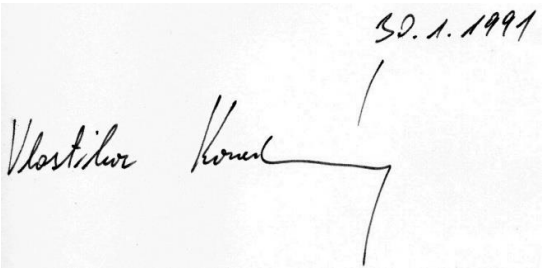

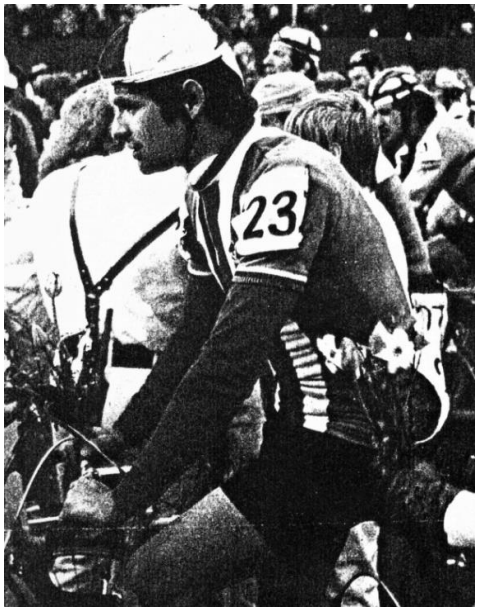

Ze setkání s olympionikem provedl do oddílové kroniky zápis jediný účastník z našeho oddílu, **Vlastimil Bužek** (*Delfín*): *„Na Pirátovu pozvánku jsem jel na setkání s olympionikem našeho okresu. Nikdo nevěděl, kdo na toto setkání přijede, a tak jsem byl velice napjatý… Z neznámého hosta se vyklubal náš cyklista Vlastibor Konečný z Řepišť. Vyprávěl nám zajímavě o olympijských hrách, o přípravě na ně, o problémech s vybavením cyklistů, sháněním kol apod. Nakonec bylo vyhodnocení sportovní soutěže Ozvěn a vylosování vítězů. Sám jsem dokonce losoval, ale bohužel nic nevyhrál.“*

Osobností, s níž jsme se na našich oddílových akcích setkali, je rovněž **Jan Slavotínek** (* *10. 1. 1951*). Po studiích na Pedagogické škole v Ostravě pracoval jako redaktor Československého rozhlasu a několik let byl správcem hukvaldského hradu. Později se Jan Slavotínek stal redaktorem nakladatelství IRIS ve Frýdku-Místku a ve vydavatelství Univerzity Palackého v Olomouci. Vydal vzpomínkovou knihu o Ludvíku Kunderovi, dále Tajemství smrti, Stýskání mé je vývěr vod a Svými kořeny se dotýkáme hvězd. V letech 1997-2006 působil jako asistent katedry českého jazyka na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

V době, kdy Jan Slavotínek, byl správcem Hukvald, jsme se s ním domluvili na brigádě. První brigádu jsme měli ve dnech **31. 5. – 2. 6. 1991** (*další se uskutečnily 22. - 24. 5. 1992, 17. 10. 1992, 7. - 9. 4. 1995, 20. - 21. května 1995, 20. - 22. 9. 1996, 18. - 20. 10. 1996*). Na první brigádě jsme spali pod širákem nebo pod stany, později se spávalo **„na seníku“** nebo v místnosti pod podium. Umývat jsme se chodili do hradební koupelny.

Na hradě jsme z hradebních zdí odstraňovali nálety trávy a dřevin, zakopávali do země přívodní kabeláže nebo vykopávali kanál, uklízeli spadané listí, převáželi různé materiály a prováděli i další práce. Kromě pracovních povinností jsme také lovili bobříka odvahy, hrávali kuličkiádu, soutěžili ve skládání příběhu a básní s tématem Hukvaldy (*v roce 1991 v obou soutěžích zvítězily Sovy*). Ve volné chvíli jsme se šplhali po hradbách a nejhůře dopadl Sokol, když z poloviny kolmé stěny spadl na záda přímo do kopřiv. Nebo jsme také **„vyčistili“** hradní studnu od „zbytečného nánosu“ mincí, které tam naházeli neukáznění návštěvníci (*1.500 zlotých, 1 fenik a 18,70 Kčs*).

V zápise od Petry Opělové (*Tučňáka*), Vladimíra Bači (*Supa*) a Daniela Bači (*Daňka*) z **roku 1991** čteme: *„V sobotu měli službu Daněk s Vlkem. Měli jsme na snídani udělat čaj a rohlíky s máslem. Když jsme pojedli, tak jsme šli drhnout kotlík, byl strašně černý. A když už jsme si mysleli, že je čistý, šli jsme k Pirátovi, ale ten nás poslal zpět, protože kotlík vypadal, že je umytý jen zevnitř. Na podruhé už se nám to podařilo – **kotlík byl čistý**…“*

Brigáda na Hukvaldech. (1. 6. 1991)
Zleva: Ježek a Lev.

Brigáda na Hukvaldech. (1. 6. 1991)
Pavouk

Hukvaldské hradby před čištěním. (1. 6. 1991)
Ježek a Sněženka

Hukvaldské hradby po čištění. (1. 6. 1991)
Sokol a Vlk

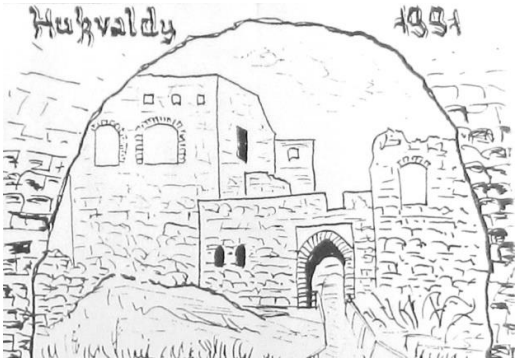

Na hradbách hradu HUKVALDY
rostou keře, trávy, plevel.
Přijely děti ŽLUTÉHO KVÍTKU,
rozbalily stany a spacáky
a po noci tuze strašidelné
daly se do práce.

Keře odřezaly, trávu posekaly,
plevel vyplely.
Kameny hradeb se po dlouhé době
nadechly z plných plic.
„Jak je nám dobře nahatým na vzduchu!"
A potom s hrůzou smily zlý sen:
ten plevel vyroste znova.
(Přijdou děti a odstraní ho.)
Ten plevel vyroste znova.
(Přijdou děti a odstraní ho.)
Ten plevel vyroste znova.
(Přijdou děti a odstraní ho.)
Ten plevel vyroste znova.
(Děti už nepřijdou, už je to nebaví.)
Ten plevel... není tím zaskočen?
Roste si, roste, i když ho to už nebaví.

Kameny hradeb se probírají z mrákot:
Děti, milé děti, ještě že jste tady!

A s poděkováním se připojuje

Kestelán.

Supova svačina.
(napsal Lev v roce 1992)

Sup pojídá slimáky,
má svíčku u nosu,
zblajz by i mravence,
škorpiona, žížalu i vosu.

Smažené hlemýždě,
vnitřnosti zbavené,
s odstraněnou ulitoum
dalším pěti členům oddílu
stalo se novou specialitou.

Třikrát fuj,
nebudeme jísti tenhle hnůj,
vyjadřuje se zbytek oddílu
při zírání se zacpaným nosem
do svého podílu.

Zbytek oddílu nad šneky nosy ohrnuje,
jelikož tuhle specialitu nemiluje.
Zbytek oddílu ohrnující nad tímto jídlem nosy,
chodí na záchod nebo do křoví kosí.

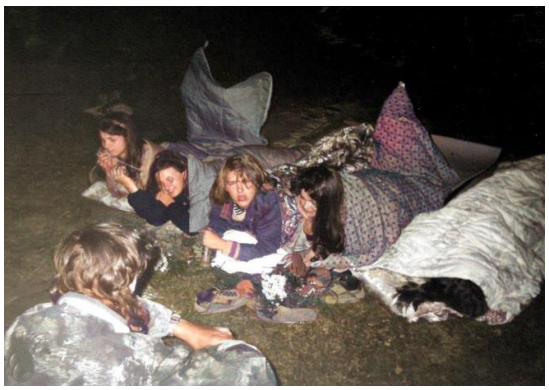

Brigáda na Hukvaldech. (22. – 24. 5. 1992)
Zleva: Jelen, Tučňák, Havran, Ježek, Bobřík, Křeček.

Sup pod dohledem Jelena si připravuje hlemýždě na oleji. (22. – 24. 5. 1992)

Pavouk opouští hradní studnu. (23. 5. 1992)

Zpívání na hukvaldském seníku. (23. 5. 1992)
Zleva: Pavouk, Bobřík, Delfín, Sokol, Orel, Sup, Ježek, Tučňák, Havran, Jelen.

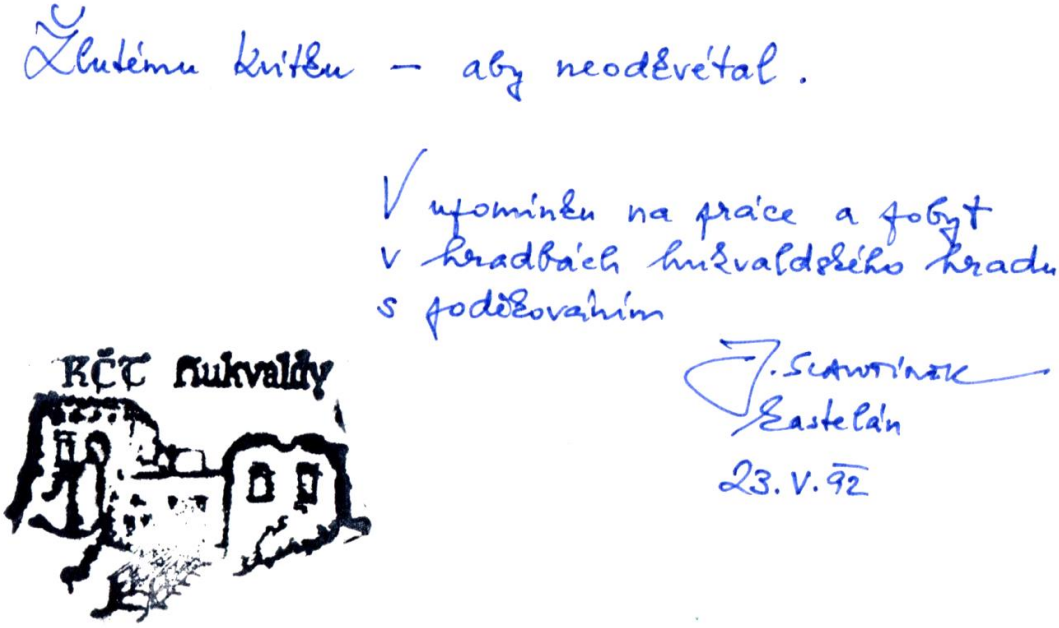

Zápis z **května 1992**: *„…**Sup** objevil specialitu – **hlemýždě na oleji**, která chutnala dalším členům oddílu – Daňkovi, Vlkovi, Jelenovi, Lvovi a Pavoukovi. Zatímco celý zbytek oddílu nad touto specialitou ohrnoval nos. Těsně před večeři si Lev hrál na rytíře a místo drakova krku **přesekl zářivku**. Rázem nebylo čím na seníku svítit… K večeru si také Jelen, Delfín, Sup a Pavouk **vydělávali peníze zpěvem a hrou na kytaru**. Vydělali si něco přes 6 Kčs a později jsme se dozvěděli, že to nebylo za umělecký dojem, ale aby už **přestali** lidi otravovat*

a hrát… A na večer se připravoval ***výběr studny****, neboť Lev v ní objevil 1.000 marek, později se zjistilo, že je to 1.000 zlotých. Oddělali jsme vstup do studně, dali žebřík a za pomocí lana jsme do studně spustili Pavouka, který vše vylovil. Tento úkon jsme museli provádět nadvakrát, protože nás vyrušili nečekaní návštěvníci. Nakonec jsme prachy vylovili, místo uklidili a Pirát při večeři vše spočítal. Dělalo to* ***1.500 zlotých****,* ***1 pfennig*** *a* ***18,70 Kč****. Na 11 lidi docela málo…“*

Hukvaldy. (22. – 24. 5. 1992)

Lev a Orel na Hukvaldech. (22. – 24. 5. 1992)

Žlutokvíťácká zeď na Hukvaldech. (22. – 24. 5. 1992)

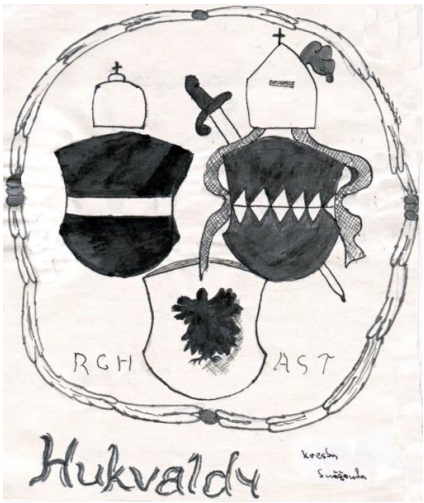

Kresba znaku z Hukvald od Sněženky. (22. – 24. 5. 1992)

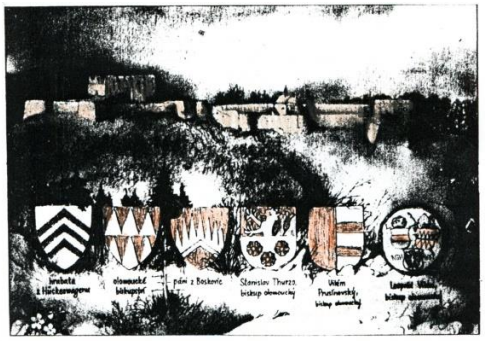

Upomínkový list na brigádu Žlutého kvítku z Palkovic, která se konala ve dnech 22.-24.5.1992 na Hukvaldech.

Brigáda na hradě Hukvaldy. (17. 10. 1992)
Zleva: Krtek, Štěně, Želva.

Zápis z **října 1992**: *„…sraz jsme měli v 7.00 hodin u Kubale a jediní Slon a Klokan šli k Tomisovi a ani nenastoupili do autobusu, který jel do Frýdku, i když nám bylo řečeno na schůzce, kde jedeme. A tak se **SLON** a **KLOKAN** zapisují do oddílové kroniky **velkým písmem**, protože ještě nikdo **za celou historii oddílu si nespletl zastávky**…*

*…na Hukvaldech nám kastelán rozdělil úkoly – Lev a Vydra se starali o oheň, Pavouk, Vlk a Mýval přenášeli trubky a polena, které spíše házeli, než nosili. Ostatní, v čele se Sokolem a Papouškem, hrabali listí z břehů. Sokol s Papouškem odváželi toto listí na kolečkách až pod hrad. Zajímavé bylo, když někteří členové našli pod stromem **ořechy**. Ale brzo jsme zjistili, že hrabeme **pod vlašákem**. O něco později jsme se však divili více, neboť Štěně a Krtek našli ořechy pod jehličnatým stromem a pod buky. To už se Pirát **„naštval“** a šel hledat ořechy i pod další stromy. Našel jich asi pět…“*

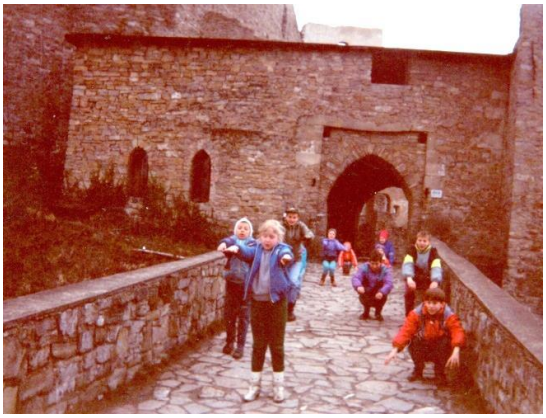

Rozcvička na hradebním nádvoří. (8. 4. 1995)

Žán, Levhart, Wapiti a Vlk v akci. (8. 4. 1995)

Zápis z **dubna 1995**: *„…šlo se pracovat. Různě se po hradě začaly ozývat **zvuky práce**. Hrabalo se listí, sbíralo kamení, chrastí, myly se okna, čistily záchody apod. Na hradě se uklízelo. Začali jsme pracovat odzadu. Teda skoro všichni jsme pracovali, byly mezi námi*

*i výjimky… Dvojice **„A je to“** vyprášila nejen matrace, ale stačila **zlomit** ještě **karabáč** (Vlk) a zlomit **topůrko** nové sekery (Mýval)… Po brigádě jsme ve velkém příkopu mezi 4. a 5. bránou udělali několik důlků a **„Ježkova“** kuličkiáda mohla začít. Proč Ježkova? Protože Pirát v semifinále a Vlk ve finále si při boji s Ježkem ani neťukli.*

*Návod na přípravu **hukvaldské večeře**: Shromáždíte dosud nezjištěný počet cibulí, rozkrájíte je s brekem a vložíte do předem vychladlého kotlíku s tukem. Oprava – předem vyhřátého kotlíku s tukem. Po tomto úkonu necháte zpěnit cibuli a začnete přidávat vajíčka. Upozornění! Abyste z vajec neměli kobzole nebo brambory nebo něco jiného, zchladíte rozpálenou cibuli, a to nejlépe tak, že vylezete na verandu nebo na nějaké volné prostranství a začnete točit s celým kotlíkem, ve kterém máte na tuku zpěněnou cibuli. Pakliže se nám cibule nevysype na kolemjdoucí, můžete přikročit k rozbíjení vajec a následnému míchání. Tím se snažíte vyhovět spoluobčankám, které namítají, že to s pěnou jíst nebudou. Pak ještě trochu okořeníte, a když jste u vaječiny neusnuli a připadá vám, že je hotová, můžete ji podávat… Po této dokončené večeři se doopravdy podávala. Ale Pirát nás zarazil, a prohlásil, že až po dokončení kuličkiády. **Kdyby raději mlčel**! Čekali jsme asi 15 minut, ale tato doba stačila k tomu, abychom viděli divy. **Z kotlíku, plném vaječiny, se stal kotlík s vaječinou na dně…** Začalo rozdávání. Tomu trochu, tomu víc, tomu málo, Pirátovi nic… A skutečně, Pirát měl na večeři jen **suchý chléb**. Jo, kdyby raději mlčel…*

Wapiti točí s celým kotlíkem, i s cibulí. (8. 4. 1995)

*Večer byl **bobřík odvahy**. Starší odešli někam do neznáma, a když zmizeli ve tmě, bylo již jasné, že mladí, a to zvláště Koala, to nebudou mít lehké. Rozmístili jsme se v hradním jádru a už jsme číhali na prvního. Když už šel, bylo slyšet různé **pazvuky** – chřestot listí, padání kamínků a někdo, nebo něco, šlo po „dunících“ schodech. A to už jsme se těšili na **Koalu**. Ta se nejprve musela vyčůrat, pak teprve šla. Když šla brankou, jakoby se ocitla v pekle. Koala sice předstírala, že nemůže najít svíčku, ale spíše se bála, a proto raději dělala milou společnost hlasitým mluvením. Jenže okolo byla nemilá společnost, a když se Koala vracela, div jí **za patami nehořelo**…“*

Účastníci brigády na Hukvaldech. (9. 4. 1995)
Stojící zleva: Vydra, Mýval, Ježek, Žán, Bobřík, Krtek, Wapiti, Pavouk, Zajíc, Vlk, Střevlík, Ještěrka.
Dřepící zleva: Levhart, Vrabec, Dinosaurus, Koala, Mravenec, Veverka, Žabka.

*„Tentokráte, tedy v **květnu 1995**, jsme na Hukvaldech měli na starosti **pořadatelskou výpomoc**. Vlk, Pavouk a Žán už jeli v pátek večer, zatímco Mýval a Pirát přijeli v sobotu. Tedy, spíše přišli. Pirátův **oblíbený stroj** totiž malý kopeček před hradem nevyjel. Ale ten od dolní brány až k hradu již zvládnul a po zaparkování se oba ubytovali a zapojili do hlídání hradu. Jenže počasí nestalo za nic, návštěvníci žádní. A tak na hradě bylo více pořadatelů než návštěvníků… Jednou volal Pirát do vysílačky: **„Alfa, alfa, ozvi se!“** A stále nic. Bylo mu to divné a zvolal: **„Alfa, slyšíš mě? Ozvi se.“** Ticho. Asi po minutě se ozval kastelán Radim: **„Alfa, jak to vypadá s dopravou?“** Teprve nyní Pirát pochopil, že alfa je vlastně on. Pavouk a spol. měli z toho velkou legraci.“*

Otvírání hradu Hukvaldy. (21. 5. 1995)
Žán a Pavouk jako pořadatelé.

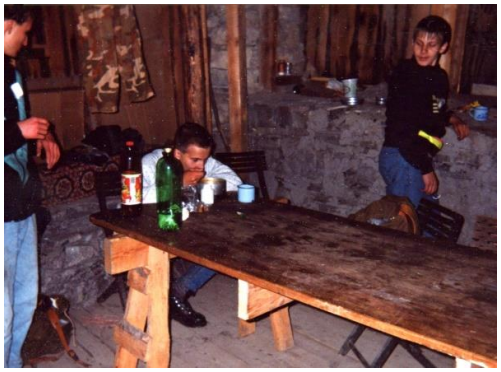

Otvírání hradu Hukvaldy. (20. 5. 1995)
Po práci trochu jídla. Zleva: Žán, Pavouk, Vlk.

Otvírání hradu Hukvaldy. (20. 5. 1995)
Zleva: Pirát, Pavouk, Vlk.

Brigáda na Hukvaldech. (20. 9. 1996)
Zleva: Panda, Žabka a Krtek.

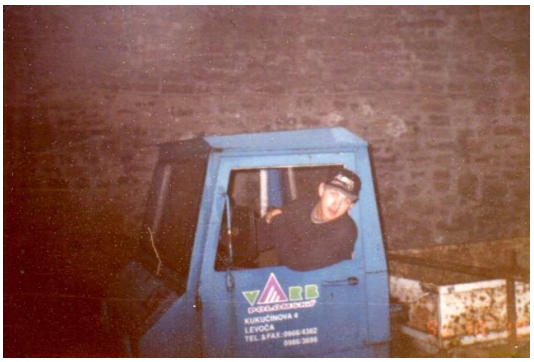

Sokol při brigádě na Hukvaldech.
(21. 9. 1996)

Zápis Barbory Bílkové (***Pandy***), Nikoly Brysové (***Žabky***) a Milady Široké (***Veverky***) ze **září 1996**: *„V sobotu jsme hrabali listí, uklízeli na seníku, zametali hradní prostory a kolem desáté hodiny se na nás přišli podívat **Vrabčáci**… Po jejich odchodu jsme makali, vařili si jídlo a hráli hry. Okolo 21.00 hodin jsme se šli podívat na maják a po jeho prohlídce si na hradě zahráli bludičky a na schovávanou.* ***Řádili jsme až do půlnoci.***

*Na nedělní snídani jsme si dali **vaječinu**, kterou nám připravil Sokol. Skoro nikdo to nejedl, protože se na vajíčkách objevovaly větší či menší **kousky skořápek**. A tak nám chutnal i suchý chléb.“*

Výchovná akce na Hukvaldech. (19. 10. 1996)
Zleva: Sokol, Bobřík, rytíř Lev, Vlk, Mýval.

Výchovná akce na Hukvaldech. (19. 10. 1996)
Vlk s Mývalem při čištění hradeb.

Vlk, Sokol a Ježek při sbírání listí. (19. 10. 1996)

Zápis Ondřeje Bužka (***Vlka***) a Filipa Širokého (***Sokola***) z **října 1996**: *„U vchodu do hradu nás překvapil Žán, který se nejspíš hrozně vyděsil, jelikož byl zvukově doprovázen svým* ***hlasitým řevem*** *při vyběhnutí z křoví… Vylezli jsme na nejvyšší vyhlídku, odkud byla vidět ve svitu pouličního osvětlení okolní města (Štramberk, Příbor), ale i podhradí Hukvald. Zatímco jsme sledovali tato místa, rozsvítilo se vzápětí i bezpečnostní světlo na nejvyšší části hradu… Za chvíli dorazila další část účastníků brigády – Sokol, Ježek, Bobřík, kteří se nechali dopravit autem od Ostříže.*

V sobotu ráno jsme šli ke kastelánovi, který nám přidělil příslušné nářadí a my jsme mohli kromě našeho ústroji mluvícího zapřáhnout do práce i ***ruce****, někteří dokonce i nohy. Našim úkolem bylo shrabovat spadané listí ze zdejších stromů, nacpávat ho do igelitových pytlů a odvážet na kolečkách pod hrad… O naše žaludky se staraly určené dvojice – Veverka a Štěně, Sokol a Panda. Na oběd jsme měli* ***„rizoto á la Hukvaldy“****. V odpoledních hodinách se s námi rozloučili Vlk, Lev a Mýval, které domů odvážel Pavouk autem. A večer jsme měli bobříka odvahy. Nejvíce se zaleklo* ***Štěně****, jehož jekot byl strašný.*

V neděli po snídani, kterou nám připravil šéfkuchař Ježek, jsme se sbalili, a šli jsme se rozloučit s kastelánem. Ten nám poděkoval a tvrdil, že jsme byli moc dobří. ***Ani nevíme, koho ochutnal…****“*

Historická brigáda na hradě Hukvaldy. (9. 5. 1985)
Zleva: Míša, Gagi, Pirát, Sluníčko (*Hana Hubáčková*), kastelán Jan Slavotínek.

Josef „Pepa“ Nos se narodil v Šumperku (* *16. 5. 1949*) a je známým písničkářem, učitelem jógy a jazyků, příležitostným hercem vedlejších rolí. Jako písničkář vystupuje především v malých klubech a ve školách, příležitostně i na festivalech, ale jeho písničky se jen zřídka objevují v rozhlase nebo v televizi.

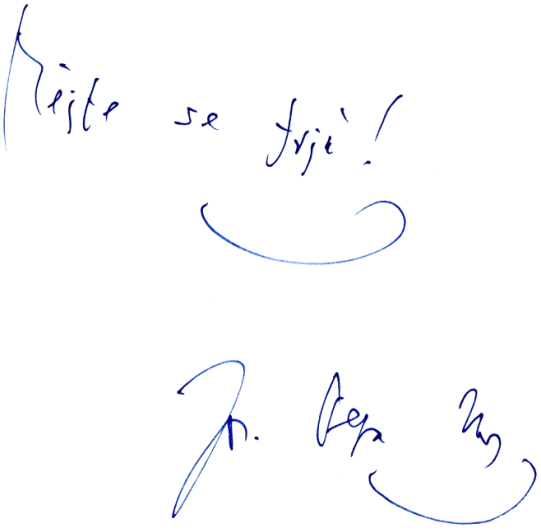

Zajímavý koncert Pepy Nose se uskutečnil **5. 6. 1992** v zámecké kapli na hradě Hukvaldy a z oddílu se ho zúčastnili Viktor Bužek (*Lev*), Lubomír Bužek (*Pavouk*), Radek Šimek (*Káně*), Filip Široký (*Sokol*), Vladimír Bača (*Sup*), Vlastimil Bužek (*Delfín*) a Jaromír Šupina (*Pirát*), který provedl též zápis do oddílové kroniky: *„Když jsme přijeli, dozvěděli jsme se, že Pepa už začal hrát v půl šesté. Alespoň několik písniček jsme chytli. Po ukončení koncertu jsme jeli domů a cesta byla velmi zajímavá. Jeli jsme po asfaltce hned od hradu. V zatáčce předjížděl Sokol Piráta, který se velmi lekl. O kousek dál Pirát* ***brzdil nohama****, až mu začaly* ***hořet podrážky****. Rozjetého Sokola zachránil Káně, když včas* ***hvízdnul*** *na lidi, kteří vadili Sokolovi v cestě… Sokol pronesl památnou větu:* ***’Doufám, že už nezmoknem.’*** *Jen to dořekl, omylem vstoupil pod nedokončený okap a byl mokrý…“*

Zdeněk Vašíček (*Ďáblík, * 19. 12. 1942*) je známý ostravský publicista a člen trampské osady T. O. Hell's Deviels. Býval také členem redakční rady časopisu Tramp v letech 1966-1967 a od roku 1990 sám tento časopis vydával a redigoval. V **roce 1993** jsme od něj obdrželi několik podepsaných publikací, např. Humor od táboráku, Povídky od táborových ohňů I., Jezero ďáblů a Zálesácká kuchyně s podpisem, které jsme rozdělovali nejlepším členům oddílu při ročním hodnocení činnosti.

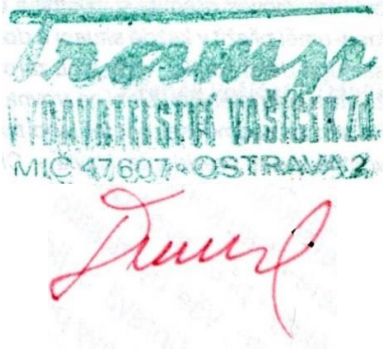

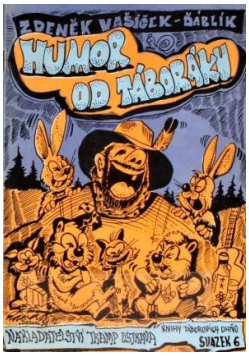

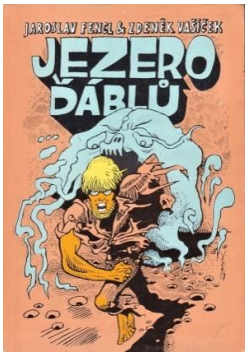

Jan Šimáně – Galén (* *1. 10. 1924, † 13. 2. 2013*) celý svůj život věnoval dětem. Využíval každé příležitosti k setkávání s dětmi a jejich vedoucími všech spolků a organizací, které se zabývaly výchovou dětí a mládeže. Byl velkým zastáncem myšlenek prezidenta T. G. Masaryka, spisovatele Karla Čapka a učitele národů Jana Amose Komenského. Nenapsal ani jedinou knihu, ale o to více se zapsal do srdcí a duší několika tisícovek chlapců a děvčat, kterým věnoval stovky dopisů a jmenovacích dekretů k udělení žlutých kvítků. Byl spoluautorem **„Velké pedagogické hry“**, zaměřené na výchovu a sebevýchovu jednotlivce, která vznikala kolem **roku 1965** a jejímž výstupem bylo ocenění barevnými odznáčky se symbolem **březového lístku**.

Setkání na Mohelnickém dostavníku. (1996)
Zleva: Kšanďák, Pirát, Žán, Galén, Pavouk.

Galén uděluje Sokolovi světlemodrý březový lístek na Mohelnickém dostavníku. (30. 8. 1996)

Korespondence mezi vedoucím oddílu a Janem Šimáněm probíhala od **roku 1993**. Když jsme se **29. 6. 1994** jako nejstarší členové sešli v klubovně při příležitosti oslav 7. výročí vzniku oddílu, obdrželi jsme jako upomínku nejen keramické výrobky, které nakoupil Filip Široký (*Sokol*) v Havířově (*Žán dostal beránka, Sup a Delfín zvonky, Orel hrnek, Křeček ovečku, Havran a Tučňák houslisty, ostatní prasátko pro štěstí*), ale někteří z nás obdrželi i první **březové lístky**. Sokol získal 1. stupeň, Sněženka, Pavouk a Konvalinka 2. stupeň, Jindřich Plaček – Šíp z Modrých šípů 4. stupeň. A přímo od Galéna obdržel Pirát 3. stupeň březového lístku.

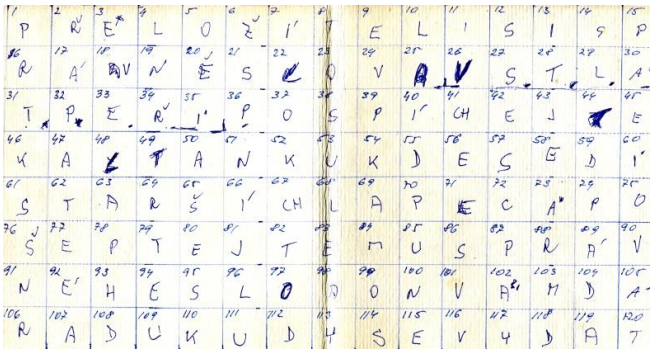

Poprvé jsme se Galénem osobně setkali na srazu 0. stovky Žlutých kvítků, který se konal ve dnech **3. – 4. 9. 1994** v Cakově. Program setkání byl perfektně zorganizován a jeho součástí byly i velmi zajímavé hry, které připravil **Sally**. Byli jsme přímo vrženi do velké hry, která trvala 2,5 hodiny, v níž se Pavouk a Pirát se svým týmem umístili na **2. místě**, Žán na **4.** a Sokol na **7. místě**. Z dalších zajímavých osobností, se kterými jsme se na akci setkali, byli **Jiří Bláha** (*Řešetlák*) z Foglarového oddílu Pražská Dvojka a **Jan Potůček** z pardubických Bobrů.

V kuchyni v Cakově. (3. 9. 1994)
Zleva: Žán, Sokol, Pavouk.

V Cakově čekáme na další hry. (3. 9. 1994)
Zcela vpravo Sally.

Povídání o březových lístcích v Cakově. (3. 9. 1994)
V hnědém svetru Jan Šimáně (*Galén*), vedle něj Sally, vzadu zleva Sokol, Pavouk a Řešetlák.

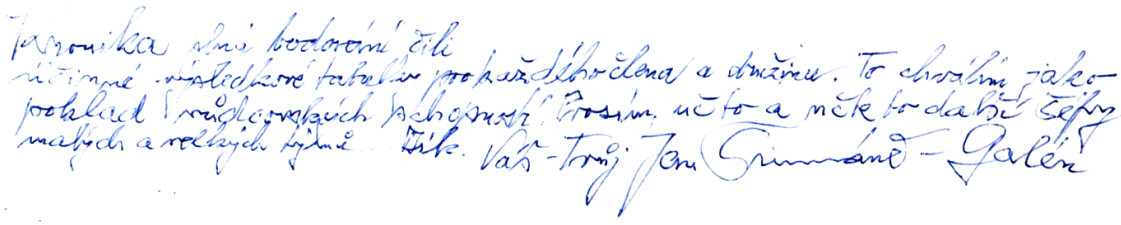

Galénův zápis k oddílové kronice. (4. 9. 1994)

Další příjemné setkání s Galénem proběhlo v rámci Mohelnického dostavníku v **roce 1996**, kde při večerním táboráku udělil mj. **březový lístek 2. stupně** (*světlemodrý*) **Filipu Širokému** (*Sokolovi*). Ve stejnou dobu byli březovým lístkem oceněni také folkový zpěvák **Pavel „Žalman“ Lohonka** a pořadatel Mohelnického dostavníku **Pavel „Aligátor“ Nenkovský**. Na tuto akci přijeli Wapiti s Pirátem se zpožděním **110 minut** z Ostravy, odkud vlak **vyjížděl**!!! Slavnostní galaprogram naštěstí stihli.

Příběh o vzniku tradice žlutého kvítku zaslal oddílu v roce 1996 Galén.

Jiří Bláha – Řešetlák (* *1952*) je trampem, skautem, woodcrafterem a foglarovcem, ale také textařem, básníkem, spisovatelem, fotografem a sběratelem. My jsme se s ním osobně setkali na setkání v Cakově v roce 1994, kde jsme se o něm také dozvěděli, že byl členem vedení Foglarova oddílu Hoši od Bobří řeky (*dnes **Pražská Dvojka***). Je autorem etapových her **Dick na korzárské lodi, Cesta za rudým duchem dýmkového kamene, Boj o totem mamutů, Petrovy peruánské příhody** a **Tajuplný ostrov**. Napsal stovky písňových textů, aktivně se zapojoval do soutěže trampské poezie a prózy – Trapsavec a svými články přispíval do časopisu Mladý svět, sborníku Totem a několika samizdatů. Jeho největším literárním počinem byla kniha **Slovník českých autorů knih pro chlapce (a nejen pro ně)** z **roku 2000**, kterou vytvořil s Tomášem Studenovským a za sponzorské pomoci nakladatele Jiřího Stegbauera.

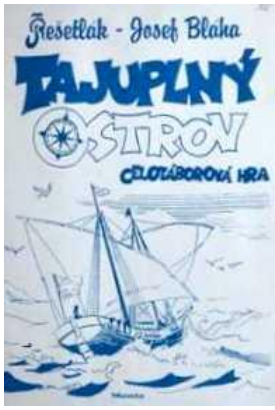

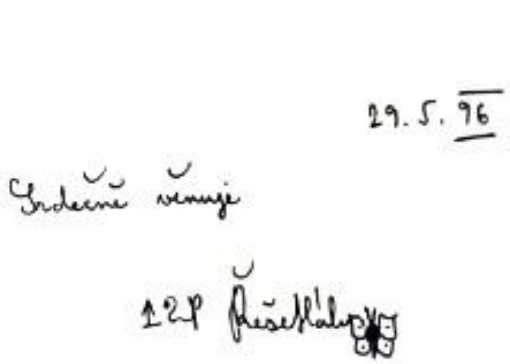

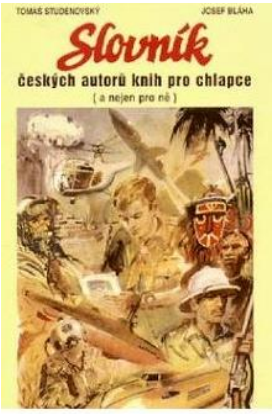

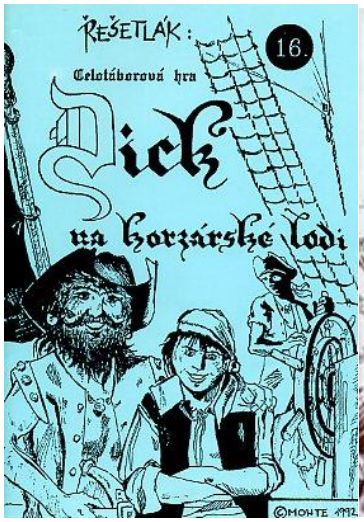

AŤ TVOJE SVALY NIKDY NEMINOU SE CÍLE
A BYSTRÉ OČI CO NEJDÁLE VIDÍ!
VŠAK MOUDROST SVĚTA NENÍ POUZE V SÍLE.
JE V MYŠLENÍ A VE CTI DOBRÝCH LIDÍ!

Ahoj! 12P Řešetlákovi

Je zajímavé, že při našich toulkách Českou republikou jsme se potkávali s řadou lidí, které jsme zpočátku nevnímali jako nějaké známé osobnosti, především když v době našeho setkání jimi ještě ani být nemohly. Jednou z těchto osob je **Jan Potůček** (* *1977*) z Pardubic, s nímž jsme se viděli v Cakově v roce 1994 na setkání 0. stovky Žlutých kvítků. Již tehdy, ve věku **17 let**, působil velmi sebevědomě, fotografoval, psal si různé poznámky a sbíral informace. Galén snad již tehdy tušil, že z něho bude novinář. Později se Jenda stává redaktorem časopisu **Reflex** a šéfredaktorem serveru **DigiZone.cz**. Vedl také mediální rubriky v Lidových novinách, časopisech Týden, DV Magazine a na serveru Svět Namodro. Je také spoluzakladatelem internetového deníku RadioTV.

O trochu známější osobou byl **Aleš Cepek** – **Kšanďák** (* *6. 8. 1969*) z Přerova, jenž byl v roce 1996 společně s Galénem při předávání březového lístku Filipu Širokému. Dnes je Aleš Cepek významnou osobou, která se stará o to, aby se do podvědomí občanů dostaly informace o březových lístcích. Sám je nositelem 9. stupně. A je rovněž členem náčelnictva skautského hnutí a Svojsíkova oddílu. V letech 2000-2008 byl předsedou komise pro skautská vyznamenání a kroje.

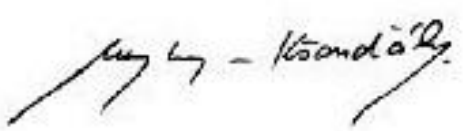

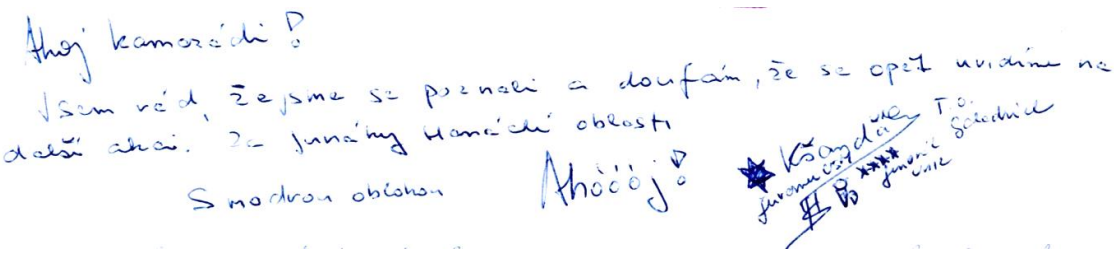

Jan Stráský (* *24. 12. 1940, † 6. 11. 2019*), bývalý politik, který byl v roce 1992 předsedou vlády, v letech 1993-1995 ministrem dopravy, 1995-1998 ministrem zdravotnictví, zároveň byl poslancem České národní rady a Poslanecké sněmovny. Do roku 1998 byl členem Občansko-demokratické strany, poté členem Unie svobody.

V letech 2011-2012 byl jmenován ředitelem správy Národního parku Šumava. Byl rovněž dlouholetým členem předsednictva Klubu českých turistů a v letech **2006-2014** působil na postu předsedy této organizace.

Příležitost se s ním osobně setkat jsme měli v Kroměříži **28. 1. 1995** na sněmu oddílových vedoucích, kterého se za náš oddíl zúčastnil pouze vedoucí oddílu Pirát.

Jan Stráský. (1995)

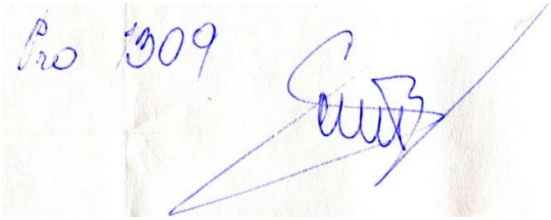

Podpis Jana Stráského v oddílové kronice. (1996)

Další osobní setkání bylo ve dnech **11. – 13. 1. 1996** v Českých Budějovicích na srazu oddílů TOM, kde účastníkům vyprávěl o svých zážitcích z dovolené v národních parcích USA a o setkání s medvědem grizzlym.

Setkání s Janem Stráským se za oddíl Žlutý kvítek zúčastnili Filip Široký (*Sokol*) a Jaromír Šupina (*Pirát*). O přestávce se s ministrem Stráským setkal osobně i Sokol, mluvil s ním a požádal ho o podpis do oddílové kroniky.

Účastníci sněmu zpívají píseň Žalobej. (12. 1. 1996)

Jan Stráský se podepisuje Sokolovi do oddílové kroniky. (12. 1. 1996)

V oddílové kronice je nejen podpis ministra, ale i zápis o tom, jak jsme se Sokolem cestovali: *„Z Frýdku jsme se vydali na další cestu domů pěšky. Cesta velice rychle ubíhala, takže jsme za hodinu byli doma. Tedy skoro. Ještě u hospody Kubala jsme měli menší potíže* ***s místní policií****, která si myslela, že v batohu odněkud táhnu svůj lup.* ***A ona tam byla jen oddílová kronika.*** *A jelikož neměli zrovna moc dobré vychování, tak jsme se nepohodli a navzájem jsme se* ***odmítali bavit****. Domů jsme dorazili okolo čtvrté hodiny ranní.“*

Jan Stráský s prezidentem Václavem Havlem.

Jedinou vládnoucí ženou z rodu Habsburků na českém trůně byla **Marie Terezie** (** 13. 5. 1717, † 29. 11. 1780*). Zároveň byla arcivévodkyní rakouskou, královnou uherskou a markraběnkou moravskou. S touto ženou jsme se **„osobně setkali“** při akci **Brněnské hrátky**, která se konala ve dnech **27. – 29. 10. 1995**.

Setkání s Marií Terezií. (28. 10. 1995)
Zleva: Žabka, Vlk, Wapiti, Marie Terezie, Žán.

„… Žán se chtěl ujistit, který vlak že to jede do Brna, a proto přistoupil k průvodčímu, který neměl ani potuchy o Žánově znalosti zeměpisu:

Žán: Jede ten vlak do Brna?
Průvodčí: Ne, ten jede do Krnova.
Žán: Ale jede přes Brno, ne?
Průvodčí: Povídám vám, že jede do Krnova!

A Žán se dral do vlaku. Jenže v tom mu už zabránili duchapřítomnější členové oddílu a posadili ho do toho správného vlaku.

V sobotu začaly vlastní závody, Během dne jsme měli navštívit 9 stanovišť, na nichž jsme měli plnit tří čtvrtě hodiny úkoly. Některé byly velmi těžké.

Pirát: Prosím, Vás, nevíte, kde se odehrával děj lišky Bystroušky?
Kolemjdoucí č. 1: A nebylo to támhle naproti v tomhle divadle?

Wapiti: Prosím, Vás, nevíte, kde se odehrával děj lišky Bystroušky?
Kolemjdoucí č. 2: ---
Wapiti: Mnohokráte děkuji.

Žán: Prosím Tě, nevíš, kde se odehrává děj lišky Bystroušky?
Spoluobčanka ČR: Počkej, hmmmmm, no jóóó, nebylo to v Těsnohlídkově údolí?

A jak nám Žán později sám řekl, tak ji málem vlepil pusu.

Aby Ježek zjistil údaje do soutěže, tak volal domů sestře Dáši (mobily v té době nebyly, takže volal z budky z pevného telefonu):

Dáša: Kdo volá?
Ježek: Jana.
Dáša: Která Jana?
Ježek: Ségra.
Dáša: Ségra je v Brně.
Ježek: A odkud myslíš, že volám…?

„Brněnští“ karbaníci v akci. (28. 10. 1995)
Zleva: Pirát, Sokol, Orel, Krtek, Sněženka, Žabka.

Karbaníci – vítězové v Brně. (28. 10. 1995)
Zleva. Orel, Ježek, Bobřík.

Žán řešil stejnou otázku jinak jinde a s jinou hlídkou.

Žán: Chlapečku, nemáš doma zeměpisný atlas?
Chlapeček: Promiňte, já musím do obchodu.

Žán trpělivě počkal, až vyjde z obchodu, a šel s ním domů, kde si opsal rozměry planet. A bylo vyhráno!

Zajímavý byl také průběh shánění pověsti o kamenné panně:

Vlk: Prosím Vás, paní, nevíte něco o kamenné panně?
Postarší paní: Synku, to ti teda nepovím, ale děvčata v tvojem věku by to mohla vědět.

Wapiti: Prosím Vás, nevíte něco o pověsti kamenné panny?
Člověk z 3. cenové skupiny: Toš, to bila taková baba, která tadyk žila na poště, ale jim to vzali. Ona se toulala a narazila na takého borca a zabouchla se do ňho. Jenže jeho máti ju neměla ráda, takže když šla ta bába jednou pro vodu, žduchla ju ta druhá semetrika do studně...

Hotová pohádka, že? Ale i tak jsme byli moc šťastni, že jsme to zdárně vyřešili.

I když ještě v sobotu někteří remcali, že jsme vůbec někam jeli, večer už tomu tak nebylo, protože výsledky dopadly znamenitě. Sokol, Orel, Želva, Štěně a Krtek obsadili ***16. místo****, Žán, Vlk Wapiti, Žabka a Sojka* ***2. místo****, Ježek, Bobřík, Sněženka a Pavouk* ***1. místo****. A právě během soutěžní hry jsme na stanovišti č. 1, na Zelném trhu, potkali Marii Terezii, se kterou jsme si museli zatančit. Moc se nám do tohoto úkolu nechtělo, ale nakonec jsme ho se sebezapřením zvládli…*

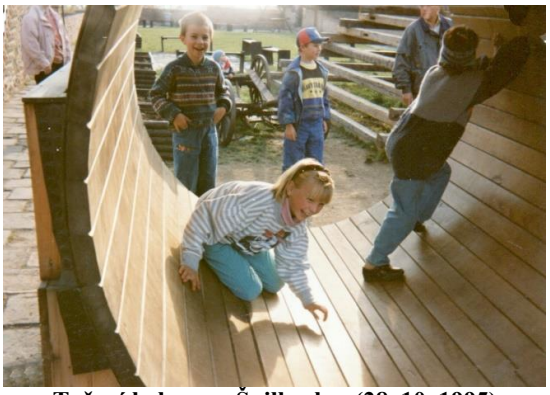

Točení kolem na Špilberku. (28. 10. 1995)
Zleva: Sojka, Žabka, ???, ???.

Sojka přebírá sladkosti. (28. 10. 1995)
Předávajícím je Medvěd z Brna.

Ocenění přebírají Vlk, Sněženka a Bobřík. Vedle nich pořadatel Medvěd.
(28. 10. 1995)

Část účastníků brněnských hrátek. (29. 10. 1995)
Zleva: Orel. Sokol, Žabka, Štěně, Pirát, Wapiti, Želva, Vlk, Sojka, Krtek.

Na zpáteční cestě kupoval Žán ve Valmezu ke kartám chipsy a jeho způsob nákupu byl zajímavý, protože během sobotního večera úplně ztratil hlas.

Prodavačka: Přejete si?
Žán: Zachrčel něco ve smyslu 'Chíííípssssss'.
Prodavačka: Obyčejné nebo jiné?

Žádná odpověď. Prodavačka se otočila na Žána a ptala se znovu. Žán namísto odpovědi souhlasně kýval hlavou, že mu málem upadla."

Setkání s brněnskými osobnostmi v podání členů TOM. (28. 10. 1995)
Horní řada zleva: jezuita Martin Středa, Leoš Janáček, Johan Gregor Mendel, Rudolf Těsnohlídek, baron ¨Franz von der Trenck, hrabě Václav Antonín Kounic.
Dolní řada zleva: Marie Terezie, kamenná panna Johanka.

ASOCIACE TURISTICKÝCH ODDÍLŮ MLÁDEŽE

ODDÍL OCHRÁNCŮ PŘÍRODY 9923 FRAM BRNO

BRNĚNSKÉ HRÁTKY

28.10.1995

OSVĚDČENÍ ÚČASTNICKÉ

OSVĚDČUJEME TÍMTO, ŽE Jaromír Šupina SE AKCE ÚSPĚŠNĚ ZÚČASTNIL

A PROKÁZAL

- že inteligenci značnou oplývá, neboť jednotlivá stanoviště soutěžní vždy šťastně našel a poctivě mnohé úkoly záludné ku spokojenosti své i dohledu odborného hravě a s přehledem splniti dokázal
- že svalstvo též má chvalně vytrénované, neboť při plnění podmínek soutěže nejeden metr vzdálenosti uraziti musel a bez odpočinku valného do soumraku do cíle dorazil
- že brach je sranatý, jenž se jen tak něčeho nezalekne, což při setkání s hrůznými postavami minulosti brněnské naše vůči pochybnost najevo zřetelně vyšlo
- že přeze všechnu námahu a strázně stále veselou mysl a příjemný vzhled zachoval, takže okolojdoucí nevinné občany města Brna zjevem svým nepopuzoval a pohoršení veřejné nebudil

A TUDÍŽ SE SVĚDOMÍM ČISTÝM MŮŽEME PROHLÁSITI, ŽE NENÍ ŽÁDNÝ MEJDLO A COBY SPRÁVNÉHO BRŇÁKA JEJ KAŽDÉMU DOPORUČITI MŮŽEME !

ZA ODDÍL FRAM BRNO:

Naše první oddílové setkání s folkovým zpěvákem, textařem, libretistou, kytaristou a heligonkářem **Jaromírem Nohavicou** se odehrálo **7. 5. 1995** na hradě Hukvaldy. K této akci do oddílové kroniky Žán zaznamenal: *„…vydali jsme se k Pirátovu hausbótu na suchu a cestou jsme potkali dvě mořské víly (Ježka a Bobříka), které byly velmi smutné. Ale než jsme dorazili k našemu diktátorovi Pirátu I., byly již samý smích… Na hrad jsme dojeli v pořádku, jen kopec jsme úspěšně zdolávali pěší chůzi.* ***Asfalťáci*** *byli pomalejší, nejlepší byl Žán, o něco lépe to šlapalo* ***hliňákům****. Jaké však bylo naše zděšení, když jsme před bránou uviděli kupu lidí. Podařilo se nám dostat se až k bráně a menší lstí jsme se dostali dovnitř. Žán koupil lístek do hradu pro všechny členy, a tak jsme mohli stáhnout dovnitř i Mývala a Vlka. Pak už nebyl problém se dostat na koncert. Nechali jsme si podepsat kroniku a po vyšplhání schodištěm jsme se dostali na ochoz (pozn. z něhož se 1. 7. 2007 zřítil fotograf František Řezníček), odkud jsme měli perfektní výhled nejen na Jarka, ale i na všechny návštěvníky… Koncert měl fantastickou atmosféru a nejvíce tleskaly děti a štěkali psi.*

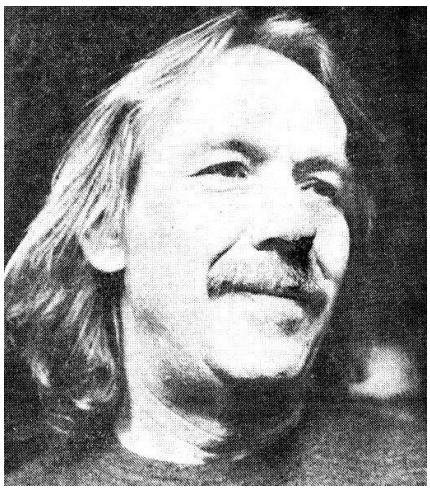

Jaromír Nohavica

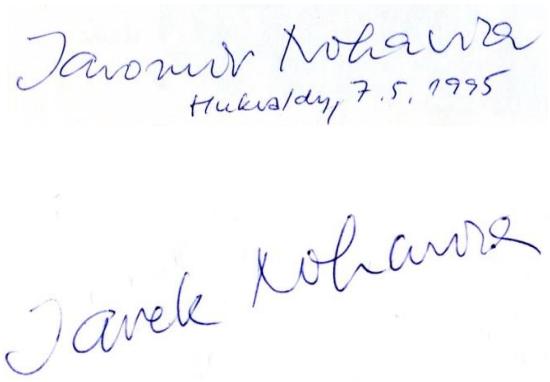

Podpis Jaromíra Nohavici z roku 1995 a 1996.

Po koncertě jsme se vydali na zpáteční jízdu. Ještě před vlastní jízdou se ptal Pirát Mývala, zda jsou v ***zatáčce smrti*** *nějaké nánosy listí. Odpověď zněla: 'Ne.' A začala Pirátova jízda mezi návštěvníky. Po krátké době to vzdali Pavouk, Mýval i Vlk, jen statečně se držel Žán. I když zuby nehty. Když Pirát vjížděl do zatáčky smrti a uviděl spoustu listí a květů, začal zděšením brzdit. Ale zvládl vše perfektně, zatímco Žán měl co dělat, aby nekličkoval někde mezi stromy. Když Pirát mijel u Bystroušky jednu návštěvníci, paní začala volat: 'Hele, profesionál!' A Žán upadnul málem z kola… Při dojezdu Pirát zabrzdil tak, že bylo cítit spálenou gumu. Navíc se Vlk snažil o úpravu Pirátova blatníku. Vše ale dopadlo dobře…"*

K dalšímu náhodnému setkání s písničkářem Jaromírem Nohavicou došlo při akci Brněnské hrátky **27. 10. 1995**. Střetli jsme se s ním v jednom brněnském knihkupectví na náměstí přímo ve dveřích, když my jsme kráčeli dovnitř a on v dlouhém černém kabátě vycházel ven. O tom však naše kroniky mlčí, stejně jako o pozdějším áhodném setkání ve vlaku, s nímž jsme jeli z jedné z oddílových výprav. On tehdy mířil na nějakou oslavu a vystupoval v Dobré, zatímco my až ve Frýdku. S Jaromírem Nohavicou jsme se rovněž střetli při akci **Mohelnický dostavník** v **roce 1996** a během následujících let jsme se s ním setkávali na mnoha dalších koncertech nebo v obchodním domě Frýda.

Když jsme v **roce 2011** dělali oficiální **prezentaci na mezinárodní turistické závody**, chtěli jsme jednotlivé fotografie a videa podmalovat právě hudbou tohoto zpěváka. Proto ho **Vladan Sukač** (*Pony*) kontaktoval a požádal o souhlas s použitím jeho písní v prezentaci. Souhlas nám byl udělen a jedinou podmínkou bylo, abychom mu zaslali kopii. Toto přání jsme rádi splnili.

Moravská folklórní zpěvačka **Jarmila Šuláková** (* *27. 6. 1929, † 11. 2. 2017*) byla nazývána královnou lidové písně a také královnou matkou Valašského království. Zpívala v různých souborech, ale zatímco starší generaci je známá zpěvem lidových písní, tak nám je známější z doby, kdy v letech 1995-2011 zpívala s folk-rockovou skupinou **Fleret** (*kapelník Zdeněk „Hrášek“ Hrachový, později také Zdeněk „Hrách“ Hrachový*). V roce 1979 jí byl udělen titul **zasloužilá umělkyně**, v roce 1989 **národní umělkyně**.

S Jarmilou Šulákovou i skupinou Fleret jsme se osobně setkali na **Mohelnickém dostavníku** v roce 1996. Můžeme říci, že to bylo příjemné setkání.

Společné foto s „královnou matkou“. (31. 8. 1996)
Zleva: Wapiti, Jarmila Šuláková, Pirát, Bobřík.

Fleret s Jarmilou Šulákovou.
Uprostřed kapelník Zdeněk Hrachový, vpravo Stanislav Bartošík.

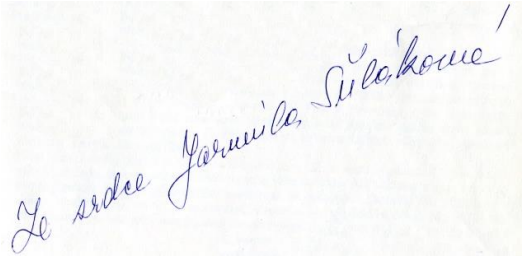

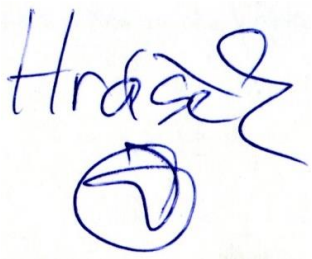

Žlutý kvítek na Mohelnickém dostavníku. (31. 8. 1996)
Zleva: Pavouk, Wapiti, Pirát, Sokol, Bobřík.

V rámci Mohelnického dostavníku v **roce 1996** jsme se setkali i s dalšími folkovými zpěváky a legendami, např. **Stanislavem „Wabi“ Daňkem** (* *30. 1. 1947 ve Zlíně, † 16. 11. 2017 v Praze, známé písně Rosa na kolejích, Píseň, co mě učil listopad, Montgomery, Outsider waltz, Fotky a další*), **Milošem Dvořáčkem** (*narozen 3. 3. 1951 v Hradci Králové, hrával ve skupině Kantoři* a *vystupoval také s Wabim Daňkem*), **Vojtou „Kiďákem“ Tomáškem** (*narozen 16. 4. 1947 v Teplicích, zakladatel skupiny Roháči z Lokte nad Ohří, držitel několika Port, známé písně Česačů bavlny bál, Nebe plné koní, Toulavej, Armagedon*), **Pavlem „Žalmanem“ Lohonkou** (*narozen 20. 3. 1946 v Českých Budějovicích, působil ve skupině Minesengři, spolupracoval se skupinou Nezmaři a Stopa, od roku 1982 hraje ve skupině Žalman & spol., známé písně Ho, ho, watanay, Rána v trávě, Všech vandráků můza, Jdem zpátky do lesů, Jantarová země a další*), **Pavlínou Jíšovou** (* *21. 9. 1962, pochází z Českých Budějovic, se skupinou Sem Tam získala dvakrát ocenění Porty, dále zpívala ve skupině Žalman & spol. a Nezmaři, 6x získala ocenění Zpěvačka roku od časopisu Folk & Country, známé písně Andělé jsou s námi, Někdo jiný než jsem já, Goblén, Já, písnička…) a dalšími*. Do oddílové kroniky se nám podepsal také organizátor Mohelnického dostavníku **Pavel „Aligátor“ Nenkovský** (* *21. 4. 1951*) a redaktor Portýra na plzeňské Portě **Michal „Jupp“ Konečný** (* *6. 8. 1942, v pozdějších letech redaktor časopisu Folk & Country, organizátor festivalu Zahrada*).

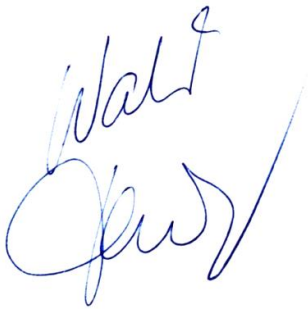

Wabi Daněk

Miloš Dvořáček

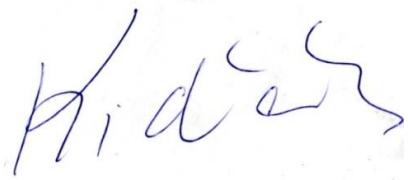

Vojta Kiďák Tomáško

Pavel Žalman Lohonka na Mohelnickém dostavníku 1996.

Pavlína Jíšová

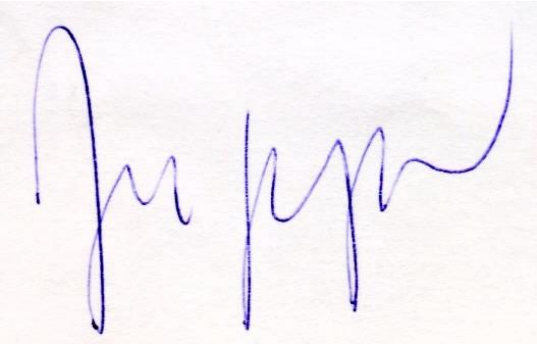

Michal Jupp Konečný

Pavel Aligátor Nenkovský

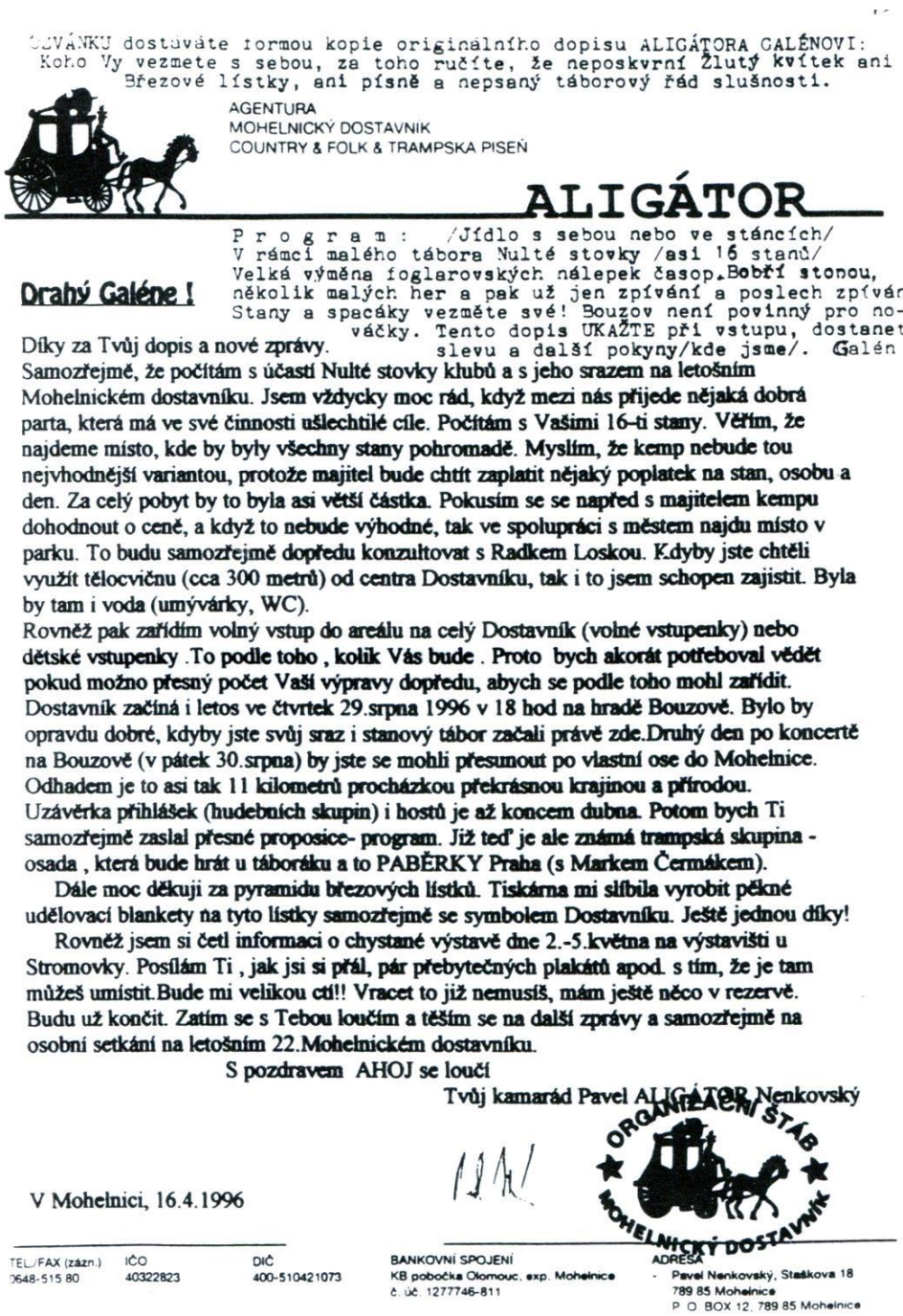

ÚZVÁNKU dostáváte formou kopie originálního dopisu ALIGÁTORA GALÉNOVI:
Koho Vy vezmete s sebou, za toho ručíte, že neposkvrní Žlutý kvítek ani Březové lístky, ani písně a nepsaný táborový řád slušnosti.

AGENTURA
MOHELNICKÝ DOSTAVNIK
COUNTRY & FOLK & TRAMPSKA PISEŇ

ALIGÁTOR

Program: /Jídlo s sebou nebo ve stáncích/
V rámci malého tábora Nulté stovky /asi 16 stanů/
Velká výměna foglarovských nálepek časop. Bobří stopou,
několik malých her a pak už jen zpívání a poslech zpívání.
Stany a spacáky vezměte své! Bouzov není povinný pro novačky. Tento dopis UKAŽTE při vstupu, dostanete slevu a další pokyny/kde jsme/. Galén

Drahý Galéne !

Díky za Tvůj dopis a nové zprávy.
Samozřejmě, že počítám s účastí Nulté stovky klubů a s jeho srazem na letošním Mohelnickém dostavníku. Jsem vždycky moc rád, když mezi nás přijede nějaká dobrá parta, která má ve své činnosti ušlechtilé cíle. Počítám s Vašimi 16-ti stany. Věřím, že najdeme místo, kde by byly všechny stany pohromadě. Myslím, že kemp nebude tou nejvhodnější variantou, protože majitel bude chtít zaplatit nějaký poplatek na stan, osobu a den. Za celý pobyt by to byla asi větší částka. Pokusím se se napřed s majitelem kempu dohodnout o ceně, a když to nebude výhodné, tak ve spolupráci s městem najdu místo v parku. To budu samozřejmě dopředu konzultovat s Radkem Loskou. Kdyby jste chtěli využít tělocvičnu (cca 300 metrů) od centra Dostavníku, tak i to jsem schopen zajistit. Byla by tam i voda (umývárky, WC).
Rovněž pak zařídím volný vstup do areálu na celý Dostavník (volné vstupenky) nebo dětské vstupenky .To podle toho , kolik Vás bude . Proto bych akorát potřeboval vědět pokud možno přesný počet Vaší výpravy dopředu, abych se podle toho mohl zařídit.
Dostavník začíná i letos ve čtvrtek 29.srpna 1996 v 18 hod na hradě Bouzově. Bylo by opravdu dobré, kdyby jste svůj sraz i stanový tábor začali právě zde.Druhý den po koncertě na Bouzově (v pátek 30.srpna) by jste se mohli přesunout po vlastní ose do Mohelnice. Odhadem je to asi tak 11 kilometrů procházkou překrásnou krajinou a přírodou.
Uzávěrka přihlášek (hudebních skupin) i hostů je až koncem dubna. Potom bych Ti samozřejmě zaslal přesné proposice- program. Již teď je ale známá trampská skupina - osada , která bude hrát u táboráku a to PABĚRKY Praha (s Markem Čermákem).
Dále moc děkuji za pyramidu březových lístků. Tiskárna mi slíbila vyrobit pěkné udělovací blankety na tyto lístky samozřejmě se symbolem Dostavníku. Ještě jednou díky!
Rovněž jsem si četl informaci o chystané výstavě dne 2.-5.května na výstavišti u Stromovky. Posílám Ti , jak jsi si přál, pár přebytečných plakátů apod. s tím, že je tam můžeš umístit.Bude mi velikou ctí!! Vracet to již nemusíš, mám ještě něco v rezervě.
Budu už končit. Zatím se s Tebou loučím a těším se na další zprávy a samozřejmě na osobní setkání na letošním 22.Mohelnickém dostavníku.

S pozdravem AHOJ se loučí

Tvůj kamarád Pavel ALIGÁTOR Nenkovský

ORGANIZAČNÍ ŠTÁB MOHELNICKÝ DOSTAVNÍK

V Mohelnici, 16.4.1996

TEL./FAX (zázn.) 0648-515 80 | IČO 40322823 | DIČ 400-510421073
BANKOVNÍ SPOJENÍ KB pobočka Olomouc, exp. Mohelnice č. úč. 1277746-811
ADRESA - Pavel Nenkovský, Staškova 18, 789 85 Mohelnice, P. O. BOX 12, 789 85 Mohelnice

Korespondence mezi Galénem a Aligátorem v roce 1996.

Po Mohelnickém dostavníku jsme chtěli také v Palkovicích uspořádat koncert folkového zpěváka. Samozřejmě, že naším cílem bylo pozvat Jaromíra Nohavicu, ale to bylo nejen nad naše oddílové finanční možnosti, ale vzhledem k jeho množství koncertů také neuskutečnitelné. Nakonec se nám podařilo oslovit **Pavla Dobeše** (*narodil se 22. 3. 1949 ve Frýdku-Místku, ale bydlel ve Frýdlantě nad Ostravicí, později v Ostravě a Hradci Králové*), který dne **20. 9. 1997** vystoupil před **195 diváky** společně s Tomášem Kotrbou v sále palkovického kina. O pořadatelskou službu se starali **Roveři** (*Žán, Pavouk, Lev, Vlk, Mýval, Vydra, Pirát*) a svůj úkol splnili dobře. Náklady na koncert činily **13.750 Kč**, výnos pouhých **11.724 Kč**.

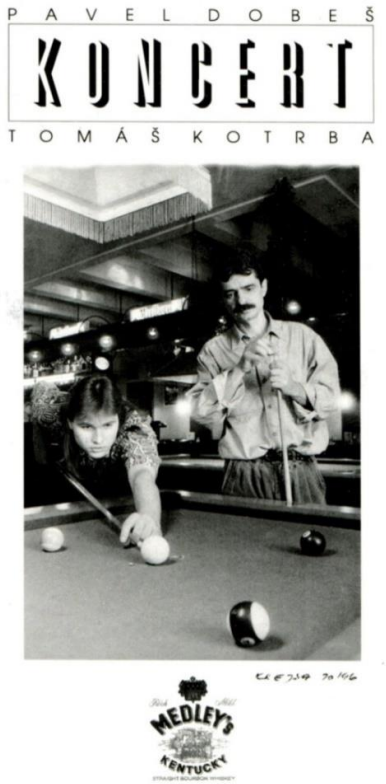

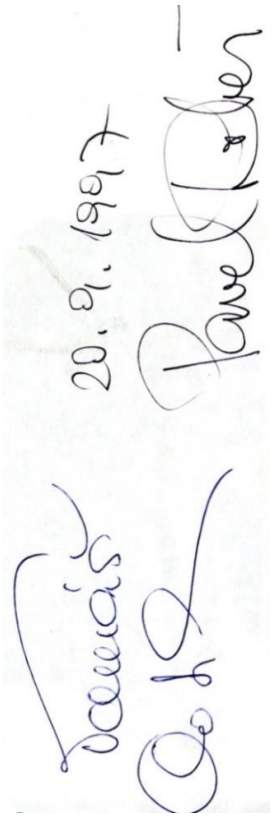

Společné foto se zpěvákem Dobešem. (20. 9. 1997)

Stojící zleva: Lachtan, Pavouk, Pavel Dobeš, Mýval, Vlk, Lev, Pomněnka, Vydra, Klíště.
Sedící zleva: Žán, Tomáš Kotrba.

Společné foto se zpěvákem Dobešem. (20. 9. 1997)

Stojící zleva: Mýval, Tomáš Kotrba, Vydra, Jarmila Kostelecká, Pomněnka, Klíště, Vlčák, Pavel Dobeš, Ledňáček.

Při listování jednotlivých oddílových kronik můžeme zjistit i další osobnosti, se kterými jsme se setkali, ať už individuálně či jako členové oddílu. Dne **27. 11. 1997** se v Národním domě ve Frýdku-Místku konal koncert **Zdeňka Svěráka** (* *28. 3. 1936, dramatik, herec, scénárista – filmy Vrchní, prchni!, Tři veteráni, Kolja, Obecná škola, Tmavomodrý svět, Vratné láhve, zakladatel Divadla Járy Cimrmana*) a **Jaroslava Uhlíře** (* *14. 9. 1945, skladatel, zpěvák, klavírista a moderátor, složil hudbu k filmům Ať žijí duchové!, Vrchní, prchni!, Lotrando a Zubejda, S čerty nejsou žerty, je také autorem písní Holubí dům, Jabloňový list a dalších*), kterého se zúčastnili Kateřina Šupinová (*Lachtan*), Veronika Šupinová (*Ája*), Jan Šupina (*Ledňáček*) a Jaromír Šupina (*Pirát*). Zápis v kronice nezaznamenal jména návštěvníků z řad oddílu, ale bylo jich určitě více.

Během jejich vystoupení vzniklo ve spolupráci s frýdeckomísteckým obecenstvem i následující čtyřverší.

Červ půjde do lesa
zatancovat trpaslíkům,
Sněhurka zaplesá
a pustí se do knedlíků.

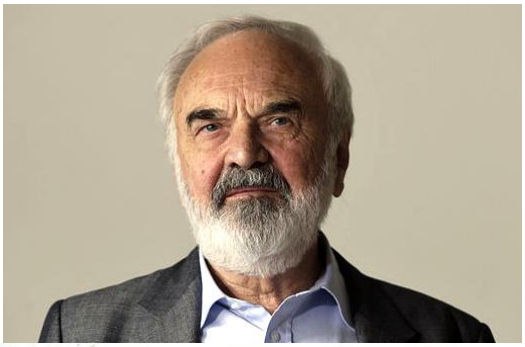

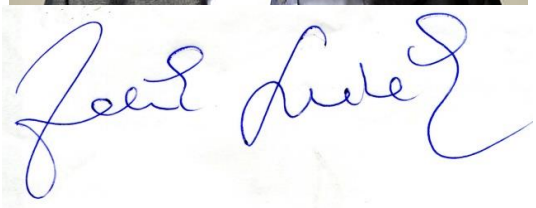

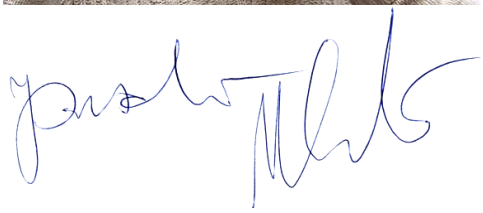

Na výpravě dne **8. 11. 1997** jsme navštívili památník anglického zpěváka **Johna Lennona** (** 9. 11. 1940, † 8. 12. 1980, nejznámější písně např. Imagine, Yesterday, Mother*), člena hudební skupiny Beatles, který byl zbudován na vrcholu Smrku. *„Cestou jsme hráli hru **lístečky**, které jsme nacházeli v kalužích, v láhvích nebo pod nohama. Vlk dal lísteček dokonce i **do hnojiště**. Po tomto lístečku se vrhla Opice s Myší. Myš ho odhrábl a Opice ho vzala… Proti nám jelo auto a na něm se vezl jeden lísteček. Všiml si ho **Pony** a hnal se za ním. V duchu si přál, aby lísteček spadl, a on ho vyslyšel a spadl mu k nohám. Za chvíli kolem nás projíždělo jedno vozidlo s vozíkem. Pirát nezaváhal a dobrou trefou umístil jeden lístek na **korbu vozíku**. Auto jsme nedohonili, ale jistě se řidič divil, proč se za ním řítí tolik dětí…“*

Památník Johna Lennona na Smrku.

Členové oddílu u památníku na Smrku. (8. 11. 1997)
Stojící zleva: Kůň, Tuleň, Pes, Kačka, Lachtan, Vlk, Myš, Pony, Čáp, Pavouk, Ledňáček.
Dřepící zleva: Štika, Opice, Vrabec, Vlčák, Beran.

Činnost oddílu nespočívá jen ve hrách, soutěžích a výpravách, ale vedoucí se musí zúčastňovat i méně oblíbené činnosti, schůzování. Když se v palkovickém kině v **roce 1987** konala beseda se známým závodníkem Rallye Paříž – Dakar, **Radomírem Stachurou**, zúčastnilo se jí mnoho občanů Palkovic. Bylo to příjemné setkání, při němž se mohli dozvědět mnoho zajímavostí z rallye. A když se dne **7. 4. 1998** v palkovické restauraci Pod Habešem konala další beseda, očekávala se velká účast nejen občanů, ale i z našeho oddílu. Nakonec se akce zúčastnilo celkem **26 občanů** Palkovic a z oddílu jen vedoucí Pirát, který získal podpis tohoto jezdce.

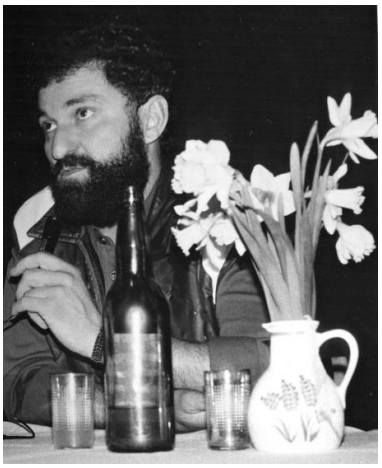

Dne **21. 11. 1998** se Pirát v Brně zúčastnil valné hromady členů Sdružení přátel Jaroslava Foglara. Účast byla veliká a přijeli hosté a členové z celé republiky. Mezi nimi byl také novinář a spisovatel dobrodružných knih **Vlastislav Toman** – Hadži (* *17. 7. 1929, † 11. 5. 2022*), s nímž seděl Pirát přímo u stolu, a společně se bavili o ABC apod. V letech 1959-1991 působil jako šéfredaktor časopisu ABC, který v té době patřil mezi nejoblíbenější dětské časopisy. Je autorem více než 40 kreslených seriálů (*např. Kronika Strážců, Dobrodružství Johna Cartera, Výprava do ztraceného světa, Zajatec ptáka Mauk, Příchod bohů, Kruanova dobrodružství a další*), ale také napsal knihy pro mládež (*např. Trampoty s kapitánem, Trampoty na pokračování, Objevení Sluneční země, Strážci žulového paláce a další*).

Uprostřed snímku Vlastislav Toman – Hadži. (21. 11. 1998)

Asi málokomu z nás se podaří, aby si zahrál ve filmech, které točí známí čeští režiséři. Z našeho oddílu se to podařilo **Vladanu Sukačovi** (*Pony*), který si v **roce 2009** zahrál v epizodách 1281 a 1282 – **Velikonoční turnaj ve fotbale** – seriálu **Ulice** a v epizodě **Koprovka** seriálu **Comeback**, kde si zahrál jako kompars vedle Martina Dejdara, Tomáše Matonohy, Dany Batulkové, Kristýny Leichtové a dalších. Poskytnuté fotografie z archivu Ponyho a TV Nova.

Zcela nahoře vpravo za Martinem Dejdarem sedí Pony. (2009)

Společné foto – zleva Matouš Ruml, Pony, Kristýna Leichtová, Marie Doležálová. (2009)

Společné foto Ponyho a Martina Dejdara. (2009)

Záběry ze společného fotografování Ponyho s představiteli seriálu Ulice v roce 2009.

Milan Šteindler a Pony

Pony a Ray Koranteng

Vladimír Šmicer a Pony

Pony a Rudolf Hrušínský

Při našich četných toulkách po krajích, městech či vesnicích v rámci turistických závodů, táborů nebo sněmu jsme se na cestách potkali i s dalšími osobnostmi, o nichž však kroniky mlčí a tato setkání jsou jen ve vzpomínkách přímých účastníků.

Tak tomu bylo i při náhodném setkání s hercem a držitelem Českého lva **Ondřejem Vetchým** (* *16. 5. 1962*) dne **5. 6. 2009**. Jeli jsme zájezdovým autobusem na turistický závod v Pacově, a protože cesta byla dlouhá, bylo nutné někde zastavit pro odpočinek nejen řidiče, ale především pro náš. Zůstali jsme stát u motorestu Devět křížů, když po chvíli přiběhl **Tomáš Trojčínský** (*Rorýs*) a volal, že v restauraci sedí Ondřej Vetchý.

Nikdo mu nevěřil, a proto nás zavedl ke dveřím. Byl to skutečně on. Za chvíli Rorýs přiběhl opět, v ruce žmoulal nějaký papír, a na něm podpis herce Ondřeje Vetchého.

Všichni jsme mu záviděli, ale nikdo již neměl odvahu si zajít pro další podpis nebo se s ním dokonce vyfotit.

Tomáš Trojčínský (*Rorýs*) v Pacově. (6. 6. 2009)

Když se dne **20. 8. 2011** v 19.00 hodin na území golfového hřiště na Čeladné odhaloval památníček americkému letci **Irvingu Katzovi** a celé jeho posádce, akce se na základě pozvání iniciátora akce **Ing. Petra Váni** z Frýdlantu nad Ostravicí zúčastnil také vedoucí oddílu Žlutý kvítek – **Jaromír Šupina** (*Pirát*). Velkou zásluhu na vzniku památníku měl **Stanislav Pros** – majitel pozemku golfového hřiště, kam Irving Katz v roce 1944 dopadl, a vedení Obce Čeladná v čele s jeho starostou **Pavolem Lukšou**. Slavnostního odhalení se zúčastnil rovněž tehdejší ministr národní obrany **RNDr. Alexandr Vondra** (* *17. 8. 1961, podpis vlevo*) a zpěvák a překladatel **Ondřej Hejma** (* *3. 2. 1951, podpis vpravo*).

Slavnostní odhalední památníku v Čeladné. (20. 8. 2011)
Zleva: Ondřej Hejma, Alexandr Vondra, Pavol Lukša.

Další náhodné setkání se známou osobností se uskutečnilo v rámci táborových toulek v Praze v **červenci 2013**, když jsme při cestování metrem na jezdících schodech potkali herce **Jiřího Panznera** (** 22. 7. 1982*), kterého většinou všichni znali ze seriálu Ulice, v němž hrál Eddieho Rambouska.

Při návratu z turistického závodu v Kralovicích dne **3. 5. 2014** jsme autobusem zastavili u čerpací stanice, kde ve stejnou dobu odpočívala i herečka a spoluzakladatelka Nadačního fondu Pepino **Miluše Bittnerová** (** 10. 12. 1977*), která jela zrovna na vystoupení do Brna.

Členové našeho oddílu však byli velmi bojácní, a tak nejen že si neřekli o její podpis, ale ani ji nepožádali o společnou fotografii. Daleko srdnatěji si vedli členové turistického oddílu Tuláci z Frýdku-Místku, s nimiž jsme v autobuse rovněž jeli, a ti se tak mohou chlubit fotografií s ní (*viz obrázek*).

Miluše Bittnerová a Tereza Santariusová. (3. 5. 2014)

Herce **Vladimíra Menšíka** (** 9. 10. 1929, † 29. 5. 1988*) zná nejen starší generace oddílu, ale i současní členové, a všichni dodnes obdivují jeho humor a nádherné filmové role.

Na „setkání s ním“ jsme se těšili při každé příležitosti, kdy jsme zavítali do Ivančic. Ať už to bylo v rámci turistických závodů nebo při projíždění v rámci tábora 2016. Rádi navštěvujeme jeho památník, případně si pořizujeme společné foto před domem, v němž se narodil.

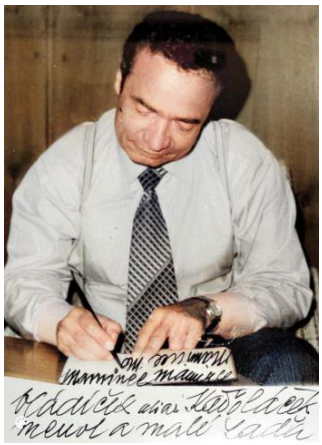

Šídlo a Malina v muzeu Vladimíra Menšíka v Ivančicích. (1. 6. 2013)

Setkání s Vladimírem Menšíkem. (23. 7. 2016) Zleva: Žížala, Fišky, Racek.

Setkání s Vladimírem Menšíkem. (27. 5. 2005)

Zleva: Kobylka, Kopretina, Kotě.

Setkání s Vladimírem Menšíkem. (20. 6. 2008) Zleva: Ledňáček, Pískle, Jiskra, Fénix, Světluška, Bobr, Mela, Škorpión, Kamzík, Rolnička, Grep.

Setkání s Vladimírem Menšíkem. (1. 6. 2013)
Zleva: Fišky, Duha, Lama, Myška, Žluťásek, Hafan, Šídlo, Kulíšek, Kosatka, Datel.

Setkání s Vladimírem Menšíkem. (23. 7. 2016)
Zleva: Hafan, Hříbeček, Ája, Fišky, Sova, Racek, Žížala.

Setkání s Vladimírem Menšíkem. (1. 6. 2013)

Zadní řada zleva: Šimpanz, Duha, Kamzík, Kámen, Myška, Bobr, Kulíšek, Škorpión, Hvězda, Lama, Kosatka, Silver, Žluťásek, Rolnička, Světluška, Srdíčko, Jiskra, hafan, Mela, Fišky, Tygřice.
Přední řada zleva: Šídlo, Malina, Pony, Datel.

Jednou z osobností, se kterou jsme se setkali již **jen na obrázku**, byl **Karel Faustin Klostermann** (* *12. 2. 1848 Haag am Hausruck, † 16. 7. 1923 Štěkeň*). Byl to český spisovatel s regionálním zaměřením na oblast Šumavy, Pošumaví a Šumavského Podlesí. Také je jedním z představitelů realismu v literatuře a tzv. venkovské próze. Jeho sebrané spisy obsáhly přes 40 svazků románů, povídek, črt, fejetonů i část paměti. Z jeho tvorby jmenujme alespoň Veselé i smutné obrázky ze Šumavy, Jiříčkův zimní výlet, Světák z Podlesí, V ráji šumavském nebo Mlhy na Blatech.

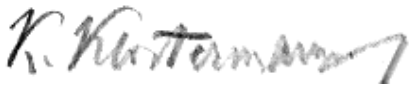

My jsme se s touto významnou šumavskou osobností poprvé setkali na **„Táboře překvapení“**, který se konal ve dnech **30. 6. – 6. 7. 2009**, neboť jsme byli v **Železné Rudě** ubytováni ve škole nesoucí jeho jméno. A samozřejmě, že jsme využili i toho, abychom se mohli s ním společně vyfotografovat.

Účastníci tábora překvapení. (5. 7. 2009)
Zleva: Ferda, Kiwi, Sýček, Krajta, Kobylka, Vlnka, Kopretina, Racek, Karel Klostermann, Radegast, Rex, Jahoda, Grep, Pirát, Pírko, Hafan, Ledňáček, Fišky, Drop, Jiskra, Žížala, Bledule.

Na oddílových výpravách jsme se často potkávali s různými osobnostmi. Jednou z nich byl i generál **Ernst Gideon von Laudon** (* *13. 2. 1717 Tootzen, † 14. 7. 1790 Nový Jičín*), s nímž jsme se setkali **dne 9. 8. 2013** při výpravě na hrad Starý Jičín. V Žerotínském zámku v Novém Jičíně jsme totiž navštívili jeho pamětní síň, v níž je vystaven v životní velikosti. Proslavil se ve válkách s Pruskem a tažením proti Osmanské říši na Balkáně. Kolem **roku 1757** vznikla znám píseň **„Generál Laudon jede skrz vesnici…“**, a to zřejmě jako vzpomínka na jeho pobyt v Rynolticích na Liberecku.

Šídlo při osobním setkání s generálem. (9. 8. 2013)

Setkání s generálem Laudonem. (9. 8. 2013)
Zleva: Malina, Bobr, Pirát, generál Laudon, Světluška, Šídlo, Ledňáček, Rolnička, Lama, Duha.

Na sněmu Asociace turistických oddílu mládeže, které se konal **24. 1. 2015** ve Zlíně, připravili organizátoři pro účastníky překvapení v podobě přednášky novináře a cestovatele **Dana Přibáně** (** 7. 1. 1976*).

Ten s několika kamarády projel s trabantem snad celý svět. V **roce 2007** se vydal na Hedvábnou stezku, v **roce 2009** projel napříč Afrikou, v **roce 2014** procestoval napříč Jižní Amerikou a v **roce 2016** projel Austrálií a Tichomořím.

Z oddílu se jeho velmi zajímavého a zábavného vyprávění zúčastnili Zuzana Juřenová (*Jiskra*), Jan Šupina (*Ledňáček*), Jaromír Šupina (*Pirát*) a Jakub Linart (*Datel*).

Účastníci sněmu ATOM. (24. 1. 2015)
Zleva: Pirát, Ledňáček, Datel a Jiskra.

Začíná přednáška Dana Přibáně. (24. 1. 2015)

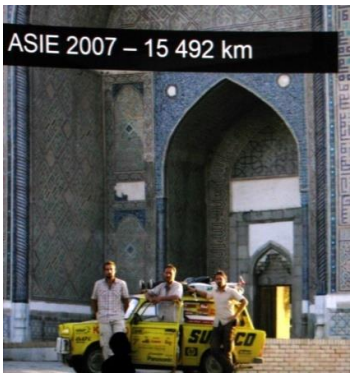

Dan Přibáň s trabanty.

Když v **březnu** a **dubnu 2018** absolvovali Pony s Džarem vysněnou cestu za velkou louží, tedy **do USA**, tak měli možnost dostat se do Capital One Arena na hokejové utkání NHL týmů Washington Capitals a Nashville Predators, které se hrálo **5. 4. 2018**. Zde se dostali nejen do šatny týmu Washington Capitals, ale Pony sec také osobně setkal s nejlepšími hokejisty – **Alexandrem Ovečkinem** z Ruska (*podpis vlevo*) a **Jakubem Vránou** z Česka (*podpis vpravo*).

Pony s maskotem Washington Capitals. (5. 4. 2018)

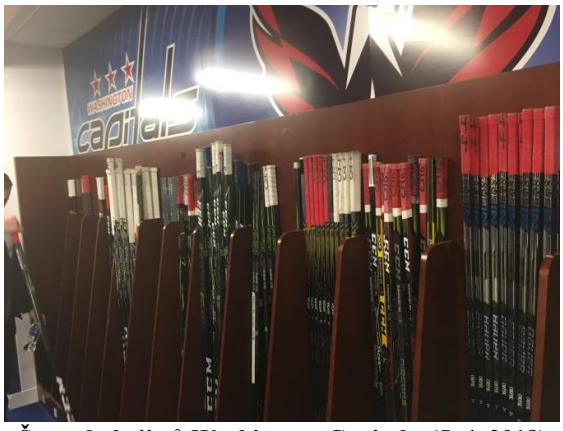

Šatna hokejistů Washington Capitals. (5. 4. 2018)

Hokejista Jakub Vrána s Ponym. (5. 4. 2018)

Hokejista Alexandr Ovečkin a Pony v NHL. (5. 4. 2018)

Když bylo Radou turistických závodů rozhodnuto, že **mistrovství České republiky** bude v **červnu 2019** pořádat oddíl Žlutý kvítek, dlouho jsme uvažovali nad tím, jakou zajímavost bychom účastníkům předvedli. Ponyho s Pirátem napadlo, že by nebylo špatné, kdyby medaile předávala oceněným nějaká **významná sportovní osobnost**. Neváhali jsme dlouho a bylo rozhodnuto, že touto osobností bude oštěpařka **Dana Zátopková** (* *19. 9. 1922, † 13. 3. 2020*), která získala zlatou **olympijskou medaili** v roce 1952 a stříbrnou v roce 1960. Už to vypadalo dost nadějně, dokonce se již domlouvalo její dovezení z Prahy, když však asi tři měsíce před naším mistrovstvím vážně onemocněla a musela být hospitalizována v nemocnici.

Do mistrovství moc času nezbývalo, a tak jsme začali hledat osobnost jinou. Vzpomněli jsme si, že v nedalekém Krmelíně bydlí **olympijský vítěz** v zápase řeckořímském,

Vítězslav Mácha (* *6. 4. 1948, † 29. 5. 2023*). Nasedli jsme s Ponym do auta a jeli jsme ho vyhledat a přemluvit. V první části jsme byli docela úspěšní, našli jsme ho okamžitě, avšak ve vyjednávání se nám již nedařilo. Ne, neodmítnul nás, ale vysvětlil, že má zdravotní problémy a těžce se pohybuje. Vzali jsme to, ač neradi, na vědomí a popřáli mu pevné zdraví.

Náš problém tedy vyřešen nebyl a hledali jsme další osobnost. A když se Pirát dozvěděl, že ve Frýdku právě pobývá atletka **Zuzana Schindlerová**, provdaná **O'Hanlon** (* *25. 4. 1987*), dvojnásobná mistryně České republiky, jejíž specializaci byla sportovní chůze. Ve svých pouhých 20 letech se zúčastnila **olympiád**y v Pekingu v **roce 2008**, kde v chůzi na 20 km obsadila 27. místo. Oslovili jsme ji a s účastí při předávání medailí souhlasila.

Ale abychom to neměli tak jednoduché, tak přímo na mistrovský závod **22. 6. 2019** nám sama nachystala **překvapení**, neboť na akci přijela i se svým manželem, australským paralympionikem **Evanem O'Hanlonem** (* *4. 5. 1988*), který získal stříbrnou a bronzovou medaili na paralympiádach. A najednou jsme při předávání měli **dva olympioniky.**

Zleva: Zuzana Schindlerová, Pony, Evan O'Hanlon. (22. 6. 2019)

Slavomil Janov – Nashville (** 19. 7. 1958*) – novinář a publicista, s nímž jsme se v **roce 2019** seznámili na táboře v Praze. V mládí působil v oddíle Pražská dvojka, který vedl dlouhodobě Jaroslav Foglar a jehož odkaz uchovává i pro současnou generaci.

V rámci činnosti Pražské pobočky Sdružení přátel Jaroslava Foglara byl v **roce 2008** zahájen cyklus neformálních setkání příznivců, badatelů, sběratelů a dalších zájemců o život a dílo Jaroslava Foglara. Setkání jsou zaštítěna názvem **Akademie Jaroslava Foglara** a v současné době působí Akademie samostatně. Hlavními organizátory jsou Nashville a sběratel odznaků se skautskou tématikou – **Martin Rosol**.

Slavomil Janov stal u soutěže ve vyjímání ježka z klece na čas, u budování dřevěných laviček Jaroslava Foglara. Je autorem publikací **S Jestřábem v srdci, Kreslené seriály Jaroslava Foglara** a **Skautské století**. Při setkání předal Pirátovi zajímavého ježka v kleci a vyprávěl nám, že by chtěl vydat nové příběhy Rychlých šípů, což se mu nakonec v **roce 2022** podařilo a publikace vyšla pod názvem **Rychlé šípy 33**. Někteří členové ji obdrželi za úspěšné zvládnutí soutěže Rychlé šípy, kterou připravoval Rejsek s Morčetem.

Setkání se Slavomilem Janovem. (29. 7. 2019)
Zleva: Hříbeček, Hafan, Nashville, Borůvka, Ptáče, Sova, Ratatouille, Lama, Žluťásek, Lumpík, Myšák, Bobek.

Ale zcela nejvíce setkání s významnými kulturními osobnostmi Česka i zahraničí má za sebou **Datel**, který dlouhá léta působil jako kameraman a technik v ostravské televizi **TV NOE** a v letech 2020-2022 působil v **TV NOVA**, kde se jako technik podílel na realizaci

seriálu **Ordinace v Růžové zahradě 2**. Dokonce si v jednom díle zahrál v mini roli. V těchto letech pracoval i na dalších projektech, seriálech či filmech i po Českou televizi nebo TV Prima, ale podílel se rovněž na mezinárodních filmech a reklamách.

Datel na place.
(2020)

Společná fotografie ze seriálu ČT Déčko – Občanka. (2021)
Datel je označen šipkou.

Dana Morávková (2020)

Zdeněk Godla a Datel. (2020)

Záběry ze společného fotografování Datla v letech 2019-2020.

Francouzský artista Jacques Laganache (*druhý zleva*) a český herec Petr Forman (*třetí zleva*) s Datlem (*čtvrtý zleva*) a dalšími pracovníky TV NOE. (30. 9. 2019)

Záběry ze společného fotografování Datla v letech 2019-2020.

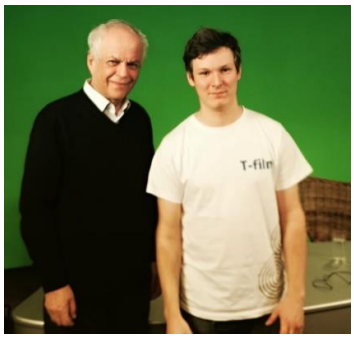

herec a recitátor Alfred Strejček

herec Josef Somr
(** 15. 4. 1934, † 16. 10. 2022*)

herec a režisér Ondřej Sokol

muzikant a zpěvák Pavel Helan

muzikant a zpěvák Zdeněk Hrachový

zpěvák a herec Richard Krajčo

zpěvák Petr Bende

zpěvák a herec Tomáš Savka

zpěvačka Veronika Stýblová
(skupina VERONA)

herečka a dabérka Taťjana Medvecká

Z natáčení 1. mise pro TV Prima. (2021)

Datel

Natáčení exteriéru.

Režisér v akci.

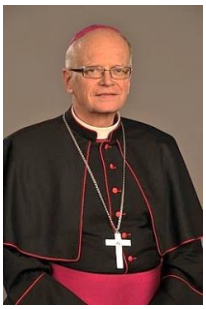

Setkáni s **Františkem Václavem z Lobkowicz**, vlastním jménem Odilon Jan Bosco Telesforus František Karel Klement Jaroslav Bedřich (** 5. 1. 1948 Plzeň, † 17. 2. 2022 Ostrava*) v přímé souvislosti s činností našeho oddílu proběhlo v rámci výstupu na Ivančenu. Dovoluji si tuto významnou osobnost zde uvést, neboť mnozí z vás se s ním také osobně setkali při dalších příležitostech – biřmování, pohřbu Pátera Ladislava Navrátila nebo při slavnostním otevření palkovické školy.

Pocházel z křimické větve českého šlechtického rodu Lobkowiczů, byl novinářem, publicistou a **30. 5. 1996** byl jmenován prvním biskupem nově založené ostravsko-opavské diecéze. Celý život se rovněž hlásil ke skautingu a v 90. letech 20. století přispěl ke schválení formulace skautského slibu ze strany světové skautské organizace WOSM a díky němu skauti slibují věrnost Nejvyšší pravdě a lásce.

Opakovaně celebroval mše na **Ivančeně**, kde jsem se s ním v **dubnu 1987** poprvé setkal. Bylo to ještě v době totalitní, a proto nebylo lehké se na Ivančenu dostat. Již ve Frýdlantě nad Ostravicí zastavovali skauty, trampy a turisty příslušníci Policie a kontrolovali jejich občanské průkazy. A kdo se jim nezdál, toho ihned posílali zpět a hlásili ho do škol nebo zaměstnání, což znamenalo další trest. Abych se tomuto **„cirkusu“** vyhnul, oblékl jsem se jako spořádaný občan a na kole jsem bez jakékoliv kontroly dojel až na Borovou. Zde jsem se převlékl do **vojenského mantlu se skautskou lilií** a přes Hradovou jsem pokračoval až na Ivančenu. I tady se mezi stovkami návštěvníků pohybovalo několik desítek **tajných policistů**, oblečených v civilu nebo maskáčích. Přesně v 12.00 hodin zazněla československá státní hymna a po ní neznámý hlas začal předříkávat **Otčenáš…** Ten hlas patřil právě Františku Václavu z Lobkowicz. Domů se mi podařilo rovněž vrátit bez jakékoliv kontroly.

Slavnostní mše ke svěcení nové školy. (31. 8. 2002)
Vlevo František Huška, v červeném František Václav a vpravo Bohumila Šlachtová.

V oddílové kronice jsem našel z návštěvy na **Ivančenu** zápis, který **22. 4. 1989** zaznamenal Sokol: *„Z Butořanky jsme šli po červené až na vrchol Lysé hory. Když jsme míjeli asi už čtvrtý pomníček, tak Káně nebo Sněženka, nevím už přesně, dali návrh, aby se Lysá hora jmenovala* ***„smrtonosná“****. Na vrcholu jsme pojedli, vyfotili se na diáky a pokračovali po modré značce směrem k Ivančeně. Po cestě jsme hledali* ***kameny*** *na mohylu. Asi 100 metrů před ní jsme do svých kamenů vytesali jména. Jakmile jsme měli všichni kameny vytesané, šli jsme společně své výtvory položit na mohylu. Byla to pořádná mohyla. U mohyly jsme se setkali s* ***Kačerem*** *a* ***Brďou*** *– Pirátovými bráchy. A pak jsme čekali na slavnostní chvíli. Ve 12.00 hodin zazněla* ***trampská hymna*** *a bylo to něco nádherného, když uprostřed cesty stojí a zpívá na 300 trampů, skautů a turistů. Po hymně následovala minuta ticha a pak už rozchod domů…“*

Ivančena. (22. 4. 1989)

Skautská mše svatá vedená biskupem Lobkowiczem na Ivančeně. (27. 4. 2019)

Vzhledem k tomu, že v roce 2023 jsme pořádali T-Mobile olympijský běh, byli dva zástupci oddílu pozvání na setkání pořadatelů, které se konalo **3. 10. 2023** v Praze. Svou účast odřekl nejdříve Drop, poté Pirát, kvůli přednáškám musely odříct také Hafan a Tygřice, a tak na toto setkání jel nakonec jediný náš zástupce – **Pony**. Jednání s pořadateli proběhlo v Českém rozhlase a jako host se ho také zúčastnila **Zuzana Hejnová** (* *19. 12. 1986*), bývalá česká atletka se specializací běh na 400 metrů překážek a běhu na 400 metrů. A protože měl Pony na setkání i chvíli volného času, tak požádal Zuzanu Hejnovou o společnou fotografii.

Zuzana Hejnová s Ponym. (3. 10. 2023)

Také v roce 2023 se setkával Datel s dalšími významnými kulturními osobnostmi. Společně se vyfotografoval s **Pavlem Zedníčkem** a **Chantal Poullain**.

Pavel Zedníček – Čmaňa jako figurína. (2023)

Zdeněk Godla a Datel. (2020)

Dalším pořadem, na němž se Datel jako technik a fotograf podílel, bylo natáčení seriálu **Jedna rodina**, v níž excelovali Tereza Kostková, Pavel Zedníček nebo Filip Blažek.

Datel při přípravě exteriéru seriálu. (2023)

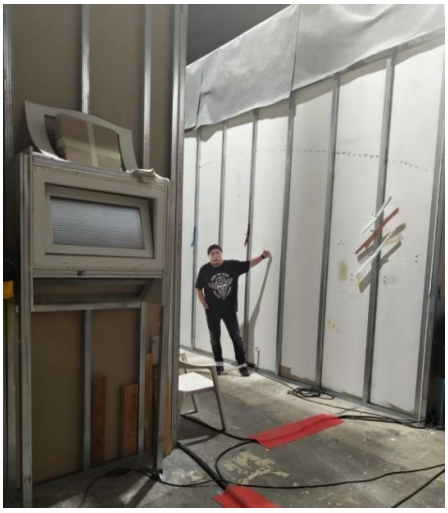

Figurína Pavla Zedníčka v interiéru. (2023)

Z natáčení seriálu Jedna rodina. (2023)
Zleva: Berenika Kohoutová, Tomáš Jeřábek, Adam Mišík, režisérka.

Exteriéry seriálu Jedna rodina. (2023)

Dne **1. 12. 2023** připravilo město Vratimov pro občany **rozsvícení vánočního stromku**, na kterém zazpívaly koledy členky Základní umělecké školy. Byla mezi nimi i **Valérie Šupinová** (*Ptáče*). A zároveň dělaly doprovod **„nějaké operní zpěvačce“**, jak řeklo Ptáče. Teprve později zjistila, že doprovod dělaly rockové zpěvačce **Tanji Kauerové – Pařízkové** (* *5. 10. 1963*), která vystupuje pod jménem **Tanja** s hudební skupinou **Citrón**. Známé jsou její písně „Nad hlavou létá rokenrol“ a duet s Ladislavem Křížkem „Kam jen jdou lásky mé“. V anketě **Zlatý slavík** se v období 1989-1990 umístila na **3. místě**.

TANJA

Rozsvícení vánočního stromku s Tanjou. (2023)

Z oddílové tvorby

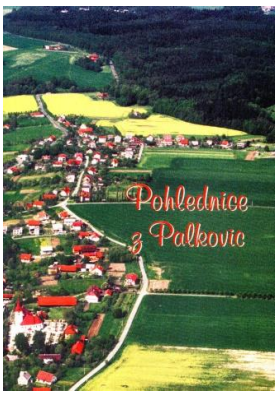

V průběhu 90. let 20. století se oddíl nezabýval jen turistikou, ale začal také vydávat zajímavé publikace se zaměřením na historii obce. Největším naším dílem byla kniha **Pohlednice z Palkovic**, jenž popisuje historii obce Palkovice tak, jak byla zaznamenána v kronikách obce. Rovněž je v ní zahrnuto mnoho fotografií z minulosti obce, což mělo velmi dobrou odezvu u palkovických občanů. Kniha nejprve vyšla v počtu 100 ks v **prosinci 1999**, dotisk 200 ks byl vydán v **únoru 2000** a v **červnu 2000** vychází druhé vydání knihy v počtu 300 ks, které bylo rozšířeno o několik stránek z historie Myslíku. Prodávána byla za cenu 150 Kč. Na knize se podílel i další palkovický turistický oddíl – Modré šípy – a kniha mohla vyjít za finanční podpory sponzorů nejen z naší obce, ale také z nejbližšího okolí. Obec Palkovice nám na tuto zajímavou publikaci nedala žádný finanční příspěvek. Pro zajímavost je nutné uvést, že náklady na knihu se v té době vyšplhaly na **67.263,80 Kč**, přičemž výnosy z prodeje činily pouze **62.900 Kč**.

V průběhu roku 1999 jsme začali spolupracovat s **Matyldou Sysalovou** z Kozlovic (** 8. 8. 1911, † 28. 6. 2010*), které jsme pomohli vydat hned několik zajímavých publikací (*cena cca 30 Kč*), v nichž se objevují nejen její příběhy obyvatel Myslíku a nejbližšího okolí, ale i verše s různou tématikou. Kresbami jednotlivé publikace doplnila především Veronika Šupinová (*Ája*), některé kresby jsou dílem autorčiným nebo myslíkovským malířů. Publikace vycházely v omezeném množství a díky Marii Prudké z Kozlovic se dostaly i za hranice okresu a kraje a můžeme se s nimi setkat např. ve Francii nebo Brazílii.

- **říjen 1999** – Vyprávěnky zpod Králové hory
- **březen 2000** – Život pod Královou horou
- **červenec 2001** – Loisinka z Králové hory
- **srpen 2001** – Písně a legendy zpod Králové hory
- **duben 2002** – Vzpomínky zpod Králové hory
- **prosinec 2002** – Paměti z Králové hory
- **říjen 2003** – Zápisky zpod Králové hory
- **květen 2004** – Na statku pod Královou horou
- **červen 2004** – Kytičky z Králové hory
- **březen 2005** – Myšlenky zpod Králové hory
- **prosinec 2005** – Na okraji Králové hory

říjen 2003

Matylda Sysalová podepisuje svou první publikaci za přítomnosti malířky Áji. (říjen 1999).

Březový háj pod Královou horou. (1999)

Králova hora. (1. 10. 2011)

Ve spolupráci s lidovou vyprávěčkou z Myslíku, **Andělou Petrovou** (* *6. 3. 1924, † 17. 9. 2000*), oddíl vydal **15. září 2000** publikaci **Myslíkovské okénko**. Po její smrti dáváme v **březnu 2001** dohromady společně s **Augustinem Drabinou** (* *2. 7. 1927, † 12. 10. 2013*) z Frýdku-Místku a **Miloslavem Olivou** (* *26. 8. 1923, † 2. 4. 2015*) z Frýdlantu nad Ostravicí její životní dílo pod názvem **Vzpomínky na Myslík**.

Souborné dílo její kamarádky Matyldy Sysalové jsme dali dohromady až v **červnu 2015** pod názvem **Rozloučení s Královou horou**.

Anděla Petrová

I v dalších letech se oddíl věnoval kulturní činnosti. Sepsáním různých lidových moudrostí o počasí, jež byly uvedené ve starých kalendářích, vznikla v **květnu 2001** publikace **Pranostiky ze starých českých kalendářů**. Byli jsme rovněž při realizaci publikací Viléma Vlka – **Odbojáři** (*vydáno v srpnu 2002*) a **Vlčata vzpomínají** (*leden 2006*), **Palkovická tělovýchova** (*rozšířená původní verze Stanislava Harabiše a Jaroslava Jalůvky, vydána v letech 2000 a 2005*), Štěpána Bači – **Vzpomínky na ruské legie** (*spolupráce s Danielem Bačou – Daňkem, vydáno duben 2003*), Marie Mičulkové – **Mé vzpomínky** (*spolupráce s Alenou Hrdinovou, vydáno únor 2005*), Jenovéfy Slípkové – **Myslíkovské povědačky** *(vydáno srpen 2005).* Ve Sborníku státního archivu ve Frýdku-Místku č. 6 (*říjen 2005*) byl publikován článek **Šebestián Vrána**, který jsme tam zaslali. Je v něm zachycen životní příběh tohoto palkovického učitele.

V **prosinci 2005** vychází první díl **Žlutokvíťáckého zpěvníku** (*vánoční překvapení pro členy oddílu, druhý díl vychází v **červnu 2016***). Nezajímavou publikaci jsou zcela jistě **Táborové songy**, které oddíl vydal již v **prosinci 1993**. Jsou v ní obsaženy písničky, které vznikly spontánně na táboře v Jeseníkách a které se díky Lubomíru Bužkovi rovněž podařilo uchovat na CD.

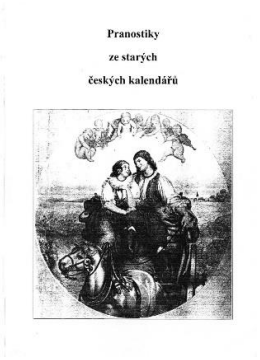

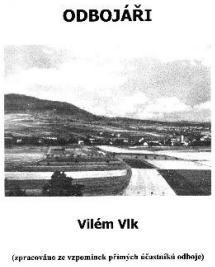

V **prosinci 2009** jsme se podíleli na vydání a celkové úpravě publikace **Poslední let amerického bombardéru č. 118 dne 29. srpna 1944 nad obcemi Čeladná, Nová Ves, Malenovice, Baška, Hodoňovice, Palkovice, Metylovice a Lhotka**. Hlavní autor publikace **Stanislav Tofel** popisuje událostí letu bombardéru přes jednotlivé obce, přičemž informace z Palkovic jsme dodávali my. Další spoluautor **Petr Váňa** (* *1941, † červen 2021*) přidával příspěvky z okolí Borové a Malenovic a také technické údaje. V dalších vydáních jména původních spoluautorů zmizela. Přestože publikace obsahuje některé zavádějící údaje, je jediným dílem, které se podrobněji zabývá letem amerického bombardéru nad okolními vesnicemi. V souvislosti s vydáním publikace se pořádaly také **besedy** s občany Bašky (*2. 11. 2010*) a Metylovic (*3. 6. 2011*).

Účastníci besedy o letadle v Bašce. (2. 11. 2010)
Zleva: Stanislav Tofel z Čeladné, Petr Váňa z Frýdlantu, Pirát.

Plakát na setkání v Metylovicích.
(3. 6. 2011)

Beseda s občany Metylovic. (3. 6. 2011)
Zleva: Petr Váňa, Milan Hajdušek, Stanislav Tofel.

V **roce 2013** byla tato publikace přeložena do angličtiny a vydána **Galanem Kralikem** v USA pod názvem **Last Flight of American Bomber # 118.**

V **červnu 2020** jsme publikaci Poslední let doplnili o další poznatky a fotografie. Protože se ve skutečnosti jedná o společné dílo autorů Petra Váni, Stanislava Tofla, Jaromíra Šupiny a Michaela Žitníka, rozhodli jsme se tuto publikaci vydat pod oddílovou hlavičkou.

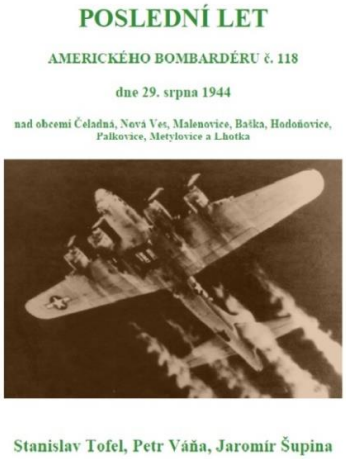

České vydání knihy Poslední let. (2010)

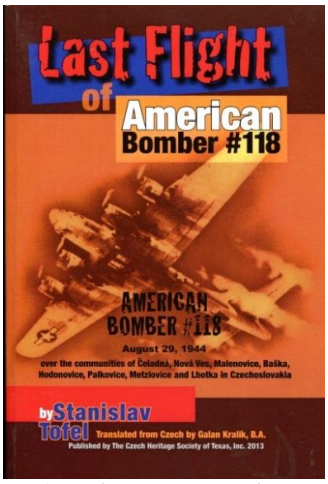

Americké vydání knihy Poslední let. (2013)

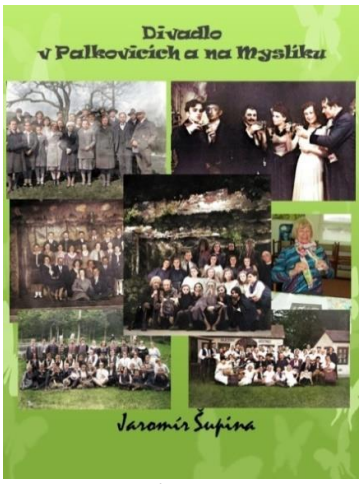

Divadlo v Palkovicích a na Myslíku.

Dalším počinem oddílu Žlutý kvítek v oblasti historie a kultury bylo vydání DVD, na němž byly umístěny publikace již výše uvedené a nechybí ani dvoudílná **Palkovická tělovýchova 1912-2012**, jenž byla v historii let sestavena trojicí autorů Jaroslav Jalůvka, Stanislav Harabiš a Jaromír Šupina. Tato publikace byla vydána vlastním nákladem díky spolupráce s Janou Ručkovou z Palkovic a dalšími osobami v 11 kusech v **prosinci 2013** (*držitelé 7 barevných verzí jsou Tomáš Huďa – Drop, Jaromír Šupina – Pirát, Václav Klement, Vlastimil Šlajer, Jarmila Nováková, Jana Ručková a Stanislav Harabiš, soubory ve formátu pdf vlastní Jaromír Ivánek a Martina Mertová, černobílé verze byla umístěna do palkovické obecní knihovny a jednu obdržel František Široký*).

Rovněž jsme se v **červenci 2013** podíleli na publikaci **Sakrální památky Palkovic a Myslíku**, kterou obec Palkovice vydala na **podzim 2013** pod názvem **Církevní památky Palkovic a Myslíku**. Texty připravoval Jaromír Šupina (*Pirát*) a fotografie jednotlivých sakrálních památek zhotovoval Jan Šupina (*Ledňáček*) a Miroslav Lysek z Frýdku-Místku. Za pomoc jsme obdrželi částku 15.000 Kč, která sloužila k dalšímu rozvoji oddílu.

V **prosinci 2015** byl vydán jediný exemplář **devítidílné** publikace **Pohlednice z Palkovic**, který zaznamenává historické události obce do roku 2014. Jejím držitelem je Jaromír Šupina *(Pirát)* a kniha má **2.260 stran** a obsahuje **5.425 obrázků**. Publikaci si mohli přečíst palkovičtí občané Jana Ručková, Jindřich Plaček a Jaroslav Kubala, aby pomohli odstranit případné velké historické nepřesnosti. Doplnění informací bylo postupně provedeno v roce 2018, v březnu 2020 a lednu 2021.

Zabývali jsme dlouhodoběji i historii divadelních kroužků v Palkovicích a na Myslíku a v **srpnu 2016** jsme vydali publikaci **Divadlo v Palkovicích a na Myslíku** (*doplnění provedeno v únoru 2022*).

V **prosinci 2017** pod hlavičkou oddílu vyšla publikace **Takoví jsme byli**, která popisuje oddílové události od jeho založení po současnost. Následně byla několikrát aktualizována (*březen 2020, leden 2021, srpen 2022 a listopad 2022*), aby v **prosinci 2022** byla pod názvem **Takoví jsme byli 2** prostřednictvím oddílových webových stránek distribuována mezi členy oddílu v nové verzi. V **lednu 2024** byla doplněná o skutečnosti roku 2023.

Ve spolupráci s rodinou Bílkovou z Metylovic a Šlajerovou z Palkovic jsme v **dubnu 2020** vydali publikaci ze života majora Ambrože Bílka, která vyšla pod názvem **Válečná anabáze Ambrože Bílka** (*v **září 2022** vydána rodinnými příslušníky knižně v počtu 27 ks, z obce Metylovice autor obdržel částku 15.000 Kč*), a pod názvem **Z mého života** byly vydány v **dubnu 2020** osobní vzpomínky legionáře Ondřeje Lepíka z Metylovic, která byla vzápětí doplněna v **červnu 2020**.

V **červnu 2020** jsme dále doplnili o nejnovější informace a vydali, i když jen v pdf souboru, již zmíněnou publikaci **Poslední let amerického bombardéru č. 118 dne 29. srpna 1944 nad obcemi Čeladná, Nová Ves, Malenovice, Baška, Hodoňovice, Palkovice, Metylovice a Lhotka**. Další rozšíření bylo provedeno v **lednu 2024**.

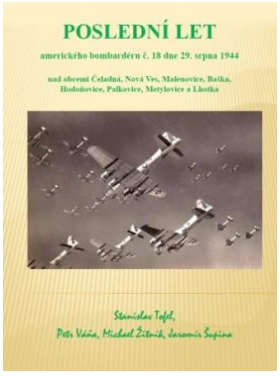

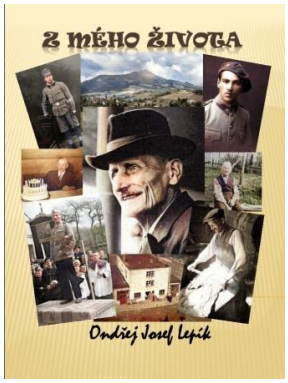

Zajímavým tématem pro zpracování měl být život a boj partyzánů, kteří v okolí Palkovic působili, avšak při zjišťování skutečnosti jsme narazili na hradbu mlčení a strach jakéhokoliv zveřejnění. Proto jsme vycházeli z obsahu různých kronik a publikací a v **únoru 2021** jsme vydali publikaci **Partyzánská skupina Jiskra a akce Vampír**, kterou jsme vzápěti v srpnu 2021 doplnili o nové poznatky.

Několikaměsíční práci jsme věnovali také sháněním podkladů o historii hudebních těles v Palkovicích a na Myslíku, avšak většinou marně, neboť kroniky byly vedeny jen obecným způsobem, bez jakýchkoliv podkladů. Ale přesto se nám v **lednu 2021** podařilo vydat neobvyklé dílko **Hudební a folklórní tradice v Palkovicích a na Myslíku**, které jsme hlavním protagonistům zaslali jako vánoční dárek roku 2020 v pdf tvaru. Publikace byla již 2x doplňována, a to v březnu 2022 a červnu 2022.

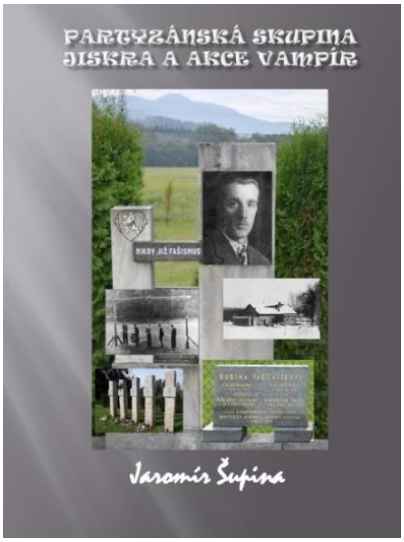

Další publikaci, kterou jsme v rámci činnosti turistického oddílu vydali v **říjnu 2022**, byla sbírka přepracovaných písniček, povídek a básní s názvem **Prokletí básníci**. Je v ní zachycena tvorba členů oddílů z let 1987-2022. Poslední, dosud zpracovanou, knížkou, vydanou v **prosinci 2023**, je **Skauting v Palkovicích**.

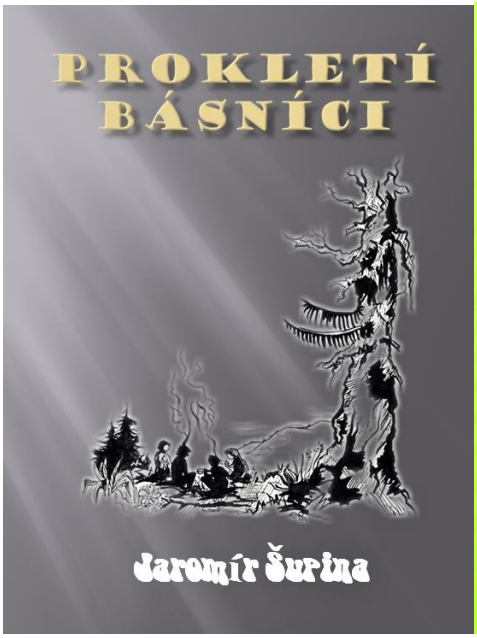

V neposlední řadě jsme poskytnutím různých materiálů z Palkovic byli nápomocní při doplnění knihy Jindřicha Fialy **Kunneš Sonntag** (*vydáno v roce 2013*), Martiny Němcové Dragonové **U nás v Palkovicích** (*vydáno Obcí Palkovice v roce 2007 v rámci dotačního projektu*) a Marie Zdeňkové **Antonín Švehla a Hostivař** (*vydáno v roce 2008*).

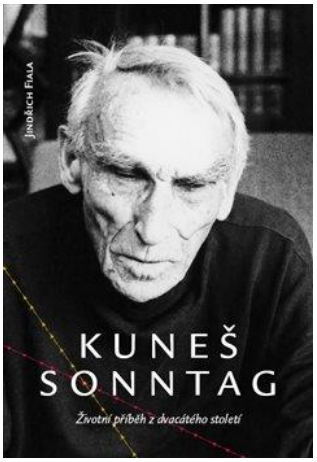

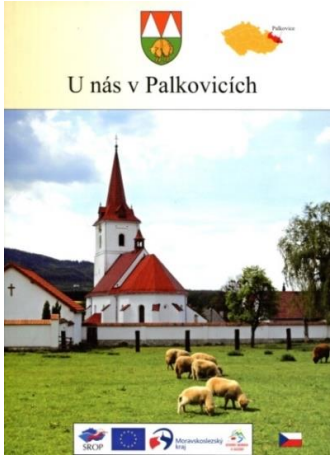

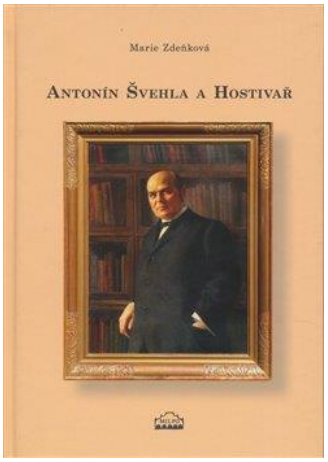

V průběhu roku **2000** ve spolupráci s **Vilémem Vlkem** (*čp. 500*) oddíl natočil 3 videofilmy – **„Nedočkali se…“** (*natočeno v **květnu 2000**, herci Lubomír Bužek – Pavouk, Jaromír Kostelecký – Vydra a Martin Považan – Žán, komentátor Jaromír Šupina – Pirát, jedná se o rekonstrukci události II. světové války, na VHS zpracováno Tomášem Farným z Metylovic*), **„Odbojáři“** (*komentátoři Kateřina, Jan a Jaromír Šupinovi, zachycené výpovědi očitých svědků o odboji za II. světové války*) a **„Osud letadla“** (*komentátor Jaromír Šupina – Pirát, vzpomínky pamětníků obce na let amerického bombardéru*)**.**

Natáčení filmu Nedočkali se… (7. 5. 2000)
Zleva: Ledňáček, Vydra, Lachtan, Pavouk, Žán, Ája.

Natáčení filmu Nedočkali se… (7. 5. 2000)
Zleva: Žán, Pavouk, Vydra.

Natáčení filmu Nedočkali se… (7. 5. 2000)
Zleva: Žán, Pavouk, Vydra, Vilém Vlk.

Natáčení filmu Nedočkali se… (7. 5. 2000)
Zleva: Vydra, Žán, Pavouk, Ledňáček, Lachtan, Ája.

V oddílové kronice je k natáčení filmu **Nedočkali se…** zaznamenáno: *„Od 15.00 hodin dne 7. **5. 2000** začalo vlastní natáčení. Začalo se karetní hrou a podle pokynů režiséra se točily jednotlivé události dále. Průvodní slovo k jednotlivým situacím dělal Pirát. Dokonce jsme měli i několik diváků – Ledňáčka, Lachtana a Áju. Pomalu se točila situace za situací a mezi nejhumornější patřila jistě ta, když Žán, představující jednoho z chlapců prohlásil: **'Podívejte se, kluci, Němci jsou už… u frýdeckého lesa.'** A bylo po natáčení, neboť všichni se začali smát. Žán měl totiž původně říci, že Němci jsou už u **místeckého lesa**, který je z kopce Habeš, kdysi Skalní vrch, vidět. A tak se natáčelo znovu…*

*Pokračování bylo v pondělí **8. 5. 2000**, kdy se natáčelo na místním hřbitově. Nejprve se natočily záběry místního hřbitova a potom se přistoupilo k natáčení jednotlivých posledních míst odpočinku zastřelených chlapců. **A zde se ukázalo, jak umí všichni počítat.** Je známo, že zastřelení chlapci byli ve věku **22-24 let**, ale nám se podařilo spočítat, že měli **pouhých 18 let**. Teprve u třetího hrobu jsme na chybu přišli… A tak se do surového filmu dostala i taková slova, jako **'to je volovina', 'safra, zase blbě', 'no konečně'** apod. Poslední děj filmu se natáčel u Volného statku."*

V měsíci **srpnu 2000** jsme společně s Vilémem Vlkem zdokumentovali činnost občanů – odbojářů za II. světové války. Natočeny byly rozhovory s Helenou Bujnochovou, Jindřiškou Janíkovou, Boleslavem Ivánkem a Františkem Jalůvkou.

A v **září-říjnu 2000**, přičemž část vzpomínek byla zfilmována již v roce 1999, byla natočena rekonstrukce osudu amerického letadla, které bylo nad naším územím sestřeleno. Rozhovory poskytli Ladislav Mičulka, Josef Šlajer, Čestmír Krč a Zdeněk Botor.

Zpracované filmy se promítaly **25. 10. 2000** v restauraci Pod Habešem u příležitosti klubovní schůzky důchodců, kde byly kladně hodnoceny z hlediska dokumentárního, ne však z technického.

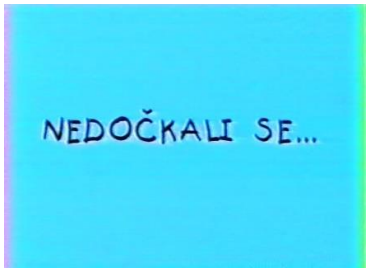

Nedočkali se… (2000)

Odbojáři. (2000)

Osud letadla. (2000)

V **červnu-září 2002** oddíloví kameramani Lubomír Bužek (*Pavouk*), Jaromír Šupina (*Pirát*), Martin Považan (*Žán*) a průvodci Viktor Bužek (*Lev*) a Jan Šupina (*Ledňáček*) zachytili na videozáznam poslední dny staré školní budovy v Palkovicích i na Myslíku, slavnostní otevření nové školy, koncert palkovických rodáků a sportovní akademii.

V historii mnoha oddílových let byly těmito osobami pod označením **„Televize Žluťásek“** rovněž zhotoveny různé videokazety, video CD a DVD, na nichž jsou zaznamenána videa z činnosti oddílu, besed se sekretářkou Petra Bezruče, Zdenkou Tomáškovou (* *22. 10. 1929 Zámeček u Kroměříže, † 6. 7. 2021*) a z různých historických událostí v obci (*např. Důchodci se baví, tříkrálové sbírky apod.*) Od palkovického občana Ivo Damka byly přehrány oslavy **600. let obce Palkovice** a **dožínek** z **roku 1989** a **1990**. Databáze těchto záznamů spravuje Jaromír Šupina a částečně Ing. Jiří Bužek. O přenesení do digitální podoby se postarali **Viktor Bužek** (*Lev*) a **Radek Němec** (*Bodlák z Modrých šípů*).

V **roce 2003** vznikl ve spolupráci s Vilémem Vlkem společný I. cyklus filmů s názvem **„Osobnosti obce Palkovice“** a rozhovory byly dělány s divadelním režisérem, fotografem a zpěvákem **Aloisem Bačou**, malířem, fotografem a zpěvákem **Aloisem Bílským**, učitelkou, skautkou a osvětovou pracovnicí **Marií Bednářovou**, skautem a stolařem **Josefem Šlajerem**, sportovcem a dárcem krve **Antonínem Řezníčkem**, cvičitelkou **Marií Válkovou** a promítačem filmů **Janem Zemanem**. Na II. cyklu se oddíl již z časových důvodů nepodílel.

Alois Bača

Marie Bednářová

Alois Bílský

Antonín Řezníček

Marie Válková

Jan Zeman

V **listopadu 2005** oddíl sestavil DVD, na němž jsou zachycena díla umělců, kteří v Palkovicích a Myslíku žili nebo jen pracovali. Jedná se např. o malíře Jana Kožucha, řezbáře Aloise Mičulku, malíře Emila Diringera, Františka Gazdu a další umělce starší i současné.

Dlouhá cesta vlakem na turistický závod v Českém Brodě a následně i cesta zpět ve dnech **7. – 8. 5. 2010** inspirovala **Jana Šupinu** (*Ledňáček*), **Jana Kubalu** (*Kwaki*), **Adu Paluzgovou** (*Pískle*) a **Soňu Lepíkovou** (*Ovce*) k sestavení prvního a jediného oddílového komiksu **LOVESTORY**. I toto dílo patří zaslouženě do oddílové tvorby.

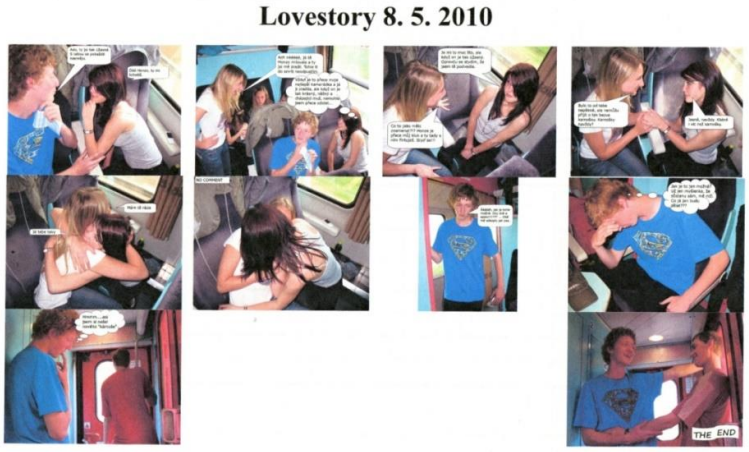

Na tento komiks navazoval i vznik prvního oddílového videoklipu **Úsměv sluší každému**, který vyšel z dílny **Jana Šupiny** (*Ledňáčka*) dne **5. 9. 2010**.

Jednalo se o záběry z turistických závodů a oddílových akcí, na nichž se členové usmívají. Již **20. 6. 2012** vznikl druhý díl pod názvem **Úsměv 2** a dne **28. 6. 2013** byl sestaven třetí díl pod názvem **Úsměv 3**.

Nepřímým pokračováním Úsměvů byl dokument **„Kdo si hraje, nezlobí!!**, který vyšel z oddílové dílny v **září 2012**. Zahrnoval různé hudební vystoupení nejen členů oddílu, ale také i jejich kamarádů z oddílů jiných. A zajímavým počinem byl i krátký film **ROCKY aneb příprava na závody 2013**, jež zpracoval **Ledňáček** v **březnu 2013** s účastníky NEZNÁMA v Bílovci. Hlavní roli hraje Ondřej Huďa (***Rex***).

Lhostejná nám nezůstala ani vlastní umělecká tvorba. Pro soutěž oddílových tvořivostí **KUKLA**, která proběhla ve dnech **18. – 19. 2. 2012** v Ostravě jsme v **lednu 2012** natáčeli pod taktovkou mladého režiséra **Ondřeje Hudi** (*Rexe*) v palkovickém kině krátký film **Evoluce**, který byl v soutěži nakonec vyhodnocen na **1. místě** a oceněn potleskem diváků v sále. Kameru měl na starosti Jan Šupina (*Ledňáček*) a na filmových záběrech se podíleli Hana Magerová (*Hvězda*), Jan Linart (*Pat*), Jakub Linart (*Datel*), Adam Bukovjan (*Mikeš*), Zuzana Juřenová (*Jiskra*), Lucie Slípková (*Bledule*) a Jaromír Šupina (*Pirát*). Jen pro zajímavost můžeme uvést, že **6,5 minuty** filmu nám včetně příprav dekorací, natočení, sestříhání a ozvučení trvalo **8 hodin**.

Ještěr v podání Pata. (14. 1. 2012)

Plakát k promítání filmu. (2012)

Opice v podání Rexe. (14. 1. 2012)

Režisérským debutem **Jana Šupiny** (*Ledňáčka*) byl krátký film **Příběh starého deníku**, který se natáčel v **červenci 2012** v prostorách Bařiny, Psí skály a lesa Rovně. Ve filmu si zahráli Ondřej Huďa (*Rex*), Hana Magerová (*Hvězda*) a Jakub Linart (*Datel*), který rovněž dělal pomocného kameramana. Veřejnosti byl film promítán **23. 9. 2012** v palkovickém kině a návštěvnost byla více než 50 diváků.

Plakát k promítání filmu. (2012)

Záběry z natáčení filmu. (11. 7. 2012)
Zleva: Hvězda, Ledňáček, Datel.

Záběry z natáčení filmu. (11. 7. 2012)

Záběry z natáčení filmu. (11. 7. 2012)

Rovněž **Jakub Linart** (*Datel*) se může pochlubit režisérským debutem, kterým byl v **červenci 2013** krátký film s názvem **Latrína**. Svými moderátorskými výkony v této dřevěné místnosti na Ochozech ve dnech **17. – 19. 5. 2013** zaujali Ondřej Huďa (*Rex*), Zuzana Juřenová (*Jiskra*) a Hana Magerová (*Hvězda*).

Kameraman a reportér Datel. (18. 5. 2013)

Reportér Rex. (18. 5. 2013)

Moderátorky Jiskra a Hvězda. (18. 5. 2013)

Ve spolupráci **Jakubem Linartem** (*Datel*) byl v **srpnu 2019** natočen film **o historii oddílu Modré šípy**, na němž hlavní slovo měl vedoucí oddílu – Jindřich Plaček (*Šíp*), neboť odpovídal na četné dotazy Jaromíra Šupiny (*Piráta*).

V průběhu měsíců **duben-září 2011** Ledňáček a Pirát vytvořili album **Palkovice včera a dnes**, které umístili na internet, v němž zachytili různá místa obce z historických let, která porovnávali se současným stavem, pokud to bylo možné, tak ze stejného místa a úhlu. Album se velmi zdařilo, neboť jej do 10. 12. 2022 spatřilo **1.740 návštěvníků**. Toto album bylo **5. 2. 2013** rozšířeno o nový pohled, a to o zpracování jako film. Jeho návštěvnost do 10. prosince 2022 činila **1.510 návštěvníků**.

Dne **18. 8. 2014** přibylo další historické album, tentokráte pod názvem **Myslík včera a dnes**, které do 10. 12. 2022 shlédlo **685 návštěvníků**.

Zatáčka u Bařiny od Metylovic z roků 1970 a 2011.

Posledním počinem v oddílové filmové tvorbě měla být krátká pohádka **Sněhurka a sedm trpaslíků**, kterou secvičovali v průběhu měsíců **duben-červen 2017** členové Vrabčáků pod vedením režisérů **Kateřiny Vyvialové** (*Myšky*), **Anny Huďové** (*Jahody*), **Tomáše Hudi** (*Dropa*) a **Kateřiny Barešové** (*Maliny*). K vlastní realizaci nakonec nedošlo.

Ve stejné době si starší členové oddílu připravovali pohádku **Tři zlaté zuby děda Vševěda** pod režisérským vedením **Kateřiny Žvákové** (*Lama*) a její asistentky **Hany Poláškové** (*Hafan*). Původní záměr byl, aby se děj odehrával na různých místech, např. v klubovně odbíjené, u frýdeckého zámku, ale zrealizovat se podařila pouze první scéna a k další realizaci již nedošlo. Své role před Pirátovou kamerou předvedli Tygřice, Mlok, Mat a Žluťásek.

Záběry z divadla Tři zlaté zuby… (14. 5. 2017)
Zleva: Lama, Tygřice, Mat.

Záběry z divadla Tři zlaté zuby… (2017)
Zleva: Tygřice a Mlok.

Dne **17. 11. 2017** obdrželo **10 členů** oddílu – Pískle, Růžička, Žížala, Stopař, Pony, Hvězda, Mela, Konvalinka, Ovce a Ledňáček – dárek v podobě **elektronické verze** oddílové **publikace**, aby ji přečetli, opravili chyby a případně doplnili o nové poznatky. Oficiálně se publikace mezi členy oddílu dostala pod stromeček v **prosinci 2017**, když si ji mohli po omezenou dobu stáhnout ze serveru Ulož to.

Název této kapitoly se jmenuje „Z oddílové tvorby“, ale zatím jsme se v ní zmínili o různých dílech a filmech, ale nesmíme zapomenout i na výtvarnou stránku členů oddílu na schůzkách. Někomu šlo kreslení lépe, někomu hůře, ale vždy to byla zajímavá díla:

Kresby prezidentů Masaryka a Beneše (*cca rok 1991*):

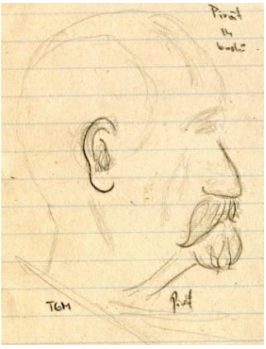

kresba Pirát – 14 bodů

kresba Bobřík – 13 bodů

kresba Havran – 12 bodů

kresba Sněženka – 11 bodů

Kresby prezidentů Masaryka a Beneše (*cca rok 1998*):

kresba Pirát – 28 bodů

kresba Labuť – 27 bodů

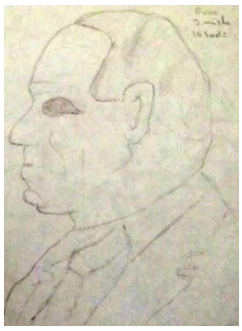

kresba Ovce – 26 bodů

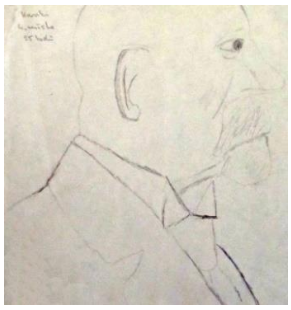

kresba Kwaki – 25 bodů

kresba Pes – 20 bodů

kresba Čáp – 19 bodů

kresba Sojka – 18 bodů

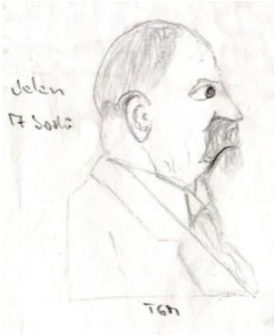

kresba Jelen II – 17 bodů

Kresby prezidentů Masaryka a Beneše v roce 2005:

kresba Kiwi

kresba Kobylka

kresba Kopretina

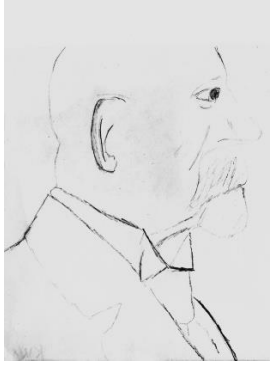

kresba Kwaki

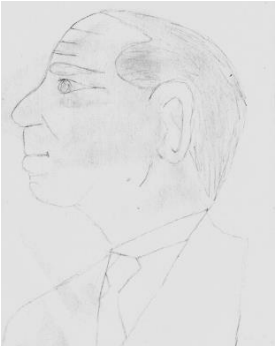

kresba Labuť

kresba Ovce

kresba Pirát

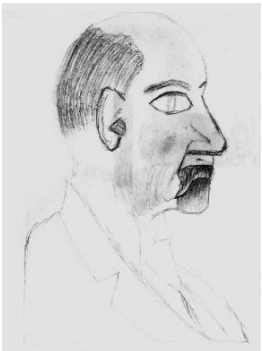

kresba Žížala

Kresba koní v roce 1997:

kresba Lachtan (*10 let*)

kresba Růžička (*8 let*)

Kresba koní v roce 2018:

Lama – 16let – 6. místo

Mat – 14 let – 3. místo

Sova –10 let – 4. místo

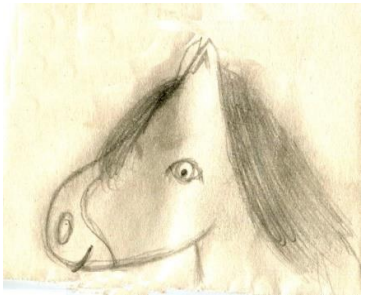

Tlapka – 10 let – 13. místo

Puk – 12 let – 19. místo

Kuřátko – 7 let – 17. místo

Duha – 16 let – 10. místo

Ptáče – 8 let – 18. místo

Hříbeček – 10 let – 5. místo

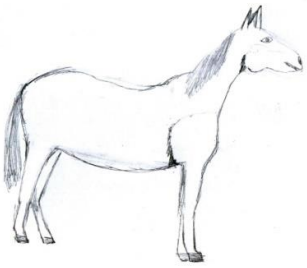

Prcek – 16 let – 7. místo

Rejsek – 13 let – 1. místo

Ninja – 8 let – 14. místo

Lucerna – 10 let – 11. místo

Hafan – 16 let – 2. místo

Kresby vedoucích v lednu 2021:

Pirát

Ptáče – 11 let

Bubu – 7 let

Malina – 43 let

Morče – 17 let

Kolda – 11 let

Myšák – 11 let

Drop

Morče – 17 let

Myšák – 11 let

Malina – 43 let

Bubu – 7 let

Jahoda

Morče – 17 let

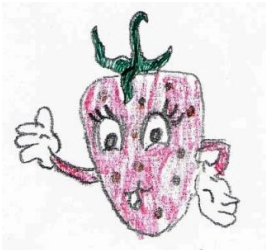

Myšák – 11 let

Malina – 43 let

Bubu – 7 let

Myška

Morče – 17 let

Myšák – 11 let

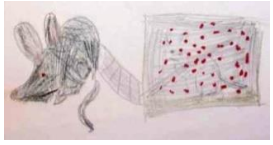

Bubu – 7 let

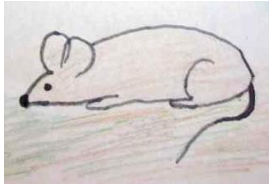

Malina – 43 let

Když byl v **roce 2016** vydán druhý sborník písniček, tzv. **Žlutokvíťácký zpěvník II.,** došlo zároveň k úpravě prvního dílu. Jejich součástí se tak staly i ukázky tvorby oddílových autorů, např. Delfína, Sněženky, Bobříka, Ledňáčka, Piráta nebo člena oddílu Delfíni – Brdi. Zvláště písně **„Nikdy na Praděd“** nebo **„Pepík“** patří mezi oblíbené.

Nikdy na Praděd

(*z roku 1993 – na nápěv písně Tluče bubeníček, slova Bobřík a Sněženka*)

Na Praděd už nikdy raděj nelezu,
nemám to svý tělo jen tak z nerezu.
O nohy se připravíme,
než se vzhůru doplatíme,
to jsou radostí, to jsou radostí.

Na Praděd už nikdy raděj nelezu,
na Piráta vždycky vidle ponesu,
on nám dává velké túry
a dívá se na nás shůry,
to jsou galeje, to jsou galeje.

Tělo se mi chvěje, bolí nožičky,
s hrůzou dojídáme naše chlebíčky,
ústa volaj po sauně,
prý se koupu v teplý vodě,
fata morgana, fata morgana.

Na Praděd už nikdy raděj nelezu,
na Piráta vždycky vidle ponesu,
on nám dává velké túry
a dívá se na nás shůry,
to jsou galeje, to jsou galeje.

Nenápadně sejdu z těžké cestičky,
vypiju, co zbylo na dně flaštičky.
Batoh hodím do křovíčka
a začnu psát zlá psaníčka,
to je pomsta má, to je pomsta má.

Na Praděd už nikdy raděj nelezu,
na Piráta vždycky vidle ponesu,
on nám dává velké túry
a dívá se na nás shůry,
to jsou galeje, to jsou galeje.

Nemáme už vody ani kapičku,
a tak u cestičky žerem travičku.
Už nemáme žádné síly,

někteří se oběsili,
nevzdali jsme to, nevzdali jsme to.

Na Praděd už nikdy raděj nelezu,
na Piráta vždycky vidle ponesu,
on nám dává velké túry
a dívá se na nás shůry,
to jsou galeje, to jsou galeje.

Asfaltka na Praděd táhne se hrůzně,
vypadáme asi velmi nápadně,
v závěru už nemůžeme,
alespoň se doplazíme,
to byl tábor náš, to byl tábor náš.

NA PRADĚD UŽ NIKDY, NA PIRÁTA VIDLY!!!

Táborová

(*z roku 1985, na nápěv písně Jaro – Fešáci, slova Brďa a Pirát*)

My čekali jídlo a zatím přišel hlad,
tak strašlivé křeče nepoznal nikdo z nás,
z vyhaslého ohniště nestoupal ani dým,
tomu, že se najím, dneska už nevěřím.

Z lesa dřevo mizí, z hromady ubývá,
každý se na mne pohoršeně zadívá,
pionýři ze stanů nám stali u kamen,
slzy z očí tekly, bohužel z hladu jen.
Co dělat s tím?

Jednou takhle večer, to už jsem skoro spal,
když hladový pionýr za celtu zatahal.
Můj soused v stanu leží, v horečkách vyvádí,
já pro jídlo jsem zašel, hlídka snad poradí. (*původně bylo* ***chleba snad postačí***)

Půjčil jsem mu chleba, a když nůž vytahoval,
dříve než odešel, jsem ho ještě varoval:
Nesnězte, prosím, všechno, myslí také na ráno,
vždyť bychom dostali od ostatních nadáno.
Tak neriskuj!

Na to chmurné ráno teď nerad vzpomínám,
jak tam smutně ležím a v křečích umírám.
Trvalo to dlouho, než jsem křeče utišil
a do věčných lovišť jsem si pospíšil.

Doufám, že jsem umřel sám, ostatní přežili,
jinak by to všechno hospodářce našili.
Pak mne někdo našel, jak ležím u kamen,
krev jim tuhla v žilách nad tím obrazem.
Už je to tak.

Ten kdo jede na tábor, se někdy nevrací…

PEPÍK

(*z roku 2012 – na nápěv Župajda, župajda, slova Ledňáček*)

Zahrajeme Vám příběh Pepíka,
co rád běhává, kluše, utíká.
Je členem oddílu Žlutého kvítku,
co mají ve znaku žluťavou kytku.

Sobotní ráno Pepíček vstane,
vzpomene na závod, hrne se na něj.
Z dálky už huláká na šéfa Piráta,
„Hlava mě bolí, tady zase hnáta“.

Pepíček žene na místo startu,
přijímá fixu, buzolu, kartu.
Oblékne číslo - číslo závodníka,
ať nemaj Pepu za Ládíka.

Tři, dva a jedna, Pepík vybíhá,
prvního běžce hnedka předbíhá.
Po louce, po mezi a krajem lesa,
Pepovi srdce v závodě plesá.

První kontrola je dosti krátká,
je to jen lehká lanová lávka.
V dálce zas zahlídl země ničení,
shýbá se dolů, je to plížení.

Plížení překoná náš Pepík zdatně,
leč plazí se kupodivu špatně.
Nepodléhá však rozhodčímu hlasu,
přičítaj mu hned dvě minuty času.

Běží dál kopcem, s dechem nemůže,
snad to již zvládne, všechno přemůže.
Pepíček vbíhá – vbíhá do zatáčky,
kde ho čekají turistické značky.

„Kde to jsem a co zří mé hnědé oči,
celý svět už se před nima točí,
vždyť já nic neumím, toť malý háček,
kouknu se raději na svůj taháček.“

Hravě už zvládl tuhle kontrolu,
hrdý člen **klubu mladých Tomíků.**
Běží dál, nedělá – nedělá chybičku,
sem tam nastaví – nastaví nožičku.

Tady je bláto, louže, vodička,
k další kontrole je to chvilička.
Běží dál, nemůže, potí se v tričku,
další je kontrola hodu tří míčků.

Napřáhne hnátu, háže kriketťákem,
jako kdyby byl Pepa baleťákem.
Trefil cíl, větev, také rozhodčího,
to poslední mu zřejmě nesvědčilo.

Za to by ve škole dostal jen kouli,
rozhodčí však má na hlavě bouli.
Do karty píše trestné zas body,
za jeho dva špatné - dva špatné hody.

Do běhu vrhá – vrhá se dravě,
kontroly překonal Pepík zas hravě.
V dálce už vidí svou tajnou lásku,
rychlosti blesku překonal pásku.

R: Šupajda, šupajda, já mám rád závody,
šupajda, šupajda, já je miluju!

Koukejme všichni - koukejme na to,
Pepíček vyhrává své první zlato.
Ve skupině své dobrý to závodník,
v kategorii **jediný účastník**.

R: Šupajda, šupajda, já mám rád závody,
šupajda, šupajda, já je miluju!

Šupajda, šupajda, já mám rád závody,
šupajda, šupajda, já je miluju!

Šupajda, šupajda, já mám rád závody,
šupajda, šupajda, já je miluju!

Srnečka
(*z roku 1993 – na nápěv písně Bláznová ukolébavka – Delfín*)

Máš má Srnečko, maso jíst,
i další s jídlem končí,
řekni, proč odmítáš maso jíst,
žes měla snad i lepší?
Já znám tu zášť,
tak dej si přec říct,
máš bělavou tvář,
tak zkus maso jíst.

Zkus má Srnečko maso jíst,
tak zkus ho jíst,
tak přec zkus ho jíst,
vždyť budou se ptát,
Vaši zas budou se ptát,
jestli ty už napořád maso jíš.

Máš, má Srnečko, maso jíst,
už je to s Tebou lepší,
na talíři nezbylo už víc,
než jeden brambor suchý.
Už neznáš tu zášť,
a nechceš se prát,
máš červenou tvář, tak proč bych měl lhát.

Zkus má Srnečko maso jíst,
tak zkus ho jíst,
tak přec zkus ho jíst,
vždyť budou se ptát,
Vaši zas budou se ptát,
jestli ty už napořád maso jíš.

Oddíle, oddíle

(*z roku 1993 – na nápěv písně Neťukej, neťukej – Sněženka, Pirát*)

Oddíle, oddíle,
Pirát běží na vrch Praděd,
oddíle, oddíle,
vypadá jak starý děd.
Nemůže to utáhnouti,
musíme ho potáhnouti.
Oddíle, oddíle,
to je vaše robota.

Oddíle, oddíle,
zapřáhneme mu Pavouka,
oddíle, oddíle,
ten ho tam snad dosouká.
Chtěl jsi Praděd rychle míti,
teď tam musíš na furt žíti.
Oddíle, oddíle
konečně máš zase klid.

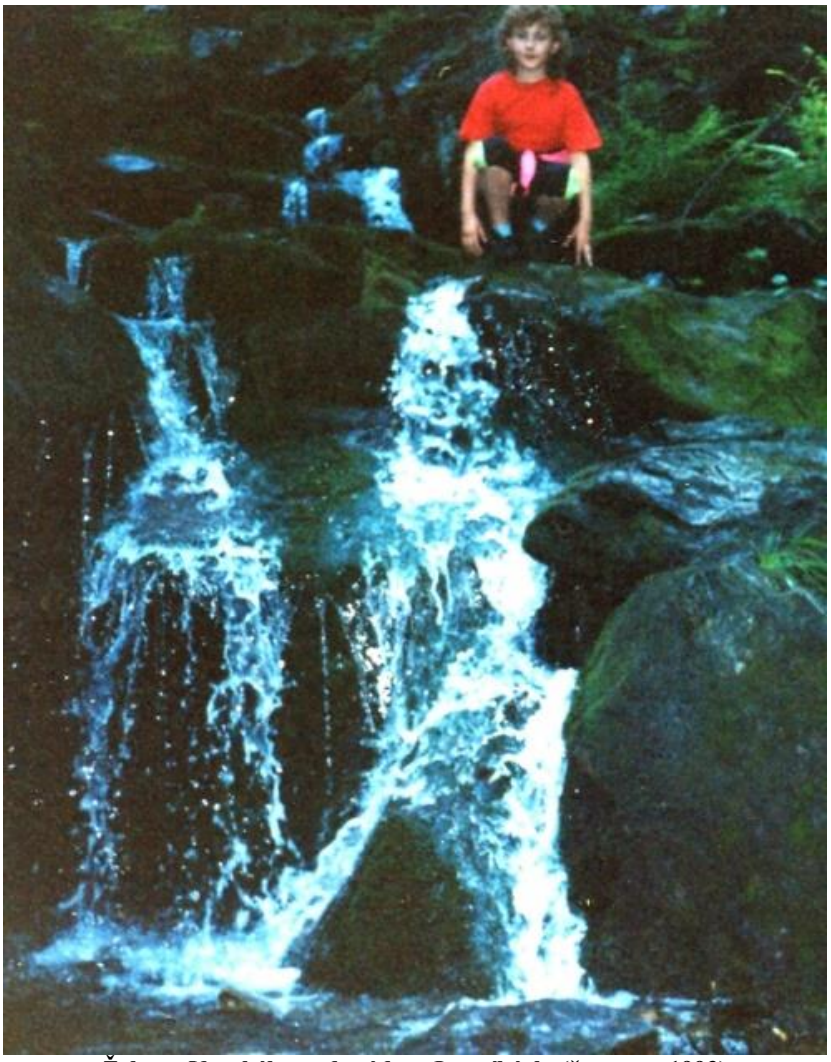

Želva u Vysokého vodopádu v Jeseníkách. (červenec 1993)

Oddílový časopis

S myšlenkou vzniku oddílového časopisu přišel **Lukáš Kula** (*Jestřáb*), který vytvořil první číslo na **Vánoce 1988** jako malé vánoční překvapení. Časopis byl barevně malován, psaní bylo prováděno jak ručně, tak na psacím stroji. Oblíbené byly titulní strany časopisu, které kreslil některý člen oddílu (*např. druhou obálku maloval Bobřík, třetí Havran, čtvrtou obálku kreslil Jestřáb, devátou zpracoval Pirát*). První číslo obsahovalo obrázky různých druhů ohňů, popis zhotovení masa v Setonově hrnci, písničky „Ptáčata“ a „Panenka“, zápis z výpravy na Klondyke, povídku Jiřího Šimka a Jiřího Grossmanna „Pohoda vánoc“, několik vtipů a kreslený seriál „Srub u Zlatého klíče“. Jeho obálku nakreslila **Ivana Šigutová** (*Sněženka*) a časopis byl vyhotoven ve dvou výtiscích, z nichž jeden koloval po družinách a druhý byl předán do oddílového archívu.

Původně se měl časopis jmenovat TURISTA, ale vzhledem k tomu, že takový název měl již časopis oddílu Modré šípy v letech 1981-1983, vymýšlel se proto název nový. Dalším návrhem byl TULÁK, ale tentýž název časopisu měli trampové z okresu Frýdek-Místek. Nakonec jsme našemu oddílovému časopisu dali název **POUTNÍK**, protože putoval mezi své čtenáře po štafetě. Hlavními redaktory byli **Lukáš Kula** (*Jestřáb*) a **Martin Závodný** (*Veverčák*), kteří v průběhu let 1988-1991 vydali celkem **4 čísla**. S jejich odchodem z oddílu však vydávání časopisu zaniklo. Mezeru ve vydávání časopisu v průběhu roku 1991 nahradila dvě čísla **„Žlutokvíťáckého věstníku“** jejichž autorem byl vedoucí oddílu.

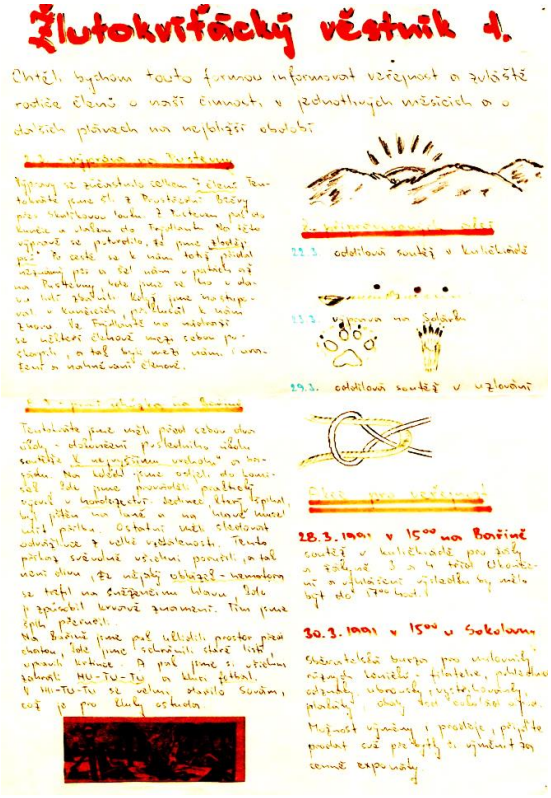

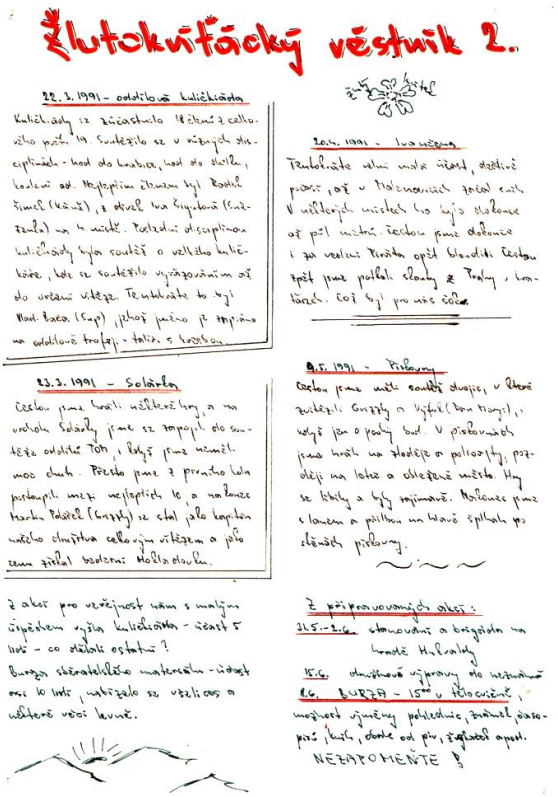

Páté číslo časopisu POUTNÍK vyšlo **1. září 1992** a tentokráte ve 4 výtiscích, z nichž tři kolovaly po družinách, a jedno číslo bylo opět určeno pro archiv. Již nedocházelo k tomu, aby někdo dostával číslo větší dříve než menší, tak jako v minulé větvi, ale zase jsme doplatili na neukázněnost některých členů. Často se některé družinové časopisy zcela ztratily.

Časopis byl již psán na stroji a text byl doplněn **barevnými** obrázky. Další čísla pak vyšla v říjnu, listopadu a prosinci 1992. Poté jsme se na delší dobu odmlčeli a **číslo 9** vyšlo až v **červnu 1993**. Pro nedostatek redaktorů jsme však vydávání časopisu přerušili a opět jsme nahradili vydáním dvou čísel „Žlutokvíťáckého věstníku“. Ke konci roku 1993 jsme jako překvapení pro čtenáře vydali **„Táborové songy oddílu Žlutý kvítek Palkovice“.** V tomto zpěvníčku byly výtvory, které jsme za pomoci známých písní vymysleli na oddílovém táboře v Jeseníkách.

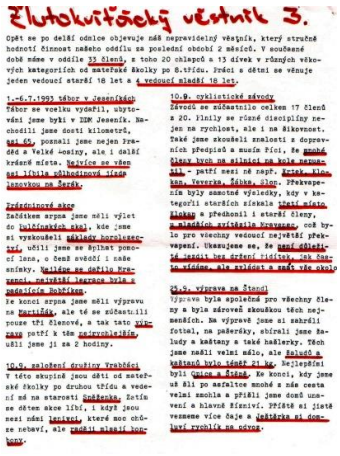
Žlutokvíťácký věstník 3.

Opět se po delší odmlce objevuje náš nepravidelný věstník, který stručně hodnotí činnost našeho oddílu za poslední období 2 měsíců. V současné době máme v oddíle 33 členů, z toho 20 chlapců a 13 dívek v různých věkových kategoriích od mateřské školky po 8.třídu. Práci s dětmi se věnuje jeden vedoucí starší 18 let a 4 vedoucí mladší 18 let.

1.-6.7.1993 tábor v Jeseníkách
Tábor se vesku vydařil, ubytování jsme byli v ZDM Jeseník. Nacházeli jsme dosti kilometrů, asi 65, poznali jsme nejen Praděd a Velké Losiny, ale i další krásné místa. Bohužel se vše asi líbilo Štěhlíkovi tisíc lesovkou na Šerák.

Prázdninové akce
Začátkem srpna jsme měli výlet do Bulíčnických skal, kde jsme si vyzkoušeli základy horolezectví, učili jsme se šplhat pomocí lana, o čemž svědčí i naše snímky. Nejlépe se dařilo Kryanci, největší legrace byla s pandílem Bohlíkem.
Ke konci srpna jsme měli výpravu na Martiňák, ale té se zúčastnili pouze tři členové, a tak tato výprava patří k těm nejrychlejším, ušli jsme ji za 2 hodiny.

10.9. složení družiny Vrabčáci
V této skupině jsou děti od mateřské školky po druhou třídu a vedoucí od na starosti Štěhlíka. Zatím se dětem akce líbí, i když jsou nesí nání lenivci, které moc chůze nebaví, ale rádši slapší bonbon.

10.9. cyklistické závody
Závodů se zúčastnilo celkem 17 členů z 20. Jíslily se různé disciplíny nejen na rychlost, ale i na šikovnost. Také jsme zkoušeli znalosti z dopravních předpisů a musím říci, že mnohé členy bych na silnici na kole nepustil. - patří mezi ně např. Krtek, Klokan, Veverka, Štěhlík, Slon. Překvapením byly samotné výsledky, kdy v kategorii starších získala třetí místo Klokan a předchozí i starší členy, a mladších zvítězila Kryanci, což bylo pro všechny vedoucí největší překvapení. Ukazujeme se, že mnohé dříve, jen si bez dřívní přípravy, jak často vidíme, ale zvládají a umí vše okolo.

25.9. výprava na Štandl
Výprava byla společná pro všechny členy a byla zároveň zkouškou těch nejmenších. Na výpravě jsme si zahráli fotbal, na pařezňky, stříleli jsme žaludy a kaštany a také hašlerky. Těch jsme měli velmi málo, ale žaludů a kaštanů bylo téměř 21 kg. Nejlepšími byli Opice a Štěhlík. Ke konci, kdy jsme už šli po asfaltce mnohé z nás cesta velmi smohla a přišli jsme domů unavení a hlavně žízniví. Příště si jistě vezmeme více čaje a Štěhlíka si domluví rychlík za nás.

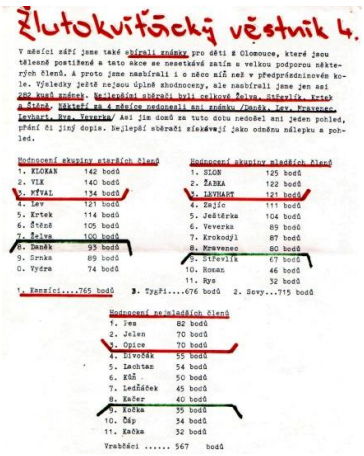
Žlutokvíťácký věstník 4.

V měsíci září jsme také sbírali známky pro děti z Olomouce, které jsou tělesně postižené a tato akce se nesetkává zatím s velkou podporou některých členů. A proto jsme nasbírali i o něco míň než v předprázdninovém kole. Výsledky ještě nejsou úplně zhodnoceny, ale nasbírali jsme jen asi 280 kusů známek. Nejlepší sběrači byli celkově Želva, Střevlík, Krtek a Štěhlík, kteří za 4 měsíce nedostali ani známku (Medvěd, Lev, Kryanci, Levhart, Rys, Veverka) Asi jim doufá za tuto dobu nedobel ani jeden pohled, přání či jiný dopis. Nejlepší sběrači získávají jako odměnu nálepku a pohled.

Hodnocení skupiny starších členů

1.	KLOKAN	142 bodů
2.	VLK	140 bodů
3.	MÝVAL	134 bodů
4.	Lev	121 bodů
5.	Krtek	114 bodů
6.	Štěně	105 bodů
7.	Želva	100 bodů
8.	Danek	93 bodů
9.	Srnka	89 bodů
0.	Vydra	74 bodů

1. Kenníci....765 bodů 3. Tygři....676 bodů 2. Sovy...715 bodů

Hodnocení skupiny mladších členů

1.	SLON	125 bodů
2.	ŽÁBKA	122 bodů
3.	LEVHART	121 bodů
4.	Zajíc	111 bodů
5.	Ještěrka	104 bodů
6.	Veverka	89 bodů
7.	Krokodýl	87 bodů
8.	Křevenec	80 bodů
9.	Střevlík	67 bodů
10.	Roman	46 bodů
11.	Rys	32 bodů

Hodnocení nejmladších členů

1.	Pes	82 bodů
2.	Jelen	70 bodů
3.	Opice	70 bodů
4.	Divočák	55 bodů
5.	Lachtan	54 bodů
6.	Kůň	50 bodů
7.	Ledňáček	45 bodů
8.	Kačer	40 bodů
9.	Kočka	35 bodů
10.	Čáp	34 bodů
11.	Kačka	32 bodů

Vrabčáci ..... 567 bodů

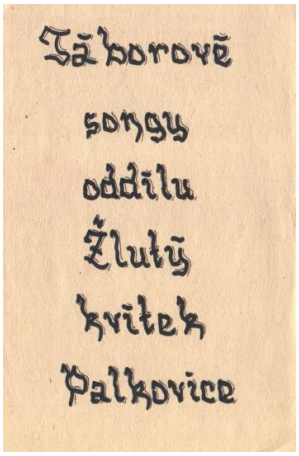

V **květnu 1994** vyšlo první číslo druhého ročníku Poutníka, při jehož tvorbě již bylo využito kopírovacích strojů. Příspěvky dávali opět členové oddílu, např. Štěně, Srnka a další, ale mnozí své příspěvky neodevzdali, a tak úroveň časopisu byla velmi nízká. Z toho důvodu jsme časopis po vydání **čísla 2** přestali vydávat. Jenže okolo nás měl každý turistický oddíl svůj časopis a my jsme se zamýšleli, zda jsme se přece jen s ukončením vydávání Poutníka neukvapili.

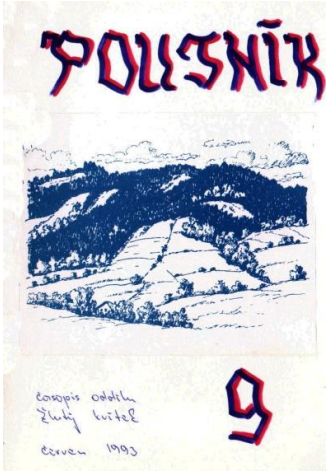

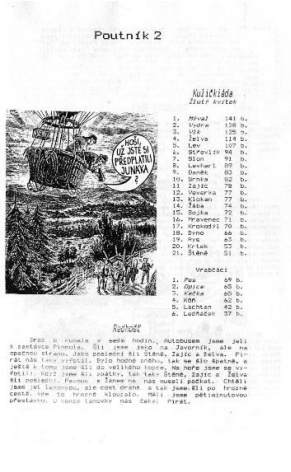

Ještě v průběhu roku **1994** jsme proto vydali nové číslo oddílového časopisu, tentokráte s názvem **CVRČEK** a byl určen převážně pro menší členy. Nový název dali časopisu **Jan** (*Ledňáček*), **Veronika** (*Ája*) **a Kateřina** (*Lachtan*) **Šupinovi**. Časopis vycházel vcelku pravidelně jednou za čtvrtletí. Byl malován ručně, ale nebarevně, neboť téměř každý člen dostával do ruky vlastní časopis a nebarevné obrázky si mohl zkrášlit sám. V průběhu let obálky kreslily **Martina Warzechová, Veronika Šupinová** (*Ája*), **Radka Kubalová** a **Dagmar Sukačová**, a také dotvářely obrázky i k jednotlivým textům. Největším přínosem v historii oddílového časopisu bylo období, kdy byl šéfredaktorem člen oddílu **František Petrovič** (*Wapiti*).

Od druhého čísla vycházel Cvrček nepravidelně s **přílohou Poutník**, v níž byly zaznamenávány různé informace z turistiky, přírody, ale i z historie oddílu. Ve třináctém čísle časopisu Cvrček vyšla tato příloha naposled, ale byla nahrazena novou **přílohou Rover**, v níž byly uváděny zážitky z družinové činnosti Roverů. V **osmém čísle** (*červen 1996*) poprvé vyšla rubrika **Cvrčkoviny**, která přinášela zajímavé informace z domova i ze světa a zrušena byla rovněž ve 13. čísle. V **dubnu 2001** pak vychází i jediné číslo časopisu **Rover**. Z finančních důvodů jsme časopis Cvrček přestali v roce 2008 vydávat, neboť kopírování nás finančně zatěžovalo, přestože některá čísla byla tištěna i u známých.

Od **čísla 65** vychází Cvrček pouze v digitální podobě ve formátu **pdf** a od **čísla 70** také ve formátu **pub** pro různé mobilní čtečky. V době, kdy světem vládla pandemie Covid-19 a veškeré činnosti byly omezovány nebo dokonce i zakazovány, zvažovali jsme, jak dále pokračovat v činnosti oddílu, když schůzky se konat nesměly. Nejen že jsme zavedli on-line schůzky, ale vrátili jsme se i k vydávání oddílového časopisu Cvrček. A tak na základě myšlenky **Terezy Šupinové** (*Hříbeček*) v **lednu 2021** vychází **70. číslo**, při němž se domluvila opět spolupráce s Wapitim. A můžeme říci, že úroveň časopisu se mnohokrát zvedla, neboť Wapiti dal časopisu tzv. **štábní kulturu**. Cílem bylo, aby do časopisu přispívali nejen vedoucí, ale především děti. Jenže to se, jako vždy, minulo účinkem. A tak opět, když se již mohlo na schůzky chodit, bylo vydávání časopisu ukončeno. Celkem bylo vydáno 6 čísel, takže zatím posledním bylo **75** a popisovalo události letního oddílového kempu.

Mezi nejoblíbenější články patřily povídky **„Ze života Wapiho“,** které dodával člen oddílu **František Petrovič** (*Wapiti*): *„Skoro každé malé dítě sní o svém životním povolání a nejinak tomu bylo i u mne. Avšak na rozdíl od mých kamarádů z mateřské školy, kteří se vesměs do jednoho chtěli stát kosmonauty nebo automobilovými závodníky, jsem se sám pro sebe snažil vymyslet nějakou dosažitelnější profesi. Ačkoli jsem nad tímto problémem přemýšlel téměř nepřetržitě několik týdnů, nemohl jsem na nic přijít. Jednoho dne se však bezobsažné pocity radikálně změnily. Toho rána mě maminka vedla do školky, když tu jsem*

z nedalekého staveniště slyšel podivný hluk. Podíval jsem se tím směrem a uviděl jsem… buldozer! Byl celý červený, jen kabinu měl natřenou bíle. V tu chvíli mi bylo všechno jasné. Stanu se buldozeristou! Od toho okamžiku jsem si nepřestával představovat, jak sedím za řízením tohoto nádherného stroje a hrnu před sebou nablýskanou radlicí hromady jílovité hlíny. Svět se mi najednou zdál krásnější. A protože toto zásadní zjištění nemohlo zůstat utajeno, vyprávěl jsem všechno své starší sestře. Pochopení jsem u ní ale nenalezl, ba naopak. Sestra mi řekla, že buldozeristé to nemají vůbec lehké. Buldozeristé si prý nejezdí jen tak na svém pasáku, ale musí často chodit na porady se svými vedoucími, aby věděli, kde mají s buldozerem pracovat. To mě zarazilo. Nevěděl jsem totiž, co to znamená chodit na porady. Napadlo mě, že na poradách to vypadá jako ve školce… Tak to tedy ne! Vždyť chodím do školky s takovým odporem! Ten den se můj sen začal rozplývat a já věděl, že se buldozeristou nikdy nestanu!!!“

Jenže i Wapiti se na nějakou dobu odmlčel a povídky přestaly vycházet. Vydávání povídek Wapiti nahrazuje od osmého čísla novou rubrikou **Cvrčkoviny**, které přinášely zajímavé informace z domova i ze světa. Velké mezery mezi vydáním jednotlivých čísel nahradil František Petrovič (*Wapiti*) vydáním tří **„Táborových drbů“**.

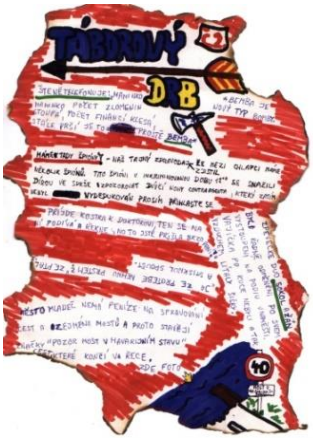

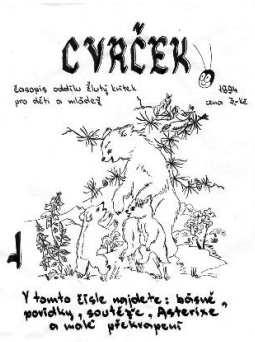

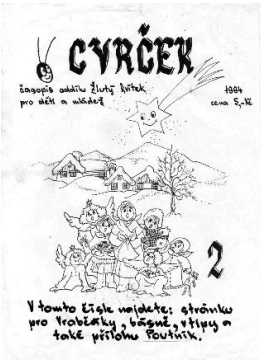

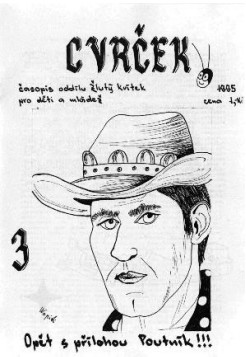

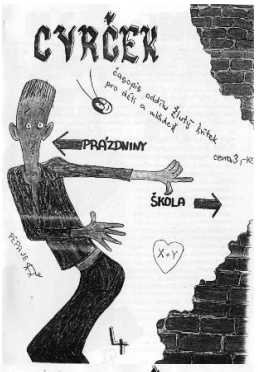

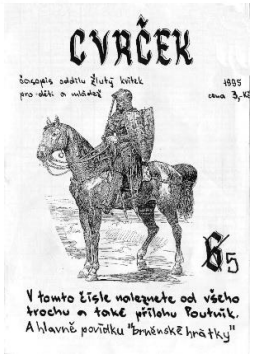

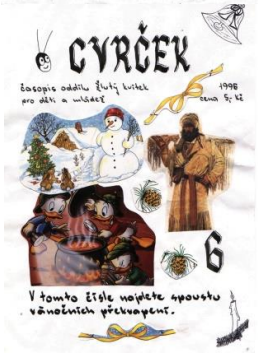

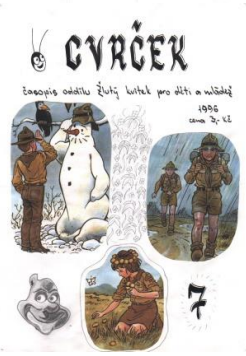

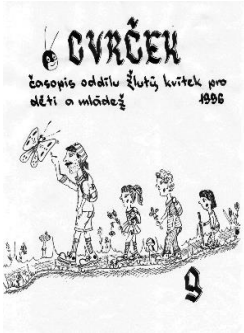
CVRČEK
časopis oddílu žlutý kvítek pro děti a mládež
1996
9

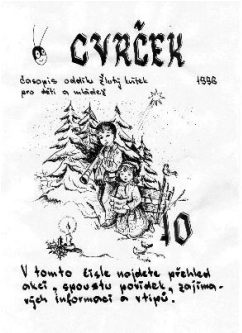
CVRČEK
časopis oddílu žlutý kvítek pro děti a mládež
1998
10
V tomto čísle najdete přehled akcí, zpovídat budete, zajímavých informací a vtipů.

CVRČEK
časopis oddílu žlutý kvítek pro děti a mládež
1997
11
V tomto čísle najdete přehledy o tom, jak jste byli úspěšní v celoročních soutěžích.

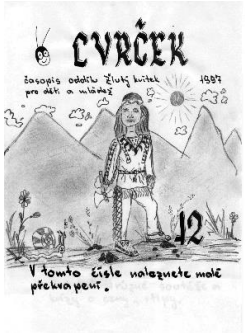
CVRČEK
časopis oddílu žlutý kvítek pro děti a mládež
1997
12
V tomto čísle naleznete malé překvapení.

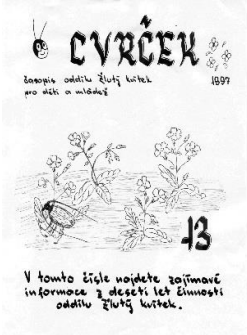
CVRČEK
časopis oddílu žlutý kvítek pro děti a mládež
1997
13
V tomto čísle najdete zajímavé informace z deseti let činnosti oddílu žlutý kvítek.

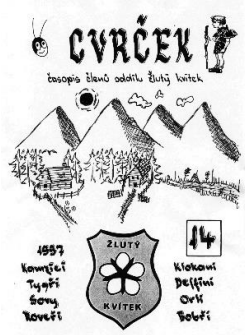
CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1997
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
14
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
Věnováno oddílovému táboru
1997
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
15
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1997
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
16
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

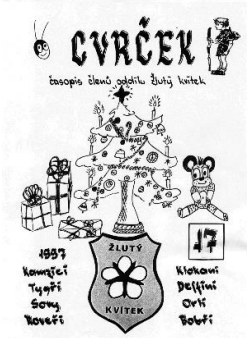
CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1997
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
17
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

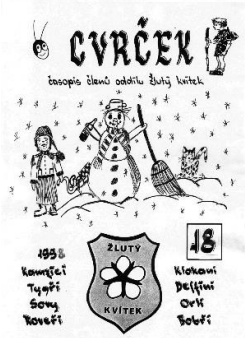
CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1998
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
18
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

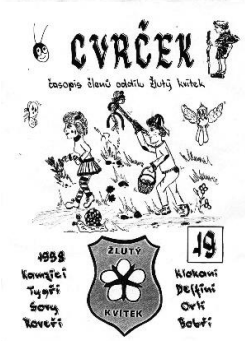
CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1998
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
19
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

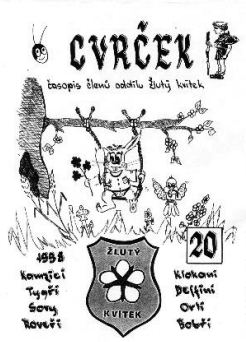
CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1998
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
20
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

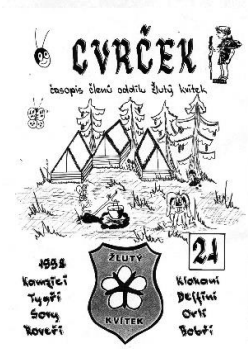
CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1998
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
21
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1998
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
22
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1998
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
23
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1999
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
24
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1999
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
25
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

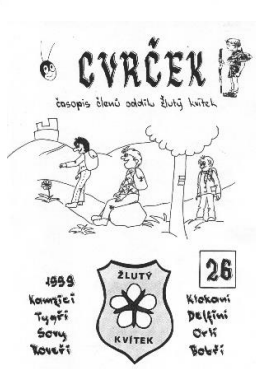
CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1999
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
26
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
1999
Kamžíci
Tygři
Sovy
Koveti
ŽLUTÝ KVÍTEK
27
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

Oddílové drby

Wapi peče párečky,
Pirát okusuje dárečky,
ukládá je do bečky.
Potom se k nim přidá Sokol,
ten jen dává na ně pozor!!!

Šušky, šušky, šušky,
Pirát papá hrušky.
Wapi hamtá jablíčka,
to je ale mastička.

vymyslely Štěně a Žába

Strašidla jsou na dvoře,
Pirát křičí v komoře.
Strašidla se raduji,
že Piráta zrasuji.

Strašidel jsou celé celky,
Pirátovi spadly trénky.
Ať se klepe sebevíc,
už lezeme z popelnic.

To je celý Pirátek,
poškrábe ho pařátek.
To je celá básnička,
uf, to byla pachtička.

Na téma Hukvaldy vznikly v pozdějších dobách dvě básničky, jedna lepší jak druhá, a proto je otiskujeme obě.

Na Hukvaldech

Kastelán křičí, je to v žitě,
Žlutý kvítek se blíží hbitě,
doleva i doprava,
po Hukvaldech jen pár šutrů zůstává.

Sokol ozbrojen je jak amík,
kšeftovat k němu přišel zbojník.
Delfín má zase pistolku,
přišel za ním Vinnetou ze spolku.

Bývalý Čmelák Rostík,
je čilý jak chrostík,
emzák Míša šutry chytá,
je to pro něj námaha.
S ešusem vody po Hukvaldech lítá
a všem Tygrům nadává.

Hukvaldy v noci

Na hradě Hukvaldy
strašidla se chechtají.
Velké ruce vylezly z hradu
a už vystrkují i bradu.

Hrad se bortí,hrůza,hrůza,
nezbyde už žádná múza,
strašidla se vytratí,
už je nikdo nespatří.

Červené světlo hrůzu nahání
Pavouka do spacáku zahání.
Nestihne si ani umýt ruce
a už drží trénky v ruce.

Na hradě Hukvaldy
divné věci se provádí.
Tučňák nedbaje příkazů,
čte si klidně ve stanu.

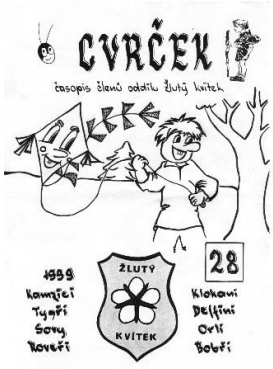
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
1999
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
28
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

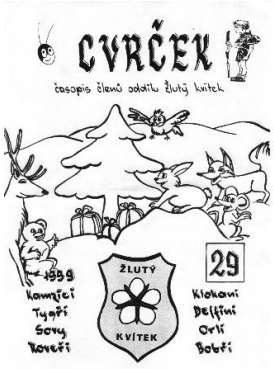
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
1999
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
29
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

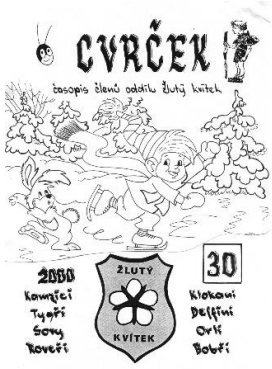
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2000
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
30
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2000
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
31
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

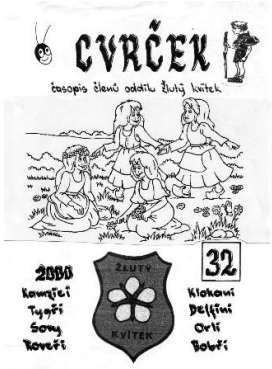
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2000
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
32
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

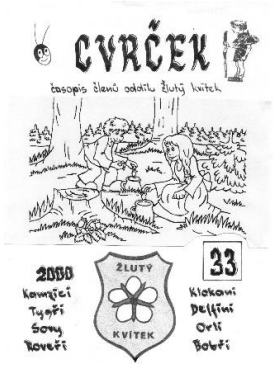
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2000
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
33
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2000
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
34
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2000
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
35
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

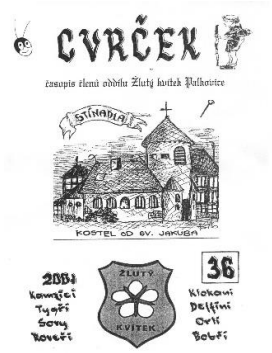
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
STÍNADLA
KOSTEL OD SV. JAKUBA
2004
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
36
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

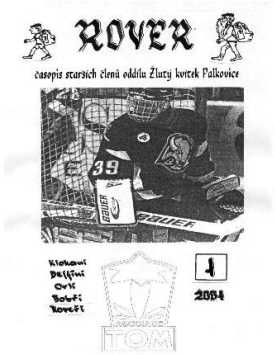
ROVER
časopis starších členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří
Koveří
1
2004
TOM

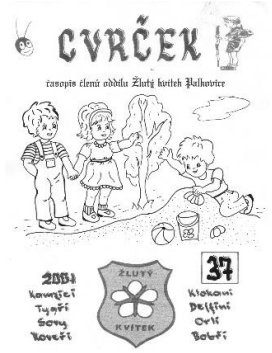
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
2004
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
37
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

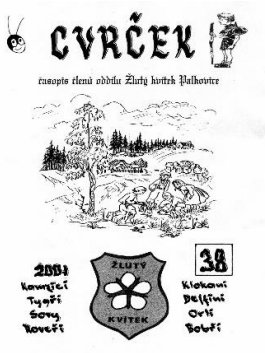
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
2004
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
38
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
2004
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
39
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2002
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
40
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2002
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
41
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2002
Kamzíci
Tygři
Sovy
Koveří
ŽLUTÝ KVÍTEK
42
Klokani
Delfíni
Orli
Bobří

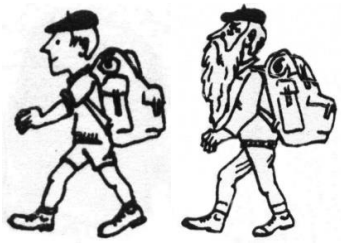

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2002
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
43
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2002
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
44
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2002
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
45
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2003
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
46
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2003
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
47
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2003
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
48
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2003
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
49
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2003
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
50
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2004
Kamžíci
Tygři
Sovy
Roveři
51
Klokani
Delfíni
Orli
Bobři

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2004 číslo 52
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

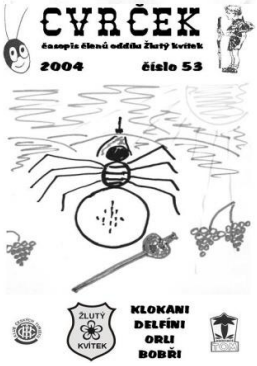
CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2004 číslo 53
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2004 číslo 54
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2004 číslo 55
Kohra, Brouk, Ledňiščik, Kvokl, Luchtan, Šmulla, Kojot, Kitol, Ferda, Pavouk, Žížala
Ivče, Grup, Pirat, Kotě
Žán, Chechelouš, Pikle, Fidlý, Racek, Radagast, Bátel, Ovce, Labuť
Fialka, Chřestýš, Rex
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2005 číslo 56
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
časopis členů oddílu žlutý kvítek
2005 číslo 57
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

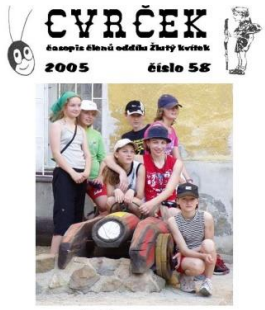
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2005 číslo 58
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2005 číslo 59
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

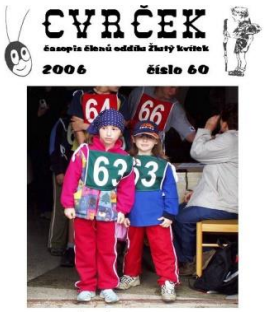
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2006 číslo 60
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

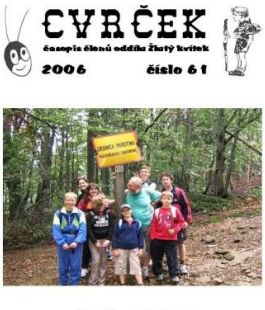
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2006 číslo 61
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2006 číslo 62
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2007 číslo 63
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek
2007 číslo 64
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
2013 číslo 65
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
2015 číslo 66
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
2015 číslo 67
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
2017 číslo 68
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

CVRČEK
2015 číslo 66
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

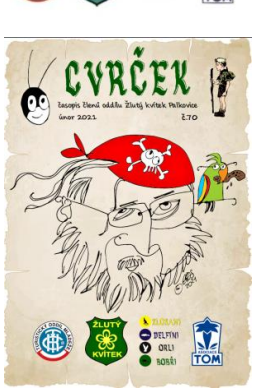
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
únor 2021 č.70
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

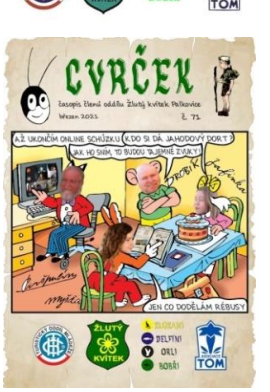
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
březen 2021 č. 71
AŽ UKONČÍM ONLINE SCHŮZKU
KDO SI DÁ JAHODOVÝ DORT?
JAK HO SNÍM, TO BUDOU TAJEMNÉ ZVUKY
JEN CO DODĚLÁM RÉBUSY
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

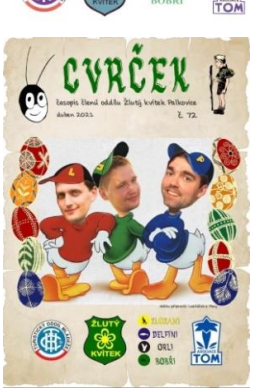
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
duben 2021 č. 72
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

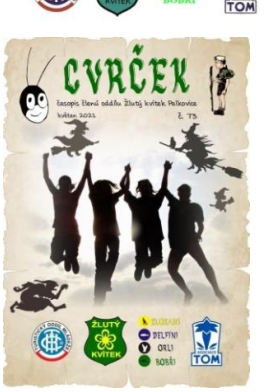
CVRČEK
časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice
květen 2021 č. 73
KLOKANI
DELFÍNI
ORLI
BOBŘI

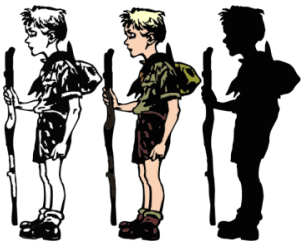

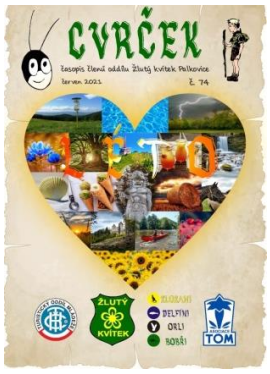

Jak jsme se viděli v roce 2021.

Pirát

Axis

Borůvka

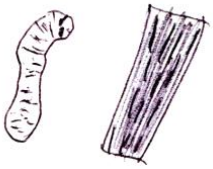
Červotoč

Hříbeček

Kolda

Koloběžka

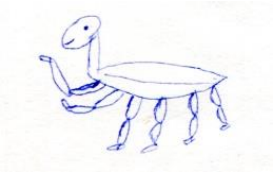
Kudlanka

Kuřátko

Lavina

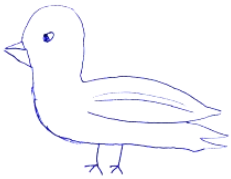
Ptáče

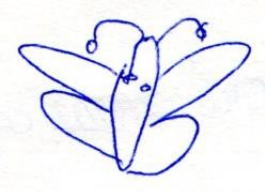
Motýlek

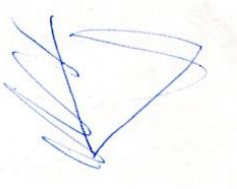
Mrkev

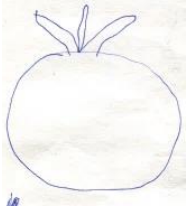
Rajče

Ratatouille

Sisi

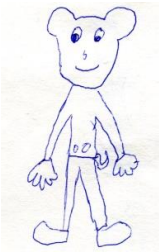
Myšák

Ninja

Kvítko

Termit

Škyťák

Třpytka

KURIOZITY Z ODDÍLOVÝCH BODOVACÍCH ÚKOLŮ

Jedna z mnohých otázek na postřeh zněla: **„Jaké ponožky (myslelo se barvy) měl Žán na sobě?“** Nejčastější odpověď zněla: **„Smradlavé!!!“**

O tom, jak někteří z nás umí již český jazyk se můžeme přesvědčovat v každém úkolu. Jedním z mnoha bylo napsání co největšího počtu ptáků a zde jsou odpovědi:
Veverka - pstroš, síkorka
Levhart - jestřab, labuť, potapka
Střevlík - síkorka, labuď
Žabka - sub, sjka
Mravenec - netopír
Sojka - lednáček, síkorka
Koala, Krtek - síkorka
Štěně - sikorka, čap, vlaštofka, starakapout, **kamzík**, ještrab
Gépard - sykorka, čap, vrana, hyl
Vydra - vláštovk, lednáček
Ještěrka - prštros, volafka
Dinosaurus - sykorka, vravebc, vyr, soko, jestřab, ostříš

Dalším z bodovacích úkolů byl test, který se týkal znalosti hvězd a sluneční soustavy:

1. **Kdo z živých bytostí vyletěl první do vesmíru** - pes ЛАЙКА (nádherně vypsáno ruskou azbukou - Vydra), **Juraj Gagaryn** (Žabka), **anděl** (Vlčák a Krokodýl), pes **a blechy** a bakterie (Střevlík a Mravenec)

2. **Jak se říká tomu, když je mnoho světýlek na obloze pohromadě** - hnězdokupa (Vydra), hněznokupa (Dinosaurus), **hvězdokupový** (Gépard), **souhvězdí** (Ještěrka),**hvězdoskupení** (Levhart), **hvězdokupec** (Vlčák), **kulové souhvězdí** (Veverka), **hvězdokruhy** (Zajíc)

3. **Který první kosmonaut byl na Měsíci** - nejčastější odpověď byla Jurij Gagarin (Sojka, Koala, Krtek,Zajíc, Střevlík, Veverka, Ještěrka, Želva)

HUGO

Hugo jede na kole,
omylem vjel do pole.
Na poli je pšenice,
zobají ji slepice.
Hugo přejel slepici
a teď vysedává vesnici.

(Želva)

MÁME DOMA ZVÍŘATKA

Ten náš pejsek Ben,
skáče, kouše každý den.
Kdo nevěří, ať sem běží,
uvěří hned u dveří.

Naše kočka Micinka,
prochází se zlehýnka.
Je to ještě koťátko,
myšku chytne zakrátko.

(Štěně)

TICHO

Tichý je les.
Slunce zapadá.
Zaštěkal pes.
Tichá je zahrada.

(Mravenec)

NOHA

Šla maminka do komory,
uviděla čtyři nohy.
Jedna se náhle pohnula,
maminka se ohnula.
Maminka se ohnula
a noha ji kopnula.

(Krtek)

HOLČIČKA S PEJSKEM A KOČIČKOU

Jsem malá holčička,
mám psíčka Žeryčka.
A on se hrozně bojí,
mého milého strýčka.

Máme doma zvířatko,
je to malé koťátko.
Nemá to maminku,
ani tatínka,
má to jen sestřičku
a malého bratříčka.

(Ještěrka)

KDO JSEM ?

Já mám pár zlatých,
a proto neutrácím.
Nejsem chudák ani boháč,
a proto nešetřím.

(Ještěrka)

Jak se oblékat na výpravy?

Oblečení v létě: pohorky (botasky), někdy nutno vzít i gumáky, ponožky sající pot, kraťasy (golfky), trenýrky, kapesník, košile nebo oddílové tílko, větrovka, čepice plátěná, pláštěnka.

Oblečení v zimě: pohorky, bavlněné podkolenky (i dvoje), štrample (spodky), tílko, flanelová košile, čepice, svetr, větrovka s kapucí, šála, palčáky, kapesníky.

Oddílové tábory

Zvláštní kapitolou historie našeho oddílu jsou **tábory**, kterých bylo do prosince 2023 celkem **42** v různých místech republiky, např. Šumava, Žďárské vrchy, Bílé Karpaty, Břeclavsko, Pálavské vrchy, Český ráj, Praha, Jeseníky, Českosaské Švýcarsko, Uherské Hradiště, Znojemsko, ale i Chorvatsko. Účastníci jednotlivých táborů dostávali za účast upomínku, které byly zpočátku dřevěné, později jen papírové nebo hliněné. V **letech 2013-2019** dostávali účastníci tábora kovové placky se zapínáním. V letech **2011-2012** se tábory z finančních důvodů neuskutečnily a v **roce 2020** se tábor neuskutečnil z důvodu epidemiologických.

Přehled oddílových táborů:

Číslo	Název tábora	Místo ubytování	Datum konání	Počet osob	Způsob	Km
1.	Podivný tábor (Tábor na chalupě a u rybníka)	Olešnice, Milovy	1. - 10. 7. 1988	16	stanový	65
2.	Tábor u řeky	kemp Annín	5. - 16. 7. 1989	14	stanový	113
3.	Expedice Bílá paní	Bílé Karpaty	11. - 14. 7. 1990	10	putovní	18
4.	Tábor pod Psí skálou	Metylovice	15. - 17. 8. 1990	9	stanový	0
5.	Tábor na Mločáku	Frýdlant n. O.	7. - 12. 7. 1991	13	stanový	50
6.	Putování za Věstonickou Venuší	Pálava	1. - 5. 7. 1992	8	putovní	50
7.	Tábor strachu	Metylovice	31. 7. - 1. 8. 1992	22	stanový	5
8.	Tábor velkých múz	Jeseník	1. - 6. 7. 1993	23	DDM	65
9.	Tábor tropických veder	Javorníky	1. - 6. 7. 1994	34	DDM	77/50
10.	Tábor ŤAP-ŤAP	Zelinkovice	1. - 6. 7. 1995	19	stanový	0
11.	Tábor motýlů	Zelinkovice	7. - 9. 7. 1995	13	stanový	0
12.	Tábor hněvu	Olomouc	28. 6. - 4. 7. 1996	30	DDM	35/22
13.	Tábor M*A*S*H	Bystřice pod Hostýnem	30. 6. - 6. 7. 1997	20	stanový	35
14.	Tábor u vody	Palkovice	1. - 6. 7. 1997	13	stanový	6
15.	Tábor marodů	Brno	1. - 6. 7. 1998	28	DDM	60
16.	Tábor skal	Pulčíny	16. - 20. 7. 1998	13	stanový	20
17.	Tábor zamilovaných	Břeclav	16. - 23. 8. 1998	12	DDM	15
18.	Tábor hor Těšínských Beskyd	Jablunkov	1. - 6. 7. 1999	18	DDM	80
19.	Tábor drahokamů	Nová Páka	1. - 7. 7. 2000	16	DDM	90
20.	Tábor řevu	Pohledec	30. 6. - 7. 7. 2001	16	kinosál	88
21.	Tábor JE-WA-NE-NO	Lomnice nad Popelkou	29. 6. - 5. 7. 2002	21	DDM	82
22.	Tábor u hřbitova	Myslík	28. 6. - 4. 7. 2003	21	škola	70/50
23.	„Hezký“ tábor	Břeclav	1. 7. - 7. 7. 2004	22	DDM	77
24.	Tábor dešťů a strašného smradu	Olomouc	1. 7. - 7. 7. 2005	27	DDM	70
25.	Tábor achátů	Nová Paka	30. 6. - 8. 7. 2006	34	DDM	86
26.	Tábor vrabčáků	Hodoňovice	4. - 6. 8. 2006	17	Salesiáni	25
27.	Tábor chladů	Hříběcí	30. 6. - 7. 7. 2007	37	DDM	85
28.	Tábor medvědů	Dobratice	27. - 29. 8. 2007	17	DDM	21
29.	Tábor „kufrů“	Šanov, Strážnice	28. 6. - 5. 7. 2008	26	škola, DDM	69
30.	Tábor překvapení	Železná Ruda	30. 6. – 6. 7. 2009	21	škola	67
31.	Tábor třinácti	Mikulášovice	30. 6. – 6. 7. 2010	13	tělocvična	78
32.	Tábor mandelinek	Praha	29. 6. – 6. 7. 2013	14	klubovna	104
33.	Tábor vína	Uherské Hradiště	28. 6. – 5. 7. 2014	14	domeček	93
34.	Tábor Sněhurky a 7 trpaslíků	Domašov	1. – 7. 7. 2015	8	fara	75
35.	LUP tábor u moře	Betina	26. 7. – 2. 8. 2015	6	domeček	10
36.	Tábor hřibů	Prosiměřice	23. – 30. 7. 2016	8	fara	62
37.	Tábor u kance	Kančí obora Břeclav	1. – 6. 7. 2017	13	DDM	76
38.	Tábor minerálů	Nová Paka	30. 6. – 5. 7. 2018	11	DDM	50
39.	Po stopách Pražské 2	Praha	29. – 31. 7. 2019	13	klubovna	20
---	Tábor u skalní brány	Mikulášovice	6. – 12. 7. 2020	nerealizován - koronavir		
40.	Letní kemp s Covidem	Palkovice	5. – 9. 7. 2021	30	tělocvična	12
41.	Pohádkový tábor	Palkovice	4. – 8. 7. 2022	32	tělocvična	10
42.	Letem světem	Palkovice	17. – 21. 7. 2023	34	tělocvična	10

Během našeho putování po republice jsme získali i několik **oblastních turistických odznaků** – Žďársko, Šumava, Beskydy, Jeseníky nebo plastový odznak Palkovické vrchy. V **„dávných dobách“** se někteří z členů oddílu stali i držiteli **bronzových odznaků Turista ČSR** a jediným nositelem **stříbrného odznaku** Turista ČSR se stal Jaromír Šupina (*Pirát*).

Mnozí členové oddílu byli nositeli i dalších turistických a příležitostných odznaků – např. Zimní výstupy, Ivančena, srazové a jubilejní odznaky KČT a odznaky Jarní kilometry.

Účastníci táborů

1. Podivný tábor (*1988, Olešnice, Milovy*) – Jestřáb, Orel, Sup, Káně, Sněženka, Křeček, Sýkorka, Delfín, Pavouk, Sokol Ohař, Ježek, Bobřík, instruktoři Ája a Kecalka, vedoucí Pirát.

Zážitky: Československými drahami jsme zasílali svá zavazadla do místa tábora dlouho dopředu, ale nedošla včas, proto jsme museli přespávat pět dní v jedné vypůjčené chalupě v **Olešnici**, kterou jsme málem nechali **„vyhořet“** (*stálo nás to nový plastový kbelík*). Posledních 5 dní jsme strávili u rybníku **Milovy**, kde jsme si „oblíbili“ korunové automaty.

Trest za neplnění úkolů – dřepy s batohem. (1988)

Zleva: Orel, Sup, Káně, Pavouk, Sokol, Delfín, Ježek, Sněženka, dřepuje Ohař.

Na vrcholu Devět skal. (1988)
Stojící zleva: Jestřáb, Delfín, Sněženka, Ježek, Sup, Sýkorka, Bobřík, Křeček.
Sedící zleva: Orel, Káně, Ohař, Sokol.

Účastníci „Podivného tábora“. (1988)

Stojící zleva: Ája, Sýkorka, Sněženka, Bobřík, Křeček, Ježek, Sokol, Kecalka.
Sedící zleva: Delfín, Pirát, Orel, Sup, Pavouk, Káně, Ohař.

Z táborových zápisů 1988: *„…když jsme přijeli do Poličky, bylo pět hodin ráno. Byli jsme ospalí, unavení, ale na tábor jsme se těšili. Jenomže* ***nás nečekaly pytle se spacáky****, stany, lehátky a jinými věcmi, které jsme posílali týden dopředu. Zatím čekáme a Pirát vymýšlí náhradní řešení.* ***Jestřáb*** *má ve Křtěnově rodinu, a tak prý se pokusíme přespat tam ve stodole. Jdou na poštu a volají… Konečně Jestřáb a Pirát přicházejí, balíme se a odjíždíme autobusem do Olešnice a odtud jdeme v dešti 2 km pěšky. Jestřáb se setkává s další tetou a* ***panem Bačou****, ten nás bere do pondělí na svou chalupu. Hurá! Máme kde bydlet. V jedné místnosti spí Kamzíci, Sokol a Ohař, v druhé Sovy, Delfín, Pavouk a Kecalka. Pirát s Ájou spí v kuchyni.*

…službě se nějak v kuchyni nedařilo. Nejprve se jí zdrclo mléko, a tak museli ***kakao*** *dělat* ***ze sunaru****, pak z nich nikdo neuměl ukrojit chléb. Musela jim pomoci Ája. Nejhůře dopadla* ***Kecalka****, protože neuměla udělat ani obyčejné kakao.* ***Inu, co se v mládí nenaučíš, ve stáří již nezvládneš.*** *Na výpravu jsme šli na* ***Štarkov****. Když jsme šli podél hradní zříceniny, ocitli jsme se na nádvoří, kde se nacházely indiánské totemy, ohniště a křesla. Brzy jsme pokračovali do* ***Jimramova****, kde jsme uviděli i pamětní desku* ***Jana Karafiáta****, autora Broučků. Měli jsme hodně času, atak jsme se šli koupat do Fryšávky, kromě Jestřába a Káněte, kteří zlobili a koupel měli zakázanou. Při jízdě autobusem do Olešnice usnul* ***Ohař*** *na své sedačce a v jedné zatáčce spadl přes uličku na Orla.*

Na nádvoří Štarkova. (3. 7. 1988)

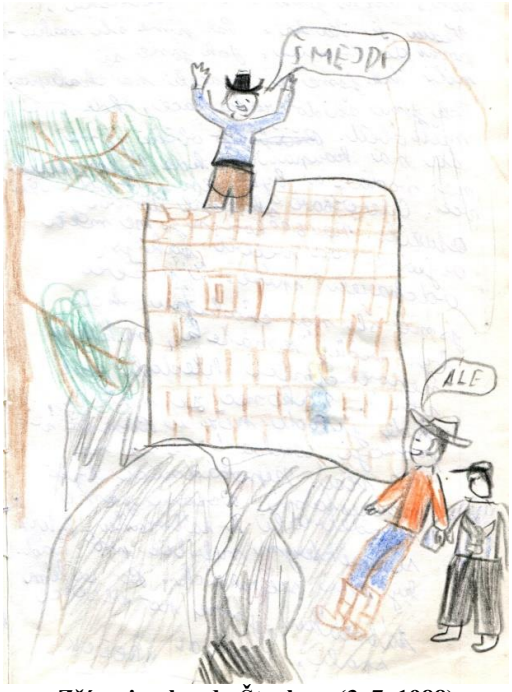

Zřícenina hradu Štarkov. (3. 7. 1988)

Ráno jsme měli rozcvičku, kterou vedla Kecalka a po snídani služba Sup – Ježek – Ája se vydali do Olešnice nakupovat. Zavazadla nám stále nedorazila, ale pan Bača nám dovolil zůstat v chalupě ještě jeden den. Na zpáteční cestě z nákupu jsme se stavili na exkurzi v závodě ***CENTROFLOR****, který vyrábí umělé květiny. A po obědě jsme šli do* ***Lhoty na koupaliště****. Byla tam strašně studená voda. Zde* ***Sněženka*** *přecenila své plavecké schopnosti a začala se topit. Podařilo se jí včas dostat na souš. I* ***Pavouka*** *nám málem utopili. Káně ho žduchnul do vody a on nic netušíce, se leknutím pořádně napil. Dostal z toho naštěstí jen pořádnou rýmu. Po návratu mnozí marně hledali své věci. Nakonec se našly v pokoji u Piráta a bylo jich asi 70 ks. Samozřejmě, že nepořádníci byli potrestáni. Večer jsme měli táborák a každý účastník dostal na památku pamětní medaili.*

Sup na koupališti ve Lhotě. (4. 7. 1988)

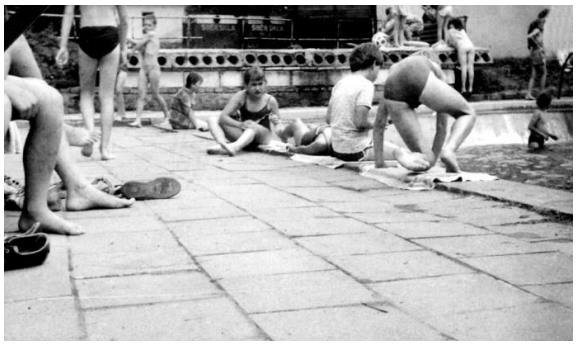

Sněženka na koupališti ve Lhotě. (4. 7. 1988)

*Dne **5. 7. 1988** jsme měli vstávat ve čtyři hodiny ráno, ale **zaspali jsme**. A tak jsme měli více času na úklid. Ani pan Bača nepoznal, že jsme museli vyměnit **kbelík na odpadky**, který jsme málem nechali shořet. Moc nechybělo a chalupa mohla být v plamenech. Když jsme dorazili do Poličky, zjistili jsme, že nám již přijely pytle s věcmi a rozhodli jsme se pokračovat v táboře na **Milovech**. Autobusem jsme se dostali do vesnice, ale jelikož do kempu to bylo ještě daleko, a vše bylo moc těžké, musely **Ája s Kecalkou** zajistit vozík na přepravu věcí. Sehnaly **celé auto** i s řidičem, který nám vše ochotně zavezl do kempu. Postavili jsme si stany, zabydleli se, pojedli a konečně jsme se po pěti dnech mohli vykoupat v teplé vodě.*

*Další den jsme měli výpravu na **Devět skal**. Odtud byl krásné výhledy do okolí a poté jsme se vydali na **Žákovu horu** a ke **Stříbrné studánce**, kde pramení řeka Svratka. Další cesta nás zavedla do **Herálce**, jen Pirát ještě potřeboval dojít do Cikháje. Poté se vracel stopem. Společně jsme došli do **Svratky** a autobusem zpět do kempu, kde jsme se dopoledne koupali v místním rybníku. Někteří jedinci šli večer utrácet své poslední peníze **na automaty**. A večer jsme měli první **noční hlídky**.*

Čtyři palice. (8. 7. 1988)

Stříbrná studánka pod Žákovou horu. (6. 7. 1988)

*Další den ráno museli někteří jedinci vylézt na strom pro ešus (**Káně**) nebo pro sáček se šuměnkami (**Ohař**). Někteří kluci dostali trest za to, že večer zapomněli schovat sekery. Během noci se pod stromem u stanů objevilo **lidské lejno**, ale nikdo z nás se k němu nehlásil. A přesto bylo naše a vytvořeno přes noc během noční hlídky. A když byl Pirát mimo kemp, někdo přiložil na oheň chroští, čímž oheň velmi vzplál a ohrozil naše stany. Za trest musely Ája s Kecalkou vést dlouhou výpravu. Šli jsme na Dráteníčky, do Blatin, Sněžného a Samotína. Po návratu jsme se šli koupat. **Bobřík** šel na skluzavku, ale uklouzla mu noha a bradou spadl přímo na železný schodek. Bylo z toho sešívání v nemocnici (**3 stehy**). A aby toho nebylo málo, pořezal se **Ježek** nožem. Večer byly opět hlídky a ticho přerušovalo jen chrápání Sokola a Sýkorky, jejíž bylo zajímavější. Takové protáhlé.*

Celkový pohled na tábořiště. (7. 7. 1988)

Milovský rybník se skluzavkou. (8. 7. 1988)

*Poslední výpravu jsme měli na **Čtyři palice**, kde jsme se po příchodu posilnili a vyfotili. A po příchodu do kempu jsme poobědvali a poté se vydali do **muzea lyží a saní** v Novém Městě na Moravě. Večer jsme již pomalu balili. Jen **Ohařův stan** (Ohař, Sup, Delfín, Jestřáb) se k balení neměl, a proto Pirát udělal večerní nástup. Jejich věci vyházel před stan na jedinou hromadu a dal jim pět minut na úklid. Stihli to a jistě si již zapamatují, co znamená **„SAIGON“**. V bodování stanů byli nejlepší Sokol s Kánětem, nejhorší Orel s Pavoukem. A kdo během tábora něco **„ztratil“** a Pirát to našel, čekala ho za to **kopřivová lázeň**. Koho se to týkalo? Supa, Ohaře, Kecalky, Delfína, Sokola, Pavouka. Nejhůře dopadl **Delfín**, který z kopřiv rychle vyběhl, avšak uklouznul a poranil si koleno. Naštěstí jen mírně.*

*Devátý den jsme měli rozcvičku, kterou vedl Pirát, ale byla mírná. Snad proto, že byla poslední. Poté jsme uklidili tábořiště a se všemi věcmi odjeli do **Poličky**, kde jsme navštívili **muzeum Bohuslava Martinů**. A večer jsme jeli přes Svitavy, Brno a Ostravu domů. A co říci závěrem? Dlouho Pirátovi trvalo, než opět „vyžebral“ po některých účastnících zapůjčené peníze. A divil se zřejmě i **Ohař**, kterému prostřednictvím České pošty dorazil balíček od **neznámé osoby** (až později jsme se dozvěděli, že to byl Pirát) s věcmi, které zapomněl na táboře. Zajímavé bylo, že nikomu během tábora ani nechybělo rádio, které Pirát našel a po celou dobu večer poslouchal…“*

Ježkova kopřivová lázeň. (9. 7. 1988)

Ohařova kopřivová lázeň. (9. 7. 1988)

Jestřáb a Pirát při svačině.
(9. 7. 1988)

Tábor končí. (10. 7. 1988)
Zleva: Ohař, Křeček, Bobřík, Sněženka, Ježek, Sýkorka, Kecalka.

2. Tábor u řeky (*1989, kemp Annín*) – Jestřáb, Orel, Delfín, Pavouk, Sup, Káně, Sokol, Ježek, Křeček, Poštolka, Sněženka, Ostříž, Ohař, vedoucí Pirát.

Zážitky: Nejdelší tábor byl součástí republikového setkání turistických oddílů mládeže. Během čtyř autobusových zájezdů, které jsme dostali za brigádu v lese, jsme poznali téměř celé okolí Šumavy. Při brigádě jsme poznali, že jsou jiné oddíly (*Střelka Praha a z Plzně*), kterým se makat nechtělo. My pracovali za dva oddíly, a tak nás odměna neminula. Přímo v tábořišti se dělaly vory, které se svazovaly smrkovými houžvemi a zajímavý byl i **bobřík odvahy** na **Mouřenec** (*kostelík s márnicí plnou kostí a lebek*) nebo turistický závod v mlze kolem **Svatoboru**, během něhož jsme byli od sebe 10 metrů vzdálení, přesto jsme se neviděli, jen slyšeli. V závěru tábora jsme se zúčastnili slavnostního průvodu turistů a jeden neznámý muž začal po Pirátovi křičet, že nemůže nosit na své košili znak skautů a ať ho sundá. Neučinil tak… Za několik týdnů přišel **listopad 1989** a s ním ukončení komunistické moci a doby temna.

Z táborových zápisů 1989: *„Sraz jsme měli v **21.00 hodin** na nádraží ve Frýdku, odkud jsme přes Ostravu, České Budějovice a Horaždovice předměstí dojeli **9.28 hodin** do Sušice.*

*Na nádraží už na nás čekala paní z organizačního výboru a **autobusem nás přepravila** do tábořiště se zastávkou u prezentace. Sotva jsme přijeli, ihned jsme si postavili stany (první stan Ostříž, Ohař, Pavouk a Pirát, druhý Poštolka a Sněženka, třetí Delfín, Káně a Sokol, čtvrtý Jestřáb, Orel a Sup, pátý Ježek a Křeček). Ve volném čase jsme **sjížděli na lehátkách řeku Otavu**. Před obědem Pirát zjistil, že **ztratil peněženku** se všemi táborovými penězi, ale naštěstí ji brzy našel. Na jídlo jsme dostali stravenku v hodnotě **15 Kčs**, ale jistě se bude mnoho lidí divit, že **nám to nestačilo** a museli jsme si doplácet zbytek z vlastní kapsy. Mít na jídlo např. svíčkovou bylo přece jen málo, a tak jsme si zakoupili ještě **limonádu** a **šlehačkový pohár…** Když tábor, tak se vším. Jen **Ostříž** zůstal bez jídla a musel mu stačit suchý chleba, neboť se vracel pro svou peněženku a už nás nenašel. Večer jsme plnili **FIT TEST**, v němž byla nejlepší **Sněženka**, druhý Křeček, třetí Poštolka a teprve potom se umístili Ostříž a Ohař.*

*Ale naše cesta do Sušice měla jednu nepěknou záležitost, neboť kluci se bavili jen o prdění, což Piráta velmi rozčílilo. Největší šok jsme však měli, když si **jeden z nich prdnul v kupé**, které jsme museli následně rychle evakuovat.*

...z Dlouhé Vsi jsme měli jet autobusem do Horažďovic, ale ten nám ujel a tak jsme

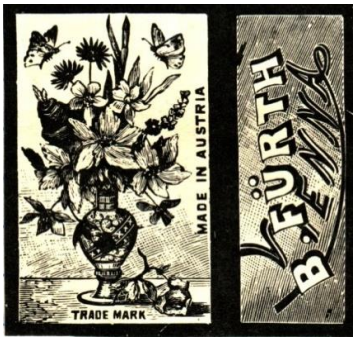

*museli až do Sušice pěšky. Teprve odtud jsme jeli autobusem na **Rábí.** Po prohlídce jsme se vydali pěšky do Žichovic, odkud jsme se vlakem dostali do Sušice. Zde někteří kluci opět zlobili, a tak za trest museli domů poslat pohledy, ať si pro ně přijedou. To byla pro všechny velká výstraha. Zatímco téměř všichni po obědě odjeli do kempu, tak Křeček s Pirátem navštívili **sušické muzeum**, v němž objevili kouzlo **zápalkových nálepek**. Seznámili se nejen s výrobou sirek, ale i s historií sklářství a dále si mohli polaskat loutky Spejbla a Hurvínka. Skupina, která odjížděla ze Sušice dříve, však dopadla špatně, nejprve se najednou do autobusu všichni nevešli, poté ani jeden z nich v kempu nezastavil, a tak se museli vracet 3 km pěšky. To Pirát s Křečkem dojeli až ke kempu, avšak na druhou stranu a do tábořiště se museli přebrodit přes řeku Otavu.*

Rozcvička na táboře v Annínĕ. (1989)
Zleva: Poštolka, Sokol, Pavouk, Ostříž, Orel, Káně, Sup, Křeček, Delfín, Sněženka, Ježek.

Koupání na Babylónĕ. (1989)
Zleva: Sokol, Orel, Sup, Sněženka, Ježek.

Čtvrtý den tábora jsme měli s oddíly z Plzně a Prahy ***brigádu*** *v lese u Zlatého potoka. Měli jsme za úkol sbírat větve a dávat je na hromadu. Po úporné dvouhodinové práci jsme byli „ze své stráně" přesunuti na pomoc Praze. Najednou se nám už nechtělo ani pracovat. Po brigádě jsme došli do Kašperských hor, kde jsme v hotelu poobědvali a poté jsme se vydali na hrad* ***Kašperk****. Po chvilce se nám ztratila turistická značka a začalo též pršet, což byl pro všechny šok, protože ještě před okamžikem slunce vesele plálo. V neznámém terénu se Pirát jen hrubě zorientoval a přes pole, louky i les jsme se vydali k hradu. V lese jsme již zabloudili natolik, že nás začal vést Sokol, který nás dovedl až na značenou turistickou stezku vedoucí na Kašperk. Jenže polovina oddílu odmítla jít dále. A tak k hradu se dostala jen část členů. Jenže ten byl uzavřen. Avšak „majitel hradu" nás pustil na nádvoří a také nás seznámil s jeho historií.*

Kresba Kašperku od Orla. (1989)

Šumavská lesní brigáda oddílů Plzně, Prahy a Palkovic. (1989)

Další dny jsme se zúčastnili několika zájezdů – na ***Plánicko****, kde jsme navštívili rodiště vynálezce obloukové lampy Františka Křižíka a do* ***Nalžovských hor****, kde se na vrcholu Prašivice nacházel přírodní park s kamennými sochami zvířat (např. želva, žralok, žába). Poslední zastávkou prvního zájezdu bylo Pohoří, kde byla ukryta pamětní deska J. K. Tyla, kterou však hlídal velký pes. Druhý výlet nás nasměroval na* ***Chodsko*** *se zastávkami v* ***Domažlicích****,* ***Újezdu****, kde se nacházel Kozinův statek, a na* ***Hrádku*** *se sochou Jana Sladkého Koziny. V* ***Trhanově*** *jsme zase navštívili Lomikárův zámek. Poté jsme jeli do* ***Klenčí****, rodiště spisovatele Jindřicha Šimona Baara a také jsme navštívili jeho pomník ve* ***Výhledech****. Poslední zastávkou byly* ***Klatovy*** *se svými katakombami a Černou věží.*

Kozinův pomník na Hrádku. (1989)
Horní řada zleva: Sokol, Ohař, Jestřáb.
Prostřední řada zleva: Křeček, Ježek, Sněženka, Ostříž, Pavouk, Delfín, Sup.
Dolní řada zleva: Poštolka, Káně, Orel.

*Navštívili jsme též **Antýgl**, Turnerovu chatu a **řeku Vydru** s obřími hrnci, a také **Čeňkovu pilu**, odkud jsme pokračovali do **Rejštejna**. Po dvou kilometrech však Ohař zjistil, že u pily zapomněl batoh, a tak se musel pro něho vrátit. Cestou zpět si stopnul vojenské auto, které ho dopravilo za námi až do Rejštejna. Po příchodu do kempu nám večer ochranáři ukázali **rýžování zlata na Otavě** a dokonce jsme viděli pravé **otavské zlatinky**, na jejichž **1 g** zlata je nutno přeházet **10 tun** písku. A poté jsme hráli špačka, v němž v prvním kole vyhráli Sup, Ostříž a Ohař, v druhém zvítězili se ziskem 171 bodů Ohař s Pirátem.*

Na řece Vydře. (1989)
Stojící zleva: Pavouk, Sněženka, Ježek, Křeček, Sup, Sokol.
Sedící zleva: Delfín, Jestřáb, Ostříž, Orel, Poštolka, Káně, Ohař.

Sedmý den tábora byl chmurný. Rozcvičku vedl Orel a po ní jsme jeli autobusem na ***Odolenku****, kde se konal* ***orientační pochod****. Bylo to pro nás něco nového. Rozdělili jsme se do tří skupin – Pirát s holkami, Ohař s Pavoukem, Orlem a Sokolem a Ostříž s Jestřábem, Supem, Kánětem a Delfínem. Pro nemoc se pochodu nezúčastnil Ježek, což bylo její štěstí. Začalo pršet a my jsme všichni promokli. Běhali jsme všichni po lese a projití 3 km nám trvalo velmi dlouho – Pirátově skupině* ***84 minut****, Ostřížově* ***100 minut*** *a Ohařova skupina to šla* ***2,5 hodiny****.*

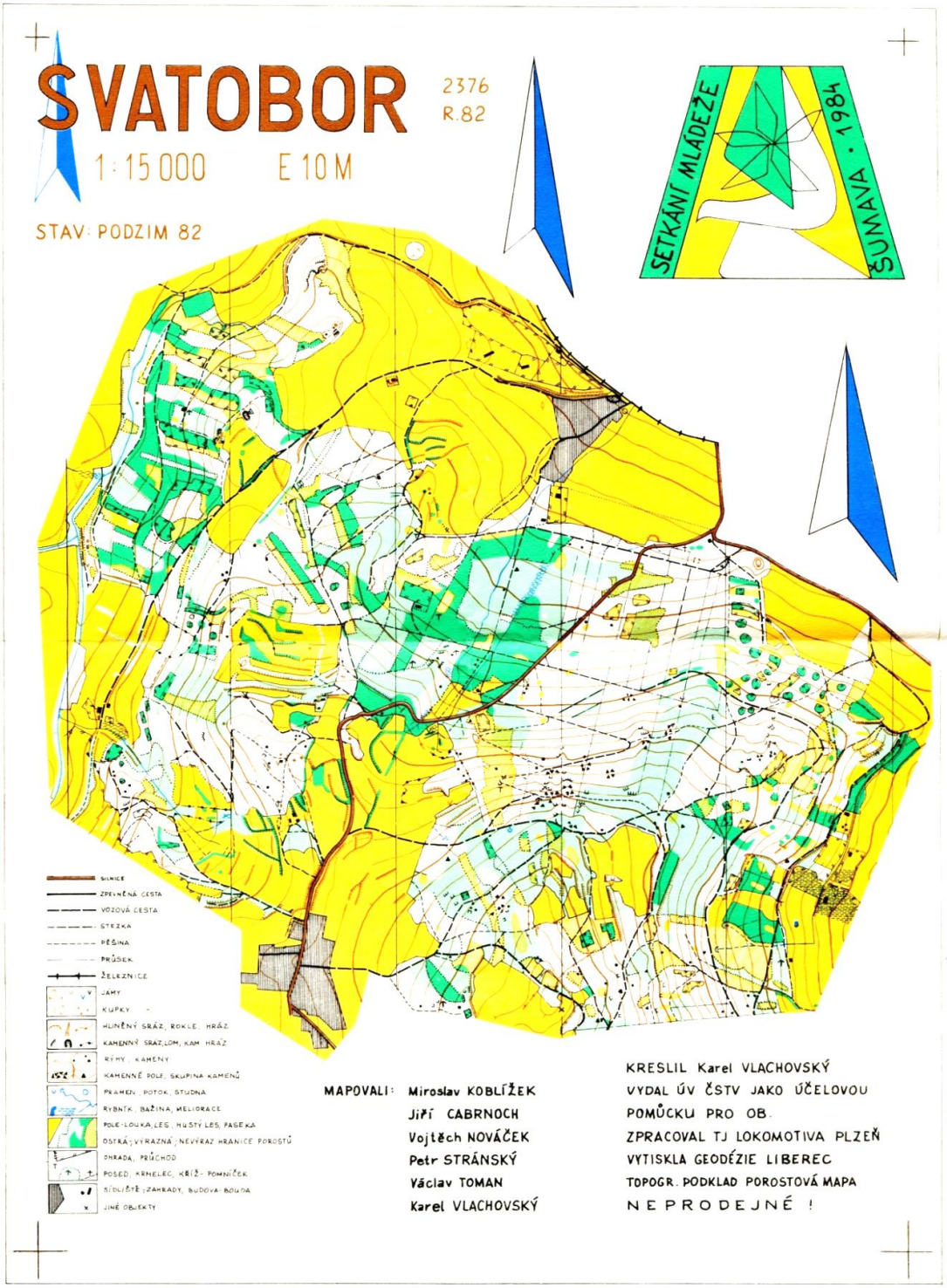

Těsně před kontrolou se totiž v husté mlze ztratili. Když na poslední kontrolu dorazil Pirát, tak už mu nikdo na volání neodpovídal. Do cíle zbývalo asi ***400 metrů****, kde Pirátova skupina dorazila za chvíli, ale Ohařově skupině to trvalo* ***hodinu****. To my ostatní už byli na cestě do Sušice, kam také později došel i Pirát se zbytkem oddílu, ale aby nás dohnali, vzali to přes vrch* ***Svatobor****. V kempu jsme poté museli s dalšími oddíly postavit táborák a večer jsme jezdili na koních, které přivezli jezdci* ***Ponny expresu****. Vystřídali se skoro všichni, kromě Piráta, který musel schůzovat.*

Poslední zájezd nás dopravil na ***Chudenicko****. Navštívili jsme zámek* ***Velhartice****,* ***Klenovou*** *s galérií moderního umění, ochranářský koutek v* ***Hamižné*** *u Hartmanic, opět jsme navštívili* ***Klatovy****, ale tentokráte jsme si prohlédli lékárnu U bílého jednorožce. Poté jsme jeli do* ***Chudenic****, rodiště Jaroslava Kvapila, ředitele Národního divadla v Poraze, a myslitele Josefa Dobrovského. Poslední zastávkou byl* ***Švihov****, kde nás nejvíce zaujala průvodkyně se svou hrou na flétnu.*

Desátý den tábora se konal turisticko-branný závod ***„O stříbrnou stuhu Otavy“****. Kdo splnil časový limit, tak stuhu obdržel.*

Dokonce běžel i Pirát, s Delfínem, a jak se později ukázalo, byli nejlepší. O výsledcích rozhodoval nejen běžecký čas, ale i trestné minuty. A Delfín toho uměl nejvíce:

Hlídka	Běžecký čas (minut)	Trestné body	Konečný čas (minut)
Pirát – Delfín	28,33	3	31,33
Ohař – Orel	28,45	7	35,45
Sokol – Pavouk	34,36	7	41,36
Káně – Ostříž	36,09	15	51,09
Jestřáb – Sup	37,40	15	52,40
Sněženka, Poštolka, Ježek, Křeček	34,36	22	56,36

Poté jsme jeli do Sušice, kde jsme opět navštívili muzeum nálepek a večer jsme si chystali kolíky na zkoušku odvahy, která se konala na ***Mouřenci****, kde se nacházela kostnice s lebkami a kostmi lidí, kteří v okolí zahynuli během* ***morové epidemie****. Každý měl takový strach, že jsme nemuseli nikoho ani moc strašit. Jen Pirát v tmavé bundě si ve tmě lehl na zem, a když šel kolem něj ustrašený táborník, tak jen řekl* ***„Dobrý večer“*** *a to bylo řevu… Když poté každý musel projít hřbitovní bránou a docházel ke kostnici, v níž byly lebky a hnáty uloženy do různých tvarů, mezi nimiž svítily zapálené svíčky, v mnohých by se nikdo ani krve nedořezal. Bobříka odvahy splnili všichni a do tábora jsme se společně vrátili až po půlnoci.*

Mouřenec u Annína.

Kostnice na Mouřenci.

Další den jsme již museli sbalit stany a ve vojenském hangáru jsme čekali na převoz k nádraží. Sup dělal, že spí, a když ho Ostříž budil, vstal tak nešťastně, že shodil pražskému oddílu hrnec brambor, připravených k vaření na oběd. Měli jsme co dělat, abychom všechno rychle uklidili. Ve stanu zase Ohař se Sokolem chytli Katku z Prahy, povalili ji na zem a sedali si na ni… Ještě, že přišel do stanu Pirát.

Odpoledne jsme se zúčastnili ***slavnostního ukončení srazu****, kde se s námi přišel rozloučit* ***„Král Šumavy“****, poté se s námi rozloučili hlavní šéf* ***František Moser*** *z Plzně a* ***Karel Domes*** *z Chebu. V průvodu se také stála* ***příhoda****, která je již popsána výše. Večer jsme již nasedli na vlak a odjížděli domů. Cestou do Přerova nám průvodčí řekl, že jsme* ***dobyteček****. To proto, že Ježek a Sněženka* ***spaly ve vlaku na zemi****. A v posledním vlaku jsme obdrželi upomínkové předměty a odznaky. A také nám Pirát ukázal* ***oddílového talismána****, kterého jsme získali,* ***plyšovou opičku****.“*

Král Šumavy na setkání TOM. (1989)
Vpravo stojí Pirát.

Slavnostní pochod na setkání TOM. (1989)
V průvodu vpravo v krojích: Orel, Ježek, Pirát, Sup, Jestřáb, Ostříž, Delfín, Káně. Za nimi v tričku Ohař.

VIII LETNÍ SRAZ TURISTŮ ČSR ŠUMAVA
TÝDEN AKTIVNÍ TURISTIKY NA ŠUMAVĚ
8. – 16. ČERVENCE 1989
ZÁPADOČESKÝ KRAJ OKRES KLATOVY *
ČESKOSLOVENSKÁ SPARTAKIÁDA '90
VIII. LETNÍ SRAZ TURISTŮ ČSR
ŠUMAVA '89
OKRES DOMAŽLICE
OKRES PLZEŇ JIH
OKRES KLATOVY
KRAJ JIHOČESKÝ
DOMAŽLICE
CHUDENICE
ŠVIHOV
KDYNĚ
Č. IV. MLÁDEŽ A
KARLOVARSKÁ
Č. II.
Č. V CYKLOTURISTÉ
TOM
KLATOVY
JANOVICE n Ú
KLENOVÁ
STRÁŽOV
BĚŠINY
HOJSOVA STRÁŽ
VELHARTICE
JAVORNÁ
ŽELEZNÁ RUDA
PLÁNICE
POHOŘÍ
HNAČOV
NALŽOVSKÉ HORY
HORAŽĎOVICE
MOSTECKÁ
Č. III
KOLINEC
RABÍ
ŽICHOVICE
SUŠICE
DLOUHÁ VES
SRAZOVÝ PROSTOR
NEZDICE
HARTMANICE
REJŠTEJN
KAŠPERSKÉ HORY
KAŠPERK
Č. I.
ČESKOKRUMLOVSKÁ
JAVORNÍK
FILIPOVA HUŤ
MODRAVA
CHURÁŇOV
PROGRAM:
Přísunové trasy
Týdenní dostředné putování
Autokarové zájezdy spojené s pěší turistikou
Akce pro děti a mládež
Akce pro rodiny s dětmi
Akce pro invalidní sportovce
Akce cykloturistů
Akce vodáků
Akce mototuristů
POŘADATEL:
VÝBOR SVAZU TURISTIKY ZKV ČSTV PLZEŇ
OV ČSTV KLATOVY
TJ DIVADLA J.K. TYLA PLZEŇ
INFORMACE * PŘIHLÁŠKY
FRANTIŠEK MOSER, Moskevská 38a PLZEŇ - 301 35
*OD 1. ÚNORA DO 30. DUBNA 1989

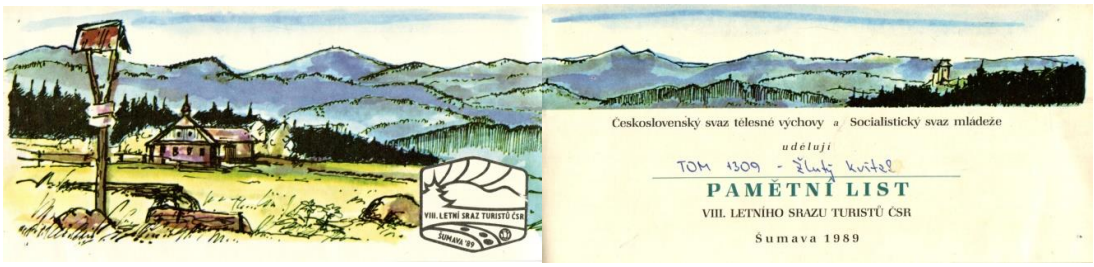
VIII. LETNÍ SRAZ TURISTŮ ČSR
ŠUMAVA '89
Československý svaz tělesné výchovy a Socialistický svaz mládeže
uděluji
TOM 1309 - Žlutý kvítek
PAMĚTNÍ LIST
VIII. LETNÍHO SRAZU TURISTŮ ČSR
Šumava 1989

3. Expedice Bílá paní (*1990, Bílé Karpaty*) – Ohař, Jestřáb, Pavouk, Delfín, Papoušek, Orel, Sokol, vedoucí Pirát, hosté Robin a Míša.

Zážitky: První oddílový **puťák**, spávalo se pod širákem, poznali jsme hrady **Tematín, Beckov** a **Čachtice**. **Bobříka odvahy** jsme měli na hradě Čachtice, ale na hrad jsme sami v noci nedokázali dojít, takže bobříka jsme nesplnili. Když přicházel kolem páté hodiny ranní déšť, dokázali jsme být kompletně sbalení **za 5 minut**. Líbilo se nám koupání v teplé **Zelené vodě**, zatímco vzduch kolem byl velmi studený, ale teplota vody přes 20° C. Ani se nám nechtělo z vody ven. Z Čachtic jsme odjížděli společně s Míšou a Robinem a na nádraží měli místo WC **šlapky**.

Z táborových zápisů puťáku 1990: *„Začátek nebyl moc veselý. Jestřáb se na sraz dostavil pozdě, Sup nedorazil vůbec a ve Frýdlantě jsme zjistili, že náš vlak má půl hodiny zpoždění, v důsledku čehož jsme nechytli navazující spoje. Alespoň jsme při čekání ve Valašském Meziříčí zvážili nejtěžší batohy – Delfínův (18 kg), Papouškův (17,5 kg) a Pirátův (17 kg). Přes Púchov a Nové Mesto nad Váhom jsme vlaky dorazili až do **Piešťan**, kde jsme si v obchodě zakoupili téměř **půlmetrové rohlíky** a potom jsme po modré značce vyrazili na **hrad Tematín**. To již s námi šli Robin a Míša z místeckého turistického oddílu. Dlouhých **7 km** prudkého stoupání do kopce jsme s batohy na zádech urazili za **1,5 hodiny**. Uprostřed hradu jsme se utábořili pod širákem a poté šli vedoucí pro vodu. Když po 1,5 hodině dorazili zpět, tak přinesli vodu, která byla nějaká **kalná**. Ale nám to tentokráte nesmělo vadit. Po večerní prohlídce hradu jsme se nachystali ke spánku. Zvolna jsme usínali a celou noc někteří řádně chrápali.*

Spaní pod širákem na Tematíně. (1990)

Orlova kresba Tematína. (1990)

*První nocleh pod širákem se nám velice líbil. Po snídani šli marně pro vodu Ohař s Jestřábem, zatímco Robin s Delfínem, Pirátem a Míšou hráli kostky. Ostatní si hráli na hradě na vojáky. Kolem poledne jsme si ze včerejší vody uvařili oběd a poté si všichni zahráli opět na vojáky. Ohař místo neustálého pobíhání po hradě se schoval za hradby a čekal, až hra skončí. Když vylezl, dostal od všech pořádně nadáno. Po skončení hry jsme vyrazili po žluté značce do Hrádku. Cestou jsme se zastavili u vody, kterou našli vedoucí předcházející den, a Ohař prohlásil, že **takový hnůj pít nebude**. Ještě, že to nikdo nevěděl před přípravou oběda. Z dědiny jsme autobusem jeli do Rakolúb, kde si Robin s Pirátem a Míšou koupili 1 kg meruněk za **8 Kčs**. Dalším spojem jsme dorazili do **Beckova**. Nejprve jsme se dívali na hrad, a protože byl uzavřen, chtěli jsme jít do muzea, ale i to už bylo uzavřeno. A tak jsme skončili u obchodu, kde jsme si koupili jídlo.*

Po jídle jsme pátrali po místě na spaní, ale nechtěli jsme spát blízkou hradu, ale naším cílem měla být řeka Váh. Když jsme k ní došli, chtěli jsme se vykoupat. Koupali jsme se pouze ***1 minutu****, protože voda v řece nyla hnusná, plná žabinců a páchla po močůvce. Robin tedy rozhodl, že pojedeme do kempu na* ***Zelenou vodu****. Brali jsme to jako dobrý vtip, ale když jeho slova potvrdil i Pirát, rychle jsme se sbalili a vyrazili.*

Beckov. (1990)

Jen Ohař na balení kašlal a prohlásil, že na těch pár minut to nemá cenu. Však se mu to nevyplatilo. Asi v polovině cesty se mu ***uzda*** *(zkrátka pro usárnu – U. S. tornu) rozbalila a vše musel přebalovat. Autobusem jsme dojeli ke kempu, kde nám s úsměvem oznámili, že jsou* ***obsazení****. A tak nás Ohař s Jestřábem zavedli na místo, kde jsme se načerno do kempu dostali a mohli jsme se u vody utábořit. Kolem deváté večerní jsme se již koupali a bylo nám fajn. Poté se šli koupat Robin s Míšou a nakonec Pirát na Adama. Po večeři jsme šli spát a v noci se zvednul mírně vítr.*

Delfínova kresba noclehu u Zelené vody. (1990)

Další den vstával Pirát již v půl šesté ráno, aby udělal snímek vycházejícího slunce. Marně. To sice vyšlo, ale nebyl to kouzelný snímek pro diák, a tak šel raději opět spát. Opět vstával kolem sedmé hodiny, kdy se již ***Papoušek*** *kompletně sbalil. Pirát mu oznámil, že se musí svléci a místo rozcvičky jít plavat do vody. Ten si myslel, že to je legrace, ale když uviděl Piráta po krk ve vodě, pochopil, že se o žádnou srandu nejedná, S velkou nechutí se svlékl do plavek a skočil do vody, z které vylezl až* ***po půl hodině****. Zatímco kolem nás fičel*

studený vítr, tak voda v jezeře byla teplá. S velkým brbláním šli do vody i ostatní, ale z vody se jim již nechtělo. Ve vodě skončil i Delfín a po hrozbě všech i Robin.

Míša a Robin při koupání na Zelené vodě. (1990)

Koupání na Zelené vodě. (1990)
Zleva: Pavouk, Ohař, Orel, Jestřáb, Sokol, Papoušek.

Po koupání jsme se všichni sbalili, posnídali a vydali se do kempu, kde jsme si koupili zmrzliny, limonády a pohledy. Autobusem jsme se poté přemístili do ***Nového Mesta****, odkud jsme pokračovali vlakem do* ***Višňové****. A protože bylo horko, schovali jsme se pod stromy a čekali, až bude menší žár. Utábořili jsme se asi 10 minut od zříceniny hradu* ***Čachtice*** *a poté se vydali na prohlídku zříceniny. Hrad byl v dezolátním stavu a zdálo se nám, že se každou chvíli rozpadne. Vrátili jsme se opět do tábořiště, ale protože jsme byli v CHKO, nemohli jsme si své věci rozložit a museli jsme čekat na tmu. Volnou chvíli jsme využili ke hraní karet a různých her. Jenže bylo třeba donést vodu na jídlo. Při losování o tom, kdo ji přinese, prohrál Pirát. Přidal se k němu Robin. Po jejich návratu začal Robin dlabat z borovicové kůry lodičku pro Míšu. Oba napadlo, že bychom mohli z kůry vyřezávat* ***polévkovou lžíci****. Všichni jsme se pustili do práce, i když někteří (Papoušek, Delfín) na několikrát. Jiní zase místo lžíce zhotovili* ***cedník****. Úkol jsme nakonec splnili všichni. Raritou bylo zhotovení celého* ***jídelního příboru*** *nebo lopatky.*

Pirátův jídelní příbor. (1990)

Až kolem 21.00 hodiny jsme se mohli uložit ke spánku. Rozdělali jsme si věci, avšak místo spánku jsme šli lovit ***bobříka odvahy****. Kde jinde, než na hrad Čachtice. V polovině cesty se všichni přiznali, že mají strach, zvláště když Pirát začal hovořit o tajných chodbách. Nejhůře bylo, když na nás vybafnul ve tmě Robin. Málem jsme měli v kalhotách. Bobříka odvahy jsme splnili, i když až na hrad z nás v noci nikdo, kromě vedoucích, nedošel. Kolem 23.00 hodin jsme usínali v tábořišti všichni pohromadě.*

Čachtice z Višňové. (1990)

Před čachtickým hradem. (1990)
Zleva: Sokol, Orel, Delfín, Pavouk.

Čachtice. (1990)

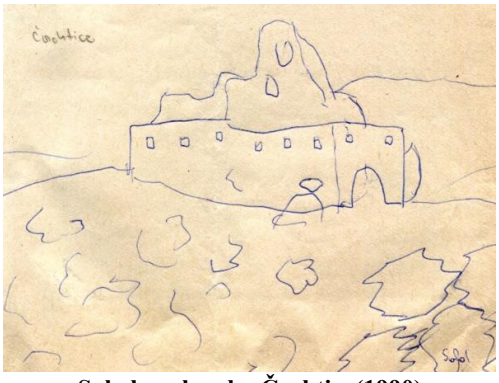

Sokolova kresba Čachtic. (1990)

Prohlídka hradu Čachtice. (1990)
Zleva: Robin, Míša, Sokol, Ohař, Orel, Papoušek, Pavouk.

Ráno jsme vstávali již kolem páté hodiny ranní, kdy nás probudil déšť. Během několika minut jsme měli všechno perfektně sbalené. Poté následoval pořádná snídaně a poté jsme se s hradem rozloučili poslední prohlídkou.

Loučíme se s Čachticemi. (1990)
Stojící zleva: Delfín, Míša, Ohař, Robin, Sokol, Pavouk.
Dřepící zleva: Orel, Papoušek, Jestřáb.

Již za nedeštivého počasí jsme se vydali do vesnice, kde jsme se ihned vrhli na obchod s potravinami. Poté jsme si prohlédli místní ***muzeum****. Dozvěděli jsme se i několik zajímavosti, jako například, že Alžběta nevraždila přímo na hradě, ale dole v zámku, že z Čachtic vedou tajné chodby na Tematín a Nové Mesto nad Váhom má dokonce tři patra chodeb. Po prohlídce jsme šli asi 2 km na nádraží. Zde jsme si všichni prohlédli* ***zdejší záchod****, protože to bylo něco unikátního. Místo normálního WC tam byly jen tzv.* ***šlapky*** *(též turecký záchod). Z Čachtic jsme jeli několika vlakovými spoji až do Frýdku a autobusem do Palkovic. S těžkými batohy jsme nachodili asi 18 km. Škoda jen, že z holek nakonec žádná nejela. Jedna proto, že by byla sama (Sněženka), Havranovi a Bobříkovi zakázali rodiče spát pod širákem.“*

Před čachtickým nádražím. (1990)
Zleva: Ohař, Orel, Papoušek, Delfín, Sokol, Robin a Míša.

4. Tábor pod Psí skálou (*1990, Metylovice*) – Ohař, Jestřáb, Sup, Havran, Grizzly, Ostříž, Bobřík, Sokol, vedoucí Pirát. Hosté Ája, Lachtan.

Zážitky: Krátký tábor v přírodě především pro ty, kdo nemohli jet na Slovensko. Nejoblíbenější hrou byla **pálkovaná** neboli **špaček**, při níž Bobřík udeřil tyčkou místo do **„vrabce“**, tak do hlavy Grizzlyho. Dokázali jsme si postavit krásný stožár po vzoru trampů. Nevyhnuli jsme se však přepadení Modrými šípy.

Z táborových zápisů 1990: *„Sraz jsme měli na Bařině v 7.15 hodin, ale ještě předtím jsme se museli stavit u Piráta pro stany. Pro zlepšení přepravy našich zavazadel jsme měli vozíky, ale po hodině chůze v těžkém terénu Ohařův stroj měl poruchu – upadlo mu kolo. Svůj den neměl tentokráte Jestřáb, který doma zapomněl škrabku, utěrku a vlastně toho bylo víc. Na tábořišti jsme nejprve postavili stany a poté Sup s Jestřábem stavěli latrínu, Sokol s Pirátem vlajkový stožár, Ohař kopal odpadovou jámu, Bobřík s Havranem stavěli stojany na ešusy a kuchyňské nádobí a Ostříž s Grizzlym připravovali ohniště, na kterém udělali vaječinu – naše první táborové jídlo.*

První táborové jídlo – vaječina. (1990)
Zleva: Havran, Bobřík, Jestřáb, Ostříž, Ohař, Sokol, Sup.

A po obědě nás čekal další úkol, a to udělání průseku k vodě. Když už jsme se dostali k vodě, zkoušeli jsme lovit zdejší ryby. Úspěšný byl jenom Ohař, který chytil pořádného pstruha, jehož jsme si opekli na másle. Každý měl alespoň kousek ryby.

*Na večeři jsme měli naplánovaný **puding**, ale ten ne a ne zhoustnout. Asi po hodině vaření si Pirát všimnul, že kluci vlastně vaří na studených kamnech, zatímco žár mají uprostřed. Po předělání kotlíků jsme jídlo úspěšně dokončili. Jen celková doba vaření trvala **90 minut**. A večer jsme měli táborové hlídky. Kolem jedenácté hodiny večerní se v lese něco pohnulo a Jestřáb zpanikařil. Místo, aby se přesvědčil, kdo tam je, začal křičet, že nás přepadli a začal se dobývat Pirátovi do stanu. Ale v tom strachu se mu to nedařilo. Nakonec Pirát vylezl, seřval ho a službu (Jestřáb, Ohař, Grizzly) nechal vyměnit, protože již hlídat nechtěla. Během noci se už nic nestalo.*

*Během tábora jsme hráli různé hry, ale nejoblíbenější byl **špaček**. Po snídani jsme si připravili kolíky a šli hrát na louku, zatímco služba myla nádobí a hlídala stany. Nejlepší hráčkou byl Bobřík, V okamžiku, kdy byl Grizzly schýlený k hodu a chtěl špačka hodit na kůl, byl **Bobříkem pálkovaný do hlavy**. Rána to byla pořádná, ale Grizzly má medvědí tvrdou*

*hlavu. Hru nakonec vyhrál šmajdavý **Ostříž**, který vůbec neuměl pálkovat. Jeho nezdařené údery mimo špačka, někdy i 4x vedle, přiváděly ostatní k šílenosti a spoustě nadávek.*

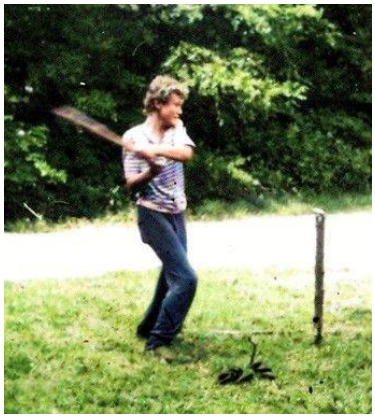

Ostříž v akci. (1990)

Hra „Špaček“. (1990)
Zleva: Ostříž, Grizzly, Jestřáb, Sup.

*Oběd se tentokráte moc nevydařil. Nejprve **Bobřík** převrhnul kotlík s polévkou a odnesly to **Jestřábovy tenisky**, o kterých předtím prohlásil, že má vlhkou pouze jednu botu, ale pro jistotu je k ohni dává obě. Nyní měl mokré obě boty a navíc v nich měl těstoviny z polévky. Ani je neměl čas umýt, protože pádil do obchodu pro novou polévku. Vymýval mu je tedy Sup **v lavoře**, ve kterém později, aniž by to věděl, si Pirát **umyl ešus**. Na dovršení nešťastného oběda se službě nepovedly nudle, protože je nedali do vařící vody, ale **do studené**. Z těstovin tak vznikl **kyt**, který byl dobrý tak akorát na betonování.*

Havranův a Bobříkův oběd na Psí skále nám moc nechutnal. (1990)
Zleva: Ohař, Jestřáb, Sokol, Grizzly, Sup.

*Po obědě jsme šli opět hrát špačka a tentokráte vyhrál Pirát. Nikomu z nás nedal šanci. Po svačině už byla galeje – škrábání brambor na večeři, k nimž jsme měli mikyšku. Při večerním nástupu dne **16. 8. 1990** skládali svůj **skautský slib** Jestřáb, Grizzly a Sokol. Jenže večerní hlídku nikdo nechtěl mít, což Piráta namíchlo a šel si lehnout. Ještě předtím postrašil Jestřába, že jsou za ním dva kluci a další dva slézají ze Psí skály. Nikdo mu nevěřil.*

*Ráno jsme se probudili a první zprávu, kterou nám Pirát sdělil, byla ta, že někdo **ukradnul stožár na vlajky**. Vlajky naštěstí ne, protože ty byly uschovány u Piráta ve stanu. Kdyby je totiž někdo odnesl, znamenalo by to okamžité ukončení tábora. Podívat se na nás přišla i Ája s Lachtanem. Když jsme šli po snídani opět hrát špačka, našli jsme na louce stožár i s dopisem, z něhož jsme se dozvěděli, s kým máme tu čest. Potvrdilo se, že Pirát měl*

*pravdu, opravdu ti kluci byli **4** – členové Modrých šípů – Komár (Rostislav Bužek), Los (Libor Kubala), Blesk (Petr Menšík) a Mustang (František Pokluda). Začali jsme tábor lépe střežit.*

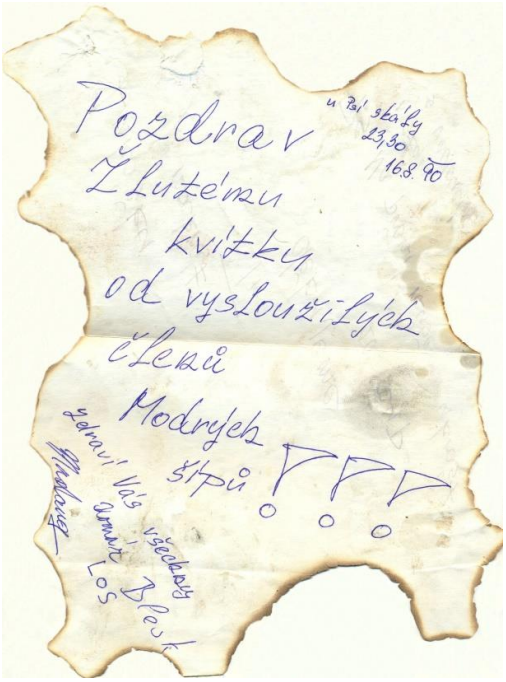

Pozdrav od Modrých šípů. (1990)

Kousek vlajky Modrých šípů. (1990)

*Po obědě přišel vítr a déšť, který však zhoustnul a začala nám být zima. Seděli jsme ve stanech a dělali si samorosty – **mátohy**. Pak přišel Jestřáb s nápadem, abychom po večeři vše sbalili a jeli domů. Neváhali jsme a činili vše k předčasnému ukončení tábora. Grizzly zakopával latrínu, Ohař se Supem jámu, holky dělaly pořádek kolem kuchyně a Pirát se Sokolem odstraňovali kopřivy a zajišťovali tak průchod z tábořiště. V půl deváté jsme se všichni na Bařině rozloučili a kráčeli ke svým domovům.“*

Účastníci tábora na Psí skále. (1990)
Zleva: Havran, Bobřík, Ostříž, Sup, Grizzly, Ohař, Jestřáb, Sokol.

Účastníci tábora na Psí skále. (1990)
Zleva: Bobřík, Havran, Sup, Grizzly, Ostříž, Ohař, Sokol. Vzadu oddílový stožár s vlajkami.

5. Tábor na Mločáku (*1991, Frýdlant nad Ostravicí*) – Vlk, Daněk, Lev, Orel, Sokol, Sup, Pavouk, Delfín, Havran, Bobřík, Křeček, Tučňák, vedoucí Pirát.

Zážitky: Naučili jsme se hrát perfektně **„Vole, lehni!“** a někteří se naučili kvůli tomu škrábat brambory. Na oběd jsme měli např. bramborové placky, které Pirát dělal za deště přímo na plotně, zatímco ostatní jen ze stanu natahovali ruce, ale i maso ze Setonova hrnce. Dozvěděli jsme se, jak vypadá **Sokolův jelen**, a zjistili jsme, že se o žádného jelena nejedná.

Z táborových zápisů 1991: *„…nejprve jsme na tábořišti stavěli stany. A když už byly postavené, tak jsme přišli na to, že je jich asi málo a Pirát bude spát pod širákem. Potom jsme postavili zásobovací stan, v němž jsme poté uložili naše potraviny i nářadí. Nakonec jsme dělali nejdůležitější stavby tábora. Delfín s Pavoukem stavěli latrínu, Sokol s Orlem a Supem kopali odpadovou jámu, Vlk, Lev a Daněk dělali stožáry na hrníčky a ešusy a holky měly tentokráte na starosti ohniště a umývárny. Poslední stavbou byl vlajkový stožár, který postavili Sup s Pirátem. Jelikož v zemi bylo hodně kamení, musel být stožár podepřen dvěma vzpěrami a kameny. Nakonec na něj Sup zavěsil oddílovou vlajku. Noční hlídky jsme měli po dvojicích, ale protože Pirát spal pod širákem a byla mu neustále zima, budil se, čímž tak jednotlivé hlídky kontroloval. V půl třetí chtěl něco ukrást, ale ostříží zrak Supa mu v tom zabránil. Na dotaz, kde že je **Vlk**, se Pirát dozvěděl, že hlídá ve stanu. A tak tam oba nakoukli. **Hlídal, ale především sladké sny.** Spal tak tvrdě, že ho nevzbudili.*

Bobříkova kresba účastníků tábora. (1991)

*Dny na táboře byly téměř stejné. Ráno budíček, rozcvička, nástup se vztyčením vlajky a poté služba šla do Frýdlantu nakoupit potraviny, zatímco ostatní připravovali dřevo na oheň. Mezi jednotlivými jídly jsme hráli různé hry a večer byl opět nástup, následovalo sundání vlajky a noční služby. Druhý den jsme plnili **bobříka mlčení**, který spočíval v tom, že zájemce si v plavkách lehl na desku a Pirát ho poléval studenou vodou z horského potůčku nejprve po zádech a poté po břichu. Nikdo nesměl ani ceknout. Vydrželi jsme všichni až na **Vlka**, který promluvil dvě slova, a **Piráta**, jenž hekal, jako by se mu kdoví jak ubližovalo.*

*Druhý den tábora byl již u konce, ale noční hlídky již nebyly tak pozorné jako o první noci. **Bobřík** s **Havranem** hlídaly ze stanů a podařilo se jim usnout. Tím nevzbudili další hlídky a náš tábor byl bez hlídání.*

Nástup na táboře. (1991)
Zleva: Havran, Bobřík, Křeček, Tučňák, Sup, Lev, Daněk, Vlk, Orel, Pavouk, Sokol, Delfín.

Lev před táborovým ohništěm. (1991)

Třetí den jsme po rozcvičce, při níž někteří (Sokol, Orel a Sup) dostávali „křeče" a museli si sednout, a po snídani šli na koupaliště ve Frýdlantě, kde jsme byli až do 12.00 hodiny. Zpět jsme došli pod Sokolovým vedením úplně uřícení, abychom včas stihli oběd. Po odpočinku jsme hráli karetní hru ***„Vole, lehni!"*** *A kdo prohrál, šel* ***škrábat brambory****. Za chvíli byl kotlík plný a služba měla ušetřenou práci. A protože měly být na večeři bramborové placky, pokračovali jsme ve hře. Tentokráte o* ***strouhání brambor****. Když jsme usmažili 8 plácků (nejpěknější měl Bobřík a Pavouk), přihnala se nečekaně bouřka, která nás zahnala do stanů. V dešti nám dělal večeři Pirát s Křečkovou pláštěnkou. Placky smažil přímo na platech od kamen, bez použití oleje a dokonce byly i dobré. Avšak nestíhal, neboť jsme na něj ze suchých stanů neustále volali, že ještě chceme.*

Pirát, Havran a Tučňák při škrábání brambor. (1991)

Hrajeme karty o škrábání brambor. (1991)
Zleva: Sokol, Pirát, škrábající Orel, Delfín, Křeček, Tučňák, Bobřík, Havran.

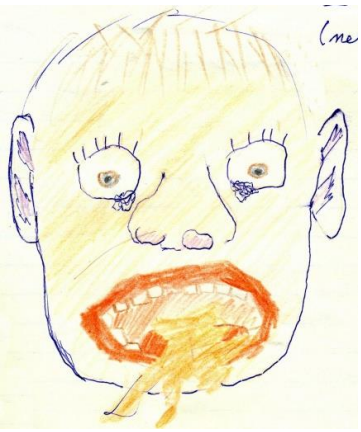

Čtvrtý den jsme se zdržovali v táboře a věnovali jsme se úpravě vodního toku. Pavouk udělal ***vodní spižírnu****. Během oběda se Sup napil octa a jeho výraz byl strašný (viz Orlova kresba). Dopadlo to ale dobře, i když pil vodu přímo z potoka. Ve volné chvíli Sokol s Orlem a Supem strčili holkám a Pirátovi do spacáku kopřivy. Nikdo na to hned nepřišel, až večer.*

Na večeři jsme měli puding, ale bylo ho málo, i když nahoře byl ananas. A po jídle jsme hráli opět karetní hry – hercky, kvarteto, autobus a Sup sám se sebou ***„křesal"*** *vojnu.*

Pátý den zavedl ***Havran*** *do rozcvičky* ***nové prvky*** *– šplh na třešeň, sběr třešní, skok z třešně dolů a skok vysoký přes plot. Někteří po pár takových cvicích šli raději sbírat borůvky.*

Opět jsme si užili koupání na koupališti a škrábání brambor. O večerním nástupu předával Sup svou funkci vlajkonoše Daňkovi. A když jsme již ulehali ke spánku, zjistili Sokol s Orlem, že pod svými karimatkami mají skořápky od vajíček. Že by to byly kuny? Začalo uklízení jejich stanů. O několik minut později se uklízely i další stany, neboť holky ve svých spacácích našly kusy trav, obaly od oplatků apod. Jen Bobřík s Křečkem nenašly kámen, a tak celou noc na něm spaly. Jak se jim asi spalo? V závěru dne se podařilo Pavoukovi udělat nechtíc značku na Pirátovu ruku svou rozžhavenou baterkou, takže Pirát vypadal, jak se v dávných dobách značkovaly krávy.

Havranova kresba tábořiště. (1991)

Poslední den tábora byl ve znamení balení. Balit jsme začali již po snídani a poté jsme připravili vše, abychom si mohli upéci ***maso v zemi****. To jsme však museli nejprve z něj odstranit velké pijavice. Čekali jsme, až se nám maso upeče, čehož využili Sokol s Orlem a Supem k* ***pouštění kamenů*** *z kopce. Jeden z nich dopadl přímo na Pirátův hliníkový hrníček a* ***„mírně“*** *ho pokrčil. Najednou přiběhli do tábořiště s tím, že v lese je jelen. Vyběhli jsme do stráně, ale nic jsme už neviděli. Jen pár krav. To byl tedy* ***Sokolův jelen****.*

Poté jsme se pustili do masa, které bylo vynikající. A po jídle jsme se přesunuli na Solárku, kde jsme měli zajištěn odvoz zavazadel Jiřím Bužkem. My ostatní jsme museli jít do Metylovic na autobus.“

Maso ze Setonova hrnce. (1991)

Sokolův „jelen“. (1991)

6. Putování za Věstonickou Venuši (*1992, Pálava*) – Sokol, Sup, Pavouk, Vlk, Daněk, Lev, Delfín, vedoucí Pirát.

Zážitky: Další putovní tábor, při němž jsme poznali Pálavu a Lednicko. Poprvé jsme začali používat **láhve od limonád** s korunkovým závěrem, které jsme pro ten účel **vybírali z popelnic**. Vstoupili jsme na Rendez vous, kde byl zákaz vstupu. Velmi nám vadili komáři, kteří nám nedali spát nejen u Tří grácií, ale ani na **Delfínově „grc louce“**, a Sup je vztekle odháněl celou noc. Další komáři nás potrápili v břeclavském kempinku, nejvíce však Piráta. Rovněž jsme poprvé měli zahraničního **„sponzora“**, který nám na večeři daroval **50 Kč.**

Z táborových zápisů puťáku 1992: *„Na nádraží ve Frýdlantě nás Pirát upozorňoval, že přijede **směšný** spěšný vlak. Jeho slova jsme ale nechápali. Až když přijely 3 vagóny červené barvy, tak jsme se všichni začali **smát**, jelikož jsme očekávali normální rychlík. Při přestupu v Brně se Sokol dozvěděl, že jsme měli mát jídlo na 5 dní a marně uvažoval, jak vyjde se dvěma konzervami. Naše putování Pálavou začalo v **Dolních Věstonicích**, kde jsme si dali oběd – párek s chlebem. **Vlk** se již při prvním zapíchnutí vidličky pokecal od šťávy, takže nám dělal ostudu, protože po jídle jsme se vydali na prohlídku zdejšího muzea. Poté jsme se přesunuli k **Novomlýnské nádrži**, kde jsme se vykoupali a teprve potom jsme kráčeli na **Dívčí** hrádek. Zde jsme po 3 km padli úplně znaveni, ale šťastni, že jsme kopec zdolali. Zatímco část účastníků šla hledat vodu, další se kochali nádhernými výhledy do krajiny. Na hradě si Sup vymyslel zkoušku házení a snažil se z našeho tábořiště přehodit hradební zeď. Podařilo se mu to 5x po sobě.*

*A k večeru začala příprava na spaní. Pirát s Delfínem vybrali místo v jednom z oken a aby jim **„v ložnici“** tolik nefoukalo, zakryli okno cihlami. Společně s nimi tam usínal také Daněk s Vlkem. Pavouk se Sokolem své horní okno zase překryli pláštěnkou. V posledním okně usínali Lev se Supem.*

Sokol s Pavoukem si připravují svou ložnici. (1992)

Připravujeme noclehy na Dívčím hradě. (1992) Vlevo Sokol, vpravo Sup.

*Protože jsme spali v CHKO, tak kolem šesté jsme si sbalili své věci. Jen Sup spal spokojeně až do sedmi hodin. Po snídani jsme se vydali na další cestu. Po zelené značce jsme kráčeli nejprve k pramenu v Soutěsce, kde se napili, uvařili polévky a poté jsme se po červené značce vydali na **Klentnici** a **Sirotčí hrádek**. Na novém tábořišti jsme si dali opět další polévky a po jídle jsme se snažili nalézt vhodné místo na spaní. Zatímco starší kluci si našli místo pod příkrovem, mladším s Pirátem se líbilo v jeskyni. Dopolední čas jsme využili ke **šplhání po skalách**. Sokol, Sup a Delfín se dostali do míst, kde se jich z návštěvníků dostane jen několik. Vyšplhali se až na **vrchol Sirotčího hrádku**. Odnesly to ale **Delfínovy kalhoty**, které při výstupu nádherně praskly, a nedalo se v nich již chodit.*